

Digitized by the Internet Archive in 2010 with funding from University of Toronto

PORTA

LINGUARUM ORIENTALIUM

INCHOAVIT

J. H. PETERMANN

CONTINUAVIT

HERM. L. STRACK.

ELEMENTA LINGUARUM

HEBRAICAE, PHOENICIAE, BIBLICO-ARAMAICAE, SAMARITANAE, TARGUMICAE, TALMUDICAE, SYRIACAE, ARABICAE, AETHIOPICAE, ASSYRIACAE, AEGYPTIACAE, COPTICAE, ARMENIACAE, PERSICAE, TURCICAE, ALIARUM

STUDIIS ACADEMICIS ACCOMMODAVERUNT

J. H. PETERMANN, H. L. STRACK, E. NESTLE, A. SOCIN, F. PRAETORIUS, AD. MERX, AUG. MUELLER, FRIEDR. DELITZSCH, C. SALEMANN, V. SHUKOVSKI, TH. NOELDEKE, G. STEINDORFF, G. JACOB, G. DALMAN, ALII.

PARS I.

HEBRÄISCHE GRAMMATIK

VON

H. L. STRACK.

DRITTE, NEU BEARBEITETE AUFLAGE.

BERLIN,

H. REUTHER'S VERLAGSBUCHHANDLUNG.

LONDON,
WILLIAMS & NORGATE
14, HENRIETTA STREET,
COVENT GARDEN.

NEW YORK,
B. WESTERMANN & Co.
838, BROADWAY.

1890.

HEBRÄISCHE GRAMMATIK

MIT ÜBUNGSBUCH

VON

HERMANN L. STRACK.

DER THEOLOGIE UND PHILOSOPHIE DOCTOR, AO. PROFESSOR
DER THEOLOGIE IN BERLIN.

DRITTE, NEU BEARBEITETE AUFLAGE.

BERLIN, H. REUTHER'S VERLAGSBUCHHANDLUNG.

LONDON,
WILLIAMS & NORGATE
14, HENRIETTA STREET,
COVENT GARDEN.

NEW YORK, B. WESTERMANN & Co. 838, BROADWAY.

1890.

Alle Rechte, auch das der Übersetzung in andere Sprachen, vorbehalten.

22670

DEM ANDENKEN

MEINES GUTEN VATERS

PROF. DR. MAX STRACK

WEIL. PROREKTOR DER KGL. REALSCHULE IN BERLIN

GEB. DEN 7. MÄRZ 1816 IN DÜSSELDORF, GEST. DEN 11. JAN. 1883,

der wie an allen meinen Arbeiten so auch an dieser, deren Vollendung er nicht mehr erlebte, verständnisvollen und innigen Anteil nahm.

VORWORT.

Den etwa bestehenden Überfluß an hebräischen Grammatiken hat die vorliegende nicht vergrößert: sie ist an die Stelle der aus dem Buchhandel zurückgezogenen von J. H. Petermann (1845 und [nur mit neuem Titel] 1864) getreten. Veranlaßt ist sie durch ein von mir lange Zeit lebhaft empfundenes Bedürfnis. Für die ersten Studien der von Jahr zu Jahr wachsenden Zahl Derer, welche das Hebräische erst auf der Universität erlernen, erwiesen sich alle vorhandenen Lehrbücher als teils zu umfangreich, teils zu elementar gehalten. So fand ich mich in die Notwendigkeit versetzt, den größten Teil der Zeit mit Diktieren auszufüllen. Solches Diktieren war, da zugleich eine fremde Schrift erlernt werden mußte, mit großen Übelständen verknüpft, und die Unentbehrlichkeit eines gedruckten Leitfadens zeigte sich je länger desto mehr. Der Wunsch, den ich am 6. Mai 1883 in der Vorrede zur ersten Auflage aussprach, daß meine aus langjähriger Lehrthätigkeit erwachsene Arbeit auch Anderen als meinen unmittelbaren Zuhörern sich nützlich erweisen möge, hat in überraschender Weise Erfüllung gefunden: sie ist nicht nur in Deutschland freundlichst aufgenommen, sondern auch ins Dänische, ins Englische und ins Französische übersetzt worden. - Zunächst hatte ich, wie

VIII Vorwort.

schon bemerkt, für Studierende geschrieben, die sich in möglichst kurzer Zeit auf das Hören der leichteren exegetischen Vorlesungen und die Benutzung ausführlicher Werke über die hebräische Sprache vorbereiten wollten. Doch hat diese Grammatik besonders durch zwei Eigenschaften, nämlich durch Beschränkung auf das Notwendige, das bald Anwendbare, und durch Verbindung von Klarheit und Wissenschaftlichkeit, die Gunst so vieler Gymnasiallehrer gewonnen, daß ich, ohne den ersten Zweck des Buches aus den Augen zu verlieren, in den beiden folgenden Auflagen insonderheit diejenigen Änderungen vorgenommen habe, durch welche sie nun für die Verwendung auch in der Schule voll geeignet (so glaube ich mit kundigen Beurteilern sagen zu dürfen) gemacht worden ist.

In folgenden Punkten unterscheidet sich dieses Buch mehr oder weniger von den mir bekannten Lehrbüchern der hebr. Sprache: 1. Der Wortschatz ist, mit Ausnahme der Leseübungen, fast ausschließlich der Genesis, den Psalmen und wichtigen historischen Stücken entnommen. Der Lernende wird mit dem bekannt gemacht, was er brauchen kann, um bald zu brauchen, was er gelernt hat. — 2. Alle hebräischen Wortformen in Grammatik und Übungsbuch finden sich wirklich in der Bibel; keine Form ist von mir gebildet.* Die behufs einer Erklärung lediglich vorauszusetzenden Formen und die abzuweisenden Bildungen sind stets nur in Transkription, mit lateinischen Kursivbuchstaben gegeben: gar zu leicht haftet im Gedächtnisse des Lernenden, wenn sie neben anderen Formen seinem Auge in hebräischer Schrift

^{*} Unvermeidliche Ausnahmen: die Formen von קְמַל, etliche von אָמָל, die Paradigmen und weniges andere, worauf an den betreffenden Stellen hingewiesen ist.

Vorwort. 1X

vorgeführt wird, gerade diejenige Form, die er nicht anwenden darf*. - 3. Die Einarbeitung eines erheblichen Teils der Syntax in die Formenlehre schien mir mit Rücksicht auf die Praxis des Unterrichts angemessen. Was nützt dem Lernenden z. B. die Kenntnis der Zahlwörter (§ 39), wenn er nicht weiß, wie dieselben mit dem Ausdrucke für den gezählten Gegenstand verbunden werden! Gleiches gilt für den Artikel, die Negationen, die Fragewörter, den Infinitivus absolutus, das Wāw consecutivum. — 4. Auch sonst weicht die Anordnung des Stoffes mehrfach von der jetzt am meisten verbreiteten ab. Ich bin gewiß, daß, wer auch nur Einmal nach dieser Grammatik unterrichtet hat, die Lehre vom Nomen nie wieder mit den Segolata beginnen wird. Die Zurückstellung des Infinitivus absolutus (bis § 63) beugt vielen Verwirrungen vor. Die Verba ל"ה sind vor den א"ל besprochen, weil letztere mehrfach der Analogie jener folgen. Mit gutem Bedacht habe ich das Wāw consec. erst nach Erledigung des ganzen starken Verbums, die Verbalformen mit Suffixen erst am Schlusse der Formenlehre besprochen. -5. Durch die Einrichtung der Verbal-Paradigmen wird der Lernende stets auf die Gründe der Abweichungen vom starken Verbum hingewiesen. — 6. Erfahrungsmäßig macht Vielen das Erlernen des Hebräischen deswegen Jahre lang keine Freude, weil sie die Schwierigkeiten, mit denen das Lesen der fremden Schrift verbunden ist, nicht gleich anfangs überwunden haben. Diesem Übelstande sollen die Leseübungen abhelfen. Für die Mühe, welche ich auf

^{*} Nach בְּרֵי, הְתְשַׁמֵּר, אֲל קְטֹל אָחָיוּ, בְּרַךְּ, הְתְשַׁמֵּר אוֹר, בְּרַבְּ, בְּרָבְּ, אַל קְטֹל אָחָיוּ, עָבְּרָּ, ווּתְלְיִם, und ähnlichen Unformen wird man also vergeblich suchen. Wie die Entstehung von בְּיֵהוּדָה dem Anfänger mit hebräischen Typen klar zu machen, zeigt § 45e2.

X Vorwort.

ihre Einrichtung verwendet habe, bin ich durch den Dank Vieler schon jetzt reichlich belohnt. Wenigstens andeuten möchte ich hier, daß gelegentlich der Leseübungen zweckmäßig gleich Manches aus der Lautlehre eingeprägt wird. -7. In den Übungen zum Übersetzen aus dem Hebräischen ins Deutsche begegnet der Lernende keiner Form, welche er noch nicht versteht, für welche er also mechanisch die in einer Anmerkung abgedruckte Verdeutschung abzulesen hätte. Es ist ja freilich für den Autor bequemer, etwa in einer Übung, die der Lehre vom Verbum noch vorangeht, Sätze mit ויַהָּי, וְיַבְּּח, הוֹצִיא u. s. w. zu bringen, als lange nach wirklich Passendem zu suchen; aber das Wort "Maxima debetur puero reverentia" sollen meines Erachtens auch die Verfasser von Lernbüchern sich gesagt sein lassen. -8. Gleich der Grammatik sind sowohl die hebräischen wie die deutschen Übersetzungsaufgaben so eingerichtet, daß der Lehrende nach Belieben mit dem Nomen oder dem Verbum beginnen oder beides nebeneinander durchnehmen kann. In dem an erster Stelle genannten Falle hält man sich an die Reihenfolge der Übungsstücke; nur läßt man vorläufig diejenigen (durch ihre Stellung am Ende und durch Trennstriche kenutlich gemachten) Sätze beiseite, in denen Verbalformen vorkommen. Im zweiten Falle wendet man sich nach Durchnahme der ersten elementaren Übungen (Artikel u. s. w.) gleich zu den Verbalformen in den mit "\$ 54" bezeichneten Aufgaben. Im dritten Falle müssen eingeprägt werden: vor "§ 22" das Perfectum Qal; vor "§ 26" das Qal; vor "§ 28" Niph'al, Pi'el, Pu'al; vor "§ 33" Hiph îl, Hoph al, Hithpa el. Die so ermöglichte Bewegungsfreiheit wird vielen Lehrern willkommen sein; von besondrer Bedeutung ist sie für Diejenigen, welche zwei

Vorwort. XI

Kurse in derselben Klasse unterrichten müssen. Ebenso bleibt dem Lehrer volle Freiheit, über das Wāw consecutivum und über die Verbindung von Verbalformen mit Suffixen (s. Paradigma N!) gleich nach Einübung des Qals zu sprechen. — 9. Das reichhaltige Litteraturverzeichnis hat Lehrern und Studierenden schon oft gäte Dienste geleistet; die Schüler wird es an der ihm jetzt zugewiesenen Stelle (am Schlusse der Grammatik, vor den Paradigmen) mindestens nicht stören.

Von sonstigen Verbesserungen nenne ich hier die Wahl einer größeren hebräischen Schrift für die beiden Wörterverzeichnisse, die deutlichere Hervorhebung der Paragraphen-Überschriften und die Aussonderung zahlreicher für den Anfang entbehrlicher Einzelheiten durch kleineren Druck. Zu erheblichen Tilgungen dagegen konnte ich mich nicht entschließen. Manche haben freilich gesagt, meine

XII Vorwort.

Arbeit enthalte für die Schule zu viel grammatischen Stoff: dem gegenüber bemerke ich, daß diese Grammatik auch für solche Gymnasien ausreichend sein soll, an denen die Sprache des alttestamentlichen Gotteswortes von Lehrern, die für diesen Unterrichtszweig begeistert sind und begeistern, in mehr als zwei Klassen gelehrt wird. Der Paragraph über die Accente enthält allerdings mehr, als ich sogar mit tüchtigen Schülern durchnehmen würde; aber bei der Lektüre zeigt es sich oft als für das Verständnis einer Stelle erforderlich, daß man sich über den relativen Wert der einzelnen an ihr gebrauchten Accente unterrichte. - Auch einen andren Wunsch vermochte ich nicht in der Weise, wie er mir geäußert worden, zu befriedigen: den Wunsch, es möchten den einzelnen Übungsstücken die hebräischen Vokabeln (wie z. B. in Hollenberg's "Schulbuch" geschehen) vorgesetzt werden. Eine derartige Einrichtung bildet für den Schüler eine zu große Versuchung, die Vokabeln nicht zu lernen. Um jedoch dem Schüler jede irgend statthafte Erleichterung zu gewähren, habe ich ein besonderes "Hebräisches Vokabularium für Anfänger. (In grammatischer Ordnung)" veröffentlicht. In diesem kann der Lehrer, wenn z. B. die Übungen zu § 22 übersetzt werden sollen, innerhalb Einer Minute auf S. 7-9 die in diesen Übungen vorkommenden Vokabeln mit einem Strichlein bezeichnen lassen und so die Schüler in den Besitz einer fast vollständigen, fehlerlosen Präparation setzen. - Viele andere Wünsche dagegen habe ich ganz erfüllen können und gern ganz erfüllt. Es ist mir

^{*} Berlin 1889, H. Reuther's Verlagsbuchhandlung. 36 S. 50 Pf. — Beiläufig sei bemerkt, daß dies Büchlein auch neben allen andren Grammatiken und Übungsbüchern mit Nutzen angewendet werden kann.

eine angenehme Pflicht, denjenigen Herren, welche mich durch ihre aus eigner Erfahrung stammenden Ratschläge unterstützt haben, auch an dieser Stelle herzlichen Dank zu sagen, insonderheit den Herren Gymnasiallehrern: Pastor H. Petri in Pforta, Dr. Albrecht und Dr. Techen in Wismar, M. Abicht in Liegnitz, Prof. Eb. Nestle in Ulm, Oberlehrer Dr. B. Spieß in Wiesbaden und Herrn Prof. Dr. th. Fell in Münster.

Über die Gründe, aus denen ich die bisherige Transkription der hebräischen Wörter geändert habe, verweise ich auf meine Bemerkungen in der Zeitschrift für den evangel. Religionsunterricht I (1890), S. 156—158.

Und so möge dieses Buch bei seinem dritten Gange in die Öffentlichkeit noch mehr als bei den ersten sich erweisen als übereinstimmend mit den pädagogischen Grundsätzen und somit als ein nicht unwertes Denkmal des Mannes, dessen Andenken es gewidmet ist!

Groß-Lichterfelde bei Berlin, 2. Sept. 1890.

H. L. Strack.

Zur Beachtung.

Šwâ mobile ist durch einen über der Linie stehenden Punkt bezeichnet (—). Die Tonstelle ist durch — angezeigt, z. B. מַתְה; Pausalformen sind durch — kenntlich gemacht.

Nur Einmal vorkommenden Formen ist ein † beigesetzt; in runden Klammern stehende Zahlen geben an, wie oft eine Form sich findet, z. B. § 17e: בְּהֵלִּים (8). Dagegen deutet "(2!)", bezw. "(3!)" an, daß das betreffende Wort auf zwei, bezw. drei Weisen erklärt werden kann.

G=Genesis. || $\psi=Psalm.$ || S=Samuel. || Citate ohne Nennung eines Buches sind aus der Genesis. || 'הּוָה (§ 9 b). || $E=\psi$ aliquis.

Inhaltsverzeichnis.

Grammatik.

		I. Laut	- un	d Sc	hrif	tlehi	re (§	1-1	l 4).	
										Seite
§	1.	Alphabet .								
§	2.	Aussprache de	r Kor	nsona	nten					2
S	3.	Einteilung der	Kons	sonan	ten					3
S	4.	Vokale .								3
S	5.	Š·wâ simplex	u. Бv	vâ c o	mpos	itum	(Chāț	ēph)		5
S	6.	Dāgēš, Mappîq	ı, Rāp	hé		٠				7
§	7.	Accente .			٠					8
\$	8.	Métheg, Maqq	ēph, l	P·sîq						12
		Q'rê und K'th								
		Besonderheite								
		Veränderunge								
_		Von der Silbe								
		Vom Tone								
		Von der Paus								
		II.	Fori	nen!	lehre	e¹ (§	15—	80).		
		A.	Das	Pro	nom	en (§	15—	17).		
S	15.	Personalprono	men							24
		Die übrigen P								
		Der Artikel*								
]	в. D	as N	omei	n (§ 1	8—39).		
S	18.	Genus* .							٠	29

¹ Diejenigen Paragraphen, in denen auch Syntaktisches erörtert ist, sind mit einem Sternchen (*) bezeichnet.

				Seite
8	20.	Kasus*		. 30
§	21.	Kasus*		. 32
§	22.	Nomen mit unveränderlichen Vokalen .		. 33
Ś	23.	Masculina mit veränderl. Vokal in vorletzter Sil	lbe	. 36
§	24.	Masculina in veränderl. Vokal in letzter Silbe		. 36
§	25.	Masculina mit zwei veränderl. Vokalen .		. 37
§	26.	Einsilbige Mascc, mit doppeltem Schlußbuchsta	ben	. 39
§	27.	Männliche Segolata (im allgemeinen) .		. 40
§	28.	A. Männliche Segolata von starken Stämmen		. 41
		B. Männliche Segolata von "y und "y		. 43
§	30.	C. Männliche Segolata von לִּיִה		. 44
		Zweivokalige Nomina von עָנִי) ל"ה (שָׂרֶה, עָנִי)		. 44
		Feminina mit unveränderlichen Vokalen .		. 45
		Feminina mit Einem veränderlichen Vokale		. 46
§	34.	Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen		. 46
§	35.	Feminina der Segolata von starken Stämmen		. 47
		Weibliche Segolata		. 47
§	37.	Feminina auf ûth und îth		. 49
§	38.	Nomina eigentümlicher Bildung		. 49
§	39.	Zahlwörter		. 50
		C. Partikeln (§ 40-46).		
		Verbindung mit Suffixen	•	. 53
		Negationen*		. 54
		Fragewörter*		. 55
		Selbständige Präpositionen		. 56
§	44.	12*		. 57
S	45.	Die Präfixa ¬¬, ¬¬, ¬, ¬*		. 58
\$	46.	Waw copulativum* (Umstands-, Kausal-, Zweck	-sätze	e) 59
		D. Das Verbum (§ 47-80).		
(1				0.1
		Ausdruck der Tempora und Modi*	•	. 61
		Entstehung des hebräischen Verbums	•	. 64
-		Die Genera verbi (Konjugationen)	•	. 65
		Laut- und Tonregeln	•	. 68
		Endungen des Perfekts	•	. 68
8	52.	Endungen des Imperativs		. 68

		1	nhalt	sverz	eichn	is.				XVII
										Seite
S	53.	Flexion des Imperfe	ekts	۰						68
5	54.	Perfectum Qal								69
S	55.	Infinitiv Qal .								70
		Imperativ Qal								71
S	57.	Imperfectum Qal								7.1
		Participium Qal								72
3	59.	Niph'al (Niqtal)								72
3	60.	Pi'ēl und Pu'al (Qi	țel u	. Qui	tal)					73
S	61.	Hiph'îl und Hoph'a	l (Hi	gtîl v	. Ho	qtal)				74
S	62.	Hithpa'ēl (Hithqatt	ēl)							75
\$	63.	Infinitivus absolutu	s*							76
8	64.	Wāw consecutivum	*							78
S	65.	Verba gutturalia								82
S	66.									85
§	67.	Verba "				•				85
S	68.	Verba '''D (''D I. F	Classe	e)						87
S	69.	Verba "'D ("D II.	Klass	se)						89
S	70.	Verba "''D ('"D III	. Klas	sse)						89
S	71.	Verba ''y .								90
Š	72.	Verba ""								94
S	73.									95
										97
S	75.	Verba 8"5 .				. 5				101
		Mehrfach schwache								102
8	77.	Verba defectiva								104
		Das Verbum mit S								105
S	79.	Das Verbum mit St	ıffixe	n II.	(Perf	., Ipf.,	Iptv))		106
S	80.	Nûn energicum								109
		III. Bemerkur	oden	2111	SVI	ntav	(S 81	_91)	
		III. Demerkur	igeii	. 20.	. Dy i	HUMA	(8 01	01).	
A. Zur Syntax der einzelnen Redeteile (§ 81—84).										
S	81	Pronomen .								110
-		Adjectivum .								110
		Verba mit dem Acc								
		Verbindung zweier								114

B. Der Satz im allgemeinen (§ 85. 86).	Seite
§ 85. Satzarten, Wortstellung, Copula	. 115
§ 86. Übereinstimmung des Prädikats mit dem Subjekt	
C. Besondere Arten von Sätzen (§ 87—91).	
§ 87. Relativsätze	. 119
§ 88. Bedingungssätze	. 122
§ 89. Wunschsätze (Bittsätze)	. 125
§ 90. Schwursätze (Beteuerungen)	
§ 91. Übergang participialer, bezw. infinitivischer Ko	n-
struktion in die Oratio finita	. 129
Litteraturangaben.	
Einleitendes (131), Wörterbücher (131). Konkordanzen (132)
Grammatiken (132). Über spezielle Themata (133	
Übungsbücher, Vokabularien (136).	·) •
Paradigmen.	
Nomen	. 137
Starkes (regelmäßiges) Verbum	
Schwaches (unregelmäßiges) Verbum	
Verbum mit Suffixen	. 158
, , , , ,	. 100
Company de Alle Company de Compan	
Übungsbuch.	
I. Leseübungen	. 3*
1I. Zum Übersetzen aus dem Hebräischen ins Deutsche	
III. Erläuterungen zu zusammenhangenden Lesestück	
(Gen. 1—3. 40—45; I Sam. 9. 25; I Kön. 3; Psalm 1—3	
115. 121. 127. 130)	
IV. Zum Übersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische	. 48*
V. Deutsch-hebräisches Wörterverzeichnis	
VI. Hebräisch-deutsches Wörterverzeichnis	

I. Schrift- und Lautlehre (§ 1—14).

1. Alphabet.

Das Hebräische wird von der Rechten zur Linken 1. geschrieben. Das Alphabet besteht lediglich aus Kon- assonanten (Gestalt, Namen, Transkription, Aussprache und Zahlwert derselben s. S. 2).

Da der Grundbegriff eines Stammes im Hebr., wie b. überhaupt im Semitischen, fast stets an den Konsonanten haftet, z. B. die drei Konss.* qtl stets den Begriff Tötung ausdrücken (während z. B. deutsches lbn sich als laben, leben, lieben, loben deuten ließe), konnte der Hebräer mit einer nur die Konss. bezeichnenden Schrift auskommen. — In zweifelhaften Fällen verwendete man geeignete Konss. als Lesestützen (matres lectionis), d. i. zur Andeutung der Vokale, nämlich für i und e, für o und u, selten s für langes a (§30c Anm.). Über am Wortende s. §2b.

Fünf Buchstaben haben am Ende des Wortes eine c. andere Figur (vgl. j und ŝ): ¬, ¬, ¬, γ. Vox memorialis εριμα kimnappēç.

^{*} Schon hier sei bemerkt, daß alle Wortstämme, insonderheit die Verbalstämme im Hebr. aus drei Konsonanten bestehen, bezw. bestanden haben (vgl. §71a).

H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

Zahl- wert.	Gestalt.	Namen	Transkription und Aussprache.
1	8	'Aleph	' (spiritus lenis)
2	۵ -	Bêth	b ; aspiriert β , bh
3	۵	$G\hat{\imath}mel$	g ; aspiriert γ , gh
4	7	Dāleth	d; aspiriert d, dh
5	T	$H\bar{e}$	h ($\S 2b$)
6	٦	Wāw	w (weich, fast wie u)
7	T	Zájin	z (f ganz weich, franz. z)
8	n	Chêth	ch (hartes d)
9	ರ	<i>Ţêth</i>	! (hart, am Hintergaumen)
10	٦	$J\hat{o}d$	j
20	am Ende 7	Kaph	k ; aspiriert χ , kh
30	5	Lāmed	1
40	nam Ende	Mêm	m
50	am Ende	Nûn	n
60	D	Sāmekh	s (hart)
70	ゼ	Ajin	(s. §2d)
80	am Ende	Pê	p ; aspiriert φ , ph.
90	🔁 am Ende 🍞	Çādê	c (hart, am Hinter-
100	P	Qôph	$q, k \in \text{gaumen}$
200	ń	Rêš	r
200	ï	Śîn	
300/	Ü	Šîn	š (sch)
400	ה	Tāw	t ; aspiriert ϑ , th

2. Aussprache der Konsonanten.

2. Über ב, ג, ד, ב, ב, s. §6a.

b. π (anders π , §6c) ist am Ende des Wortes gewöhnlich nur ein (unhörbares) Zeichen, daß dem vorher-

a.

gehenden Konsonanten noch ein Vokal folgt, z. B. nicht etwa $r\bar{a}\beta$ (sondern, je nach dem Zusammenhange, $r\cdot\beta\bar{e}$, $r\bar{o}\beta\dot{e}$, $rabb\bar{a}$ u. s. w.) auszusprechen sei.

Anm. Diese mater lectionis wird bes, häufig geschrieben, wenn \mathbb{R} (§18c2) oder \mathbb{R} (§31b. 74c) in der Aussprache und dann auch in der Schrift ausgefallen ist.

ר, dem kein Vokal unmittelbar folgt, bleibt stumm: c. 1. nach \hat{i} und \hat{c} , \hat{z} . in der Mitte des Wortes nach -, z. B. $j\bar{a}\delta\dot{e}\chi\dot{a}$, β . am Schlusse in der Endung יָר $\hat{a}w$ (auch wohl יָר geschrieben), z. B. יָדָי $n\bar{a}\dot{s}\hat{a}w$; aber יָדָי $g\hat{o}j$, יָדָי $j\bar{a}\delta\dot{a}j$ u. s. w.

v, ein eigentümlicher Kehllaut, in verschiedenen d. Wörtern verschieden gesprochen, vgl. arab. z und ż. Die härteste Aussprache wird durch rg annähernd wiedergegeben.

3. Einteilung der Konsonanten.

1. Kehllaute, gutturales: ה, ה, א, א. Vox mem. אַהָּהָע 3.

2. Gaumenlaute, palatales: אָר, בּ, בּ, ל. V. m. בּרַכַּק

3. Zungenlaute, linguales: ל, ל, ני. ע. די ל, ל. V. m. דְּטְלֶנֶת

4. Zahn- od. Zischlaute: x, w, o, t. V. m. wxo;

5. Lippenlaute, labiales: בּוּמֵך א. ל. ע. ה. ל. ע. ה. ל. ע. ה. ל. ע. ה. בוּמֵך.

4. Vokale.

Nachdem die hebr. Sprache aufgehört hatte eine 4. lebende zu sein, wurde zur Sicherung richtiger Aus- a.

sprache des heiligen Textes, wahrscheinlich zwischen dem 6. und 8. Jahrh. n. Chr., das Vokalisationssystem erfunden und ausgebildet. Die folgende, jetzt übliche Aufzählung 5 langer und 5 kurzer Vokale rührt von Joseph Qimchi (12. Jahrh.) her.

1. $Q\bar{a}mec$ $\overline{}$, \bar{a} . יָל $j\bar{a}d$, שַׁל $\tilde{s}\bar{a}\beta$.

2. Çērê —, ē. מֵב šēm, נֵר nēr (aus năwĭr).

-, ê. מֵרנַר chêq, מֵרנַר 'ênê.

- 3. Chîreq magnum י—, (oder —), î. רִיב $ri\beta$, דָּוִיד (und Dā $vi\delta$).
 - 4. Chōlem i u. —, ô, ō. מוֹת môth; קוֹת chōq. קוֹל, קוֹל
 - 5. Šûreq ה, \hat{u} . אָרוּר אָ $\bar{a}r\hat{u}r$, הָּר הָּר $h\bar{a}j\hat{u}$.
 - 6. Páthach —, ă. פֿק raq.
 - 7. S·gōl —, ĕ. אֶלְהַל 'eγdál, 'el.
 - 8. Chîreq parvum —, ĭ. או 'im, ינם, 'im.
 - 9. Qāmeç-chātûph —, ŏ. יְדְדְבּוֹ rochbô, לָכֹי kol.
 - 10. $Qibb\hat{u}\dot{c}$ —, \ddot{u} . חְלְּדָּה $Chuld\bar{a}^h$, שֶׁלְּחָדָ $\ddot{s}ulch\bar{a}n$.

b. Mit — wird auch der offene e-Laut (è oder ä) bezeichnet, welcher durch Umlautung aus a entstanden ist, z. B. מֵלֶה méleχ (aus malk §28), מֵלֶה ُ ēðeχā §22f.

ת סלה פּגיל סלפר Qāmeç-chāṭûph sei, erkennt man mit Sicherheit oft nur aus der Entstehung der betreffenden Form. Für die meisten Fälle genügt Folgendes.

— ŏ 1. in unbetonter geschlossener Silbe, z. B. הַּבְּלֵּה ohoχ-māh; 2. vor einem Guttural mit — z. B. רֵצְמֵר (§11g1) oder mit einem andern Qāmeç-chāṭûph, z. B. בְּעָלִה po olχā (§5f); 3. in בְּעָלִה qŏðāšîm u. בְּעָלֵה yorāšâw, pl. v. בּיִּלִּה (§28p).

Anm. Eine Ausnahme zu Nr. 2 findet statt, wenn — Vokal des Artikels ist, wie in בַּאֵכִּדְ, הַבָּאֵכָּה, $b\bar{a}^{,o}nijj\bar{a}^h$, aus בְּאַכִּהְ + אַ.

Pathach furtivum heißt der vor wortschließendem d. hartem Kehllaut (ה, ה, ש), dem ein andrer Vokal als a vorhergeht, sich eindrängende kurze Hilfsvokal; er wird gleichfalls durch — bezeichnet. רוּה rûach, די rēa, השית rēa, היה $\hat{si}^a ch$, $\exists g\bar{a}\beta\bar{o}^a h$. Mehr s. $\S65d$.

— steht mehrfach für א, z. B. של neben קמר, שרב e.

neben קרמר; sehr selten ד für —, z. B. קרמר jullað.

Die Anwendung der in unpunktierten Texten als f. Lesestützen dienenden Vokalbuchstaben (x,) 7 und 3 nennt man scriptio plena, die Weglassung scriptio defectiva. דָּוְרַד .u. דָּוְרַד sind plene, יָלְמִה u. דָּוָד sind defective geschrieben.

Wenn — mit w zusammentrifft, wird der Chölem- g. punkt in Drucken entweder auf die linke, bezw. rechte Spitze des ש gesetzt (z. B. שׁמֵר šōmēr für שׁמֵר, שׁמֵר tāφōś für win) oder, wo er unmittelbar neben dem diakritischen Punkte des w stehn würde, ganz weggelassen (z. B. שׁרֶק śôrēq für משׁל, שׁרֶק mōšēl für משׁל).

5. Š·wà simplex und Š·wa compositum (Chateph).

I. Śwa quiescens —, Zeichen der völligen Vokal- 5. losigkeit, steht:

in der Mitte des Wortes unter jedem eine Silbe schließenden Kons., z. B. מָבָּדִּיל ,בַּרָכּוֹ (§65h) (aber bei א oft מֵלֵאתְ $\S10c\beta$);

Anm. Über \check{S} w \hat{a} in lose geschlossener Silbe s. §12q.

am Wortende 1. wenn das Wort mit 7 oder mit zwei b. hörbaren Konss. schließt: בָּרוּךָ, בָּרוּךָ, אָמֵרָתִּ, בָּרוּךָ, אַמֶּרָתִּ, בָּרוּךָ, אַמֶּרָתִּ, doch wenn א schließt (§10ca): מָרָה chēt', מַנָּה wajjar'; 2. doch meist inkonsequent, in alten Handschriften, bes. spanischen,

und manchen Drucken in der 2. sg. f. perf. der Verba מ"ל, z. B. bei Baer בְּקְרָאִן 16, 11 und du f. nennst, בְּלֶרְאָ Jes 57, 8.

- gleichsam nur ein Vokalanstoß, muß gesetzt werden, wenn der erste Kons. (außer אהחל einer Silbe (eines Wortes) keinen eignen Vokal hat, bezw. mehr hat: קָטֵל er hat getötet, קְטֵלָה קְעֵלָה q̄-i-lāʰ sie hat g., קְטֵל ȳ-i-lōl töte; אמה, אַמַל š·mî mein N.
- d. II^b. Chāṭēph. Um die Lautbarkeit des Š·wâ mobile deutlich auszudrücken, wird demselben unter Gutturalen regelmäßig, selten bei anderen Konss. das Zeichen eines der drei kurzen Vokale—,—, beigesetzt (Š·wâ compositum oder Chāṭēph).
 - α) Besonders häufig ist *Chāṭēph-Páthach*, —, vgl. אֵבֶר u. צֵּרְקָה עָבֹר.
 - β) Weit weniger häufig sind Chāṭēph-S·gōl (bes. unter א vor der Tonsilbe): אֱכֹהִים, שֱכֹּהִים, und Chāṭēph-Qāmeç: צֵּרִי, אֱנִי.

Anm. unter anderen Konss. namentlich, wenn in der Mitte des Wortes zwei gleiche Konss. neben einander stehen und der erste Š. m. haben sollte: בְּלֵלֵּה, אֲלֵרֶרֵה (s. §6f3), הְבֵּבוֹת ψ 3, 7; und nach Wāw copul. מְלֵרֶה לָּ 2, 12. Vgl. noch §65rβ. 66a2.

- e. Außerdem dient Chāṭēph, um die Aussprache von Gutturalen, welche sonst ganz vokallos wären, zu erleichtern: לֶחֲיַלָּ, (17) בֶּחֲיַלָּ. Mehr s. §10a4.
- f. Vor Š·wâ wird statt des Chāṭēph der entsprechende kurze Vokal geschrieben, (der aber nur Hilfslaut ist u. keine Silbe bildet, §12p) z. B. יַשֵּמֹד, pl. יַשְמִר jā am-ðû; פָּגֵלִר ; יֶבֶחוֹקר, pl. פָּגֵלִר ; בָּתְוֹקר.

6. Dāgēš, Mappiq, Rāphé.

Dāgēš lene, ein in den Buchstaben gesetzter Punkt, 6. bezeichnet bei den sechs Buchstaben ב, ג, ג, ב, ב, ה מי (בְּנַרְפַּתְּה) deren härtere Aussprache: ב b, ג g, א d, ב k, בּ p, א t. Die weichere (aspirierte) Aussprache [ב β, bh (fast wie w); ג γ, gh; ¬ δ, dh; ¬ χ, kh (fast wie weiches ch); ¬ φ, ph; ¬ δ, englisches th] findet statt nur, wenn ein Vokal, ein Š wà mobile, ein Chāṭēph oder eine lose geschlossene Silbe (§12q) un mittelbar vorhergeht, z. B. פַּבְּרָה, רָבָּהְבָּה, לְבָּהָרָה, לְבָּהָרָה, לְבָּהָרָה, לְבָּהָרָה, dagegen nach trennendem Accent (§7i): בְּיִרְהָהָרָה, dagegen nach trennendem Accent (§7i): מְּבָּרָה בָּרָה, לָבָּרָה בָּרָה בַּרָה בָּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַּרָה בַרָּה בַּרָה בָּרָה בַּרָה בָּרָה בַּרָה בַּרָה בָּרָה בַּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בִּרְה בָּרָה בָּרְה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בַּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בָּרָה בְּרָה בַּרָה בִּרְה בִּרְה בִּרְה בַּרָה בָּרָה בְּרָה בַּרְה בְּרָה בִיּרְה בִּרְה בַּרְה בָּרְה בְּרָה בָּרְה בְּרָה בַּרְה בָּרְה בְרָה בְּרָה בְּרָה בָּרְה בְּרָה בִּרְה בְּרָה בַּרְה בִּרְה בִּרְה בִּרְה בְּרָה בִּרְה בְּרָה בְּרָה בְּרָה בָּרְה בְּרָה בָּרְה בְּרָה בָּרְה בְּרָה בְּרָה בָּרְה בְּרָּה בְּרָה בְ

Anm. Die Präfixe בְּ und בְּ haben, jenes vor ב, בּ, בּ, dieses vor ב, in genauen Handschriften u. Drucken stets D. l. z. B. ψ 34, 2 הַלֹּא בְּבַרְבֵּיִרְשׁ Jes 10, 9 הַלֹּא בְּבַרְבִּיִרִשׁ.

Manche Handschrr. setzen D. l. in alle Nichtgutturale, z. B. b. לְּבְּבֶּלֵּבְּ. Ungerechtfertigt ist es aber, daß Baer das D. l. außer in בי בי בי בי בי חוד nur noch setzt l. nach Gutturalen mit Š wâ quiescens, z. B. 2, 9 בְּבָּבְּבָּיִ l. wenn ein Wort mit demselben Konsonanten beginnt, mit dem das unmittelbar vorhergehende schließt, z. B. 14, 23 בַּבְּבִּבְּבִי l. Vgl. Theol. Litzt. 1879, Nr. 8, Sp. 174.

Ein Dāgēš lene ist auch der gewöhnlich Mappîq c. genannte Punkt, welcher die Lautbarkeit des ה am Wortende bezeichnet. הַּבְּיל sprich dāmā; הַּבְּיל dāmāh.

— Viermal findet sich Mappîq in א, zuerst 43, 26

Dāgēš forte, dem D. l. äußerlich gleich, ist das dem d. Striche, welchen wir über m und n setzen, entsprechende Zeichen der Verdoppelung eines Konsonanten. In ב ג ד כ פ ת ת vertritt es zugleich die Stelle eines D. l.

Das D. f. ist a) entweder wesentliches D. oder D. f. e. necessarium, wenn es durch die Entstehung der Form

bedingt ist, z. B.: יְמֵלֵּה rua jammim, הַבֶּלֹל für hillel, für hišba für hisba für hillel, für na für na für hillel, für na für hillel, für na für na für na für na sogenanntes D. f. euphonicum, z. B. wenn die Verdoppelung eines einzelnen Konsonanten durch euphonische Gründe veranlaßt ist oder wenn die Lautbarkeit eines Swâ bezeichnet werden soll. Merke bes. 1. D. f. conjunctivum: 1, 11 לְּמָהְהֹּדִּהֹאָת (2, 18 אֵעֲשֶׁהֹדְּלֵּהְוֹ (2, 23 אֵעֲשֶׁהֹדְּלָּהְוֹ (32, 30 אָבֶּרָהְיָבָּאָרָ (32, 30 אָבָרָהְּבָּאָרָהְיָבָּאָרָ (32, 30 אָבֶּרָהְיָבָּאָרָ (32, 30 אָבֶרָהְיָבָּאַרְ (32, 30 אָבֶרָהְהַבָּאָרָ (32, 30 אָבֶרָה נְּבָּאָרָה (32, 30 אָבֶרָה (32, 30 אָבֶרָה (32, 30 אַבָּרָה (32, 30 אָבָרָה (32, 30 אָבָּרָה (32, 30 אָבָרָה (32, 30

- g. Raphe^h (בְּבָּה, d. i. weich), ein wagerechter Strich über dem Buchstaben, bezeichnet dessen weichere Aussprache. In Drucken, übrigens ohne Konsequenz, fast nur da, wo die Nichtsetzung eines Dāgēš oder Mappîq als beabsichtigt bezeichnet werden soll; in vielen Handschrrauch stets über בלכם בל , wo diese Buchstaben kein Dāgēš haben.

7. Die Accente.

7. Außer den Vokalzeichen sind jedem Worte (außer a. wenn es Maqqēph hat §8b) ein oder zwei kleine Zeichen beigesetzt, welche man wegen ihrer Bedeutung für den

kantillierenden Vortrag der heiligen Texte Accente genannt hat. Für uns kommen sie in betracht A. als Tonzeichen, B. als Interpunktionszeichen.

A. Als Tonzeichen. Die meisten Accente stehen bei b. der Silbe, welche den Hauptton hat, z. B. בַּרָא אֱבֹהָים. Zwei stehen ohne Rücksicht auf die Tonstelle am Anfange des Wortes (accentus praepositivi): J·thîb בָּבֶּע 2, 23 und T·lîśā g·dōlā הָאָרֶץ 1, 30; vier am Ende (accentus postpositivi): S·goltā הָּאָרֶץ 1, 5; Zarqā בִּיֹאֹמֶר 2, 23 und T·lîšā q·ṭannā בַּיֹאֹמֶר 43, 23 (Paroxytonon).

In Wörtern mit Paštā, die den Ton nicht auf der c. letzten Silbe haben, wird ein zweites P. über die Tonsilbe gesetzt: אָלוֹר 1, 2 Đổ hû, aber 1, 5 בּצוֹר .

Anm. Baer setzt, ohne genügende Autoritäten dafür zu haben, auch S*goltā, Zarqā und beide T'lîšā doppelt, wenn sonst diese Accente nicht auf der Tonsilbe stehn würden: אָשָׁשָשָׁ u. קְּשֶׁשָשׁ 3, 11, אַרָאָלָן 1, 30, בּוֹבֶּן 2, 22, statt: שׁמִער אָשָׁמִר אָרָץ, אַשׁתּר עָּרָץ.

B. Als Interpunktionszeichen. Man unterscheidet d. trennen de Accente (distinctivi, Herren) und verbinden de (conjunctivi, Diener). Letztere haben für das Satzverständnis sämtlich gleichen Wert, indem sie alle die enge Zusammengehörigkeit des betr. Wortes mit dem ihm folgenden bezeichnen; verschiedene Bedeutung haben sie nur für den kantillierenden Vortrag, indem ein Verbinder diese, ein anderer jene Höhe oder Modulierung des Tones verlangt. — Folgen dagegen zwei gleiche Trenner unmittelbar aufeinander, so hat der erste größeren Trennungswert (G 21, 6. 22, 8); ebenso hat von zwei nebeneinander stehenden Verbindern der erste größere Bindekraft.

- e. 1. Drei größte Trenner. Sillûq (—) bei der Tonsilbe des letzten Wortes im Verse; ihm folgt stets Sôph pāsûq (:), das Zeichen des Versendes.
 - 'Athnâch, halbiert den Vers: אֶלהָּים 1, 1. In kurzen Versen oft andere Halbierer: 1, 13. 19. 23.
 - <u>*</u> S·goltā, postpos., in längeren Versen, großer Haupttrenner vor 'Athnâch. Stets nach Zarqā הַּרָקִישָּׁ 1, 7. Ferner 1, 28. 2, 23 u. o.
- f. 2. Zwei große Trenner. Zāqēph qāṭōn. Dafür Zāqēph gādōl: erstens, wenn Z. erster Accent des Verses (3, 10 לֵלְאָּדֶׂם) oder des Halbverses (2, 20 לֵלְאָדֶׂם), aber aber 4, 1; zweitens unmittelbar nach einem anderen Z. (2, 9 הַּבָּּלַן וְעֵּץְלַם, vgl. 1, 14 u. o.), aber שׁבֵיהֶם 3, 7.
 - → R·bîac, bildet oft Unterabteilungen in den
 Zāqēphabschnitten. אֱלֹהָיֹם 1, 9. 14.
- 9. 3. Vier kleine Trenner. Pašṭā, postpos. אָלָּאוֹל 1,5; Doppel-Pašṭā s. §c. Dafür Jthîb, praepos., wenn kein Verbinder vorhergeht und der Ton auf dem ersten Konsonanten liegt: עַצֶּבּם 2, 23, אָצָּ 3, 1.
 - Tiphchā, der letzte Trenner vor 'Athnâch und Sillûq: הְּשָׁמֵיִם, בָּרָאּשֵׁית, 1, 1.
 - ___ T·bîr אֵלֹחֶרם 1, 4.
 - ___ Zarqā, postpos., stets vor S·goltā. בְּלֹהָרם 1, 7.
- h. 4. Vier kleinste Trenner. Gêreš oder 'Azlā בְּבַּיִם 1, 21.
 Dafür Doppel-Gêreš, wenn die Ultima betont ist und nicht der Verbinder Qadmā vorhergeht: קָבָּי 1, 21.
 - Lgarmēh, stets vor R·bîa6. اکتنیت 1, 29.
 - ightharpoonup $ho = Par{a}zar{e}r$. בְּרְשֶׁשֶׁם. Dafür 16 mal $ho = Qarn\hat{e}\ phar{a}rar{a}$, stets nach dem Verbinder Galgal: יְרְהוֹשֶׁעַ בִּן־נֵּינְן Jos 19, 51.
 - ្នាំ T·lîšā g·dōlā, Groß-T., praepos. ងឃុំភ្នំ 1, 12.

n.

- 5. Neun verbindende Accente. Mêr khā. אָם 1,1. i. 14mal Doppel-Mêr khā: אַרָן בּיִרָ יָבְּיִל 27, 25.
 - Mûnāch. אֶדֶבָּ 1, 1.
 - Dargā, bes. vor T'bîr. Nii 1, 4.
 - Qadmā, bes. vor Gereš. ੀਜ਼ੀ 1, 9.
 - Mahpākh. אבר 1, 7.
 - T·lîšā q·ṭannā, Klein-T., postpos. [7] (paroxyt.) 2, 22.
- 6. Seltene Accente sind: בְּיִבְּאֵלֵן (mit folgendem P sîq) k. z. B. בַּיְבָּאֵלֵן 39, 8, einer der größten Trenner, nur 7 mal in den "21 Büchern". Ferner die Verbinder Galgal (16 mal vor Qarnê phārā) und Majlā (16 mal vor 'Athnâch oder Sillûq, gew. zur Bezeichnung des Gegentones, בּיִבַּאִרנָן 8, 18).
- 7. Psalmen, Hiob und Sprüche haben ein abwei- l. chendes Accentuationssystem (gew. "die metrischen Accente" genannt). In ihm gibt es 11 Trenner (Çinnôr postpos., D'chî praepos.), 8 Verbinder und einen Unterdiener.

Drei größte Trenner, nämlich außer Sillûq: m. – Olé w jörēd, halbiert größere Verse. שְׁלֶעִים ψ 1, 1.

— 'Athnâch, halbiert kleinere Verse (ψ 1, 4) und in längeren Versen den auf 'Olé w jörēd folgenden Versteil (ψ 1, 1).

Ein großer Trenner: — Groß-R·bîac. לְּבָּלִים לְּ 1, 1. Vier kleine Trenner: — Çinnôr, postpos. אָלָילָ לְּ 1, 1.

- ∸ Klein-R·bîa', un mittelbar vor 'Olé w·jōrēd. הֹהָה לְּ וּ, 2.
- $\stackrel{\checkmark}{-}$ $R \cdot b \hat{\imath}^{a'}$ $mugr \bar{a} \check{s}$ (d. h. R. mit $Gere \check{s}$, s. $\S h$) vor Sillûq. ψ 1, 5.
- ı Groß-Šalšėleth. ιτή τος ψ 7, 6.

Drei kleinste Trenner: — D·chî, praepos. בּישָּׁהָ לְ 1, 1.

— Pāzēr. ΤΚΤΡΞ ψ 4, 2.

L'garmēh. Entweder M·huppākh (Mahpākh) L'garmēh יְבַנֵּיִר ψ 4, 2 oder 'Azlā L'garmēh יְבַנִּיר ψ 5, 9.

o. Acht Verbinder: Mêr khā; Mûnāch; 'Illûj אָרָהָ לְּ וֹנְהָיָלְ 1, 3; Galgal; Tarchā אָרָהְיָלְ לְּ וְלְּהָרָ לְּ 1, 6 (bei der betonten Silbe, daher leicht von D'chî zu unterscheiden); Mahpākh; 'Azlā; Šalšéleth בּ בְּעָרָהְ לְּ 3, 3 (nur 8 mal). — Außerdem ein "Unterdiener", Çinnōrîth, in offener Silbe vor Mêr khā und Mahpākh בּ בְּיוֹלִי לְּ 1, 2, בּ בְּיִבָּ אָרָ 3, 8.

8. Métheg, Maqqeph, P'siq.

Proklitika). מָּן־ von hat stets M. - אָּת־כָּל־פְּנֵי 3, 10 (Métheg nach $\S 8a1$); יְאָת־כָּל־אֲשֶׁר־לּר 12, 20.

9. Q'rê und K'thib.

An nicht wenigen Stellen des heiligen Textes war 9. (aus verschiedenen Gründen) eine andre als die durch a. den geltenden Konsonantentext gebotene Lesung üblich. Diese Verschiedenheiten sind in den Ausgaben wie in den meisten Handschriften dadurch kenntlich gemacht, daß man die Konsonanten des gelesenen Wortes, des Qrê (קרי): "gelesen", d. i. "so ist zu lesen"; gew., aber falsch, Qrî), an den Rand, die zu ihm gehörigen Vokale etc. zu dem unverändert gelassenen Textworte, dem Kthîb (בְּחָרֵבּ, "geschrieben") setzte, welchem man ein Verweisungszeichen, den sog. circellus massorethicus (°), beifügte. 8, 17 steht im Texte massorethicus (°), beifügte. 8, 17 steht im Texte massorethicus (°), beifügte. 8, 18 steht im

lieferten Konsonanten הוצא (welche בוצא zu sprechen wären) soll hier הַנֵא gelesen werden.

Bei einigen häufig vorkommenden Wörtern hat man der Kürze wegen Randnote und Verweisungszeichen fortgelassen (sog. Qrê perpetuum): הוא (sie, pron. 3. sg.), fast nur im Pentat., Qrê הרא, Kthîb הרא. — ירושׁלֵם, n. pr., Q. יְרוּשׁלֵם, K. יִרוּשָׁלֵם, — יִרוּשָׁלֵם, n. pr., Q. ישׁכֵר, K. wohl נער — ישׁשַׂכָר (Mädchen), nur im Pent., Q. נערה, K. כערה. — Die Zahlwortformen שַּהַים, שׁנִים (§39e3) sollen wohl שׁמֵּר ausgesprochen werden, K. dann שׁמִים, שׁמִים. — Der Gottesname יהוה, eigentl. Jahwé auszusprechen, hat, weil ihn auszusprechen für verboten galt, die Vokale von אדֹנֵי, jedoch Š wâ statt Chātēph, also ההה, ebenso mit מַן (§44) מיהוֹה (מאַרני); nach den Präfixen ב, ל, כ, aber ביהוָה, בִּיהוָה, לִיהוָה, etc., s. §10c4), lies entweder badonáj etc. oder b jahwé etc. 'ה למה ה' §45ey, הימה ה' §71e. Steht unmittelbar neben יהרה, so erhält יהרה die Vokale יסי ע להים אלני B. עלהים ψ 109, 21.

10. Besonderheiten einzelner Konsonanten.

10. I. Die Kehllaute (literae gutturales) אה ה דע א. a. 1. Nicht Dāgēš forte, sondern entweder virtuelle (wirkliche, aber nicht sichtbare) Verdoppelung (Dāgēš f. implicitum), oder (§11e) Ersatzdehnung (jenes in absteigender, dieses in aufsteigender Häufigkeit bei n, n, y, א). Artikel (§17): הַיּוֹם, הַעִיר, הָעִיר, הָאוֹר, כָּאוֹר, הָאוֹר, אָבּאוֹר, אַ §44. Verbum: מָבַרְתָּם, מִבֶּרְתָּם, aber מָבֶר, שָׁבַּרְתָּם, aber בְּשַׁלָּהָ ; מָאַנָהָם, בּוֹיַבָּהָ, aber מָקָטַלָּה, הְקָבָּלָהָ. 🛚 2. Vorliebe für den Vokal a (§4d. 28d. 60d. 65); zuw. auch ě statt ursprüngl. i, z. B. דופצו §281. | 3. Kein Š·wâ mobile, sondern Chāṭēph, und zwar meist Chāṭēph-Páthach: עֻבֹר, קבְרָהֶם, עְבַרְהֶּם, קבֹרְהֶם, וּעֵבֹרְהֶם, וּעֵבֹרְהֶם, וּעֵבֹר, בּבֹר שִבְּרְהֶם, עַבֹרְהֶם, וּעַבּר, בּבֹר שִבְּרְהֶם 4. Die Aussprache der Kehllaute in geschlossener erster oder zweiter Silbe vor dem Tone wird oft durch Einschiebung des entsprechenden Chāṭēph (Öffnung der Silbe, §120) erleichtert. Nomen: מַּלְבֹר , מַּלְבֹר , בְּלְבֹר , נְעָבִר , יִקְטִר ; נְעָבִר , יִקְטִר ; מֶּעֶבֹר , מֶּקְטֹל ; יְנָבְיר , יִקְטִר ; יֶבְיִבר , יִקְטִר ; יֶבְיִבר , יִבְּטֵר ; יִבְּיִבר , יִבְיִבר , יִבְּיִבר , יִבְיִבר , יִבְיבר , יִבְיבר , יִבְּיִבר , יִבְיבר , יִבְּיבר , יִבְיבר , יִבְּיבר , יִבְיבר , יִבְּיבר , יִבְיבר , יִבְּיבר , יִבְיבר , יִבְיבר , יִבּיבר , יִבְיבר , יִבְּיבר , יִבְיבר , י

- II. ה. 1. Nicht Dāgēš forte, sondern stets Er- b. satzdehnung. Artikel: הָּלִים, Verbum: קְּשַׂלְּחֶם, עְּבֶּרְהָּ, הָבְּיִּהְם, בּרְהָּתְם, Vorliebe für a, bes. als vorangehenden Vokal, vgl. §60d. 3. Selten Chāṭēph-Páthach statt Š'wâ mobile, bes. in einigen Verbis med. ¬ (§65r3).
- IV. π . π wird in gewissen Fällen nach Š·wâ d. mobile elidiert. Dann tritt der Vokal des π unter den vorhergehenden Konsonanten: Artikel §17e, Verbum §59c. 61e. 62a.

- e. V. א. 1. Der weiche, halbvokalische Konsonant wird in die homogenen Vokale i oder aufgelöst: α) in der Silbenmitte: קוֹם s. §71; β) am Silbenschluß: אַ אָרָת v. אַרְּקָטֵל §29c; הָּקְטֵל für huwrad und, unter Einwirkung eines vorhergehenden α: אַרְלְּרָדְּרָ, רְּקְטֵּלֹה für jawrîdû §68b2; γ) am Wortschluß nach einem anderen Konsonanten: אַר װֹד für tohw §30d; δ) רוב copulat. s. §46a3.

 2. Ursprüngliches או שוֹד שׁר מֹד für wāláð, s. §68a. או ליב פֿר s. §71.
- g. VII. ב. שייר wird dem folgenden Konsonanten, außer wenn derselbe ein Kehllaut oder הוו (§a1. b1), assimiliert: α) in den Verbis במל הבל היקטל בל הל f. jinpōl §67a. β) in §67i (geben) auch das Schluß בהל הקטל היים היים האווים היים האווים ה

11. Veränderungen der Vokale.

11. I. Unveränderlich sind die Vokale 1. wenn sie a. entweder von Natur oder (wie ô in Ξ; Stern, f. kawkaβ aus kaβkaβ) durch Kontraktion lang sind, also Ξ, ¬, meist i und auch Ξ; 2. in doppeltgeschlossener Silbe

(§12e), z. B. i in מְקְדְּשֵׁר אֵל Heiligtum, מְקְדְּשֵׁר אֵל die Heiligtumer Gottes, und בָּבְר חַוּרְהֵּדְ γ περίχωρος τοῦ Ἰορὸάνου; β. in Silben mit virtueller Verdoppelung: בְּהַרְמֶּב β. wenn vor einem Kehllaut oder המאַנהם לפאות באַנה מַאַן.

Anm. Ausnahme zu 2.: Betontes Pathach wird in Pausa oft zu Qāmeç gedehnt, vgl. §60f. 61d.

II. Veränderlich sind, d. h. verkürzt werden oder b. auch unter Umständen ganz wegfallen können 1. die nur durch den Ton langen Vokale, bes. ā und ē in Nominibus (שַּקָבָּה , בִּקְבָּלָּה ફַּ24), ē und ō in Verbis (קַבְּעָלָה); er wird töten, pl. יְקְטֵלֵה); 2. die Vorton vokale, d. h. die ursprünglich kurzen, vor der Tonsilbe in offner Silbe stehenden und daher (s. §ħ) verlängerten Vokale (קַבָּרָה , עַּבָּרָר , עַבְּרָר .

III. Wegfall von Vokalen in offner Silbe. c.

A. Nomen. 1. Ein veränderlicher Vokal. a) in der vorletzten Silbe. Wenn der Ton weiter rückt (durch Afformativ oder, §21, Status constructus), fällt derjenige Vokal weg, welcher bisher Vortonvokal war: אָיני דְּיִנְיּה (שִּיאִיה principes eorum §23, ישִּיאִים u. f. ישִּיאִים Pfad. | b) in der letzten Silbe. a) ā und ē fallen fort, wenn der Ton um zwei Silben rückt: אֵינִים (פּוֹכְבִיה (pl. בּוֹכְבִיה אָרַבּיה (פּוֹכְבִיה Feind, אֵיב הָּבּוֹם Stern, (pl. אִיב הָבּוֹם Ṣ24. β) ē fällt weg, auch wenn der Ton nur um Eine Silbe rückt: אִיבִים (פּוֹכְבִיה pl. אִיבִים \ 2. Sind zwei Vokale veränderlich, so fällt der Vokal fort, welcher beim Weiterrücken des Tones in der zweiten Silbe vor dem Tone stehn würde; der diesem vorhergehende Vokal wird, weil nun in (lose) geschlossener un-

betonter Silbe §12q, verkürzt, wobei a oft in i verdünnt wird. בְּיָבֵּי Flügel, בְּיָבֵּי sein Fl., בּיְבֵּי alae eorum;

קברים Wort, pl. הַבָּרִים §25.

d. B. Im Verbum fällt vor vokalisch anlautenden betonten Afformativen der Vokal des zweiten Stammbuchstaben, also der in der Silbe unmittelbar vor dem Tone, aus:

קכָם ססיף פר ist weise, הָכָם פּוֹפּוֹג w. פּרְבָּה kostbar m. יְקְרָה f. יְקְרָה er ist k.), יְקָרָה sie ist k. יְקָר er ist sch. פָּבֵּר schwer, (בְּבָּרָה ξ) פּבֵּר er ist sch. פָּבַר sie ist sch. פָּבַר er kann, יָכִל er kann.

Ausnahmen s. §57c. 79g. — Vor konsonantisch anlautenden betonten Afformativen gilt §c: קטל, קטל.

- e. IV. Ersatzdehnung tritt ein bei unterlassener Dagešierung, und zwar so, daß ä zu ā, ĭ zu ē, ŭ zu ō wird: 1. wenn nicht virtuelle Verdoppelung stattgefunden hat, stets vor Gutturalen und ¬ (Beispiele §10a1. b1); 2. am Wortende (§6f1), doch bleibt dann ä meist unverlängert, z. B. pr für 'imm, pr für chuqq, j für gann, vgl. §26b. 73i. 74s.
- ל. V. Von andren Vokalveränderungen sind die wichtigsten die das Pāthach betreffenden. 1. P. wird in unbetonter geschlossener Silbe sehr häufig zu i: im starken Verbum regelmäßig in יְּבְּבֵּר יִּבְּטֵל , נִקְטֵל , נִקְטֵל , נִקְטֵל , מַטֵּל , נִקְטֵל , מַטֵּל , נִקְטֵל , die Worte Josephs f. dabrê, ווֹ ווֹ שִׁ אַבְּרֵ יְנְטֵּך , שִׁבְּרֵי יִנְסֵךְ y. הַבְּרֵי יִנְסֵךְ v. הַבְּרֵי יִנְסֵךְ γ. baṭn §28a. בּיִנְי עִּי עִּי עִּי בְּרֵי יִנְסֵךְ γ. wird zu S·gōl vor chā u. ch° und vor unbetontem hā oder a, wenn der betr. Kehllaut virtuell verdoppelt ist: מַּהְבוֹר , אֶבֶּר meine Brüder, בְּהָבוֹר (für lahhāβôth) Flammen. Mehr s. §17c. Ausnahmsweise auch הָּרָר (f. hārrā) 14, 10 zum Gebirge.

in geschlossener Silbe, welcher noch eine Silbe g. oder ein eng angelehntes Wort folgt, wird oft zu a: מָסְבָּר, st. c. אָכָּן \$25d; אָרָ (\$26) Nest, st. c. אָרָלָרָהוֹי \$36d; הָבַּיְבָּהוֹי \$54b; הַלַּרָהוֹי \$68f.

Wiederherstellung weggefallener Vokale. h

Über die Präfixa z, z, ż s. §45, über n s. §46a.

Mit zwei Konsonanten schließen außer אָאַ, du f., i. u. der 2 f. sg. perf. קשלה etc. nur einige schwache Verbalformen (§740.t), einige auf א endende Wörter, wie אַשָּׁי, und יְם Narde, שִׁיִּשָּׁי Wahrheit. In allen andren Fällen wird die Aussprache durch Einschiebung eines Hilfsvokals (gew. S·gōl, daher der Ausdruck "Segolatformen") erleichtert. Genaueres s. §27—30. 36a. 65.74.

12. Von der Silbe.

Silbenanlaut ($\S a.b$). Jede Silbe, also auch jedes 12. Wort, muß mit Einem Konsonanten beginnen, d. h. sie a. darf weder mit einem Vokale (Ausnahme nur $\S \$46a$)

noch mit zwei Konsonanten anfangen. Wenn der b. erste Konsonant einer Silbe (eines Wortes) keinen eignen Vokal hat, erhält er Šwâ mobile §5c, bezw. (bei אהתע) Chāṭēph §5d.

Silbenauslaut ($\S c - s$). — Man unterscheidet: c.

Unbetonte Silben mit langem Vokal sind offen; das d. auf sie folgende Śwâ ist Š. mobile: מַּמַרִּים šo-m·rîm.

II. geschlossene Silben, d. h. konsonantisch e. endende: ק־שֵל (2. Silbe). Man nennt sie doppelt ge-

schlossene, wenn auf den schließenden Konsonanten in demselben Worte unmittelbar noch ein Kons. folgt: מְּבִירָה (1. S.), קְיַטְלְּהְ (2. S.). — Folgt dem Vokal ein dagesierter Kons., so heißt die Silbe auch wohl eine geschärfte: הַּשִּׁשִׁר (1. 2. S.).

f. Unbetonte geschlossene Silben haben kurzen Vokal:

וַלָּקָם (1.), יְכַּד (1.), מַבְ־דְּיל (1.). מְבְ־דְּיל

g. Unbetonte Silben mit kurzem Vokal sind geschlossen: קס־הּוֹ (1.).

ות betonter geschlossener Paenultima finden sich nur folgende Vokale: α) die durch den Ton langen $\bar{a}, \bar{e}, \bar{o}:$ הַּבְּּלָ, אִּיֹלְ, (2.); β) die kurzen $\check{a}, \check{e}:$ קֹבֶּלְם, אַבְּבָּרָם.

In betonter geschlossener Ultima können alle langen Vokale vorkommen; von kurzen nur ä und ĕ, sehr selten ĕ. Merke die Partikeln هِـ (wenn), عَا (mit), welche aber oft (wie جَالِية stets) durch Maqqēph tonlos gemacht sind.

k. III. Die geöffneten Silben, d. h. Silben, deren eigentlich doppelter Schluß durch einen Hilfsvokal (§11i) aufgehoben ist. — 1. Am Wortende ist der Hilfsvokal meist S·gōl, doch auch (wenn der letzte oder vorletzte Buchstabe ein Kehllaut ist) Páthach. Dann wird der betonte Vokal der geöffneten Silbe meist gedehnt, und zwar wird ŭ zu ō: מַבֶּל, הֹבֶלֶ , זֹבֶלֶ , s. §28c.d.

Ist der vorletzte Buchstab eine Gutturalis, so bleibt Páthach in der geöffneten Silbe unverändert: אָבָּרְ §28e,

וַנַעַל , אַנַהַה §36a, נַיַעַל §740e.

m. Ist der vorletzte Buchstab , so wird Chîreq als Hilfsvokal verwendet. Páthach bleibt ungedehnt: צֵּיִרְ §29a, אֱלֹהֵיִךְּ §22, בַּיִּר djim (Dualendung).

n. Im apokopierten Impf. v. איה unterbleibt oft die Dehnung von ĭ zu ē, s. §7407, z. B. בָּל für jigl.

2. In der Wortmitte erhält der die Silbe o. schließende Kehllaut oft zur Erleichterung der Aussprache das dem vorhergehenden Vokal entsprechende Chāṭēph, und zwar ohne daß dieser Vokal gedehnt wird. Beispiele §10a4. מַרָּרֹי, syllabiere na a-rô.

Statt des Chāṭēph wird, wenn Š·wâ folgt, der ent-p. sprechende kurze Vokal geschrieben, s. §5f. בְּחֵזְק, pl. syllabiere נֵעְמָרָה, נַעֲמֶר; יֶנֶחְזִּ־קָה na am- da^h , zweisilbig s. §13c.

IV. Lose geschlossene Silben nennen wir q-solche Silben, die infolge Wegfalls eines vorhanden gewesenen Vokals nicht mehr offen sind. Der lose Schluß gibt sich im Bleiben der Aspirierung von בגרכפת erkennen. Das Š·wâ ist nicht lautbar, ist nicht Š·wâ mobile. Beispiele. Nomen: בְּנֶבְּיהֶם, גְּבֶּיהֶם kan-qê-hem \$25a; מְלֶבִיהָם für malaxîm. מְלֶבִיהָם \$28h; בְּנְבִּיהָם chor-βōθajix §35a; Verbum: בְּנִבְּיהָם, pl. יַבְּבְּיהַם, pl. יַבְּבְּיהַם, pl. יַבְּבִּיהָם, pl. יַבְּבִּיהָם §65f.k.

Lose geschlossen sind auch diejenigen Silben, welche r. entstanden sind durch Zusammensetzung der Präfixe בְּ, בְּ, בְּ mit Wörtern, deren erster Konsonant Š·wâ unter sich hat: לְרָבֵּר §45e. — Ausnahme: כֹּל vor Inf. Qal

§55d.

Sehr selten loser Silbenschluß da, wo kein Vokal ausgefallen s. ist, s. §28q. Vgl. auch בְּבֶּׁהָה §29a. — Fester Silbenschluß gegen die Regel: בְּיָבָּה §34da, הַּבְּבָּה §35c; vgl. auch בְּיָבָּה §78e.

13. Vom Tone.

Der Hauptton liegt im Hebr. gew. auf der letzten 13. Silbe (Milrá מְלְרֵע); auf der vorletzten (Mil el מִלְרֵע) a. fast nur in folgenden Fällen:

- 1. wenn der letzte Vokal ein Hilfsvokal (§11i.k.l.m.);
- 2. vor locale (§20c): משררה nach Assyrien;
- 3. vor dem Suffix בּלְלֵנה unser König, מַלְלֵנה unser König, מַלְלֵנה misit nos, und vor einigen anderen Suffixen, s, §22. 79h;
- ŏ. bei den Verbis ע"ל und ע"ל (§71—73) überhaupt in den Endungen ה, ה, ד, z. B. von קֹבָה ; קֹבָה sie ist aufgestanden, קֹבָה sie sind aufg., קֹבָּה steh auf f.;
- 6. in zahlreichen endungslosen Impf.-formen mit consecut. ($\S64g.k-n.$);
 - 7. mehrfach in Pausa, s. §14g.h.i;
- 8. oft, um das Zusammenstoßen zweier Tonsilben zu vermeiden: in einem Worte mit offener Paenultima und langer offener oder kurzer geschlossener Ultima, welchem ein einsilbiges oder sonst vorn betontes Wort unmittelbar folgt, wird der Ton gewöhnlich auf die vorletzte Silbe zurückgezogen: קֹמבֶל בֶּלֶהָם 1,5; בַּלָהָם 1,5; בַּלָהָם 19; 27.
- b. Tonrückgang findet also nicht statt: α) auf geschlossene Paenultima oder: β) von langem Vokal in geschlossener Ultima (ausgenommen zuweilen Çērê): ΤΕΙ Staub bist du 3, 19; ferner: γ) wenn das erste Wort mit schwerem Suffix endet, und δ) um einen Hiatus zu vermeiden: ΤΕΙ ΝΕΙ 2, 20, vgl. 9, 19. 17, 5.

Anm. Wenn Çērê in geschlossener Ultima den Hauptton verliert, erhält es entweder Métheg (יְבֵל צִייִן Jes 40, 7. 8) oder es wird zu S'gōl verkürzt (vgl. §59f).

c. Niemals ruht der Ton auf der drittletzten Silbe. Jes 40, 18. 50, 8. Job 12, 15 sind scheinbare nach §5f. 12p zu erklärende Ausnahmen (gegen Delitzsch zu Jes 40, 18).

14. Von der Pausa.

I. Am Schlusse der Sätze und größeren Satzteile 14. finden in der Betonung wie in der Vokalisation manche "Veränderungen statt, welche teils durch allgemeine rhythmische Gründe, teils durch die Sorge für feierlichen Vortrag des heiligen Textes veranlaßt sind. — II. Diese Veränderungen treten regelmäßig ein bei b. Sillûq, Sigoltā, Šalšėleth und Athnāch, oft bei Zāqēph; in den Bb. Psalmen, Hiob, Provv. (§71): stets bei Sillûq, Olé wijōrēd und. in kleineren Versen, bei Athnāch, oft bei Athnāch nach Olé wijōrēd; selten bei anderen Accenten. — III. Die Pausalwirkungen sind nicht bei allen Accenten durchen weg dieselben; Tan, du m., z. B. lautet bei Sillûq, 'Athnāch und 'Olé wijōrēd tan, dagegen bei Zāqēph und einem auf 'Olé wijōrēd folgenden 'Athnāch tan, vgl. 3, 19. \$\psi\$ 2, 7.

Wirkungen der Pausa (§d—l). 1. Vokaldehnung. d. Páthach wird meist zu Qāmeç: מֵיִם Wasser, שָׁמֵר; שָׁמֵר, וֹמֶרָם; שָׁמֶר, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, וֹנֶרֶם, (§28g): מֵּרֶת, וֹנֶרֶת, וֹנֶרֶת, (weil Grundform arç) צֵּרֶץ;

זרע Same, זרע.

eta. Tonrückgang. אָנָכּר ich, אָנָבּר; אָמָה s. $\S c$; אָלָבּר g.

entblößet 4 137, 7.

4. Tonrückgang mit Vokaldehnung. אָתָה, אָתָה; h. jetzt, ימָה.

5. Tonrückgang mit Wiederherstellung, bezw. Ver- i. längerung eines zu Š·wâ verflüchtigten Vokals. a) Bes.

15. *a*.

6. Vor den vollen Impf.-endungen ûn und în Wiederherstellung des verflüchtigten Vokals, doch ohne Ton-

rückgang: תִּרְבָּקֵרוּ, וִלְלְטִרּוּ.

l. 7. Über das Impf. mit Wāw consec. s. §64g.m.

II. Formenlehre (§ 15—80).

A. Pronomen (§ 15-17).

15. Personalpronomen.

I. Pronomen s	eparatum.	II. Suffixum nominis	III. Suffixum verbi
צק. 1c. אָלָכִיר 2m. מְּאָרָה 2f. אַבְּּאָרָ 3m. מוּה זְהֵיא 1c. אַבְּרְינר 2m. מַבְרִינר 2f. אָבֶּקָר 3m. מוּבר, 3f. מוֹבר,	du du er sie sie wir ihr ihr ihr	ר. (ija) ק ק ק ק ק ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס ס	יי ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק ק

Die in §a, Spalte I genannten Formen drücken nur den c. Nominativ aus; zur Bezeichnung der anderen Casus dienen die in den Spalten II und III verzeichneten Formen, welche dem unmittelbar zugehörigen Worte angehängt werden und mit ihm zu einem Ganzen verschmelzen (Pronomina suffixa, gew. kurzweg Suffixa). Die Nominibus angefügten Suffixa bezeichnen den Genetiv (s. §22), die mit Verbis verbundenen den Accusativ (s. §78ff.). Über das Suff. an Partikeln s. §40ff.

Die Zusammengehörigkeit der Suffixa mit dem Pronomen d. separatum ist bes. in 1 pl. augenfällig, vgl. אָשָׁ mit שִּׁילָּה, Dies Beispiel zeigt zugleich, daß das Pronomen bei seiner Anhängung vorn verstümmelt wurde, vgl. πατήρ μου mit πατήρ ἐμοῦ. || Zum Verständnis der Formen der 2. Person (תַּהָא, ק; בַּהָּא, בַּב) merke man, daß von Anfang an eine pronominale ה-Wurzel und eine pronominale ב-Wurzel neben einander existiert haben. Vgl. §51c die Verbalendung der 1. sg. perf. הַּר.

16. Die übrigen Pronomina.

Das Pronomen demonstr. lautet: תָּ dieser, f. אָבָה. (auch: dieses); pl. comm. אֵבֶה. — Beispiele des Ge-abrauches (vgl. §17h): תַּיִּבְּח מַוֹּפְבָּרִים מָשְׁבָּה dieser Tag, אֵבֶּה הַדְּבָרִים מָשְׁבָּה diese Worte, אֵבֶּה הַדְּבָרִים הָאֵבֶּה diese (sind) die Worte. — Nebenformen im Pentat.: תַּבְּבָּרִים בָּאָבָּה בָּבְּרִים בָּאָבָּה בָּבְּרִים בָּאָבָּה בַּבְּרִים בָּאָבָה בַּבְּרִים בָּאָבָּה בַּבְּרִים בָּאָבָּה בַּבְּרִים בָּאָבָה בַּבְּרִים בָּאָב בּיִבְּבָרִים בּאָבָה בַּבְּרִים בָּאָב בְּבָּרִים בָּאָב בְּבָּרִים בָּבְּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּרִים בְּבְּבְרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בּבְּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בּבְּרִים בְּבָּרִים בּבְּבְרִים בְּבָּרִים בּבְּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בּבְּרִים בּבְּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבִּרְים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בְּבִּרְים בּבְּבְרִים בְּבָּרִים בְּבָּרִים בּבְּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבִּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבָּבְרִים בְּבִּבְרִים בְּבִּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בְּבָּבְרִים בּבּבְרִים בּבּבּרִים בּיּבּבּרְים בְּבִּבְּיִים בְּבִּבְּרִים בּבּבּרִים בּבּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בּבּבְּרִים בְּבִּבְּיִים בּבּבְּרִים בְּבִּבְּרִים בּבּבְרִים בּיּבּיּם בּבּבְּרִים בְּבִּיּם בּבּבּים בּיּבּים בּבּבְּרִים בּבְּבְיּבְּים בּבּים בּבּבְרִים בּבּבּרִים בּבּבּיּבּים בּיבּבּבְרִים בּבּבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּיּבּים בּבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּים בּבּבּים בּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּבּים בּבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּבּיבּים בּבּיבּים בּיבּים בּבּ

מה auch adverbiell; 1. hier; 2. jetzt, nun; מות מערים nun b. (schon) zweimal.

Das Pron. sep. der 3. Person wird auch als Pron. demonstr. c. gebraucht, um auf eine schon erwähnte (bekannte) Person oder Sache hinzuweisen: הַּלְּבֶּר מְּשֶׁר הַבַּרְתָּד ; prädikativ: הַּבְּרָה מְשֶׁר הַבָּרָתְּד das ist das Wort, welches ich (s. V. 25) gesagt habe 41, 28.

- d. Die drei Bezeichnungen des Pronomen relativum: אָשֶׁר, אָשֶׁר (poet.) und שֵׁ (bes. nordisraelitisch und spät) stehen für alle Numeri und Geschlechter. Das sehr häufige אַשֶּׁר dient überhaupt als Nota relationis (vgl. deutsches so). Daher gibt es erstens nachfolgenden Pronominibus und Adverbien relative Bedeutung: בּוֹ in ihm, בֹּי וֹ בִּי in welchem, בַּשֶּׁ dort, בַּי wo; zweitens wird es statt mancher Konjunktionen gebraucht (daß, weil, als). Vgl. §87.
- e. Das Pronomen interrogativum מָל wer?, שׁב was? wird zuweilen auch für das Pron. relat. indefinitum (quisquis, quicunque) verwendet.
- g. Accusativ und Dativ des fehlenden Pronomen reflexivum werden gew. durch Niph'al oder Hithpa'el ersetzt (§49c.f.); der Dativ auch durch >, z. B. 🖘 (Luther: ihnen), 5 4, 19. Vgl. auch 🖘 (mit sich) 22, 3.

17. Der Artikel.

17. A. Der Artikel ist im Hebr. (wie z. B. auch im a. Griech.) ursprünglich ein pron. demonstr., vgl. הַּלִּים diesen Tag, heute 4, 14, הַלַּיְלָה diese Nacht 19, 34, הַלֶּיִם מָהָר (§e) morgen um diese Zeit.

Anm. Die Pronominalkraft zeigt sich auch noch in der Verbindung mit dem Verbum finitum: אָבָּה 18, 21. 46, 27 (§76h), אָבָּ

sein Sohn, der ihm geboren war 21, 3. Vgl. auch השים sein Sohn, der ihm geboren war 21, 3. Vgl. auch השים der Schenkel und was daran hing 1 Sam 9, 24.

Er lautet, wie die eben angeführten Beispiele zei- b. gen, gew. הַ mit folg. Dageš forte. Weggelassen wird das D. (s. §6f) stets, wenn ein mit הָ beginnendes Part., meist wenn הַ folgt: הַבְּרָכִי, הַבְּרָכִי, הַבְּרָכִי.

Wenn ein Kehllaut (§10a1) folgt, lautet der Artikel c. a) — gew. vor a und a, b. פּהָּיָלָה, הָהִיכָל, הָהִיּלָ, a, יַהְהִּיְלֶּה, אָ יִחָּהָיָלָ, a, יַהְהִיּלֶּה, אָ יִחָרָלָּה, אָ יִחָּבְּיָה, הָעָבֶּר, הָּעָבֶּר, הָעָבֶּר, הָעָבֶּר, הָעָבֶּר, הָעָבֶּר, הָעָבֶּר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָבָר, הָעָרָר, הָאָרִים, הָּהָרִים, הָהָרִים, a, הַהְרָר, הָהָרָה, הַבְּיִר מוּר אָרָה, הַבְּרָה, הַבְרָה, הַבְּרָה, הַבְּרָּר, הַבְּרָה, הַבְּרָה, הַבְּרָה, הַבְּרָה, הַבְּרָּר, הַבְּרָה, הַבְּרָה, הַבְּרָר, הַבְּרָּר, הַבְרָּר, הַבְּרָר, הַבְּרָר, הַבְּרָר, הַבְּרָר, הבּבְרָר, הבּבּרָר, הבּבְרָר, הבּבּרָר, הבּבּרָר, הבּבּרָר, הבּבּרָר, הבּבּרְרָר, ה

אֶרֶץ (Erde, Land) lautet mit Artikel אֶרֶץ פֿ. \parallel הָּאָרֶן לּ. עב לון לּ. (Lade): הָּבֶּר $\S{c}\gamma$), הַבָּר יַעַם, הָּהָר, הָהָר, יַבָּם, הַבָּר, עַם, עַכּן. Vgl.

הָהָג : (Fest): הָהָג.

Nach den Präfixen בְּ, בְּ, (§45) wird das ה des e. Artikels samt dem vorhergehenden Śwâ elidiert: הַצִּיִם das Wasser, בַּמִים im W., לַמִּיִם dem W., שׁבָּמִים wie das W., מַמִּים das Licht, לְמִיִם dem L.; הַשְּׁהָ die Finsternis, der F.; בְּעִשֶּׁן der Rauch, בַּעָשֶׁן wie der R. — Ausnahmen: בַּעָשֶׁן (8) z. B. 39, 11, בַּהִיּוֹם ψ 36, 6.

B. Gebrauch des Artikels. — Der Artikel steht f. im Hebr. abweichend vom Deutschen: I. bei allgemein bekannten Stoff- oder Gattungsbegriffen: Abram war sehr reich בַּמְלֶה בַּכֶּסְר וֹבְּיֶה an Vieh, an Silber u. an Gold 13, 2; überziehe sie בַּמְלֶה mit Pech 6, 14. | 2. Bei vielen Abstractis, bes. bei physischen u. moralischen Übeln: schlugen sie בַּמְנֵרְרִם mit Blindheit 19, 11.

3. mehrfach bei Eigennamen, wenn die Erinnerung an

die Appellativbedeutung noch erhalten: הַּבְּבֶּה, הָּבֶּבֶּה, הָבֶּבֶּה, הָבֶּבֶּה, הָבֶּבֶּה, הָבֶּבֶּר, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, הַבְּבֵּרוֹן, בּבְּבֵּרוֹן, שׁפוֹר Vergleichungen, wenn das tertium comparationis als Eigenschaft der Gattung, zu welcher das zur Vergleichung Herbeigezogene gehört, gedacht ist: er taumelt בַּשִּׁבוֹר [weil alle Trunkenen taumeln] wie ein Tr.; Jes 1, 18: wenn eure Sünden rot sind בַּשָּׁבִּר wie Scharlach, בַּשִּׁבֶּר wie Schnee sollen sie weiß werden; wenn sie rot sind שַּבְּבּוֹלֶע wie Karmesin, שִּבְּבֶּר wie Wolle sollen sie werden. Er wird aber nicht gesetzt, wenn das tert. comp. nur von einem Teile der Gattung ausgesagt wird.

- g. Der Artikel steht nicht: 1. vor Substantiven, die durch folgenden Genetiv oder Suffixum bestimmt sind: 'מַבְר ה' das Wort Jahwes, בְּבִר ה' ὁ λόγος μου. | 2. sehr oft in der Poesie: ψ 2, 2 אֶבֶר ה'; nach בְּ בָּ, בְּ, בְ aber gew. wie in Prosa: אֶבֶר שְׁבִּים, לוֹהַ לוֹ, זֹ, בְּשִׁמֵּרִם ψ 2, 4. | β. bei שֵּלְיוֹן, שֵׁבִּי, אֱבֹוֹהַ, יְמֵבֵל, וְשִׁאוֹל, הְּהוֹם (als Bezeichnung Gottes).
- h. Wenn das Substantiv durch den Artikel oder sonst näher bestimmt ist, hat auch das Attribut den Artikel: הְּשִׁיִם הַשֹּבוֹת הַבְּאָת הָאֵלֶה die große Stadt; הְּאָלֶה הַהָּה מוֹם in jener אוֹם בַּלַרְלָה הַהוּא יְבוֹ הַהְּדִקָה יִבוֹ בּהַרָּא seine starke Hand.
- i. 1. Beim Pronom. demonstr. kann der Artikel auch weggelassen werden: אַבְּרֶבֶּה הוּא 19, 33 etc. (wohl zugleich aus euphonischem Grunde): אַבְּעֶבְּרֶבְּר וֹאָר 24, 8. ∥ 2. Zuweilen steht der Artikel nur beim Adj.: אַבְּעֶבְּרֶבְּר וֹאַבָּע die sieben fetten Kühe 41, 26; so mehrfach bei Ordnungszahlen: רוֹם הַשִּׁשִׁר 1, 31.

B. Das Nomen (§ 18-39).

18. Genus.

Die hebr. Sprache hat für das Neutrum keine be-18. sonderen Formen; sie setzt, wo andere Sprachen das a. Neutrum brauchen, meist fem. pl. אים 42, 30, nicht selten auch masc. pl. oder fem. sg., z. B. איז dieses 42, 18, בה אַדע daran werde ich erkennen 24, 14.

Das Masc., als das vorzüglichere Geschlecht, steht nicht selten b. für das Fem., namentlich im Pron. suffixum: סְּקְּטִּוּל sie verstopften sie (die Brunnen בְּבְּעֵּלְהָּ f.) 26, 15; פער Vater (Lea u. Rachel sind angeredet) 31, 9, בַּבְּעֵבֶ מַ 32, 16, vgl. 41, 23.

Der männl. Sing. hat keine Endung. c.

19. Numerus.

Außer dem Sing. und dem Plur. gibt es im Hebr. 19. auch den *Dualis*, der indes fast nur von paarweise Vor- a.

kommendem gebildet wird. Die Dualendung lautet בים djim: רגלים Füße, צלפום 2000.

Von Verben und Adjektiven werden Dualformen nicht gebildet.

- b. Die männliche Pluralendung heißt בי—, auch defektiv בי—, die weibliche הוֹ, auch defektiv הוֹ עבורים, לפּברים, לוֹנים Volk, בּוֹנִים (spr. gōjîm); בְּבִּרִים עַבִּיִּרִם עבורים, בַּבְרִים עבורים, בַּבְרִים עבורים, בַּבְרִים עבורים, בַּבְרִים עבורים, בַּבְרִים עבורים עבורים עבורים.
- c. Viele Wörter mit weibl. Singularendung haben im pl. ב-ב. א. ב. שִּיִּים Jahr, שִׁיִּים; umgekehrt: אָב Vater, חַלֹּמוֹם; חָלֹמוֹם,.
- d. Der Plural bezeichnet im Hebr. nicht nur eine numerische Mehrheit, sondern steht auch zur Bezeichnung 1. räumlicher Ausdehnung: בַּבְּרַם Meeresfläche, (בַּרָב, בַּבְּבָּרָם s. §38); 2. abstrakter Begriffe: בַּבְּרָבם Jugendzeit, בַּבְּרָבם Blindheit; 3. merke den "innerlich multiplicierenden" Plural, z. B. בְּבְּרָבָם Herr, בַּבְּבְּרָב שׁרָבְּרָם der Herr der Herren Dt 11, 17, בַּבְּרָבָּרָם unser Herr ("unsre Herrschaft") 1 Sam 25, 14. ψ 8, 2, aber "mein Herr" stets בַּבְּרַבְּרַב עותר Unterschiede von בּּרַבָּרַב.

20. Kasus.

- 20. Das Hebr. hatte ursprünglich wie das Alt-Arabische ^{a.} drei Flexionsendungen: Nom.: u, Gen. i, Acc.: α.
- b. Ist der Gen. bestimmt (d. h. ist er ein Eigenname oder hat er den Artikel oder ist er mit einem Suffix verbunden), so gilt im Hebr. wie im Arab. das regierende Wort auch als bestimmt. Soll das erste Nomen unbestimmt bleiben, so wird der Gen. mit שְׁבֵּר לְּעֵוֹר הַשְּׁבְּחִים ein Knecht des Obersten der Leibwache 41, 12, מִוֹבֶר בְּעֵוֹר בִּיבְּרִם ein Psalm Davids (Lamed auctoris).
- c. Im Alten Test. sind diese Endungen nur noch in ¬— locale und als bedeutungslose Anhangssilben (zumeist als Archaismen und in der Poesie) erhalten:

 a) āħ, ¬— der Richtung [vgl. lat. domum, rus], fast stets unbetont: מְצֵלֵיְהָה מִצְלֵיְהָה nach Äg.; הַבֶּיְהָה בָּלָיֵדָן, אַרֶיָּדָ nach dem H.; אַרֶיָּדָ nach dem L. K. (יַבּ Dageš

קָּהָרֶה (בְּּזְּכְּה הָהַדְּבָּה הָהַנְּבָּה הָהַדְּבָּה (14, 10 (§11/2) הָּהָרָה (בְּּזְּבָּה הָהַדְּבָּה (בּּיִּבְּהָה (בּּיִּבְּה הַחּיִּבָּה (בּּיִּבְּה (בּּיִּבְּה (בּּיִּבְּה (בּּיִּבְּה (בּּיִּבְּה (בּּיִּבְּר (בּּיִר (בּּיִר (בּּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיר (בְּיִר (בְּיִר (בְּיר (בְּיִר (בְּיר (בּיר (בּיר

Anm. היְּבְיבִים Zur Bezeichnung der temporalen Richtung: בְּבְּיבִים von Jahr zu Jahr; אָבָּיבָ zur Zeit; vgl. הְבִּיבָּה ad profanum, absit. Ganz bedeutungslos geworden ist die Endung in פֿוָרָלָה (בַּרָלָה בְּיִרָּהָה (בַּרָלָה בּיִרְלָה מוּצְרָלָה (בַּרָלָה מוּצְרָלָה יוֹיִי מוֹנוֹת יוֹי בּיִרְלָה יוֹי יוֹי מוֹנוֹת יוֹי בּיִרְלָה יוֹי יוֹי יוֹי בְּיִרָה מוּת מוֹי יוֹי בּיִרְלָה שְׁרָבְּיִה יוֹי שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְיִה שְׁרִבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרָבְיִה שְׁרָבְיִבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרִבְּיִבְּיִה שְׁרִבְּיִבְּיִה שְׁרִבְּיִבְּיִה שְׁרִבְּיִבְּיִה שְׁרָבְּיִה שְׁרְבְּיִבְּיִה שְׁרְבְּיִבְּיִה שְׁרְבְּיִה שְׁרְבְּיִה שְׁרְבְּיִבְּיִּה בְּיִבְּיִה שְׁרְבִּיה בּיִבְּיִיה בְּיִבְּיִה שְׁרָבְיִיה בְּיִבְּיִבְּיה שְׁרְבִּיה בְּיִבְּיִיה שְׁרְבִּיה בְּיִבְּיִה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבְּיִיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבְּיִיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרִים בְּיִבְּיִיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיה שְׁרְבִּיּים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בּיִים בְּיִים בּיִים בּיּים בּיּיבְּיים בּיּים בּיּבְּיים בּיּים בּיבּים בּיִים בּיּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִבְּיבְּיבְיּים בּיּים בּיּיבְּים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיִים בְּיבְּיבְּיים בְּיִיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִיבְּיִים בְּיבְּיבְּיבְּיים בְּי

Daher sind in vielen Fällen Gen. und Acc. dem d. Nom. ganz gleich. Beispiele. מ) Gen.: שָׁבָּ Elfenbein, פּמָא בָּוֹרָ בּרָ בּרָ רוֹצֵר (§b) Davids; der Thron (§b) Davids; לפָא בַּרָר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵּר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵּר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵּר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵּר רוֹצֵר (Fopfer, בְּלֵר הַבְּלְרוֹצְר (Fopfer, בְּלְרִר (Fopfer, בְּלְרִר (Fopfer, בְּלֵר הַבְּלְרוֹצְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּר רוֹצֶר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הִיבְּר (Fopfer, בְּלְר הְבִּל הַבְּלְר הַבְּלְר (Fopfer, בְּלְר הְבִּר הְבִּלְר (Fopfer, בְּבְּל הְבִּר רוֹצֶר הְבִּר הְבִּלְר הַבְּלְר הַבְּר הְבִּר הְבִּר רוֹצְר הְבִּר הְבִּי הְבִּר הְבִּר הְבִּר הְבִּר הְבִּי הְבִּר הְבִּי הְבְּר הְבִּר הְבִּי הְבִּר הְבִּי הְבִּר הְבִּי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִי הְבִיי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִּי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִי הְבִיי הְבְּי הְבִי הְבְּי הְבִי הְבִי הְבִי הְיִי הְבִי הְיִי הְבְּי הְיִי הְבְּי הְיִי הְבְּי הְיִי הְבִּי הְיִי הְיִי הְיִי הְיִי הְיִי הְיבְי הְיּבְיּי הְיּי הְיּי הְיִי הְיּי הְיּי הְיי הְיּי הְיִי הְיּי הְיִי הְיִי הְיִי הְיּי הְיּי הְיִי הְיִי הְ

Doch hat die hebr. Sprache Mittel, um den Gen. e. und den Acc. wenigstens oft vom Nom. zu unterscheiden: a) Das den Gen. regierende Wort steht im Status constructus s. §21; der Gen. kann nie (wie im Deutschen "Davids Thron") vorangestellt werden. β) Der bestimmte Acc. wird oft, bes. in Prosa, durch vorgesetztes oder (seltener) אַר הַּבּיבוֹ וֹאַ bezeichnet: Am Anfange schuf Gott אֵר־כִּיבׁי וַאֵּת הָאָרֶץ und sie gebar אֵר־כִּיבׁי וַאֵּת הָאָרֶץ Kain; geschlagen hast du אֵרּ־כִּיבֹי אַרְבַר וֹאַר הָאַרֶץ alle meine Feinde.

Gebrauch des Accusativs. 1. Zur Bezeichnung f. des Objekts s. §83. | 2. Acc. loci: α) auf die Frage: wohin? bes. nach Verben der Bewegung s. §83c; β) zuw.

auf die Frage: wo? בְּרֵת הַבֵּרָת מָם an der Thür 43, 19; bes. bei Verben des Seins, Weilens s. §83d; gew. בְּ. \$\beta\$. Acc. temporis, a) auf die Frage: wann? לֵּיְלָה nachts, מֹשׁ am Morgen, בֹּיֶלָה am Abend; oft בְּיִלָּה β) auf die Frage: wie lange? שֹׁמֵּרֵם מַשׁׁ alle Tage deines Lebens 3, 14; שֵׁמֵּרִם מַשְׁרֵבֶּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבְּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבְּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבְּה וּ אַבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבְּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה שִׁבָּה מִשְׁבָּה מִשְּׁבְּה מִּבְּעִבְּה מִשְׁבָּה מִשְׁבָּה מִשְׁבָּה מִשְׁבָּה מִשְׁבָּה מִשְׁבָּה מִּבְּעִב מִּבְּעָב מִבְּעָב מִבְּעָב מִבְּב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָּב מִּב מִּבְּעָב מִּבְּי מִבְּעִּב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִבְּעָב מִבְּעָּב מִבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּי מִבְּעָב מִּבְּעָב מִּב מִּבְּעָב מִּבְּעָב מִּבְּע מִּבְּעָב מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּב מִּב מִּב מִּבְּע מִבְּע מִּבְּי מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּע מִּב מִּב מִּב מִּב מִּבְּי מִּבְּע מִּבְּע מִּבְּי מִּבְּע מִּבְּי מִּבְּע מִּבְּי מִבְּע מִּבְּי מִבְּי מִּבְּי מִּבְּע מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מִבְּי מִּבְּי מִּב מִּבְּי מִּבְּי מִּבְּי מְבְּי מְבְּיִּבְּי מְבְּי מִּבְּי מְבְי מְבְּי מְבְּיּי מְבְּי מְּבְי מְבְּיּי מְּבְּי מְבְּי מְבְּיּי מְבְּיּים מִּבְּי מְבְּיי מִּבְּי מְבְּי מְבְּיּים מִּבְּיי מְבְּיים מִּבְּי מְבְּיבְּי מְבְּי

g. Zum Ersatz des Dativs dient , s. §45.

21. Status constructus.

- 21. A. In Verbindungen wie "die Stimme des Knaben", a. "Gefäß eines Töpfers" hat das zweite Subst., der Gen., als dasjenige, dem etwas zugeeignet wird, den Hauptton. Das erste Wort wird schneller, mit minderem Tone, gesprochen. Daraus erklärt es sich, daß im Hebr. das erste Subst., wenn thunlich, verkürzt wird, bes. hinsichtlich seines Vokalbestandes.
- b. Die Lautregeln §11c werden hierbei so angewendet, als ob das erste Wort unbetont, das zweite aber einsilbig (vorn betont) wäre. נָנִיד צֹר Fürst, לַנִיד עֹר לַנִיד von Tyrus. Vgl. §25a.
- c. Das erste Glied einer solchen Verbindung, überhaupt jedes eng an das folgende Wort angelehnte Nomen (das nomen regens) steht im status constructus (Verbindungsform). Status absolutus (Hauptform) ist die Bezeichnung der an kein folgendes Wort angelehnten unverkürzten Form des Nomens.
- d. Infolge der engen Anlehnung des ersten Wortes an

den gen. hat sich im st. c. des f. sg. die alte Endung מֹצְוָה ה' (צְּוֹצְּרָ) erhalten: מִצְוָה ה' das Gebot Jahwes.

Der st. c. des m. pl. lautet י : בבורי מואב, בבורי מואב die e. Helden Moabs; בוכבי השמים, כּוֹכבים, על פוֹכבים die Sterne des Himmels. Ebenso lautet der st. c. der Dualendung: עיני ה' עינים die Augen Jahwes; דגלי האיש die Füße des Mannes. Im fem. pl. ist die Endung des st. c. der des st. abs. gleich: מְצוֹה חָמָבוֹה die Gebote, 'מִצוֹה die Gebote, 'מָצוֹה הַמְצוֹח הַ die Gebote Jahwes.

B. Gebrauch des Status constructus. Der f. st. c. dient gew. zur Bezeichnung des Genetivs, und zwar nicht nur des Genetivus subjectivus, sondern auch des Gen. objectivus; 'ה ליב die Furcht vor Jahwe, der Weg zum Baume des Lebens 3, 24. Vgl. ferner: יְבָּה מֵרְצָּה schön von Aussehn. — Vor Suffixen (§22b): אבסר sein Unrecht לי 7, 17, המסר das U. gegen mich G 16. 5. — | 3 Genetive hintereinander: die Zeit der Jahre des Lebens meiner Väter 47, 9, vgl. 50, 17. Fünf Genetive Jes 21, 17.

Der st. c., als der Ausdruck der engen Zusammen-g. gehörigkeit zweier Worte (§c), kann ferner stehn 1. vor Präpositionen: אחד ממנה einer von uns 3, 22; שמהה die Freude in der Ernte; bes. wenn das regierende Wort ein Part.: ל הוֹסר בוֹ (24, 1 הוֹסר בוֹ ל 24, 1 שבר בה ל 2, 12, vgl. G 24, 21.

2. vor Relativsätzen, §87h.m.

h.

22. Nomen mit unveränderlichen Vokalen.

Paradigma s. S. 35.

22. a.

Über die Suffixa nominis vgl. § 15.

Diese Suffixa bezeichnen den Gen. und werden an den st. c. b. H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

gehängt (§21f). Formen wie מְּלְבֵּרנּל \$24a, מְלְבֵּרנּ \$28h sind nur scheinbar Ausnahmen.

- c. Man unterscheidet leichte und schwere Suffixa. Die schweren sind: בָּי, זְבָּ, בְּיֶב, זְבָּ, בַּיִּר, זְבָּי.
- d. Zwischen dem singularischen Nomen, welches konsonantisch auslautet, und den Suffixen, soweit sie konsonantisch anlauten, findet sich gew. ein sogenannter "Bindevokal"*. Er lautet:
 - \bar{e} bei suff. 2. f. sg.: בְּרָהָּ, 1. <math>pl. עַרֵּהָּ,
 - a bei suff. 3. Pers.: אָבֶרָן (i aus $ah\hat{u}$), אָבֶרָן (בְּרָם, aus a+בּרָם), אָבֶרָן (בָּרָם, alu. 2. alu. 2. alu. 2. alu. 3. (§14 $i\gamma$, alu. 8ilu. 2. alu. 4. (§14 $i\gamma$, alu. 5. (§14 $i\gamma$) אַבֶּרָן (§14 $i\gamma$) אַבֶּרָן (§14 $i\gamma$) אַבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָּרְם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבָרָם (§14 $i\gamma$) אָבְּרָם (§14 $i\gamma$) אָבְרָם (§14 $i\gamma$)

S wa mob. bei suff. 2. m. sg.: אָבֶר, daher מְבְּרָהָיָ mit Qameç.

Ganz weggefallen ist der B. vor den schweren Suffixen לְּבָּיָם, אָבָּיִרְבָּי, אָבְּיִרְבָּי, Aber מַּבְּבְּבָּר mit Š'wa mobile (weil der Stammvokal unverkürzbar); ebenso בְּבְּבָּר, בּבְּבְּבְּר (weil doppelt geschlossene Silbe vorher).

Anm. בוח בַּם, בְּבֶּ bleibt auch nach Śwa quiescens (gegen §6a) aspiriert: נְבֶּבֶּבֶ (vgl. Papachen neben machen).

- e. Ohne "Bindevokal" werden die Suffixa an vokalisch auslautende Formen gehängt, daher stets an den st. c. des m. pl.; vgl. ferner בּה, הַבּ, הַבָּ, הַבְּּ, אַבָּ §38, sowie teilweise die Nomina von הַ"ב-Stämmen, §30c. 31. Ausnahme: אַבּהּלּ §43f.
- f. Bei der Anhängung von suff. an männliche Plurale liegt die alte Form aj (§10fa) des st. c. zu grunde (בַּרָר, בָּרַרָּ, בָּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרָרָּ, עַבֶּרְרָּ, לַבֶּרָרָּ, עַבֶּרְרָּ, des pl. zu בַּרַרנּג.
- g. Bei der Anhängung von suff. an Plurale auf ni findet fast ausnahmslos doppelte Pluralbildung statt, nämlich außer der weiblichen noch eine männliche: miçwōθaj+î statt miçwōθ+î, αί ἐντολαί μου. Nur die suff. 3. pl. (¬¬, ¬¬¬) werden ebenso häufig, bes. in älteren Schriften, an die einfache Pluralendung ni gehängt.

^{*} In Wirklichkeit ist der "Bindevokal" der Rest eines früheren vokalischen Auslauts: a ist die alte Accusativendung (§21e); \bar{e} ist aus der alten Nominativendung u abgestumpft. Zu dem Übergange von u in e vgl. §79e sowie §43f.

Es heißt stets בּחָיׁבשׁ, יְשׁבּיֹרָם; meist אֲבוֹרָם patres eorum (suos), erst später בּבוֹרָהם.

Besondere Pausalform haben nur: 1. sg. u. 2. f. sg. am pl. u. h. du.: קולף, קולף; ארנר, ארנרך ארנר, ארנרך, ארנרך,

Singularis.

Gebot מצוה עד Zeuge מבות ה' ein lügnerischer Z.* מצות ה' das G. Jahwes 1. sg. mein G. עדר 1. sg. mein Z. מציתה 2. m. sg. dein G. עדוד 2. m. sg. dein Z. 2. f. g. dein G. ערה 2. f. sg. dein Z. 3. m. sg. sein G. לדו 3. m. sg. sein Z. מצרהה 3. f. sg. ihr Z. (eius) מצרהה 3. f. sg. ihr G. (eius) לדכר 1. pl. unser Z. לערתנה 1. pl. unser G. עדכם 2. m. pl. euer Z. מצרתכם 2. m. pl. euer G. ערכן 2. f. pl. euer Z. מצותכן 2. f. pl. euer G. עדם 3.m.pl.ihr Z.(eorum) מצותם 3. m. pl. ihr G. עדה 3. f. pl. ihr Z. (earum) מבותן 3. f. pl. ihr G.

Pluralis.

Gebote מצות עדים Zeugen לברשקר lügnerische Z. 'ה חבית die G. Jahwes לדר 1. sg. meine Z. מביתי 1. sg. meine G. עדיה 2. m. sg. deine Z. 2. m. sg. deine G. עריד 2. f. sg. deine Z. מצותיה 2. f. sg. deine G. עדיר 3. m. sg. seine Z. 3. m. sg. seine G. 3.f.sg.ihre Z.(eius) מצוהיה 3. f. sg. ihre G. עדרכר 1. pl. unsre Z. 1. pl. unsre G. עדיכם 2. m. pl. eure Z. 2. m. pl. eure G. 2. f. pl. eure G. עדיכן 2. f. pl. eure Z. 3. m. pl. ihre Z. 3. m. pl. ihre G. 3. f. pl. ihre Z. מצותן 3. f. pl. ihre G.

^{*} Wörtlich testis mendacii, d. i. testis mendax.

- Seltene Formen am Singular: a) 2. m. sg. $\pi = \text{für } \pi$, nach $\S 2b$, deine Hand, vgl. בַּצָבָה, הְּבָּה §76h. — | β) 3. m. sg. הה, bes. למרנה (14) f. למרנה (4) nach seiner Art [Bindevokal ē]. אהוה sein Nächster, weil 🗊 aus דְבֶּה verkürzt. — ה, etymologische Schreibung f. i [s. §d], z. B. אַהַלָּה (4) sein Zelt. — Selten und nur poet. יבי ψ 11, 7 in Ξ sein Antlitz. $- \| \gamma \rangle$ 3. f. sg. zuw. Ξ f. Ξ .
 - ô) 1. pl. = , so stets 학교 42, 11 u. s., vgl. 학급 §45b. || ε) 3. m. pl. poet: מְבְּבֶׁם ihr Fett, בְּרָבָם ihre Frucht, מָּבְּבָם ihr Mund. עפו. יבהלבי \$45c. בהלבי \$79c. − || ג') 3. f. pl. קרבה ihr Inneres 41, 21, פּבְּיִהְבָּיִה (Inf. Pi.) 30, 41. בְּבָּיִה es alles (wörtl. summa earum, fem.=ntr. §18a) 42, 36. לברהן 21, 29. לברהן 21, 28.
- Seltene Formen am Plural: מ) 3. m. pl. צבחימו, שבחימו מוסרותימו ψ2,3. — β) Defektive Schreibung, d. h. Weglassung des א, z. B. דָבָרֶדָּ deine Worte f. דְּבַרֶּדְ, mehrfach von לְבַרֶּדְ, dein W., Pausalform zu קבְּרָדְ, nicht zu unterscheiden. דְּבֶרְדָּ, 1, 21, דְּבֶרֶדָּ, 4, 4.

23. Masculina mit veränderl. Vokal in vorletzter Silbe.

- Vgl. Lautregel §11c1. נְשִׂיא הָאָרֶץ, נְשִׂיא der Fürst 23. מ. des Landes, נשראר לשראל, נשרארם, נשרארה.
- Bei schließendem Kehllaut: a) Pathach furtivum: *b*. ינָבִרא :κ פֿעִירָם, doch מִשִּׁירָם etc.; bei גָבָרא; β) vor ק, כֶּם, כֶּבּרְאֶבֶם Chateph-Pathach statt Ś·wa: נְבִרְאֲכֶם, doch לָבִרְאֶבָם.
- Beginnt das Wort mit einem Kehllaut: עיֹנָר, ,עיֹנָר, עון האַמֹרָי, pl. אַילים, יעָבון; דָעָבון, c. דעבון.
- In Nominibus der Form fällt mit meist d. auch das Dageš: יָנְברוֹנְדָּ, זְכָרוֹנְדָּ, aber עָצֵבוֹנְדָּ, עָצֵבוֹנְדָּ,

24. Masculina mit veränderlichem Vokal in letzter Silbe.

I. Qamec bleibt in offener Silbe vor dem Tone (auch a. vor 7, §22d), wird in unbetonter geschlossener Silbe (st. c. sg. u. vor בן, כם zu Pathach und fällt, wenn der Ton um zwei Stellen weiter rückt, (st. c. pl. u. vor רֶכֶם , בּיכֶּם , בּיכֶּם , חבר \$11c1 ganz fort. מְסְפָּר ;מִקְדְּשֵׁי צֵּל ,מִקְדָּשֶׁידּ ,מִקְדָּשִׁים ,מִקְדָּשֶׁׁדּ ,מִקְדָּשׁׁ דוֹ ,מִקְדָּשׁׁ, ,מִסְפָּרְכֶם.

Mit einem Kehllaut: מֵלְאָבִי דָּוָד , מֵלְאָבִי דָּוָד , מֵלְאָבָי , מּוֹרָא , מֹלְאָב, b.

מוראכם.

Einsilbig. יָד, הָאָדָם , יָד, הָבָי, לְנַיִּל du. יָדָי, כּי יָדָי, כּי יָדָי, הַשְּׁיָּר, וּבְי יָדָי, הַשְּׁיָן, הַּמְיָדָן, וּבְייָהָם , הְּמְיָּהָ ($\S11f1$), בְּמִיהָם, הָּמִים.

Mit einem Kehllaut: מִּנְעָדְי, גָּאֵלְהְ, גָּאֵלְהְ, בְּאַלְהְ, בּבְּרְאָבֶם, בּרְאָבֶם, בּרְאָבֶם, בּרְאָבֶם, בּרְאָבָם, בּרְאָבָם, בּרְאָבָם, בּרְאַבָּם, בּרְבְּרִיבֶם, בּרְבְּרִיבֶם, בּרְבְּרִיבֶם, st. c. von בְּרְבָּרִיבָם, vielleicht aus der Vorliebe der Schlußkonsonanten für a zu erklären; doch vgl. בְּרָבָּה Wehklage, c. בְּרָבָּר, u. § 11g.

Einsilbig. בּן s. §38. — שֵׁמוֹ, שִׁמְּהְ, שִׁמְּהָ, שָּׁמְהָ, לָּשִׁמְּהָ, שָׁמִּהְ, שָׁמִּהְ, שַׁמְּהָ, לָּשִׁמְּהָ, שַּׁמְּהָ, שַּׁמְּהָ, שַּׁמְּהָ, שַּׁמְּהָ בִּנְרִים עֲצֵי עֹלֶה ,עַבְּה ,עַדְּהָ ,עַדְּ הְחַיִּים ,עֵץ.

25. Masculina mit zwei veränderl. Vokalen.

Lautregel § 11c2. — I. Vokale \bar{a} und \bar{a} . בְּנָפֵּר, בְּנָפֵּר, du. בְּנָפֵּר , בְּנָפֵּר , מָם, aber, da der Ton zwei Stel- a.

len weiter rückt, בּוְבֵּי תוֹת und זָנָב Ebenso זָנָב Schwanz, זָנָבוֹת c. זַנְבוֹת Loser Silbenschluß (§12q), daher ש und aspiriert.

Anm.* איז wird nach § 21b als Tonsilbe gerechnet; verliert den Vokal nach §11c2; der Vokal von שנו nun in geschlossener unbetonter Silbe stehend, kurz sein. Vgl. auch בּרְעָּה § b.

b. In der dritten Silbe vor dem Tone wird ă in i verdünnt (§11f1), außer wenn einer der beiden ersten Konsonanten ein Kehllaut ist (s. noch §a): דְּבֶרִים, דְּבֶרִים, דְּבֶרִים, הֹי, דְּבְרִים, — Aber: הַכָּם לֵב , הָכֶם לֵב , הָבֶרִיכֶם (§10a3), בַּהֲרִי כִּּוֹשׁ , יָהָר, הָהָרִים, לָהָר ; הַכְמִי פַּרְעֹה , הָבָרִי כוּשׁ , יְהָרִים , עָבָא , בַּבְּרִים , עָבָא , בַּבְּרִי כִּיּשׁ , עָבָא , בַּבָּא , בַּבָּרִי כִּיּשׁ , יְבָּרִרוֹת בָּבֶּל , נְהָרוֹת בַּבֶּל , נְהָרוֹת בַּבָּל , נְהָרוֹת בַּבָּל .

c. II. Vokale \bar{e} und \bar{a} . בֶּבֶב, לְבֵב פַּרְעָה, לְבֵב Gifttrauben (Dageš s. §6eβ).

d. III. Vokale ā und ē, 1. Substantiva. Çere wird im st. c. des Sing. zu Pathach (§11g), bleibt aber in offner Silbe vor dem Tone (anders אַב etc. §24d): זְּבֶוֹ בִּיהוֹ , זְבֵוֹ פִּנְיִם etc. §24d): זְּבְוֹ בִּיהוֹ , זְבְנִים etc. §24d). זְבְנִיכֶּם הַּבְּרֵים הַלְּבֵּים Mit Kehllaut: הַצֵּרִים הַבְּרֵים, הַבֵּרִים הַבְּרֵים הַבְּרֵים .— Beispiele mit הַבֶּלְהִים an sg. finden sich nicht.

ערל היבר (§28) lauten im st. c.: יָרֶבְּי Lende, בּתַר הָּבֶרוֹ , יְרֶבְי , לְרֶךְ אַבְּרָהָם Mauer, בְּרֵרוֹ , בְּרֶרִ אַבְרָהָם Mauer, בָּתַרְ , בְּרָרִם ,וְרֵכִים ,וְרֵכִי , עַרָּ אַבְּרָהָם humerus, latus, st. c. בֶּתָבְּ, suff. בָּתָבּי, vgl. אָרַ etc. §h.

f. 2. Verbaladjectiva (s. §58b). a) pl. st. c. meist nach §d בְּרֵל groß, הָבֶּרְ בָּשְׁרְ ;בְּרֵלֵי בָשֶׁר fett, שְּבֵּר שְׁבִי שְׁבָר לָב 22, 30; הָבֵּר לָשׁיִן ;יַרְאֵּי ה', עִבְּבֵר לָשׁוֹן ;יַרְאֵי ה', עִבְּבֵר יָל tief, עָבֵבְר לָב Von יְבָּבְר לָשׁוֹן ;יַרְאֵי הֹל (קַבֵּר) kurz, עָבְלִי בָשֶׂר Von שֵׁבְּרֵי בָּעוֹר עִבְּר עוֹלְם gich freuend: שָׁבֵּר יַד, Jes. 24, 7, doch auch שֹׁבְּר בָּעָה über mein Unglück ψ 35, 26. | β) pl. st. c. behält Çere in: הַבַּצִי מִבֹּלִי צִּיּהֹן עִבְּרֹי צִּיּהֹן עוֹר trauernd, הָבֵּל צִּבֹּלִי צִּיּהֹן Wohlgefallen habend, הָבַּצִי מִבּבֹי צִּיּהֹן

יְשֶׁרָ לְּחָרָ ψׁ 40, 15; יְשֵׁרָ schlafend, יְשֵׁרָ ; (שֶׁכָהַ) vergessend, שֶׁכָהֵי אַלְהִים.

Verbaladjectiva auf א, sg. st. c. $\alpha)$ Im masc. bleibt g. Çere: טְמֵא שִּבְּחִים, ווֹרָא timens, יָרֵא אֲלֹהִים timens, יָרָא אַלֹּהִים voll, אָשָׁה יִרְאָת ה' β) fem.: יֹרָאָת ה' Prov 31, 30; אַשָּׁה יִרְאָת ה' (\hat{s} §20 $c\beta$) Jes 1, 21.

Drei Verbaladjectiva nach §e: עָרֵל unbeschnitten, ħ. עָרֵל עִי unbeschnitten, ħ. פָבָד לָשׁוֹן. עַרָל שִׁפְּתַּיִם u. בֶּבָד לָשׁוֹן;

langmütig. ארך אפרם (langmütig.

Abweichend: צָלָע ה. Seite, Rippe, c. צָלָע ש. אַלָּע ה. אַלָּע, i. אַלָּער, i. אָלָגִי הוּ דָּבָּער, אָלָגִיר, אָלָגָיר, אָלָגָיר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אַלָּבָר, אָלָבָר, אָלָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבּר, אָלָבָר, אָלָבּר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָבָר, אָלָר, אָל, אָלָר, אָבָר, אָלָר, אָלָר, אָבָר, אָלָר, אָל, אָלָר, אָל, אָלָר, אָי

26. Einsilbige Masculinasmit doppeltem Schlußbuchstaben.

In solchen Nominibus der Formen qaṭl, qiṭl, quṭl,26. deren zweiter Stammbuchstabe entweder gleich dem adritten oder der sich leicht assimilierende Buchstabe (§10g) ist, verschmelzen die beiden letzten Konsonanten zu einem Doppelkonsonanten. Vom Stamme אַבָּה peißt, nach qiṭl gebildet, "mein Pfeil" הָּאָר, "Pfeile" הָּאָר, "Pfeile" הַּאָר, "Pfeile" תַּבָּר, "Pfeile" תַּבָּר, "Pfeile" תַּבָּר, "Pfeile" תַּבְּרָם (f. 'inzîm), "deine Ziegen"

In allen Formen mit Bildungszusätzen (bes. suff. b. u. pl.) ist der Stammvokal, weil in festgeschlossener Silbe stehend, unveränderlich. Im afformativlosen Sing. dagegen tritt statt des unzulässigen Dageš forte Ersatzdehnung (§11e) ein. ŭ wird ō, ĭ wird ē; nur ŭ bleibt, außer bei einem Sinnabschnitte (Stade §193b), in der Regel (doch s. §ce) unverändert. Danach heißt "Pfeil" nicht chiçe, sondern ץה; "Ziege nicht 'izz, sondern זה; aber, von

heißt "Volk" עַב — Der durch Ersatzdehnung lange Vokal wird nur vor Maqqeph verkürzt, z. B. הבראבל, aber בראבל.

- d. פָּל־יוֹם | פָּל־יוֹם | פָּל־יוֹם jeder Tag; פָּל־יוֹם der ganze Tag; פָּל־יוֹם alle Tage. פָּל־יִנִין alle Tage. פָּל־יִנִין wir alle (§22iô).

Romina mit vorgesetztem ב. קבן (v. גבון) Schild,

בְּעוֹז; מֶינְּכָּל Festung, Schutzwehr, מֵעוֹז; מֵינְכָּל.

f. In manchen Wörtern wird der dritte Radikal ohne etymologischen Grund verdoppelt. Beispiele:אָמָים, לְאָמִים לְאָמִים לְאָמִים עָרָמָה , עֵרְמָם , חוֹם מוֹם und עֵרוֹם וֹם חוֹב , בְּיַבְמָם , עֵרְמָם , נְּמָבִי und עֵרוֹם nackt, עֵרְמָם , נְּמָבִי (plene geschrieben): אָמֶלִים , בְּמַלִּים , בְּמַלִּים , בְּמָלִים , נִמְשֹׁנָב vertrauen(s-gegenstand), מִבְטָחִר .

27. Männliche Segolata.

27. Allgemeines. Nomina segolata nennt man die nicht zu §26 gehörigen Nomina der Formen qatt, qitt, qutt, weil der zur Bildung des afformativlosen sg. nach §11i verwendete Hilfsvokal meist S'gōl ist. — Wir unterscheiden Segolata: A. von starken Stämmen (auch den Stämmen mit Kehllauten), welche im sg. und im pl. einen Hilfsvokal haben, §28; B. von "z- und "z-

stämmen*, meist nur im sg. mit Hilfsvokal, §29; C. von stämmen* mit Hilfsvokal im pl. und du., §30.

28. Männliche Segolata von starken Stämmen.

Die einsilbige Grundform bleibt im Singularis 28. vor allen Afformativen, weil durch diese der letzte a. Konsonant zur folgenden Silbe gezogen wird und so ein Hilfsvokal entbehrlich ist: malk בַּלְכֹּוֹ sein König, sigr פברי mein Buch, 'arç אָרְצָה פַלָּעֵן nach dem Lande K., šiβt שבתר mein Sitzen. — Doch erscheint statt des ursprünglichen ŭ fast stets ŏ: qudš קרשו seine Heiligkeit. - Auch ist ursprüngliches a nach §11f1 oft in i verdünnt: šamš ក្លាយ់ deine f. Sonne.

Auch der Dualis wird gew. von der Grundform b. gebildet: אַלְפֵּרִם, בַּרְבֵּיִם, בַּרְבֵּיִם, אַלְפֵּרָם. Aber אַלְפֵּרָם. ist pl.

Im afformativlosen Singular (st. abs. und c.) c. wird die doppelt geschlossene Silbe der Grundform durch einen unter den vorletzten Konsonanten tretenden (natürlich tonlosen) Hilfsvokal, meist - , geöffnet (§12k). Infolge dessen wird

ă zu é malk מֵלָהָ König ז zu ē siqr בפר Buch (ŭ) ŏ zu ō qodš τη Heiligkeit zuweilen ĭ zu é tiβn מָבָּך Stroh.

Ist der dritte oder der zweite Radikal ein Kehl-d: laut, so dient gew. Pathach als Hilfsvokal: בנה, זרע, אָר, הֹחֶב (Ausnahme: אֹהֵל Zelt); doch, wenn א schließt,

^{*} Über diese Bezeichnungen s. §49b Fußnote.

S·gōl; בֶּיֶא Wildesel, דָּשֵׁא junges Grün (Ausnahmen: Sünde, בָּיָא §29a, בָּיִא).

e. Wenn der zweite Stammkonsonant ein Kehllaut, so bleibt etwaiges a unter dem ersten meist unverändert (§121): לָהֵט , שַׁחַר , נַעָּר , Brot , und gew. רָהֶם (neben 4mal בָּהָם).

. Der st. c. bleibt unverändert. Doch von מָשֵׁע u. (§39) stets מָבֵע u. מָבֵע; außerdem יְבֵּער, וְרָער etc. neben

gewöhnlichem 📺 etc.

g. In Pausa (§14da) werden — und — der Tonsilbe meist zu —: דֶּרֶד, בְּטֶרְ, דְּרֶד, (unverändert bleiben bes אָרֶר, אָבֶרָט, ישׁבֶּט ; selten geschieht Gleiches mit —: שַׁבֶּט, אָבֶרָּט,

h. Im Plural wird Hilfsqameç eingeschoben, dessen Bleiben bezw. Wegfall sich nach §11c richtet. מְלְכֵּיהָ f. malazı̂m, so mit leichtem Suff.: מֵלְכֵיהָ הָ, מְלְכֵיהָ bei weiterrückendem Tone: מֵלְכֵי מִדְיָן, מֵלְכֵיהָם. Ebenso הִדְשָׁיכֵם. Loser Silbenschluß, wie §25a.

Anm. 1. Ohne Hilfsvokal: בְחֲמָרֹם Erbarmen, שַּקְמָרֹם Sykomoren, שַּקְמָרֹם 20, שִׁבְּעִים 70, הַשְּׁמָרִם 90; vgl. auch: בַּהְנָים Heil ihm, בַּהְנָּרִם moren. בְּהָנָהִם 20, שִׁבְּעִרם החספה ביקנו אַ Heil ihm, הַהָּבָּרִהָם בּרִם בּרָם Sünde, הַּהָטָאִרם הַּקָטָאִרם הַבָּאָרם בּרָם אַנְים בּרָם אַנְים בּרָם בּרָ

i. Ist der vorletzte Konsonant ein Kehllaut, so wird statt Š·wa zur Erleichterung der Aussprache meist Chateph gesetzt: בַּעֵרָה , בַּעֵרָה , בַּעֵרָה ; dann: פַּעָרָה , בַעֵּרָה , בַעֵּרָה ; dann: פַּעָרָה , בַּעָרָה , בַּעֵרָה ; dann: בַּעָרָה , בַּעָרָה , בַעֵּרָה , בַעֵּרָה , stets בְּהָבָה , stets בְּהָבָה , stets בַּהְבָּר . Seltener bei ע. ב. B. זַעִבְּי , זַעַבָּי .

k. נֶכֶד Nachkommen, be- נֶכֶד Nachkommen, be- נֶכֶד אָ Südland נֶכֶד אָר פַּבָּד אָר אַנְדָּר אָר אָרָנְבָּד יִי

ע. Die mit יש ע. ש beginnenden Nomina erhalten vor Š·wa fast durchweg S·gōl, z. B. עָנָלִים ,עָנְלֵך , Kalb , עָנָלִים ,עָנְלֵים ,עָנְלֵי זָהָב עָּמֶלָם Thal, עָּמֶלָם. Manche Wörter haben in geöffneter Stammsilbe m. bald —, bald —, bes. יַשָּׁע u. יַשָּׁע u. נַצָּח (in לֶּנֶצַח (in נָצָר (יַשְּׁעֵנר ; tets —), כָּדֶר u. יַבֶּר (mit Suff.: יִבֶּר, יִבְּרֹר ,יַשְׁעֵנר :.

Nomina der Form qutl. — 1. й haben bewahrt nur אַרָבָּה n. ψ 150, 2 neben 5maligem לְּבָּה etc., אַרְבָּה seine volle Hand (3), רַבָּה Zusammenrottungen von Menschen ψ 31, 21.

- 3. Kurzes o statt Š·wa: הַבְּרָנוֹת, ferner הַלְּכָּי, p. מָרָשִׁים, u. הַבְּרָשִׁיר, שָׁרָשֶׁיר (vgl. $\S4c3$).
- 4. Der pl. von אָהֶלִים lautet אָהְלִים, ebenso mit leichten q. Suff.: לאָהְלִיר; doch mit בּ בְּאָהְלִיר (4).

Der Silbenschluß ist gegen die Regel im sg. lose in בְּּבְּדֹּר , בַּּבְּדֹּר , בַּבְּדֹּר , נְסְבֵּרְהֶם Kleid, im pl. fest in: נְסְבֵּרְהֶם (2), נְסְבֵּרְהֶם (19), נְסְבֵּרְהֶם.

29. Männliche Segolata von 7"2 und 7"2.

Wenn in Nominibus der Form qaṭl der zweite 29. Radikal Jôd ist, so dient im st. abs. des sg. ĭ als Hilfs-a. vokal, während im st. c. und überh. bei weiterrückendem Tone aj zu ê wird: הַבְּיִהָה Ölbaum, זֵיְהָר , זֵיִהְרָּם, זֵיְהָרִם, aber: הַבִּיְרָה. Bei schließendem א ohne Hilfsvokal: בּרא הִּבֹּוּ , דַרָּה הַבּוּ

Mit Hilfsvokal im Plural nur: בָּרָשׁרִם Ziegenbock, שָּרָהָשׁר b. junger Esel, בְּרָרִם (32, 16 mit 'copul. בְּיָרָרָם; 49, 11 sg. mit Suff. 3. m. sg. בְּרָרָם Heer, הַרָלָּרִם.

Wāw, welches zweiter Stammkonsonant, ver- c. schmilzt im st. c. etc. mit vorhergehendem a zu ô in: מָנָת Tod, הָּנֶה מִיֹת שִׁלֹמֹה Unheil, מְּנֶה הָּנָת Mitte, הָּנֶת הָּנֶת הָבְּנֵת הְבִּתוֹבֶ הָּנִית — Häufiger ist aw schon im st. abs. zu ô geworden: שֵׁוֹר Rind, שׁוֹר Geißel, קֹדִיך Dorn.

- Konsonantisch bleibt Wāw in עָרֶל Unrecht, צַּרְלוֹ; שָׁרֶל Geschrei, שׁׁרִע .
- d. Hilfsvokal im Plural nur: שְׁנְרִים (2mal חַיְהִים);
 לְבִּיִם (2mal חַנְּהִים);
 לבּיִם (2mal הַנְּהָים);
 לבּיִב (2mal הַנְּהָים);
 לבּיִב (2mal הַנְּהָים);
 לבּיִב (2mal הַנְּהָים);
 לבּיב (2mal הַנְהַים);
 לבּיב (2mal הַנְבְּים);
 לבּיב (2mal הַנְבָּים);
 לבּיב (2mal הַנְבְּים);
 לבְיב (2mal הַנְבְּים);
 לבְיב (2mal הַנְבְּים);
 לבּיב (2mal הַנְבְּים);
 לבּיב (2mal הַנְבְּים);
 לבְיב (2mal הַנְבְּים);
 לבְיב (2mal הַנְבְים);
 לבְיב (2mal הַנְבְים);
 לבְיב (2mal הַנְבְיב (2mal הַנְבְים);
 לבְיב (2mal הַנְבְיב (2mal הַנְבְיב (2mal הַנְבְיב (2mal הַנְב (2mal הַבְּיב (2mal

30. Männliche Segolata von m"5 (§74a).

30. Wenn der dritte Stammbuchstabe ¬ oder ¬, geht a. derselbe im afformativlosen sg. in î oder û über. î zieht den Ton an sich und verdrängt so den vorhergehenden Vokal (gaðj wird zu τ̄, §10fβ).

b. Die Nomina auf î behalten den im pl. u. du. eintretenden Hilfsvokal ā auch bei weiterrückendem Tone: לְחֵר ; בְּרָרֵר עָדָרם Böckchen, pl. לְחֵר ; בְּרָרֵר עָדָרם Kinnbacke,

Backe, du. לחנים, c. לחני.

Anm. Lediglich als mater lectionis (§1b) dient א in צְבָאִרָם neben בְּבָאִרם עבַרִּרם (Andre Lesart בַּבָאִרם, בַּבָּאִרם).

d. Nomina auf û: הֹהֹה f. tohw, הֹה, אָדְרָ, Formen mit Afformativen: שַׁלְּוִי meine Ruhe ψ 30, 7; בְּיֵרָ מִּכֶּלִי die Enden der Erde; חַבְּיֵרָ הַפֶּלֵי die Felsenklüfte.

31. Zweivokalige Masculina von 775.

31. A. Ursprüngliches *îj* (Form לָשִׁרֹא §23) wird im a. Auslaut zu *î*, z. B. אָנִיִּם gebeugt, leidvoll, יָקִי unschuldig, עָנִיִּים אָנִיִּים, שִׁנִיִּים ; mit Afformativen אֶנִיִּים, עֻנִיִּים.

B. Ursprüngliches aj im Auslaute (שְׁדֵה poet. = שִּׁהָה, b. z. B. ψ S, S) wird im st. abs. nach Abwerfung des j zu e (ה= () umgelautet (vgl. מֶּלֶּהְ ; im st. c. wird aj zu e (ה= () kontrahiert (10/a). Vor su/f. und im pt. wird dieser Vokal (natürlich auch das ihn andeutende = (, אַני יִבְּהָק , רֹעֵי , רֹעֵה בֹאנוֹ , Hirt, רֹעֵה בֹאנוֹ , רֹעֵר , רֹעֵר , רֹעֵר , רֹעֵר , וְשִׁרָה , רְעֵר , רַעֵר , רַעֵּר , רַעֵּר , רַעֵּר , שִׂרָה , שְׂרָה , שִּׁרִר , שִּׁרָר , שִּׁרִר , שִׁבִּר הַמִּרוֹן , שָׂרָה , פָּנִיר , פַּנִיר , פָּנִיר , פָּנִיר , פָּנִיר , פָּנִיר , פָּנִיר , פַּנִיר , פַנִיר , פַּנִיר , פַּיִר , פַּיִר , פַּנִיר , פַּיִר , פַּנִיר , פַּנִיר , פַּנִיר , פַּנִיר , פַנִיר , פַּיִר , בַּיִר , בַּיִר , בַּיִר , פַּיִר , פִּיר , פַּיִר , בַּיִר , פַּיִר , פַּיִר , פַּיִר , בַּיִר , פַּיִר , פַּיִר , בְּיִר , פִּיר , פַּיִר , פַּיִר , בְּיִר , פַּיִר , בְּיִר , בְּיִּי , בְּיִּיּי , פִּיִר , בְּיִר , בַּיִר , בְּיִּיּי , בְּיִר , בְּיִּיִר , בְּיִר , בְּיִר , בְּיִ

Anm. Mit אוד wahrscheinlich śa δ yếm mit kurzem a, vgl-בָּרֶבֶּם, בְּּרֶבֶּם $\S24c$.

Vor suff. am sg. hat sich der Stammauslaut oft und zwar in c. verschiedener Gestalt erhalten. Die so entstandenen Formen sehen meist, namentlich wenn das ¬ geschrieben ist, wie Pluralformen aus. Daß sie aber nicht wirklich Pluralformen sind, ergibt sich mehrfach daraus, daß von den betreffenden Wörtern der pl. weder im st. abs. noch im st. c. vorkommt. Von אָרָהָי, Viehbesitz, z. B. finden sich folgende Formen: אָרָהָה, בְּיִבְּהָה, אִרְבָּהָה, בְּיִבְּהָה, בְּיִבְּהָה, בּיִבְּהָה, אַרְבָּה, הַבְּבָּה, שִׁרְבָּה, שִּבְּהָה, שִּבְּה, שִבְּהָה, שִבְּה, שִבּה, שִ

Suff. am Sing.: 3. m. fast stets (nicht i, sondern) d. z. B. מָּנְמֵּהׁרּ, z. B. מָּנָהָה, z. B. מָּנָהָה.

32. Feminina mit unveränderl. Vokalen.

Paradigma s. §22. — Hierher gehören auch die Feminina von 32. Mascc. mit veränderlichem Vokal in vorletzter Silbe §23 (בְּרָבָּ v. יְּהָרֶב,), weil dieser Vokal nach §11c1 stets wegfällt, ferner die Feminina von einsilbigen Nominibus mit doppeltem Schlußbuchstaben §26 (בְּהָרָ v. בְּהָה).

33. Feminina mit Einem veränderl. Vokale.

. Lautregel §11c1. (Durch die Fem.-Endung ist hier a der Ton um eine Silbe weiter gerückt, so daß die Vokalisation, äußerlich betrachtet, der von דָּבָּד etc. gleicht). — שָׁבָּה (Grundform śaφαθ) Lippe, Rand, שִׁבָּה ,שִׁבָּה ,שִבָּה ,שִׁבָּה ,שִבָּה ,שִבָּה ,שִּבָּה ,שִבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִׁבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,שִּבָּה ,עוֹלָם . עִרָּה יִשִּׂרָאֵל ,עוֹלָם . עִרָּה יִשִּׂרָאֵל ,עוֹלָם . עִרָּה יִשְׂרָאֵל ,עוֹלָם . עִרָּה יִשְׂרָאֵל ,עוֹלָם . עִרָּה יִשְׂרָאֵל ,עוֹלָם .

b. In mehreren Nominibus, bes. solchen mit vorgesetztem מ, lautet der st. c. sg. nicht aθ, sondern mit Hilfsvokal הַ, bezw. הַ, z. B. מִמְלֶּכֶת לְּהַנִים, מִמְלֶּכָת (vgl. מִמְלֶּכָת הָ, מִמְלֶּכְתִּר. Mit suff. מִמְלֵּכְתִּר, מִשְׂבֶּחָת עָבִּימְלֶּךְ, מִשְׁבַּחָה (vgl. מִשְׁבַּחָתה)

מלכר, מלכר (זעמו , מלכר). Vgl. §36, bes. h.

34. Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen.

34. Der erste der beiden Vokale ist im st. abs. des sg. a. und pl. wegen des auf der Endung ruhenden Tones geschwunden: çaðaqa(לים, בְּדָקוֹת הַצְּדְקוֹת ישׁ und zeigt sich, gew. zu ĭ verdünnt, erst wieder, wenn der Ton noch um eine Silbe weiterrückt: בְּדְקַת הַצִּרִיקִים, יִּבְּרְקִת הַצִּרְיִם s. §11c1.2. (Vokalisation, äußerlich betrachtet, gleicht der von דְּבָרִים etc.)

b. Beginnt das Wort mit א oder ה, so bleibt bei weitergerücktem Tone das ursprüngliche a; ה und ש erhalten gew. S·gōl. אֵדְמָת (Acker-)Land, אֵדְמָת הַלָּהָנִים ,אַדְמָתְנּל , pl. בוֹמות בּלָהָה (Ländereien; עַגָּלָה Wagen,

יעְגְלִת, עֶנְלָתוֹ, כּ. עֶנְלָתוֹ, כּ. עֶנְלָתוֹ

c. Auch wenn der zweite Radikal Kehllaut, hat sich a unter dem ersten Stammbuchstaben gehalten (vgl. §25b): סְצֶרוֹת הֵימֶן, סְצֶרוֹת הִימֶן, סְצֶרוֹת הַימֶן (Chaṭeph nach §10a4).

Einzelnes. מ) Ausnahmsweise fester Silbenschluß d. im $st.\ c.\ sg.$: בְּרְכָּהִי Segen, z. B. הַרְבָּת, aber בְּרָכָהִי Beben, Schrecken, c. הַרְבָּת β) בְּהָמִת הַלְּוִים Vieh, בַּהָמוֹת יַצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יָצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בְּהָמוֹת יִצִר, בַּהָמוֹת יִצִר, בַּהָמוֹת יִצִר, בַּהָמִת הַלְּוִים בּּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַצִר, בַּהָמוֹת יַבְּר.

35. Feminina der Segolata von starken Stämmen.

Vgl. §28. — Da auf die zwei den Nominalstamm 35. schließenden Konsonanten stets ein Afformativ (die a. Fem.-Endung) folgt (malk, מַלְּכָה Königin), bleibt im Sing. der Stammvokal unverändert. Im Plural Hilfsqameç, dessen Bleiben, bezw. Wegfall sich nach §11c richtet: מַלְכִּוֹת für malaχôϑ, vgl. מַלְכִּוֹת נוֹת malaχôϑ, vgl. מַלְכִּוֹת מַלְכִּוֹת עַּלְכוֹת Un vor Suffixen loser Silbenschluß: מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מַלְכוֹת מָלְכוֹת מָלְכוֹת מָלְכוֹת מָרְבוֹת מָרְבוֹת מָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הְרָבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הְרָבוֹת הָרְבוֹת הַרְבוֹת הִיהֶם הְרְבֹּתְה הָרְבוֹת הָרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הָרְבוֹת הָרְבוֹת הִיהֶם הְרְבֹּתִה הָרְבוֹת הָרְבוֹת הַרְבוֹת הָרְבוֹת הַרְבוֹת הְרְבוֹת הַרְבוֹת הְרִבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הְרָבוֹת הְרַבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הָרְבוֹת הְרֵבוֹת הַרְבוֹת הְרֹבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הָרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הְרָבוֹת הַרְבוֹת הְרָבוֹת הָרְבוֹת הְרָבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הַרְבוֹת הְרָבוֹת הְרָבוֹת הְרְבוֹת הְרָבוֹת הְרָבוּת הְרָבוֹת הְר

Ursprüngliches à erscheint in unbetonter ge- b. schlossener Silbe zuw. als i; vgl. בְּבְשֹׁת mit בְּבְשֹׁת הָבִּאָל, פָּבְשֹׁת הָבָאָל , כְּבָשֹׁת הָבָאָל , בְּבָשֹׁת הָאָרשׁ 21, 28. — Anlautendes ת und ש erhalten statt à oder i gew. e: הֶּרְפָּה,

עגלח , עגל (עגל). Vgl. §281.

Ausnahmsweise fester Silbenschluß: הֶּרְפָּה Schmach, Schmä- c. hung, הְּרְפָּה הְּוֹרְפֶּרְה הְוֹרְפֶּרָה הְוֹרְפֶּרָה

36. Weibliche Segolata

nennen wir die Nomina, in denen die Femininendung 36. ה nicht mittels vollen Vokals, sondern nur eines Hilfs- a. vokals (¬, bezw. ¬) angehängt ist: mišmart מִּשְׁמֶרֶה, tôχacht הּוֹכָחַה. (Vgl. §18cβ.γ).

Ihre Flexion ist im Sing. äußerlich der der männ- b. lichen Segolata von starken Stämmen (§28) gleich: מְּנְבֶּחָהָ, מְשִׁבֶּרָהָ, מְשִׁבֶּרָהָ, מְשִׁבֶּרָהָ, doch wird ō vor Afformativen

häufiger zu \check{u} , z. B. בְּלְּבֶּלְתוֹ בְּרָשִׁ, du, בְּלְשְׁתִּים Doppel-ketten, neben בְּלְּבְּלְתוֹ , בְּלְּבְּלְתוֹ , בְּלְבָּלְתוֹ , בְּלְבָּלְתוֹ , בְּלְבָּלְתוֹ , בּיִבְּנָתְ . Ursprüngliches i zeigt sich wieder in: בְּבֶרָת Herrin, בְּבֶרְתִּ , und in den Inff. שֶׁבֶּת, , עָּבֶּת, , בְּבֶּרָת (v. $\S68f$): בְּבָתְת , בְּבָּתְת , בְּבָּת, בְּבָּת, - S·gōl (vgl. $\S28k$) im Inf. בְּבֶּת (v. בָּבָּת)

- c. Im Plur. bleibt a in der Silbe vor dem Tone: מָאֲכָלֹת ; מִשְּׁמְרוֹת ; מַאֲכָלֹת ; שִׁבְּעֹת ; מַאֲכָלוֹת ; אַבְעֹת ; bei weiterrückendem Tone: מְשְׁמְרֹתְם; הַבְּעֹת , הַבְּעוֹת ; הַבְּעוֹת זָהָב.
- d. Feminina der wie אֹיֵב , יֹצֵר (§24d) flektierten Nomina (also namentl. vieler Partt.): יוֹלֶדֶר , יְלְדָיר , gignens, יוֹלֶדֶר , יְלְדָיר , מְדַבָּרִים , מְדַבֵּר , יְלְדִירוֹת , מְדַבָּרִים , מְדַבָּר , בּרִים , צֹּבֶרְת , בּרוֹת , בּרוֹת , בּרוֹת . Ebenso: אָגֶּרֶת . Ebenso: אָגֶּרְת .
- e. Bei schließendem הַשְּאַת Sünde, Sündopfer, הַשְּאַת קָבְּיָם, הַשְּאַתְּה, הַשְּאַתְּה, יְהַנְּיָם (für *chaṭṭ ʾôð* §10c2); part. יִצְאַת , יִצְאַת , יִצְאַר , יִּבְאָם.
- f. Einzeln merke: בְּתִּנְתִּר וֹמֵבְ tunica, st. c. בְּתִּנְתִּר וְמֵבְ, בְּתֹנְתִּר וְמֵבְ בִּתְנְתִּר עוֹר בְּתֹנָתְ עוֹר בְּתְנִתְּם בְּתְנִתְם בְּתְנִתְם בְּתְנוֹת עוֹר בְּתְנוֹת מוֹר בּתְנִתְם.
- Manche Nomina haben außer der im st. c. allein üblichen Segolatform auch einen, zuw. viel häufigeren st. abs. auf עַבֶּרֶת ; בְּנָרִים, auch עַבֶּרֶת ; עַבְּרָת ; בְּנָרִים , auch עַבֶּרֶת ; בְּנָרִים , Schmuck , הַפְּאֶרֶת ; בְּנְרִים , הַפְּאֶרֶת ; הַבְּאֶרֶת ; בִּנְרִים , auch הַשְּׁרֶת ; בְּנְרִים ; הַפְּאֶרֶת ; מִנְלְוֹת , אַיֶּלֶת הַשִּׁחַר , Schmuck , אַיֶּלֶת ; הַשְּאֵרֶת ; u. אַיְלֶת הַשְּׁרֶת ; אַיֶּלֶת הַשְּׁרֶת ; הַשְּׁרֶת ; הַשְּׁרֶת ; הַשְּׁרֶת ; הַשְּׁרֶת ; הַלְּתְמִת ; מַלְחַמִּת הַשְּרָת ; מַלְחָמוֹת ה' , מִלְתְמוֹת הַשְּׁרָת , מְלָאְכָה ; מְלְאָכֶת הַשְּׁרֶת , מְלָאְכָת , מְלָאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָאַרָת , מְלָאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלָאַרָת , מְלָּאְרָת , מְלָבְתְּת , מְלָבְתְּת , מְלָּאְרָת , מְלָבְּתְר , מְלָבְתְר , מְלָּאְרָת , מְלָּאְרָת , מְלְבְתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְּתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְּתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְּתְר , מְלְבְתְר , מְבְּתְר , מְלְבְּתְר , מְלְבְתְר , מְלְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מִבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּת הַיּבְּת , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּת הַבְּת ה , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְרְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְּבְּת ה , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּיּבְת ה , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּיּבְר , מְבְּבְּת ה , מְבְּבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּתְר , מְבְּבְּתְר , מְבְּבְּתְר ,
- h. Einige Nomina enden im st. abs. stets auf השים und haben doch im st. c. Segolatform; עָטָרָה Krone, עֵטָרָה זָהָב , s. §33b.

37.

37. Feminina auf ùth und ìth.

Die auf ûth endenden Nomina haben im Plur. a. ujjôth: מֶלְכִיּוֹת, מֵלְכִיּוֹת die Gewölbe (sg. תְּנִיּוֹת nachbibl.), nachbibl. בְּלִיּוֹת Nusnahme: עַדוּת Verordnung, Gesetz, עדוֹתיה, עדוֹת הא.

Die Nomina auf îth, bes. die Feminina von Adjj. b. auf î, haben im Plur. ijjôth, z. B. מַשְּׁבְּּרָת לָבָב (des Herzens), Vorstellung, Gedanke, מַשְּׁבְּרִת לָבָב ,מַשְּׁבָּרוֹ, הַעָּמִינִים, הַּעָמִינִים, הַּעְמִינִים, הַּעְמִינִּם, הַּעְמִּינִּם, בּּבּּבּּבּם, מִּיִּבְּם, מִּיִּבְּם, בּיִּבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִבְּיִּם, בְּיִבְּיִּם, בְּיִּבְּם, בְּיִּבְּם, בְּיִּבְּהַם, בְּיִבְּהַם, בְּיִבְּהַם, בְּיִּבְּהַם, בְּיִבְּהַם, בְּיִבְּהַם, בְּיִבְּיִּהְהָּבְּבְּבָּהְיִבְּיִּבְּהָּבְּבְּבִּיּהְ בְּיִבְּיִּהְ בְּעִבְּיִּבְּהָּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּהָּבְּבְּיִיבְּהָּבְּבְּבְּיִּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּיִּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבְּבָּבְּבָּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְבָּבְּבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְּבְבָּבְּבְּבָּבְּבְּבָּבְבָּבְּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְּבָּבְבְּבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבְּבָבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבְּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבּבּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבְבָּבְּבָּבָּבְּבְּבָב

38. Nomina eigentümlicher Bildung.

- 1. אָבי Vater, אָבי בְנַעַן (אַב 17, 4. 5!); suff. אָבי, אָביה, אָביה ע אָביה ע (\$22e). אַבוּת אָבוֹת אָבוֹת אָבוֹת אָבוֹת, אָבוֹת אָבוּת אָבוֹת אָבוֹת אָבוֹת אָבוּת אָבוּת אָבוֹת אָבוּת אָבוֹת אָבוּת אָבוֹת אָבוּת אָבוּת אָבוֹת אָבוֹת אָבוֹת אָבוּת אָבוּת אָבוּת אָבוֹת אָבוֹת אָבוֹת אָבוּת אָל אָבוּת אָל אָבוּת אָל אָבוּת אָבוּת אָל אָיייי, אָיייי, אָיייי, אַנּייי, אָייי, אַנוּת אָייי, אָייי, אַנּיי, אָייי, אַנּיי, אַנְייי, אָייי, אַנְייי, אָייי, אָייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אָייי, אָייי, אַנְייי, אַנְייי, אַנְייי, אָייי, אָייי, אָייי, אָייי, אָייי, אַ
 - 2. [חַם] Schwiegervater, חַמִּיהָ, חָמִיהָ, חַמִּיהָ.
- אָת Bruder, אָחִיר אָבְרָם ; suff. אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחַר יוֹסֵף ,=pl. אָחִיכֶם ,אַחִיכֶם ,אַחִיכֶם ,אָחִיר, אָחָיר אָחָיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר, אָחִיר אָחִיר.
- - 5. חמותה Schwiegermutter, המותה, החומה.
- 6. אִישִׁיר (אַריִשׁירם Selten אָנְשִׁירם, אַנְשִׁירם אָנְשִׁירם, אַנְשִׁירם, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנְשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנִּשִׁירָה, אַנְשִׁירִה, אַנְיִּשִׁירִה, אַנְיִּשִׁירִה, אַנְיִּיִּירִה, אַנִּיִּיִּירִּה, אַנְיִּיִּירִה, אַנְיִּיִּירִיה, אַנִּיִּירָ, אַנִּיִּירָ, אַנִּיִּירָ, אַנִּיִּירָ, אַיִּיִּירָ, אַנִּיִּירָ, אַנִּיִּירָ, אַנְיִּיִּירִּ, אַנִּיִּירָ, אַנְיִּירִיה, אַנִּיִּירָ, אַנְּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּיִּירִיה, אַרִּיִּירִיה, אַנִּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּיִּירִיה, אַנְּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּיירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּיירִיה, אַנִּייִּיר, (אָּיִּיִּיִּירִּיה, אַנִּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּייִּירְיהָּיירִּיה, אַנִּיירִּיה, אַנִּייר, (אַנִּייִּרְיה, אַנִּייִּירִּיה, אַּיִּיִּירִיה, אַּיִּירִיה, אַּיִּירִיה, אַנִּירִיה, אַנִּירִּיה, אַנִּיירִיה, אַנִּיירִיה, אַנִּיירִּיה, אַנִּייִּירְיה, אַנִּייִירְיה, אַנִּייִּירְיהָּיירִיה, אַּיִּייִּירָּיה, אַנִּייִּירְיהָּירִיה, אַנִּיירִיה, אַנִּיירִּיה, אַנִּייר, אָּיִּירָּיה, אַּיִּירְיהָּייר, אָּיִּיִּייר, אָּיִּיירִיה, אַּיִּיירִיה, אַנִּייר, אָּיִּיירִּיה, אַנִּייר, אָּיִּיירִיה, אַנִּייריה, אַנִּיייר, אָּיִּייִּיר, אָּייִּייר, אָּייִּייריה, אַיִּיייר, אָּיִּיירִיה, אַּיִּיייר, אָּייִּייר, אָּייִּייר, אָּייירִיה, אַיִּיייר, אָּייִּיירִיה, אַיִּיייר, אַייִּייר, אַּיִּייִירִּייר, אָּייירִייר, אַּיִּיירייר, אַיִּיירִיייר, אַייִּיייר, אָּייִיירִּייר, אַייִּיירִּיייר, אַּייִּייייריייר, אַייִּייר, אָּייייר, אָּייירִּיייר, אָּייִּייר, אָּיִּיייר,
 - 7. ששה Weib, משר אשת אברם, ושים ו pl. ששה. עלמד, למד למד,
- 8. אָמָהוֹת Magd, אָמָהוּ אָמֶהוּ pl. אַמָהוֹת (mit eingeschobenem h), אָמָהוֹת עָבַרִין אָמָהוֹת אָמָהוֹת אָמָהוֹת.
- 9. אַבְּקְּיִם Haus, בֵּית עַבְדְּכֶם, קּחִים ∥ pl. בָּתִים, בָּתִים, בָּתִים. עבְּדְּכֶם, בַּתִּיבָם, בַּתִּים, וּיִּחִישׁיֵבָם.
- 10. בן Sohn, בָּרָה, בְּן־נִיזְ $\$20c\beta$ בּן נוּ פָּנִי μ . בְּנִי בּן בִּרָה, בָּנִים בּנִיה, בּנִיה, בּנִיה, בּנִיה, בּנִיה.

^{*} Der pl. hat im st. abs. u. vor leichten Suffixen Dag. f. implic. H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl. 4

11. האַ Tochter, בָּהִיה, בּהִים, בּהָב, וּ pl. הוֹשָּ, בּנוֹת־לוֹט בּנִתּיה, בְּנֹתִיה, בּנֹתִיה, בּנֹתִיה.

יום (ביומי Tag, היום heute, יום מותי יום יום יום יום יום יום

biduum. | pl. יְמֵיכֶם, בָּלֹ־יְמֵי אָדָם, כָּלִדְיָמֵי,

13. בְּלִים Gefäß, בֶּלִים, בְּלִים, בְּלִים (\$30c). $\parallel pl$. בָּלִים, בָּלִים, בָּלִים, בָּלִים, בָּלִים.

מַרִם (20ca), מֵיִם Wasser, מֵים, מֵים (20ca), מֵים

מימיהם, מימי, הזרהן.

שמים אים Himmel, שׁמִים ושׁמֵי השׁמֵים. הַשָּׁמִים, הָשָׁמִים.

16. עיר f. Stadt, אָרִים pl. עיר, אָרָים, אָרָים, אָרָים, אָרָים, אָרָים. עָרֵיכָם.

17. אַשָּׁים, ראַשִּׁיר האָט אַר פּאָשָׁים, אַר אַשָּׁים, ראָשָׁיר, רָאָשִׁים, רָאָשִׁים, רָאָשָׁים,

רָאשׁיהָן.

19. הֶלֶתִּים f. Thür(-flügel), הַלְתִּים du. הַלְתִּים, הְּלְתִּים, הַּלְתִּים, הַלְתִּים, הַלְתִּים, הַלְתִּים, הַלְתִּים, הַלְתִּים, הַלְתִּים.

20. בשָּׁת f. Bogen, קשִׁתּה; הוֹחשָׁה, בשָּׂתוֹת ($\S 6e \beta$).

39. Zahlwörter.

39. אֶחֶד ($\S11/2$) ist gew. Adj., אֶחֶת בּ. ז, st. c. אַחָד ($\S11/2$) ist gew. Adj., a. z. B. בְּרָכָה אַחַת, הָמָרִם אָחָד ; selten Subst.: st. c. אַחָת הַעָרִים הָהָרִים

b. שׁנֵים 2, וּ שׁתֵּים **, eigentl. ein abstraktes Subst.: Zweizahl. Das Gezählte appositionell daneben: שׁנֵים, פָּרִים שְׁנֵים, פָּרִים שְׁנִים, פָּרִים שְׁנֵים, פָּרִים untergeordnet: שׁמֵּי נָשִׁים שִׁנִים, שִׁמָּי נָשִׁים.

Die Zahlwörter von 3 bis 10 sind gleichfalls abstrakte Nomina. Man beachte, daß die (zur Bildung

^{*} Plural mit enttonter Endung, nicht Dual.

^{**} Dageš lene (§5c. 6a!), weil die Punktation die Aussprache eštajim, eštê voraussetzte.

d.

von Abstrakten überh. häufig dienende) weibliche Form angewendet wird, wenn das Gezählte männlichen Geschlechts ist, und umgekehrt (vgl. etwa: eine Zwölfzahl von Stieren, ein Dutzend Kühe).

Männliche Form		Weib	Weibliche Form		
mit feminn. verbunden:		mit mase	mit mascull. verbunden:		
st. abs.	st. cstr.	st. abs.		st. cstr.	
שׁלשׁ 🤅	שׁלשׁ 3	שׁלשָׁה	3	שׁׁלִשָׁת	
אַרְבַּע 4	אַרְבַּע 4	צַרְבָּעָה	4	אַרבַּעת	
ק הַמִשׁ	הַמִשׁ ה	חמשה	5	חמשת	
vivi (d ww	កម្ម៉េម៉	6	ກພູ່ບູ່	
טַבע ז	יִיבַע יי	שִּׁבְעָה	7	שׁבְעַת	
773	8 שׁמֹ	שׁמ ִ ה	8	שמינת	
9 השע	רְשַׁע יֹי	הַשְׁעָה	9	הִשְׁעַת	
10 גשר) עֶּשֶׂר	אָשֶׂרָה	10	צֶשֶׁירֶת	

שָׁלשׁ עָרִים; עָרִים שָׁלשׁ; שְׁלשׁ סְאִים; שְׁלשׁ מֵאוֹת; שְׁלשׁ בָּנִים; יָמִים שְׁלשָׁה; שָׁלשֶׁת בָּנָיו.

Die Zahlen von 11 bis 19:

Mit feminn. verbunden:

Mit mascull. verbunden:

Bill / cmtmm. Verbunden.		mit mascat. Verbunden.
אַחָת עֶשִׂרָה ,עַשָּׁמֵי עָשָׂרָה	11	אַחַר עָשָׂר, עַשָּׁמֵר עָשָׂר
שָׁמִים עֶשִׂרֵה (31)	12	שַׁנֵים עָשֵׂר (82)
שְׁלֹנִי עֶשְׂרֵה	13	שְׁלשָׁה עָשָׂר
אַרְבַּע עֶשְׂרֵה	14	אַרְבָּעָה עָשָׂר
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה		הַמִּשָּׁה עָשָׂר
שׁשׁ עֶשְׂרֵה		יִשִּׁה נְשָׂר בְשִׂר
שָׁבַע שֶׁשְׂרֵה	17	יִשְבַעָה עָשָׂר
שׁמֹנֶה עָשָׂרֵה		שׁמֹנָה עָשֵׂר
השע עשה	19	השעה עשר

1. Zu ישׁבֵּי vergl. Assyrisches *ištin* (Eins). || 2. Die Einer von e. 3 bis 9 stehen vor ישָׁבָּי weibl. im st. abs., vor מְּבָּיִי männl. im st. c. || 3. Der erste Einer steht im st. c.; ebenso wohl auch der zweite nach

Q'rê perpetuum (\$9b) שְׁבֵּר שָשְׁרֵה u. שְׁבֵּר שָשְׁרָה, welche Formen im Konsonantentext nur je 4 mal vorkommen. (Der gew. Konsonantentext wird שְׁבֵּרָם עֲשֹׁרָם עֲשֹׁרָם zu lesen sein.)

אַהַד עָשָׂר כְּוֹכָבִים, שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים, שֵׁשֹׁ עָשְׂרֵה בָנוֹת.

קבת אָלֶת (בְּפֶשׁ , אָבֶּה אָנֶה (שְּנָה , לִילָה , יוֹם, Rindvieh, בַּקר (בְּרָה , שְׁנָה לִילָה , יוֹם, Rindvieh בַּקר (בּרָה , שְׁנָה (בּרָה , שְׁנָה (בּרָה , יוֹם בּרָה , שֶׁבֶּל Elle, בַּרָה , שֶׁבֶּל (בּרָה , Sekel), auch עִיר bleiben nach den Zahlen von 11—19, wie auch nach größeren Zahlen, wenn sie Massenbezeichnungen, gew. im Sing. (vgl. unser "20 Mann", "12 Glas"), z. B. בְּרָה עָשֶׁר עָשֶׁר אָבֶה פּרָב בּרָכְם Aber בְּרִים בַּרָכ בּרָל , und ebenso, wenn das gezählte Wort voransteht oder durch einen Zusatz bestimmt ist: שִׁבְּעִים אָבְּרִר אָבָר בּרָלוֹת שִׁשִּׁים עַרִר אָבָה.

(pl. v. עשׂרִים 20, אַרְבָּעִים 40, שְׁלֹשִׁים 30; (עָשִׂר, 40 אַרְבָּעִים 50, אַרְבָּעִים 50, שִׁמֹיִים 80, שִׁמֹיִים 60, שִׁמִּיִים (also <math>pl. der entsprechenden Einer). עשׁרוֹת Zehner, Dekaden.

h. Zusammensetzung von Zehnern mit Einern. Entweder stehen wie im Deutschen die Einer voran (bes. in älteren Büchern) oder die Zehner, z. B. 35 שֹׁבֶה מַשְׁלִשִׁים, 33 שֹׁבֶה Mit einem Nomen: שַׁבִּים וְשָׁבִשׁים 5, 20; הַבְּשׁׁ שָׁנִים וְשָׁבִים שָׁנַה 12, 4.

. עשׁלשׁ בְּאוֹת (10c2); 300 בְּאַלָּה (u. s. f. wie bei גְּלְבָּים 1000 אֶלֶבְּ (2000 אֶלֶבָּים 2000). — אַלְבָּים 2000 אָלְבָּים 3000 אַלְבָּים ($\S c, \mathrm{col.}\,4$). — עשׂרֶת אֲלָבִּים \$ $c, \mathrm{col.}\,4$). — עשׂרֶת אֲלָבִּים μ υριάς. — 20000 אֵלֶבָּר אֲלָבִים עַּטְרִים אָלֶבָּר.

מֵאָה אִישׁ, מֵאָה יְבִיאִים, מְאַת שָׁנָה; מָאתִים אִישׁ, מֶאתִים דְּבַּלִּים; אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה, שְׁבַע מֵאוֹת פֶּרָשִׁים. ∥ אֶלֶּף אַמֶּה, אֶלֶּף פָּרִים; אַלְפִּים אִישׁ, אַלְפִּים סוּסִים; שֵׁשֶׁת אֲלָפִים נְּמֵלִּים, אַרְבַּעַת אֲלָפִים אִישׁ, אַרְבָּעים אֶלֶף פֶּרָשִׁים. שְׁלשֶׁת אַלְפִי אִישׁ, שְׁלשֶׁת אֵלְפִי נָמֵלִּים, אַרְבַּע מֵאוֹת אֵלֶף אִישׁ. Manche Substantiva, die Gewicht, Maß oder Zeit k. bezeichnen, werden, wo der Zusammenhang keinen Zweifel gestattet, weggelassen; Sekel: עָשֶׂרָה, מָאָה כָּסֶךְּ, הַבּנְיּם; Epha: מָשֹׁשׁ שְׁלֹרִים; Laib: מָאַהָּם.

Ordnungszahlen: ראשון erster, שֵּנִי zweiter, שֵּׁנִי לְּשִׁילִי zweiter, מְּשִׁין fünfter, מְשִׁילִי sechster, מְשִׁילִי siebenter, בְּרָעִר achter, מְשִׁינִי neunter, עֲשִׂירָר neunter, עֲשִׂירָר

zehnter.

Statt der (fehlenden) Ordnungszahlen über 10 wer- m. den die entsprechenden Grundzahlen gebraucht: בְּעַשְׁהֵר בְּעִשְׁהֵר יוֹם ,עָשָׂר הֹדֶשׁ

Bei Zählung der Monatstage und der Jahre werden auch die *n*. ersten 10 Ordnungszahlen oft durch Grundzahlen bezeichnet: בַּרָבֶּי בַּהֹרָטְיּ im 1. (Monate), am 1. (Tage) des Monats 8, 13.

Distributiva: שְׁבֶּיֶה שְׁבְּיֶה je zwei, שְּבְיֶה שָׁבְיֶה שַׁבְיֶה je sieben. p. - fach, - fältig wird zuw. durch den du. der betr. q. weibl. Grundzahl ausgedrückt: שַּבְיֶהִיִם; gew. שֶׁבְיֶהִים; gew. בַּיְבָּיִהִים u. s. w. || Zweimal בַּיֶבִים.

C. Partikeln (§ 40--46.).

40. Verbindung der Partikeln mit Suffixen.

Die Partikeln werden mit den Nominalsuffixen ver-40. bunden.

Abweichungen in bezug auf den Bindevokal. Mehrfach \bar{a} , wo b. beim Nomen Š wa oder Çere; auch in Pausalformen স্ক্ statt স্ক্. \parallel চলুমুঙ্গ, চলুমুঙ্গ ohne Bindevokal \$43f. — চলুমুঙ্গ \$43d.

- c. Zuweilen Verbalsuffix (§78c), s. פֿרָן, עוֹד אָרָן, עוֹד אָרָן §41c; אָרָן §42f; בְּמוֹנִי §43b; מָרָ §44b; בְּמוֹנִי §45d.

e. יָשׁר, רָשׁר, es ist, war (Gegensatz אָרָן). קשׁר, du bist; וואָרָן thr erweist Huld, auch יָשׁכֶּם עשִׁים הֶסֶּך er ist.

41. Negationen.

- 1. 1. 2000, nicht; objektive Negation; gew. beim Veraubum finitum, zuw. auch zur Verneinung eines einzelnen Wortes: Am. 7, 14.
- b. α) לא bei absoluten Verboten, z. B. im Dekalog לא תְּנִיב selten mit dem Jussiv: לא תְּנִיב selten mit dem Jussiv: לא תְנִיב 24, 8. א ohne Verbum: nein.

g.

C.

e.

3. μή, ne, mit dem Jussiv (§47e), bes. bei Ver-d. boten und zum Ausdruck des Wunsches, daß etwas nicht geschehe: מֵל־הַשְׁהֵרת perdes, מַלְּיהָהָעָּהָת ne perdas.

Selten אָל mit Indikativ: אַל־דְבָּא רָשִׁים 19, 17 אַל־דָאָא 1 Sam 25, e. 25, vgl. Jos 1, 7. Richt 6, 18. 2 Kg 18, 29. ען 121, 3. Prov 3, 30.

- 4. (stets mit Maqqeph) $\mu\dot{\eta}$, ne, bes. a) nach f. Ausdrücken des Fürchtens; β) = damit nicht; γ) am Satzanfange zum Ausdruck einer Besorgnis 31, 31. 42, 4. 44, 34.
 - 5. לבלחר c. inf., nicht zu.

6. בקש noch nicht, gew. mit Ipf. §47cθ.

42. Fragewörter.

1. הַ, einfache Frage, sowohl wenn die Antwort42. ungewiß ist (הַשְּׁלֵּוֹם לֵּוֹן geht es ihm gut?), als auch (wie anum) wenn verneinende Antwort erwartet wird (הַשָּׁבֵּוֹם לִּוֹן bin ich etwa...?). — Auch in indirekter Frage: יוֹם הַבְּלֵּוֹ הַבְּיִם um zu sehn, ob das Wasser abgenommen habe 8, 8, vgl. 43, 6. — אור הבול החור.

- 2. DN ob, in direkter Frage.
- 3. **a.** . . **a**, in disjunktiver Frage, direkt (37, 8) d. und indirekt, utrum . . an (24, 21, 27, 21, 37, 32).
 - 4. מָר א. §16e.f. לָמָה u. לָמָה §45e6.

- g. אָפּוֹא, הוּא, הוּא, מּפוֹא dienen zur Belebung der Frage: מָה־וֹאַת quisnam?; מָה־וֹאַת auis tandem?; מַה־וֹאָת.
- h. Fragen zuweilen ohne Fragepartikel, bes. Fragen der Verwunderung: אַהָּה הָּנִי עֵשָׂר du da bist mein Sohn Esau? 27, 24; vgl. 3, 1. 18, 12. 1 Sam 25, 11.

43. Selbständige Präpositionen.

- c. בילו zwischen. בילו בילו בילו Die Suff. des Pl. aber werden an den Plur. gehängt: בֵּינֵיכֶם, בֵּינֵיכֶם, מִינִיכֶם, an den weibl. Pl.: בֵּינִיתָם.
- עם mit. עִּמָּדִר (bes. in älterer Zeit) אָמָּדְר, אָמָּדְר, / עִּמָּדְ, לִּמָּדְ, אָמָדְ (5), לְמָּדְּ, אָמֶדְ (5), לְמָדְּ, אַמָּדְ.

אָמָ, דאָא (Grundform itt) mit: אָמָל; קּהָאָ; קּהָאָ, זְּהָאָאָ, /. זְּהָאָ ; e. זֹהָאָ, הּהָאָ; זּהָאָן מַבָּאָאָ, בּהָאָן הַהָּאָן.

אָת־, אָת (vgl. אוֹת Vorzeichen) bezeichnet den be- f. stimmten Accus. (§20e): אֹתָד אוֹת mich; אָתְדּ, אָתְדּ, לּ אָתָדּ, אַתְדּ, אַתְדָּ, אַתְּיָּ, אַתְדָּ, אַתְּיָּ, אָתְדָּ, אַתְּיָּ, אַתְּיָּיּ, אַתְּיָּ, אַתְּיָּ, אַתְּיָּ, אַתְּיָּ, אַתְּיָּיּ, אַתְּיִיּיּ, אַתְּיִיּיּ, אַתְּיִיּיּ, אַתְּיִיּיִיּ, אַתְּיִיּיִיּיּ, אַתְּיִיּיִיּיִיּ, אַתְּיִיּיִיּיִיּ

44. 72.

קביר, von, aus, hat seine Selbständigkeit bewahrt 44. fast nur: 1. mehrfach in der Poesie: מְּרַבְּּמִי ,מְרַבְּּמִי , בּוֹרְבְּמִי . — Sonst verschmilzt מִן mit dem folgenden Subst. zu Einem Worte: a) Assimilierung: מְלֵּבְּיִם wird Dageš zuweilen nicht geschrieben (\$6/3), z. B. מְבַּרָת ,מִיבְּים von oben her, מֵלְמִי עָּבְּרָ , 23, מִרְבָּרָ , 27, 28. 39, stets מְבְּבָּבָּר (für מְבָּבָּר , so tritt Zusammenziehung zu מִרְבִּרְּבָּר , מִיבְּרִי , מִיבְּר רָשָּׁע , מִרְבִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְר , בְיבְר , מִיבְר , בְּיִר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְר , בְּיבִר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר , מִיבְּר , מִיבְר ,

Mit Suff.: מֵהֶּבָּה , מֵהֶּבָּה u. מֵהֵּבָּה. Sonst verdop-b.
pelt: מְמֵבָּר von mir; הְמְבָּך , הִמְבָּר von ihm, מְמֵבּר von ihr; מְמֵבָּר von uns.

Oft wird מָן mit anderen Präpositionen verbunden: כּ

hinter (etwas) weg, מצם, מצה, etc.

Gebrauch: 1. räumlich: ex, èξ. || 2. partitiv. || 3. zeit-d. lich, z. B.: מְנֶעְרָין. || 4. kausal: wegen, infolge von. 5. vor Inff.: so daß nicht (eigentl.: von . . hinweg),

z. B.: עַצְרָנִי ה' מִפְּׂדֶת 16, 2, vgl. 23, 6. 27, 1. | 6. beim Komparativ, s. §82b.

45. Die Präfixa 🚊 , 🚊 , 🗦 .

- של. Die Präpositionen בְּ (in), בְ (Bezeichnung des Dativs)

 a. und die Vergleichungspartikel בְ (wie) sind, weil kurze
 Proklitika, stets mit dem folgenden Worte zu einem
 Ganzen verschmolzen. ∥ Poetische, ein eignes Wort
 bildende Formen: בְּמֵלוֹ, בְּמֵלוֹ, בְּמֵלוֹ (doch s. §d).
 - ה mit Suff.: בִּי, הְבָּ, הָבָּ, הַבּ, הַבּ, הַבָּ, בִּיה ; בַּיָּה הָבָּ, הַבָּ, הַבָּ, הַבָּ, הַבָּ, נְבָּה ע. בָּהַב (15) ע. בָּהַל (3).

Die mannigfachen Bedeutungen von Ξ (z. B. Ξ instrumenti) erklären sich aus der Grundbedeutung des Haftens. Bes. merke das Ξ essentiae: in der Eigenschaft von, tanquam, franz. en: ich erschien dem Abraham בַּמֵל שֵׁבֵּדְ als Êl Schaddaj Ex 6, 3. vgl. ψ 39, 7. 54, 6. 55, 19. 118, 7.

c. $\dot{\phi}$ mit Suff.: לָה ;לֹד ;לָה ($\S^22i\alpha$), לְכָּח ($\S^22i\alpha$), לְכָּח ;לָה ;לָה (f. לָכָּח ;לָה (f. לַכָּח ;לָה (f. לַכָּח ;f. לַכָּח : f. f. לָכָּח : f. f. לָכָּח : f. f. לָכָּח : f. לַכָּח : f. לַכָּח : f. לַכָּח : f. אַרָּח : f. לַכָּח : f. לַכָּח : f. לַכָּח : f. אַרָּח : f. לַכָּח : f. לַכָּח : f. אַרָּח : f. לַכָּח : f.

Lamed auctoris s. §20b.

בְּרֵלָה (so) . . wie. פְּבַּרְלָה du (bist) wie Pharao 44, 18, vgl. 18, 25. לְ 139, 12.

. In betreff der Punktation merke:

1. vor einem Konsonanten mit Vokal haben sie Š·wa: בּרֵוּד, לָמֵלֹּך,

2. vor einem Kehllaut mit Chateph steht der entsprechende kurze Vokal: בְּאֵדוֹם + שִׁ wird בָּאָדוֹם, so בָּאָדוֹם; לֶּעָמָשָׂא wird לֶּעָמָשָׂא; doch (§10c) לָעָמָשָׂא wird בָּאִדֹנִי בָּאַלִּים, בָּאַדֹנִי בָּאַלִּים, בָּאַלִּים, בָּאַלִּים, בָּאַלִיִּר, בָּאַלִּיִּם, בָּאַלִּים, בָּאַלִּים, בָּאַלִּים, בָּאָלִים, בָּאָלִים, בָּאָלִים, בָּאָלִים, בָּאַלִּים, בָּאָלִים, בָּאָלִים, בָּאַלִּים, בַּאָלִים, בָּאָלִים, בָּאָלִים, בַּאָלִים, בַּאַלִים, בַּאָלִים, בַּאָּלִים, בַּאָּלִים, בַּאָּלִים, בַּאָלִים, בַּאָּלִים, בַּאָּלִים, בַּאָּלִים, בַּאָלִים, בּאָלִים, בַּאָּלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאָלִים, בּאַלִּים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִּים, בּאַלִּים, בּאַלִּים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאָלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאַלִים, בּאָלִים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאַבְּים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָּבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאָבָּים, בּאָּבָּים, בּאָּבָּים, בּאָבָּים, בּאַבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָּים, בּאָבָים, בּאָבָּים, בּאָבִיבּים, בּאָבִיּים, בּאָבִים, בּאָבִים, בּאַבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבּיבּים, בּאַבּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבִּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבִּיבָּים, בּאַבִּיבּים, בּאַבִּיבְּים, בּאבִּיבּים, בּאַבִּיבָּים, בּאבִּיבָּים, בּיבִּיבָּים, בּיבּיבּים, בּאבִּיבָּים, בּאַבִּיבָּים, בּיבִּים, בּיבִּיבָּים, בּיבִּיבָּי

- 3. vor einem Konsonanten mit Š wa haben sie ĭ: לְּבֶּר, לְּשׁלְמֵה (Silbe lose geschlossen, s. §12r); doch i, wenn das Wort mit ביההרה beginnt: לְּרָהַהָּר, wird בְּיִרְהַהָּרָה;
 - 4. vor dem Artikel: בֹּמִלֹדָ, s. §17e.

5. vor der Tonsilbe steht zuw. a, bes. vor זָּה, זָּאת,

הַבָּת u. הַּהָּה, z. B.: הָנָה, הַנָּה, הַנָּה, הַבָּה, הַבָּה.

לינהר לבית (לינהר לבית gehn, לְּנְהֵּר לְּבִּרְת (לְּנִהְר לִבְּרָת pehn, לְּנְהֵר לְבָּרָת (לְבִּרָת לְבֶּרֶת außer wenn dem Inf. ein Gen. folgt: לְנָהָר אַבְרָם dem Wohnen Abrams 16, 3. | β) in Pausa bei Wortpaaren: בֵּרְ בִּיִּרִם לָּבֶירִם in Sicherheit, בַּרְ בִּיִב לָבֶר in Sicherheit, בָּיִב in Ewigkeit, לָבָר in Menge.

46. Waw copulativum.

A. 1. Vor einem Konsonanten mit Vokal hat היים אַניים בּירָהָה בּירָ בּירָה בּירָ בּירָה בּירָ בּייבּי בּירָ בּייב בּיבּי בּיבּי בּ

^{*} Vor diesen hat die sog. babylonische Punktation id. i. j.

4. Vor der Tonsilbe oft ב, bes. α) in Wortpaaren: 8, 22, בהיה, לְּהֶם וְמֵיִם, כְּבוֹר וְעֹז , יוֹם וְלַיְלָה , תְּהוּ וְבֹהוּ , בְּהַבְּה וְנֶתְשׁע, בָּהְים וְמֵיִם, β) am Schlusse eines Satzes oder Satzteiles.

- b. B. Gebrauch des Wāw copulativum. 1. Bei Zustandssätzen, zur Einführung des Subjekts, z. B.: Gott erschien dem Abraham יְהֵיא יְשֵׁב פֶּחָח הָאֹהֶל während dieser . saß 18, 1, vgl. 19, 1. Auch so, daß zugleich ein Gegensatz vorliegt: Was willst du mir geben, dahingehe? 15, 2, vgl. יְאֵיכִי הוֹלֶךְ עֵרִירִי da doch mein Herr alt ist 18, 12; ich habe gewagt zu reden וְאֵיכִי עָבֶּר רָאֵבֶּר וֹאָבֶר הַבְּיִר הַבִּיר אַבָּיר מִירְיר הַבִּיר הַבִּיר אַבִּיר הַבִּיר אַבִּיר הַבִּיר הַבִּיר אַבְּיר מִבְּיר הַבִּיר הַבִּיר אַבְּיר מִיר בּבִיר מוּבְיר מִיר בּבְיר מִּבְּיר הַבִּיר הַבְּיר הַבִּיר הַבִּיר הַבִּיר הַבִּיר הַבִּיר הַבִּיר אַבְּיר מִבְּיר מִיּר בּבְּיר מִיר בּבְּיר מִיר מִבְּיר מִיּר בּבְּיר מִיּר מִבְּיר מִיּר בּבְּיר מִיּר בּבְּיר מִבְּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִּיר מִבְּיר מִּיּר מִּיִּיר מִּבְּיר מִבְּיר מִבְּיר מִּיר מִיּר מִּיר מִּיר מִּיר מִיּר מִּיר מִּיר מִבְּיר מִיּר מִּיר מִּיר מִּיר מִיּר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיּר מִיר מִּיר מִיר מִיּר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִיּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיּיר מִּיר מִיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִיר מִיר מִּיר מִיר מִּיר מִיר מִיר מִּיר מִיר מִּיר מִיר מִּיר מִיר מִיר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיר מִּיר מִּיר מִּיר מִיר מִ
- c. 2. Zur Angabe des Grundes, z. B.: Jetzt weiß ich, daß du gottesfürchtig, רְלֹא הְשֶׁרֶהְ da du . . nicht zurückgehalten hast 22, 12; haltet mich nicht auf, הדליה ברכי da J. hat gelingen lassen 24, 56, vgl. 20, 3. ל 7, 10. 32, 2. 49, 9. 60, 13.
- d. 3. Zur Einführung von Finalsätzen (auf daß, damit), meist nach Iptv, doch auch nach Jussiv Jes 5, 19 und Voluntativ (§47g) Hi 32, 20, auch nach Ipf. 1 Kg 22, 20.
- e. Das auf ן folgende Verb steht meist α) im Voluntativ (1. Pers.) oder β) im Jussiv (2. 3. P.). Beispiele: α) Gebt mir ein Erbbegräbnis יְאֶקְבֶּרָה damit ich begrabe 23, 4; bringe mir אַכְלָה damit ich esse 27, 4; führe sie heraus מְּמֶבֶּרָה אַתְם damit wir sie erkennen 19, 5, vgl. 24, 56. 27, 25. 29, 21. 42, 34; neige deinen Krug רְאֵבֶּרָה אַתְם (§74v) 24, 14. | β) Dient Ihm allein רְיַבֶּל אַרְּכֵּם

errette 1 Sam 7, 3; betet zu Jahwe רְיָבֵּר damit Er . . wegschaffe Ex 8, 4; harre auf Jahwe רְיָבֵל וְנִבּל בְּוֹבְּל daß Er dir helfe Prov 20, 22; wer wird Ahab bereden רְיַבל וְנִבּל בְיִבּל בְּיִבּל מְנִבּל בְּיִבּל daß er hinaufziehe und dann falle 1 Kg 22, 20. — Oft ist der Jussiv nicht als solcher kenntlich (vgl. §47e): Führet sie heraus וְתִּשְׂבֵרְ damit sie verbrannt werde 38, 24, vgl. בְּבָּלֵר 30, 3; reden will וְיִרְנְחִדּלִי damit mir Erleichterung werde Hi 32, 20.

4. Zur Einführung von Folgesätzen: Ich werde f. deinen Samen mehren יְלֹצֹּׁ יְסָפֵר מֵרֹב so daß 16, 10 vgl. Hi 22, 14.

D. Das Verbum (§ 47-80).

47. Ausdruck der Tempora und Modi.

Das hebr. Verbum hat keine besonderen Formen 47. für die Zeiten (Gegenwart, Vergangenheit, Zukunft); vielmehr wird die Handlung durch die beiden Hauptformen nur entweder als geschehene oder als geschehende (vollendet oder unvollendet) bezeichnet: Perfectum und Imperfectum (genauer, aber nicht üblich: Factum und Fiens).

Hiernach dient das *Perfectum 1*. meist zur Bezeich-b. nung der Vergangenheit; außerdem wird es 2. verwendet namentlich bei Zusicherungen und bei Weissagungen, weil bei ihnen die Handlung als gewiß, d. i. so gut wie vollendet gilt.

Merke: מ) Perf. bei Zusicherungen, bes. seitens Gottes: בְּחָהִי לָכֶם ich gebe euch hiermit, habe für euch bestimmt 1, 29; doch auch im Munde von Menschen: ich werde gewiß und gleich geben 23,13; Das Imperfectum (oft auch, aber minder gut, Futurum genannt) ist Ausdruck 1. zumeist der Zukunft und zwar α) der Zukunft schlechtweg; β) einer möglicherweise eintretenden oder nicht eintretenden Zukunft (Potentialis; deutsch: können, mögen, dürfen): מת־שׁנֵי בנֵי הַמִית darfst du töten 42, 37; γ) der Zukunft, von welcher man bestimmt erwartet (fordert), daß sie nicht eintrete: לא הגבה du sollst nicht stehlen (対 s. §41b). — # 2. der Gegenwart und zwar ס) einer noch andauernden Gegenwart: לָמָה הַעַמֹר בַּחרּץ warum stehst du draußen? 24, 31; שמה הבקש was suchst du? 37, 15; a) solcher Handlungen, die sich zu wiederholen pflegen; der Becher, aus dem mein Herr trinkt לשתה 44, 5; wie ein Baum, der seine Frucht gibt ביה zu seiner Zeit ל 1, 3; es pflegt gesagt zu werden יאמר G 22, 14; bes. in negativen Sätzen: מעשים אשר לא יעשר die nicht gethan zu werden pflegen, die sich nicht gebühren 20,9. — | 3. der Vergangenheit, wenn die Handlungen, bezw. Ereignisse entw. ζ) längere oder kürzere Zeit andauerten: רָאֵר רַעלָה stieg (fort u. fort) auf 2, 6; יפַרָד 2, 10; oder ק) wiederholt stattgefunden haben: sie pflegten zu tränken 29, 2. 30, 38. 42. 31, 39;

יבן רַעשׂה שָׁנָה בְשָׁנָה und so that er Jahr um Jahr 1 Sam 1, 7, vgl. Richt 17, 6.

In erzählendem Zusammenhange steht das einfache Ipf. ohne frequentativen Sinn fast nur: 0) nach den Partikeln אָל, damals, 1 Kg 3, 14. 16, 21; שֶּבֶשׁ, noch nicht, G 2, 2. 19, 4. 24, 45 (ehe: Jos 3, 1); בְּעַבֶּם ehe 27, 33. 37, 18. 41, 50; עָל לְּאָל עָל 73, 17; und t) poetisch [In Prosa entweder Ipf. mit Wāw consec. oder Perf.].

Beide Modi (diese Bezeichnung ist nach dem Vor-d. stehenden passender als die irre führende "Tempora") können zu dem im Deutschen präsentisch wiederzugebenden Ausdruck allgemeiner Erfahrung verwendet werden, je nachdem die betreffende Handlung als eine bisher regelmäßig geschehene oder als eine immer von neuem geschehende und daher auch der Zukunft angehörige (ξcε) betrachtet wird; z. B. ψ 10, 3 "denn es prahlt (ξcε) betrachtet wird; z. B. ψ 10, 3 "denn es prahlt (ξcε) der Frevler ob dem Gelüsten seiner Seele" u. Prov 1, 16 "denn der Gottlosen Füße laufen (ξcε) Ipf.) zum Bösen und eilen (ξcε) Ipf.) Blut zu vergießen". Vgl. ψ 1, 1. 2.

Als Abarten (Untermodi) des Ipf. sind zu merken:

1. Der Jussivus zur Bezeichnung eines Befehles, e. Wunsches oder (nach ¾ §41,3) Verbotes nur in der 2. u. 3. Person. Er ist an äußeren Merkmalen erkennbar nur noch im afformativlosen Sing. α) durch Verkürzung des Vokals der letzten Silbe in allen Ipff., in welchen dieser Vokal î ist (also meist im Hiph îl) und im Ipf. Qal der ""
z. B. מַשְׁרָב, juss. מַשֶּׁרָב, j. בַשַּׁרָב, j. בַשַּׁרָב, β) durch Abwerfung der Endung תַּבְּיִבֶּר bei den Verbis מַשֶּׁר s. §74n.o.

Anm. a) Jussiv in Finalsätzen s. §46e. \parallel β) Jussiv häufig in f. Bedingungssätzen, im Vordersatze (ψ 45, 12). im Nachsatze (G 4, 12).

im Vorder- und im Nachsatze (הַּשֶּׁתְּהְשֶׁהְ וְיִהְרָ לֵּוְלָּהְ) setzest du Finsternis, so wird's Nacht ψ 104, 20). Vgl. §88εβ.

- 2. Der Voluntativus oder Cohortativus wird gebildet durch Anhängung von an die 1. Pers. (sg.: ich will, ich möchte; pl.: wir wollen, laßt uns). Vgl. der Richtung §20c. Der Voluntativus und das nur vor Suff. erhaltene Nûn energicum (§ 80) sind Reste eines alten Modus Energicus, der sich im Arab. noch erhalten hat.
- h. Über Perf. und Ipf. mit Wāw consecutivum s. § 64.
 - Participia. Ob das Participium activi die Gegenwart, Vergangenheit oder Zukunft bezeichnet, lehrt der Zusammenhang. α) Vergangenheit: הַּבֶּּטְרְ בַּיְּבֶּר das zurückgekehrt ist 43, 18, בַּאַרְהְּחֹתֵּרנוּ לָּאָרְהְּחִּתְּרִנוּ לַּאָרְהְּחִּתְּרִנוּ לַאַרְּתְּחֹתֵּרוּ בַּאַרְּתְּחֹתֵּרוּ בַּאַרְּתְּחֹתְּרִים אַנְּחָרִים אַנְּחָרִים אַנְחְרֵים בַּאָּרְהַ בְּעָרְיִם בַּאָּרְהַ בַּאַרְּתִּרִים אַנְחְרֵים בַּאָרִים בַּאָרָם בַּאָּרְם בַּאָּרְם בַּאָּרְם בַּאָּרְם בַּאָּרִם בּאָרִם בּאָּרִם בּאָרִם בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּאָּרִים בּּיּרִים בּאָּרִים בּּיּרִים בּאָּרִים בּּיּרִים בּאָּרִים בּיּים בּּיּרִים בּאָּרִים בּּיּים בּאָּרִים בּאָּרִים בּּיּים בּיּים בּאָּרִים בּּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּיִּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּים בּיּי

k. Das Participium passivi ist nicht selten dem latein. Gerundivum gleichbedeutend: נְּתְמָּד begehrenswert 3, 6. ψ 19, 11, מָהַלֵּל μαdandus ψ 18, 4, ע נוֹרָא ψ 76, 8.

Imperativus. Vgl. §52. — Der Iptv steht nur bei positiven Befehlen. Wie Verbote ausgedrückt werden, s. §41,1.3. Verbindungen zweier Imperative s. §88eγ.
 Infinitivus absolutus s. §63.

48. Entstehung des hebr. Verbums.

48. Das hebr. (semitische Verbum ist entstanden durch a. Zusammensetzung eines Nomen mit einem Personalpronomen.

Das Perf. ist gebildet durch ein konkretes (oder b. participiales) Nomen, nomen agentis, welchem das Personalpronomen folgt: קַּטַּלְּדָּהָ ein Töter du = getötet hast du = du hast getötet.

Das Ipf. wird ausgedrückt durch ein (wahrschein-c. lich) abstraktes oder infinitivisches Nomen, nomen actionis, welchem das Personalpronomen vorangeht: אַרקטל du töten = du wirst töten.

Die verschiedene Stellung des Pron. ist psychologisch wohl d. begreiflich: bei der vollendeten Handlung interessiert bes. das Faktum; bei dem, was noch nicht vollendet ist, nimmt man mehr Anteil an der Person des Thäters.

Teils aus dieser Entstehung des Verbums, teils e. aus der Häufigkeit des Gebrauches der 3. Person erklärt sich, daß in der 3. Pers. (wenigstens des Perf.) die Personalbezeichnung ganz unterbleibt, die 3. m. sg. perf. Qal (des einfachen Activum) also die Grundform des Verbums ist und in den Lexicis als Stichwort dient.*

Vom Perfectstamme sind abgeleitet: der Inf. absol., das Part. f. $q\bar{a}t\hat{u}l$, und bei den Verbis 7%, 7% das active Part. Qal $q\bar{a}m$. Zum Imperfectstamme gehören: der Inf. (constructus), der Iptv und die anderen Participia.

49. Die Genera verbi (Konjugationen).

Ähnlich wie man im Griechischen drei Genera verbi49. (Activum, Passivum, Medium) unterscheidet, gibt es a. im Hebr. 7 häufig vorkommende und einige seltene

^{*} Nur bei den Verbis "", "" (§ 71. 72) dient zu diesem Zwecke der *Inf.* (constructus), weil im Perf. der zweite Radikal verdrängt ist.

H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

Modifikationen des Verbalbegriffs, für welche der ungeeignete, weil im Latein. in ganz anderem Sinne gebrauchte, Name Konjugationen üblich geworden ist.

- b. Dieselben werden gew. nach der Gestalt, die sie in dem alten Paradigma (machen) haben, benannt*. Nur das Activum des einfachen Stammes (die "erste Konjugation") hat einen besonderen Namen, 5, d. i. leicht, weil weder durch äußere noch durch innere Bildungszusätze beschwert. Neuere nennen diese Genera zweckmäßiger nach der Gestalt, die sie in dem jetzt gebräuchlichen Paradigma
- c. II. Niph'al, נְפְעֵל (Niqṭal, נְקְטֵל), Reflexivstamm:

 1. tolerativ: מְבָרָשׁ dingen, יִשְׁכֵּר sich verdingen; בּרְרָשׁ sich verden sich suchen oder befragen lassen; יְבָּנְעׁר sie werden sich schlagen lassen Jos 8, 15; הַּיְבֶּרָר (§68) lasset euch zurechtweisen ψ 2, 10. || 2. reflexiv, z. B. מִבְּרָת sich hüten, הַבָּר sich verbergen. || 3. reciprok, z. B. יִּבְּתַּח sich verbergen. || 3. reciprok, z. B. נִישָׁרָ sich (sibi) etwas erbitten. || 4. medial: נִשְׁבֵּל sich (sibi) etwas erbitten. || 5. passiv, z. B. יִשְׂרַך , שְרַרְ שִׁרַך (Meist 2 u. 5].
- d. III. Pi'ēl, בְּלֵל (Qiṭṭēl, קְמֵל) aktiver Steigerungsstamm, bezeichnet Steigerung des Begriffs, insbes. 1. iterativ; אֲהַל lachen, אֲהַל scherzen. # 2. kausativ: בְּלֵל lernen, בְּלֵל lernen, בְּלֵל lehren; daher auch deklarativ: בְּלֵל gerecht sein, אֲהַל für gerecht erklären. # 3. zuweilen

^{*} Nach bus wird auch der erste Stammbuchstabe eines Verbs dessen b, der zweite dessen u, der dritte dessen b genannt. Verba und sind also Verba mit und als erstem Radikal, N''s solche mit nals letztem. Mit und (§73) bezeichnet man diejenigen Verba, deren dritter Radikal gleich dem zweiten. Über und und sie §71.72.

(namentlich in Denominativen) privativ: שֹׁיָשׁ Wurzel, שׁׁרשׁ entwurzeln, ausrotten.

IV. Pu'al, פַעל (Quttal, קָטַל), Pass. zu III.

VI. Hoph al, הְפַעֵל (Hoqṭal, הָקְטֵל), Pass. zu V.

VII. Hithpa el, הְּתְפֵעֵל (Hithqaṭṭēl, הְּתְקַטֵּל), Re-f. flexivsteigerungsstamm: 1. reflexiv: הָתְאַזֵּר sich gürten, sich heiligen. | 2. reciprok: הְתַּלְּדֵּי sich beraten. | 3. medial (sibi): הְתַּלְּדָּ gehen, הְתַּבֶּלְּדָּ für sich umhergehn, ambulare. | 4. sich zeigen od. stellen als etw.: הּתְּעַשֵּׁר sich reich stellen, הַתְּעַשֵּׁר sich arm stellen.

מ) Außerdem gibt es noch einige, jedoch seltene Genera verbi, g. von denen hier das wichtigste, das Pô ēl, Qôtēl, besonders erwähnt sei. קוֹשֵל, Zielstamm, wird gebildet durch Einschiebung von ô (ursprüngl. â) nach dem ersten Stammbuchstaben. Wenige Beispiele aus dem starken Verbum (Stade §158. König §26,1); häufiger von Verbis מיש (§73c). β) Reste eines passiven Qal sind Formen wie באַן, באָן, באַן, בא

^{*} Andere: "innerlich transitiv" oder "innerlich kausativ". Ungenau sind die häufigen Angaben "intr." oder "wie Qal".

50. Laut- und Tonregeln.

50. Lautregeln, s. § 11d.c.

51. Endungen des Perfekts.

- 51. 3. sg. m. || 3. sg. f. 元—. Das ältere 元— stets a. vor suff., sonst selten. || 3. pl. comm. (dreimal 元).
- b. 2. sg. m. הְּ, auch הְהְ (vgl. מַּקָּה. 2. sg. f. הְּ, zu-weilen im K·thîb הִר, vor Suff. stets הָ, הִּ (vgl. attî §15bβ). ∥ 2. pl. m. הַה, vor Suff. הַר (מַּהָּה, arab. antum). 2. pl. f. הַן (kein Beispiel mit Suff.).
- c. 1. sg. אַנֹכִי vgl. אָנֹכִי, s. §15d). | 1. pl. יה (vgl. אָנֹכִי).

52. Endungen des Imperativs.

52. a. 2. $sg. m. - \parallel 2. sg. f. \neg (vgl. i in atti).$

- b. 2. pl. m. ה. | 2. pl. f. unbetontes ה, selten ; (zu dieser alten Endung des pl. f. vgl. die aramäische ; , ferner hebr. אמנה, הנה (אמנה, הנה). Vor Suff. s. §79dβ).
- c. An die Grundform angehängtes dient oft zur Verstärkung, steht aber nicht selten auch ohne merklichen Nachdruck.

53. Flexion des Imperfekts.

3. sg. m. ***יז. (Das Präformativ lautete wenigstens a. im Qal früher jä, s. §57d). א 3. sg. f. ***ה (ה Zeichen des fem.). א 3. pl. m. איד; die ältere Endung האיד bes. in und kurz vor der Pausa. א 3. pl. f. היִּ***ה, selten הַ***ה;

also mit doppelter Bezeichnung des Geschlechts. (Vor Suff. 7****).

- 2. sg. m. ***ה (vgl. מְּשָׁה). || 2. sg. f. בְּיִּדְּיּה; die ältere b. Endung בְּיִּרְ bes. in Pausa. || 2. pl. m. בְּיִּדְּה, auch בְּיִּדְּיִּה s. 3. pl. m. (ה, vgl. מְּשָׁה zur Bezeichnung der 2. Person). 2. pl. f. בְּיִּדִּיּה, selten בְּיִּדִּיּה. (Vor Suff. בְּיִּדִּיּה).
- 1. sg. **** (אֵבֶּר). ∥ 1. pl. *** (ursprüngl. wenigstens c. im Qal nă, vgl. אנהנד.).
- 1. Auf die Bildung der 3. pl. f. hatte vielleicht die Analogie d. der 2. pl. f. Einfluß. || 2. Die 1. pl. hat keine Pluralendung. || 3. Über den Volunt. \(\pi^*_***\sigma\). pl. \(\pi^*_***\sigma\). s. \(\sigma^47g\).

54. Perfectum Qal (vgl. §51).

Das transit. Perf. lautet (vgl. noch §11c.d.): 54.

Plur. Singul. a.

אַטְלָהָ m. 3. קּטְלָהָ m. 3. קּטְלָהָ m. 3. קּטְלָהָ m. 2. הְטַלְהָּד m. 2. הַטְלָהָ m. 2. הַטְלָהָר m. 2. הַטְלָהָר m. 2. הַטְלָהָר m. 2.

Pausalformen: קְטֵלהּ (§14ia). Sonst wird (§14da) betontes — in — gedehnt, z. B. קָטֵלהָ קָטֵל, קָטֵלהָ, קָטֵלהָן.

d. 1. Nicht wenige Verba med. ē haben in der zweiten Silbe der Grundform a, einige ohne Unterschied der Bedeutung sowohl ē als auch a. In Pausa u. vor Suff. wird dann ausschließlich ē gebraucht: אָהַבּ ע. ע. אַהָּבּ, doch stets אָהָבּ ע. ½. Mehrfach ist daher wegen Nichtvorkommens der pausalen Grundform das ursprüngliche Vorhandensein intransitiver Bildung nur noch aus abgeleiteten Formen erkennbar. So heißt es z. B. 6mal בַּבָּ (außer Pausa), aber בּבָּבָּר.

55. Infinitiv Qal.

- 55. Gew. קטל. Seltenere Formen:
- a. 1. Inf. intransitiver Aussprache: קָּטֵל. Nur bei Verben, die im Ipf. a haben, z. B. שָׁבָב. (Bei med. gutt. vor Suff. s. §65r).
- ל. פּילָה (ק), קְטְלָה (ק), also weibliche Nominalformen: מְבְּבָה lieben, Liebe; שִּבְּבָּה hassen, Haß; בְּבְאָה fürchten, Furcht; שְּבְּלָה verschonen 19, 16; אַהְבָּר nachdem sie alt geworden war 24, 36. Häufiger ist die weibl. Endung bei den schwachen Verben: \$67, פּ״נ §68 u. מ״ל §74k.

Anm. Daß diese Formen mit weiblicher Endung wirklich als Verbalformen aufzufassen sind, ersieht man daraus, daß sie, wenn zu transitiven Verben gehörig, mehrfach den Acc. regieren: לְּרָרְאָה mich zu fürchten; אָרָל מִיל הַבָּעָר שוֹב נְרָי פֿרָע סׁבֹע הַנְעָר אָרָט אָרָס אָיי אָרָס אָ

- c. Die Verba med. ē haben meist ō: שֵׁלָא, דָשׁרָ,
- d. Bei Zusammensetzung mit ל tritt fester Silbenschluß ein: לְשְׁכַב , לִקְבֹּר; nicht nach בְּ und בְּ, also: בְּיְבֹּל, Ausnahmen: לְּרְהוֹשׁ רְלִיְחוֹשׁ Ter 1, 10 etc.; בְּשְׁכֹּן G 35, 22.

56. Imperativ Qal (vgl. §52).

In Pausa: שַׁמֶּער

Iptv auf a überall, wo im Ipf. a.

Vor den Endungen לְּבִי, זְּ, זְּבְּ tritt der charak- c. teristische Vokal unter den ersten Stammkonsonanten. Loser Silbenschluß: בָּתְבָּה (§52c) schreibe doch. Dabei wird ă stets zu i verdünnt: שָׁכָה , לְבָשׁר , לְבָשׁר , לְבָשׁר , לִבְשׁר , לִבְשׁר , שִׁכְּה , שִׁכְּה , שִׁכְּה , שִׁכְּר , שִׁכְר , שִׁבְר , וּשִׁבְר , וּבּר , שִׁבְר , וּבּר , שִׁבְּר , וּבּר , שִׁבְר , וּבּר , שִׁבְר , וּבְר , שִׁבְּר , וּבּר , שִׁבְר , וּבּר , שִׁבְּר , וּבּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְר , וּבְּר , שִׁבְר , וּבְּר , שִׁבְּר , וּבּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , וּבּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , וּבְּר , שִׁבְּר , שִבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּיִי , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִׁבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר , שִׁבְּר , שִּבְּר ,

57. Imperfectum Qal (vgl. §53).

Das intrans. Ipf. hat a (in Pausa a) הֵלְבֵּשׁיָה, רָלְבֵּשׁי, הַלְבַּשׁי, הַּלְבָּשׁי, בּיִּבְשׁי, בּיִּבְשִׁי, בּיִּבְשִׁי, בּיִבְּשִׁי, — Ipff. mit intrans. Aussprache werden auch von vielen Verben gebildet, die im Perf. nur a haben, z. B. שַׁכֵב, Ipf. nur בְּשׁׁבָּר ; aber keineswegs von allen Verben mit intrans. Bedeutung, vgl. z. B. בַּבֹּל, הַבֹּלָּד,

în u. ûn behalten in Pausa den Ton, obwohl der c. Vokal des zweiten Stammbuchstaben wiederhergestellt ist (vgl. §11d): הַשִּכְבוּן, הַשִּׁרְפוּן, הַשִּׁרְפוּן. d. In den Präformativen ist ursprüngliches \check{a} (vgl. arab. jaqtulu) zu $\check{\imath}$ verdünnt (§11f. 65f. 71m. 73k); nur in 1. sg. zu —, was durch die Vorliebe des x für S'gōl (vgl. §5d) bewirkt sein wird.

58. Participium Qal.

- 58. Das Part. lautet im Act.: קוֹמֵל), Flexion wie a. קוֹמֵל), Flexion s. §36d; st. קטֶלֶת, Flexion s. §36d; st. abs. auch אוֹכֵלָה, הְלֵּדָה u., mit Wegfall des mittleren Vokals: רְשִׁרָה, הְלֵדָה Pass. יְשִׁבָּה, קְטוּלִה, קְטוּלִה, קְטוּלִה, קָטוּלִים, קטוּל.
- b. 1. Formen wie בּבְּבְּ schwer, אַבֶּבְ voll, בַבְּרָ hungrig (von Verbis med. ē) sind nicht sowohl eigentliche Participia als vielmehr Verbalc. adjektiva. Flexion s. §25f.g.h. | 2. Von Verbis med. ō in participialer Verwendung nur בַּבֹּרְ Jer 22, 25. 39, 17.

59. II. Niph'al (Niqtal).

- 59. Charakteristisch ist das vor den Stamm gesetzte:
- b. Der ĭ-Laut, welcher im Prf. u. Part. dies ב mit dem einsilbigen Verbalstamm zu יִקְטֵל und יִקְטֵל verbindet, ist aus ursprünglichem ă verdünnt (vgl. prim. gutt. §65l.k, מ"ר, §68cβ, ע"ר, §71m, ע"ל §73k).
- c. Im Inf., Iptv, Ipf. wird dem zweisilbigen Stamme die Silbe hin vorgesetzt, deren ב sich regelmäßig dem ersten Radikal assimiliert: Inf. הַקְּטֵל, Iptv הָקָטֵל, Ipf. (mit Synkope des ה, §10d).
- d. Die 1. sg. Ipf. lautet neben אָפָתֵר, אֶפֶּקְבָר auch אָמְלֵט , אִבְּקְמָה, אָבֶּקְמָה , אָבֶּלְטָה ; Voluntat. stets זֹ : אַבָּקְמָה , אַבֶּקְמָה . Vgl. §68h.
- e. 2. u. 3. f. pl. Ipf. (u. Iptv) haben unter dem zweiten Radikal —, obwohl der Grundform aus ז gedehnt ist (arab. janqatilu u. inqatil), z. B. הַשָּׁבְרָנָה, ebenso in Pausa: הַשָּׁבְּרָנָה. Vom Iptv kommt zufällig kein Beispiel vor.

מ) Im Ipf., Inf., Iptv wird \bar{e} gew. enttont u. zu \check{e} verkürzt, wenn f. eine Tonsilbe folgt: פָּחָרָר לוֹט מֵעָשׁוֹ 13, 9, אַטְּרָר לוֹט מֵעָשׁוֹ 13, 14. $\|$ 3) Der Iptv Niph. von שַּעָּר lautet stets הָשְׁשָּׁר.

60. III. Pi'êl und IV. Pu'al (Qitțel u. Quțțal).

Das Charakteristische beider wie auch des Hithpa'ēl, 60. also der Intensiv- oder Steigerungs-stämme, ist die a. Verdoppelung des zweiten Radikals.

Wenn dieser Buchstabe Š'wa unter sich hat, wird das Dageš b. nach §6f zuweilen nicht geschrieben: so stets im Pi'ēl von פּבָּל (suchen), mit Ausnahme des Iptvs (also שַּבְּב, שִּבְּיִבְּי, הַשַּׁבְּיַבְ, aber שִּבְּבָּי.). Einige Male ist die Lautbarkeit des Š'wa ausdrücklich (durch ein Chaṭeph) angezeigt: אַבְּבָּיִב (§5d) für hallëlů, הַבָּבָּב 2, 23.

Zur Bezeichnung des Pass. (Pu'al) dient wie in c. dem Kausativstamme (Hoph'al) ein dunkler Vokal.

Perf. Pi ēl hatte ursprünglich in beiden Stamm-d. silben ă [arab. qattălă]. Das erste a ist stets in i verdünnt (doch vgl. קוֹם §71b). Das zweite a hat sich erhalten a) stets vor den mit ה oder : anlautenden Endungen בּמַלָּה, אָפַלָּה, אָפַר (אַבַּר הָּמַלָּה, סָלֵּה (עִּמֵלָּה, שִׁלָּה (עִּמֵלָּה, עַבָּר , בְּבַל (עִּמֵלָּה, עַבָּר , בְּבַל (עִמֵּלָּה, עַבָּר , בְּבַל (עִמֵּלַה, עַבָּר, עַבָּר, עַבָּר, עַבָּר, עַבָּר, עַבָּר, עַבָּר, בְּבַר (עִמֵּלָּה, בַּרָר ספר וויבר אַבָּר, בְּבַר אָבָר (עַבָּר, עַבָּר, בְּבַר אָבָר (עַבָּר, בְּבַר הַבָּר (עַבָּר, בְּבַר הַבָּר (עַבָּר, בְּבַר הָבָּר הַבְּר (עַבָּר, בְּבַר הָבָּר הַבָּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּבָר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבָּר הִבְּר הָבְּר הִבְּר הִבְּר הִבְּר הַבְּר הִבְּר הִבְּר הִבְּר הִבְּר הִבְּר הַבְּר הִבְּר הִבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הִבְּר הַבְּר הִבְּר הַבְּר הַבְּר הִבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הִבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הִבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הִבּר הַבְּר הַבְּר הִבּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְּר הָבְּר הָבְּר הַבּר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְּר הַבְּר הָבְּר הַבְּר הַבְר הַבְּר הַבּר הַבְּר הַבְּר הַבּר הַ

In Pausa bleibt a vor הָּ fast immer, vor הָּ, הָּ, זָּל נּרּ, הָּ, הָּ fast immer, vor הָּ, הָּ, הַּ, בַּרָהָּר oft unverlängert. Z. B. stets יָשׁבֶּרָהָר; דָּבֶּרָהָר; יִשְׁבֶּרָהָר,

In den übrigen Modis ist a der ersten Stammsilbe g. geblieben, ursprüngliches i der zweiten durch den Ein-

fluß des Tones in ē verlängert: Inf. קשל, Iptv קשל [arab.

מְמַנְטֵל, Part. מָקָטֵל.

h. Das zur Bildung der Participia des Pi'ēl und aller folgenden Konjugationen verwendete Präformativ ב hängt mit dem Pron. מר (§16e) zusammen.

Part. Pi'ēl: מְקַטֶּלֶת u. מְקַטֶּלֶת (Flexion wie Qal.) —

Part. Pu'al: מַקְטָּלִים, מִקְטָּלִים; מִקְטָּלִים, מִקְטָּלוֹת.

k. Die beiden rein passiven Genera verbi haben in der Regel weder Iptv noch Inf. (constr.) — Ausnahmen nur: Iptv Hoph. Ez 32, 19. Jer 49, 8; Inf. Pu. ψ 132, 1; Inf. Hoph. מַלֵּר (v. קַלֵּר \$68c) G 40, 20, ferner Lev 26, 43. Ez 16. 4. 5.

61. V. Hiph'îl und VI. Hoph'al (Hiqtîl u. Hoqtal).

- 61. Dem ersten, vokallosen Stammbuchstaben geht ein a. durch den Hauchlaut π eingeleiteter Vokal voran.
- b. Die Verbalendungen 7, 7, 1, haben im Hiph'îl nicht den Ton.
- c. Perf. Hiph'îl hatte ursprünglich in beiden Silben ă [arab. ἀqtălă]. Das erste a ist stets in i verdünnt (doch s. §§65k. 68cβ. 68b. 74mβ, הְּכְּלְמִינִם 1 S 25, 7). Das zweite ă hat sich vor konsonantisch anlautenden Endungen erhalten: הִּקְטֵלְנִי הִקְטֵלְנִי , ist sonst, vielleicht unter Einwirkung des î im Ipf. (§71l), zu î geworden: הִּשְׁקָה , הַּקְטִילָּה , הַבְּיֵילָּה , הַּבְּטִילָּה , הַּבְּיֵילָּה , הַּבְּיֵילָּה , הַּבְּיִילָּה , הַבְּעִילָּה , הַבְּיִילָּה , הַבְּיִילָּה , הַבְּעִילָּה , הַבְּיִילָּה , הַבְּיִילָּה , הַבְּיִרְה , הַבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבְּעִילִּה , בּבְּעִילִּה , בּבְּעִילִּה , בּבְּעִילִּה , בּבְּעִילִּה , בּבְּעִילִּה , בּבּבְּעִילְה , בּבּבְּעִילָּה , בּבְּעִילָּה , בּבּירְה , בּבּבְּעִילִּה , בּבּבְּעִילָּה , בּבְּיִיה , בּבּבְעִילְה , בּבּבְּעִילְה , בּבּבְּירִיה , בּבְּעִילָּה , בּבּבְּירִיה , בּבְּיִיה , בּבּבְּעִירְה , בּבּבְּעִירְה , בּבְּעִירְה , בּבְּעִירְה , בּבּבְּעִירְה , בּבּבְּעִירְה , בּבְּעִירְה , בְּבְּעִירְה , בְּבְּעִירְה , בּבְּבְּירְה , בּבְּבְּירְה , בְּבְּעִירְה , בְּבְּבְירְה , בּבְּבְּירְה , בּבְּבְּירְה , בּבְּבְּירְה , בּבְּבְּיִירְה , בּבְּבְירְה , בּבְּבְירְה , בְּבְיּרְה , בּבְּבְּבְירְה , בּבְּבְּירְה , בּבְבְּבְירְה , בּבְבְּירְה , בּבְבְּבְירְה , בּבְבְּירְרָה , בּבְבְּירְרָה , בּבּבְי

d. In Pausa wird a meist gedehnt: הַקְּרָשָׁנה.

e. Im Inf., Ipf., Part. ist ursprüngliches i des zweiten Radikals (arab. Ipf. jūqtilu) in i gedehnt (wohl nach Analogie von יָקטִיל; Inf. הַקְּטִיל; Ipf. יָקִים u. Part. יַקטִיל mit Synkope des ה (§10d).

A n m. α) Zuweilen Synkope des ה im Inf. nach בְּשָׁמְיֵ : לְשָׁמְיֵּ : בְּשְׁמִיּרֵ (= 73, 20; בַּמְרוֹת (= 78, 17. \parallel β) Einige Male bleibt ה im Ipf.: עָרוֹיִרָּ (= 116, 6, אַהוֹיֶרֵנּ (= 28, 7, הוֹיִרָּנָ (= 45, 18.

Regelrechte Dehnung zu ē nur: in der Grundform f. des Iptvs הַקְטֵל (arab. aqtil), im Jussiv (§47e) נְקְטֵל und vor dem unbetonten Afformativ בּקְטֵלְנָה (Ipf. kommt zufällig nicht vor). Der verlängerte Iptv aber lautet: הַקְטֵילָה.

Statt ŏ findet sich im Hoph al mehrfach das ur- g. sprünglichere ŭ; im Part. ist ŭ infolge der Einwirkung des Lippenlauts ב sogar das gewöhnliche. Z. B. השלכה

neben מְשֶׁלָהָ; Part. מְשֶׁלָהָ. Vgl. מַשֶּׁלָהָ. \$67g.

62. VII. Hithpa'ēl (Hithqattel).

Kennzeichen: Verdoppelung des zweiten Radikals 62. und Vorsetzung der Silbe an, deren n im Ipf. u. Part. a. synkopiert wird.

Bei Vorsetzung der Silbe הה sind folgende Regeln b. zu beachten: a) Ist der erste Radikal ein T-Laut, so wird ihm das ה assimiliert, z. B. המשה qui mundandus est, בובה colloquens. Auch in einigen anderen Fällen findet Assimilierung statt, z. B. היבאה prophetaverunt. β) Ist der erste Radikal ein Zischlaut, so wird ה demselben nachgestellt und hinsichtlich des Härtegrades (§3) gleichgemacht, z. B. אָשָרָתָּר, סתר ich werde mich hüten; המה אַסְהַתְּר, סתר sich verbergend; בְּבֶּיבְ, בְּבֶיבָי, wir werden uns rechtfertigen.

In dem einzigen mit i beginnenden Beispiele ist das zu er- c. wartende i (vgl. Dan 2, 9) dem i völlig assimiliert: אַבָּהַ läutert euch (von אַבָּיַ) Jes 1, 16.

Flexion wie Pi'ēl. — Doch: a) Vor π ; (Ipf., Iptv) d. scheint der zweite Radikal häufiger a als \bar{e} gehabt zu

haben. $\|\beta$) In der Grundform des Prf., Ipf., Iptv findet sich mehrfach das ursprünglichere a statt \bar{e} , z. B. פּתְחַבָּה $\|\gamma$) In Pausa wird \bar{e} des Prf., Ipf., Iptv zu \bar{a} (§14/β); z. B. הַתְּמֵּדֶר (§14/β); z. B. הַתְּמֵּדֶר (§14/β).

63. Infinitivus absolutus.

- a. structus) gibt es im Hebr. noch einen Infinitivus absolutus, welcher seinen Namen davon hat, daß er gewöhnlich einer anderen Verbalform als absolutes Objekt untergeordnet ist und weder einen Genetiv (Suff.) regieren noch von einer Präposition regiert werden kann.
- b. Der Inf. absol. wird vom Perfektstamm gebildet. Er hat in der zweiten Stammsilbe ô in I, II, selten in III und in dem einzigen Beispiele von IV (בָּבָּב 40, 15); ê meist in III, stets in V, VI, VII. Also: וּ בְּעָשׁל (בְּעָשׁל III). וּהְקְשֵׁל III בְּקְשֵׁל, נִקְשׁל IV בְּעָשׁל, עוֹל עוֹל. VI בְּתְשֵׁל VII בּהָקָשׁל. עוֹל עוֹל VI, VII. הַקְּשֵׁל VII. הַקְּשֵׁל VII. הַקְּשֵׁל VII. הַקְּשֵׁל VII. הַקְּשֵׁל VII. הַקְּשֵׁל VII. הַבְּעָשׁל VII. הַבְּעָשׁל צוֹין אוֹין אוֹיִין אוֹין אַין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אוֹין אַיִין אִיִין אִיִין אִיִין אִיִין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אַיִין אִיִין אִייִין אִיִין אִייִין אִיִין אִייִין אִייִין אִייִין אִייִין אִייִין אִייִין אִ
- c. B. Gebrauch des Inf. absol. I. Beim Verbum finitum: 1. Dem latein. Gerundium auf do entsprechend, z. B.: So sollt ihr die Kinder Isr. segnen אָמוֹר לָהֶם, indem ihr zu ihnen sagt Nu 6, 23; sie setzte sich gegenüber הַרְהֵק בְּמְטֵחֵנֵי קְשׁׁח fern machend wie Bogenschützen (§74b) = in Entfernung eines Bogenschusses
 G 21, 16; bes. הַרְבַּה (v. בִּיבֹי bene faciendo = bene, הַרְבַּה (§74wò) multum faciendo = multum 41, 49.
- d. 2. bei Verben desselben Stammes entweder: unmittelbar vor dem Verbum, hervorhebend, verstärkend: מָאוֹל שָׁאַל wir haben klar gesehen 26, 28; שְׁאוֹל שָׁאַל gefragt hat er (wir haben es nicht von uns aus gesagt) 43, 7, vgl. 18, 10. 18. 43, 3. 44, 28; vertilgen werde ich

es vom Erdboden אָפָס כִּר כֹא הַשִּׁמִרך אַשָּׁמִר nur daß ich es nicht gänzlich vertilgen werde Am 9, 8: — bes. in Fragen: G 37, 8. 10. 43, 7b, und in Adversativsätzen: Fragen: G 37, 8. 10. 43, 7b, und in Adversativsätzen: אַכֹּר הַאָּמָרְהְּ וְהָמֵת כֹא נְמִירְהְּ נִאָּסְרְהְּ וְהָמֵת כֹא נִמִירְהְ נִמְּיִתְהְּ töten werden wir dich nicht Richt 15, 13; . . אַכֹּל הֹאבֶל הֹאבֶל . du wirst sterben G 2, 16 f.: vgl. ל 118, 18. — | Die Negation steht gew. gleich hinter dem Inf., doch s. 3, 4. ל 49, 8. Am 9, 8.

Bei abgeleiteten Verbalstämmen steht häufig der f. Inf. Qal: אַעֵּלָהְ עָלָה 37, 33. 44, 28; אַעֵּלָהְ עָלָה 46, 4 u. stets מִּבְּהָר (doch auch: בָּבַבְּהַר (בְּבִּרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהַר (בְּבִרְהָר (בְּבִּרְה (בְּבִר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבְּרְר (בְּבִּרְהָר (בְּבְּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִרְהָר (בְּבּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבּרְהָר (בְּבִּרְהָר (בְּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בְּבּרְהָר (בּבְּרְהָר (בּבְּרְהָר (בּבּרְהָר (בְּבּרְהָר (בּבְּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בְּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהְר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהְר (בּבּרְהּר (בּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהְר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהְר (בּבּרְהָר (בּבּרְהָר (בּבּרְהְר (בּבּרְהָר (בּבּרְהּר (בּבּרְהָר (בּבּרְהּר (בּבּרְהּר (בּבּרְהּר (בּבּרְהּרְר (בּבּרְהּרְר (בּבּרְהּרְר (בּבּרְרְרְר (בּבּרְרְר (בּרְרְר (בּבּרְר (בּבּרְרְר (בּבּרְרְר (בּבּרְרְר (בּבּרְרְר (בּבּרְר (בּב

II. Statt des Verbum finitum. 1. In Fortsetzung g. eines vorangegangenen Verb. fin.: יְּנְהוֹן אֹהוֹ

41, 43.

2. Am Anfange der Rede, bes. für den Iptv: זָכוֹר h. Ex 20, 8; שׁמוֹר Dt 5, 12.

64. Waw consecutivum.

64. Im Verlaufe der Rede pflegt der Hebräer die durch a. den Anfang (Ipf., Iptv, Part. mit אָל \$47iβ, eine Zeitbestimmung u. dgl.) als unvollendet oder künftig bezeichnete Handlung als geschehen, vollendet sich vorzustellen; ebenso versetzt er sich gew., nachdem eine Handlung durch den Eingang (bes. Prf.) als geschehen oder vollendet bezeichnet ist, in die Zeit ihres Geschehens, d. i. in die Zeit, da sie noch unvollendet war. — Dieser Wechsel in der Vorstellung wird bezeichnet durch die Partikel wä (da, dann, und so; deutsch gew. einfach: und), das Wāw consecutivum.

Weil in der Regel ein mit solchem Wāw verbundenes Perf. durch eine Verbalform der Zukunft, ein gleiches Ipf. durch einen Ausdruck der Vergangenheit übersetzt werden muß, faßte man die Sache so auf, als "verwandele" dies Wāw die Bedeutung des Perf. in die des Ipf. und umgekehrt. Daher die falsche Benennung Wāw conversivum.

- b. Besondere Erwähnung verdienen וְּהָרָהְ, die "prophetische Formel", und יְהָרָה die "erzählende Formel". α) יְהָרָה (eigentl. "und es wird geschehn", oft jedoch unübersetzt zu lassen), z. B. יְהָרָה und jeder, der mich findet, wird mich töten 4, 14, vgl. 12, 12; sehr häufig in prophetischer Rede, namentlich vor Zeitangaben: יְהָרָה בַּאַהְרָרת הַיְמָרֵם Les. 2, 2 u. dgl. | β) יְהָרָר הַּנְמָרִם נְּהָרָת מַפְּאָרָרת הַּנְמָרָם und als er hörte, da ließ er 39, 15; יְרָהָר אַחַר הַּבְּבָרִם נְּסָה und als er hörte, da ließ er 39, 15; יְרָהַר אַחַר הַּבְּבָרִם נְסָה und (es geschah) nach diesen Begebenheiten, da versuchte Gott 22, 1.
- c. I. Wāw consecutivum perfecti ist zu nabgeschwächt, also hinsichtlich der Vokalisation dem Wāw copul. gleich. Es unterscheidet sich aber von diesem oft durch die Stelle, welche der Ton in der folgenden Verbalform hat. Der Ton rückt nämlich nach Wāw cons. auf die

^{*} Zuw. auch bei anderen trennenden Accenten: ψ 28, 1 נְיִלְשֵׂיְלָּחָר, 50, 21 נְיִלְשֵׁיִלְּשִׁתָּר, 1 Sam 29, 8 נְיִלְתַּׁתְיִים, 20, 1 יִּנְהְּתַּיִּשְׁיִּרִים, ביוֹיִישְׁתִּר

17, 19. ∥ mehrfach ζ) bei den Endungen ה— u. ז in Qal u. Niph'al der Verba ש"ע u. ע"ע, z. B. דְּלָמֵל 41, 30,

קֹּכְהָת Jes 11, 13 (v. סוּר aber auch יְסָרוּ Ex 8, 7.

e. II. Wān consecutivum imperfecti lautet: יַרַיְקְטֵל), z. B.: er starb und sie begruben ihn רָיִּקְבֶּרוּ אָהוֹ; und sie tränkte die Kamele, da fragte ich sie בּיוֹם 24, 47; auch ohne vorangegangenes Verb, nach einer Zeitbestimmung בּיוֹם 22, 4.

Anm. Das Präformativ דְ bekommt nie Dageš (§6/3): וַרְקַבּט וְהְרַבֵּר ,וְנְסַבֵּר, וְנְסַבּּר; aber וַהְרַבֵּר, וְנְסַבּּר.

- f. a) Das Impf. mit Wāw consec. ist das eigentliche erzählende Tempus (vgl. den griech. Aorist). Doch dient es entsprechend der Bedingtheit seines Sinnes durch den Zusammenhang (bes. das vorhergehende Verb) keineswegs immer zum Ausdruck der Vergangenheit. אַלָּהְ בְּעוֹלָם ה' מֶלֶהְ בְּעוֹלֶם hat sich hingesetzt und thront nun ψ 29, 10; רְּהַבְּעָב ה' סָבִּרב לְרֵבְאָר וווע lagert und errettet ψ 34, 8. | β) Impf. mit Wāw cons. zur Einführung eines Gegensatzes: G 19, 9. 32, 31.
- g. In der Poesie kann das Wāw cons. vom Impf. getrennt, auch ganz weggelassen werden: סָר עֲלִיְהָּ וְחַמֶּאִרְהּ יַם עוֹיְהָ עְשָׁאַרְהּ und deine Sünde ist bedeckt (nicht: wird bedeckt werden) Jes 6, 7. In Prosa müßte es heißen: ווֹיִלָּהָר סִלְּרָה עִּמְיֵרָה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרָּה עִמְיִרְה עִּמְיִרָּה עִּמְיִרְה עִּיִּיִי עִּיִּיִּי עִּיִּיִּי עִּיִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִי עִּיִּי עִיִּי עִיִּי עִּיִּי עִיִּי עִיִּי עִיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיְּיִי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִּיִּי עִיִּי עִייִי עִּיִי עִּיִּי עִּיִי עִיִּי עִּיִי עִּיִי עִּיִּי עִיּי עִיי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִייִי עִּיִי עִּיִּי עִייִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיי עִייִי עִּיי עִייִּי עִּיְיי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִייִי עִּיי עִּיִּי עִּיִי עִּיִי עִּיִּי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיִי עִּיְיִי עִּיְיי עִּיִּי עִּיְיִי עִייִי עִּיְיִי עִּיְייִי עִּיִי עִּיִי עִּיי עִּיִי עִּיְיִי עִּי עִּיי עִּיי עִייִי עִייִי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִּיי עִייי עִייִי עִּיי עִייִיי עִּיי עִּיי עִייי עִּיי עִּיי עִייִיי עִּיי עִּיי עִייִיי עִייי עִּיי עִּייי עִּייי עִּייי עִייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִּייי עִיייי עִייי עִּייי עִּייי עִייי עִּייי עִּייי עִיייי עִיייי עִיייי עִּייי עִּייי עִי
- gg. Das schwere Präfix wa zieht den Ton an sich heran. Daraus erklärt sich, daß die afformativlose letzte Silbe des Ipf. oft entweder den Ton verliert (natürlich nur, wenn die vorletzte Silbe eine offene) oder doch verkürzt wird (daher gleicht das Ipf. mit Wāw cons. äußerlich

oft dem Juss., s. $\S k\beta$). In Pausa tritt der Ton dann wieder auf die Ultima.

Die 1. sg. behält den Ton auf der Ultima und bleibt h. auch sonst unverändert: רְאַשֵּׁבִי, רְבָּשִׁבִּי, u. defektiv u. בְּשָׁבִּי, aber בְּשָׁבֵּי, v. בַּשָּׁבִּי, aber בְּשָׁבֵּי, aber בְשָׁבַּי, aber בְשָׁבַּי, aber בְּשָׁבַּי, aber בְּשָׁבַּי, aber בְּשָׁבַי, aber בְּשָּׁבַי, aber בְּשָּׁבַי, aber בְּשָּׁבַי, aber בְּשָׁבַי, aber בְּשָׁבַי, aber בְּשָׁבַי, aber בְּשָׁבַּי, aber בְּשָׁבָּי, aber בְּשָׁבָּי, aber בְּשָׁבָּי, aber בְּשָׁבָּי, יִבְּבָּר, $\S71a$, $\S71$

Mehrfach ist Wāw cons. mit dem *Volunt*. verbunden, *i*. 4 mal im Pent.: τωμάς 32, 6, vgl. 41, 11. 43, 21. Nu 8, 19; in 5 ψψ: 3, 6. 7, 5. 69, 12. 90, 10. 119.

Starkes Verbum: α) Niph'al רַיִּמְלֵט, וַתִּקְבֵר, in k. Pausa רַיִּמְלֵט, פוּיִּמְלֵט, אוי בּיִּבְּלֵט, פוּיִּבְּלֵים, 21, 8; Tonrückgang nur Nu 23, הַיִּבְּלֵים, || β) Hiph'îl, î wird zu ē: וַנְּבָּרָב, וְיַבְּלֵּב,.

Qal u. Hiph'îl der schwachen Verba außer den ". m. Im Hiph'îl tritt Tonrückgang überall da ein, wo die Präformativsilbe eine offene ist.

רַרּאַכֵל , וַרְּאַכַל , ראַכַל ,אָכַל .פּ״א

בּוֹעֵב, בשֵׁב, בשֵׁב, בשֵּׁב, Hiph. אָנְסָר, אָפָוֹי, אֶפָוֹי, בּעַּבוּ. לְנִיּנִשׁ לִּבּר. שׁב, שֹׁבִי, שֹׁבוּירָשׁ לִנִיּירָשׁ לִּבְיּי

פר"ר. פר", ביטב, בייטב! Hiph. בִיּיטֶב, בּיָיטֶב.

ע"ר. בישׁיִם, בשִׁיִּם, Hi. בישִּׂיָם, [Hoph. בשֵׁיִם, [Hoph. בשַׁיִּם].

ע"ע. בַּבָם, כָּבָר, Hi. אָיָסָב, רָפָב, פַבָּב, Hi. יָפָב,

Verba $\neg "$: Meist wird die Endung $\neg -$ abgeworfen, n. so daß die Form dann dem Juss. gleich ($\S74o-t$).

65. Verba gutturalia.

- 65. Verba gutturalia sind Verba, in denen einer der a. Radikale ein Kehllaut ist. Über die Verba א"ל s. §75, über einige א"ם s. §66. In ל"ל §74 ist ה nur mater lectionis. Dagegen gehören hierher die Verba ל"ל, da deren ה ein fester Kons., z. B. (הַּמָּהָּ staunen) הַּמְּרָה. Lautregeln §10a.
- b. I. Statt Dageš forte entweder 1. Ersatzdehnung:
 a) stets im Niph'al Inf., Iptv, Ipf., z. B. בְּבָּאְבְּקוֹ, הַאָּמְרוּ ; auch bei בְּרָבְּאַרְןּ, הַאָּמְרוּ ; β) in den Intensivstammbildungen stets vor א, z. B. בַּרָבָּ, וְאַבְּרֵהְ , וְאַבְּרֵהְ , וֹנְאָבְרֵךְ , oft vor א, z. B. בַּרָבָּ, וְאַבְרֵךְ , וְאַבְּרֵךְ , וֹנְאַבְרֵךְ , סַפֹּר 2. virtuelle Verdoppelung: fast stets bei א, z. B. בְּרֵר , בְּעֵר , מְהַרִר , בַּעֵר , מְהַרִר , בַעֵּר , מְהַרִר , בְּעֵר , מְהַרִר , וְבַעַר , מְהַרִר , וְבַעַר , מְהַרִר , וְבַעַר , מְהַרִר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וְבַעַרר , וֹבְעַרר , וֹבֹעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַרר , וֹבֹּעַרר , וֹבְעַרר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר , וֹבְעֵּר , וֹבְעֵּר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְעַר , וֹבְע וֹבְיּי , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְע וֹבְיּי , וֹבְעַר , וֹבְער , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר , וֹבְיּבְער , וֹבְעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר , וֹבְּעַר ,
- c. α) Ausnahme: Perf. Pi. אָרָה zögern, säumen, aber מְּבֶּרָה. | β) Ausnahme: מַבְּּלָּהְ leiten, aber מְנַהֵּל , רְנַהֵּל leiten, aber מְנַה schwanken zwischen Pathach u. Qameç. | Zahlreiche, doch mit Kritik zu benutzende Beispiele zu §b bei Arnheim S. 126—135.
- d. II. Vorliebe für den Vokal a. 1. Pathach furt. (§4d) nach langem Vokal außer a, z. B. Inf. שֵׁלֹהַ: הְשָׁלֹהַ, הְשָׁבֹּרָ, הְשָׁבֹרָ, וְהַלְּטֵלֹּ, בְּהַלְּטֵלֹּ, וְמְשֵׁלֹּהָ, וְשְׁלֹּוֹהַ, בְּשָׁלֹּוֹהַ, בְּשָׁלֹּהַ.
 - e. 2. a statt andrer Vokale: a) Qal Ipf., Iptv für \bar{o} . הַּחָר, יִבְּחַר, מְשָׁלֵּח ; auch bei med. gutt. רְבְּחַר, וְשָׁלֵח , וּשְּׁלֵח , וּשְׁלֵח , וּשְּלֵח , וּשְׁלֵח ; וּשְׁלֵח ; וּשְׁלֵח ; וּשְׁלֵח , וְשִׁלֵח , וְשַׁלֵח , וְשִׁלֵח , וְשַׁלֵח , וְשִׁלֵח , וּשְׁלֵח , וּשְׁלְח , וּשְּיִים , וּשְׁלְח , וּשְׁלְח , וּשְׁתְּיִים , וּשְׁלְח , וּשְׁתְּיִים , וּשְׁלְח , וְשְׁלְח , וְשְׁלְח , וּשְׁתְּיִים וּשְׁתְּיִים , וּשְׁלְח , וּשְּלְח , וּשְּלְח , וּשְׁלְח , וּשְּלְח , וּשְּלְח , וּשְּלְח , וְשְּלְח , וְשְּלְח , וְשְׁלְח ,

Anm. Ausnahme: Iptv Qal auf o: הַבְּיָה 43, 16.

3. a tritt mehrfach wieder ein, wo es ursprünglich f. war, namentlich unter dem Präformativ des Ipf. Qal (§57a). Mit geschlossener Silbe bes. vor ה; הַחָּמֹר, רַהְּחֹבֶּר, רָהְשֹׁב, selten vor und ה, z. B. רְיִשְׁבַר, רְיִשְׁבַר, וּ Chateph nach §10a4 mehrfach bei ה: בְּעַוֹר (בְּעַבְר לִי רָעֲבֹר (בְעַבֹר (בִּבְּרָב (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בִּבְּרָב (בְּעַבֹר (בְּבַר (בְּבַר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבֹר (בְּעַבר (בִּבר (בְּבַר (בְּעַבר (בְעַבר (בְּעַבר (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בּער (בּער (בְּער (בּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בּער (בְּער (בּער (בּער (בְּער (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בִּבר (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בְּער (בִבר (בְּער (בְּער (בְּער (בִּבר (בְּער (בּער (בְּער (בְּער (בְּער (בּער (בּער (בִבר (בּער (בּבר (בּער (בּער

In 1 Sg. Ipf. Qal bleibt S gõl: אָקְטל , אַקְטל , Ausnahmen g. nur: אָקָטל , אַקָּל , אַרָּאָד אָן Hi 16, 6, אַקּאָד Hi 23, 9 u. אָלָאָל , אָאָל §740 ε .

Ausnahmen: קַבַּק, Ipf. stets קֹבֶּק; לְ 29, 9 בְּהַבֶּבֶּן (Ipf. nur hier). i.

Niph. u. Hiph. — β) Niph. Perf. u. Part.: נְהְפַּדְּ, k. נְהְשָׁבִּ ; נְחְטָּר ; עָזְרָהִּי , נֵעֲזַב , נָאֲחַז , נֵאֲסַר ; vor Š·wa: נָהֶרָסָה , הֵעֲבִיר ; הָאֲמִין γ) Hiph. Perf.: נָאֶמִין ; הַעֲבִיר , הֵעֲבִיר , הַעֲבִיר , הַאָמִין , הַבְּיִר , הַעָּבִיר , הַבְּיִר , הַבְּיִבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיר , הַבְּיִר , הַבְּיר , הַבְּיִבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִר , הַבְּיִבְּיִי , הַבְּיִבְּיִי , הַבְּיִר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיִבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיִי , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיִי , הַבְּיבְיר , הַבְּיבּיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיר , הַבְיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיִי , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיבְּיִי , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיבְיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיבְּיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְיבְּיר , הַבְּיבְּיִבְּיִיר , הַבְּיבְּירְ , הַבְּיבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּירְ , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיר , הַבְּיבְּיבְּיר , הַבְּיבְּירְיבְיר , הַבְּיבְּירְ הְיבְּיבְּירְ , הַבְּיבְּיִבְּיבְּיר , הַבְּי

Ursprüngliches a (§59b) unter : des Niph. zeigen מָבֶּבֶּא occul- l. tavisti te 31, 27; יְבֶּבֶּא tremendus ψ 89, 8 (neben (מְבָּבֶּא), בּיִבְּבָּא יִבְּיִבָּא machen, thun (§74): הַּבָּבָּא, Plur. יְבָּבָּא, Part. יְבָּבָּאָר, doch 3. f. sg. prf. הַבְּשָׁבָּא u. הַבְּשָׁבָּא,

- - ווו. Š·wa. 1. Statt Š·wa mob. gew. Chateph-Pathach. יְמַהַרוּ :יְקִטְּלוּ ; זֶבְקָה : קָטְלָה ; צְמַדְהֶם: יִקְטָלוּ,
 - o. Chateph-S gōl (§10a3) bei Verben primae א im Inf. u. lptv Qal: אָבָּל sprechen, sprich, (אָבָל dicendo, sagend, also [sehr häufig zur Einführung der direkten Rede]); אָבָל essen, iß, בּאַב zu essen. Bei weiterrückendem Tone: אָבָל 2, 17, אַבָּל־בְּצֵּע von ihm essen 3, 11.
- q. Einzelnes. 1. Tonstelle nach Wāw cons. s. §641. —
- s. 3. Verba tert. gutt.: α) In betonter Ultima, d. i. bes. in 2. f. sg. prf., wird ein Hilfspathach eingeschoben; doch behält folgendes ה Dageš u. Š wa, z. B. קְּטַלְּהְ , שֻׁכַּהְהָּ 4, 23 st. שַׁמַעָּנָה, β) Part. fem. ה., z. B. מִצֹרָעָה, הִּרָהָת, בֹּרָהַת, בֹּרָהַת, בֹּרָהָת, הָּכֶּרֶת, הָּבֶּרֶת, הַּבֶּרָת, הַבֶּרָת, הַבֶּרָת, הַבֶּרָת, הַבֶּרָת, בִּרָהַת, בִּרָהָת, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרְה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרְה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרָּה, בִּרָה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְה, בְּרְה, בִּרְה, בִּרְבְּה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בְּרָה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בְּרָה, בְּרָּה, בְּרָּה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְּה, בִּרְ

66. Verba 8"D.

Die mit x beginnenden Verba sind verba prim. gutt., 66. s. \S 65. bes. h. i. o. Hier kommen nur einige dieser a. Verba in betracht, welche in Ipf. Qal x in \bar{o} (welches aus \bar{a} getrübt ist $[ja]^a\chi al$ ward zu $j\bar{a}\chi al$, daraus $j\bar{o}\chi al$) quiescieren lassen:

stets: 1. אָבֶר perire, יאֹבֶר ,יאֹבֶר , יאֹבֶר, יָאבֶר.

- 3. אָמֵר (יִאֹמֵר ; יֹאֹמֵר (יַיּאֹמֶר (יַיּאֹמֶר (יַיּאֹמֶר (יִיּאֹמֶר (מּמֵר Pausa); ל"ה (§74):
- 4. אָבָה wollen, יֹאֹבֶּה 5. אַבָּה backen, 3. m. pl. יֹאֹבֵּה; meist: 6. אָחָז ergreifen: נְיֹאֹחֶז, נִיּאֹחֶז; 1. sg. נְיֹאֹחֶז; 1. sg. נְיֹאֹחֶז; 1. mal ô, 3 mal nach §65i);

selten: 7. ΤΟΝ zusammen-, weg-raffen (44 mal als *prim. gutt.; b.* 3 mal δ: ΤΟΝ ψ 104, 29, ΠΕΡΝ, ΤΟΝ, vgl. König I, 382 f.). [ΤΟΝ ν. ΤΟΝ gehört zu § 68].

- 8. হন্ত্ (§54d) lieben, hat in 1. sg. 4 mal হন্ত্ৰ und †হন্ত্ৰ, in den andren Formen stets হন্ত্ৰ etc. (§65h).
- 9. אחר bildet 1. sg. אחר da verzog ich 32, 5 (sonst nur Pi. s. §65c.).

Das radikale א fällt in 1. sg. ipf. Qal stets aus (אָמֵר, c. אָמֵל), selten in andren Personen, vgl. §b7 u. קּמְרָה 2 S 19, 14 für קּמְרָה.

67. Verba "5.

Die Verba ש"ב assimilieren ihr ב (§10g), wenn es 67. Š wa quiescens unter sich hat, dem zweiten Stamm-a. buchstaben, z. B. בָּלָי, von בָּבֶּל (fallen) aber הַּקְטֵיל, הְּפִיל . — Aber קְּטֹל, Inf. Iptv u. יְפֹל, daher Inf. mit בְּנְפֹל ($\S55d$).

Die Assimilierung unterbleibt nicht selten in Pausa z. B. אַרְּהָּאָרָהּ sie werden beobachten, aber אָרָבְּרָהְּ (4); הַּבְּרָהָּ u. הַּבְּּבָּהָ u. הַּבְּּבָּהָּ

e. Die מ"ם med. gutt. behalten das ב, z. B. רְיָמֵץ, רְיָמֵץ, בּוֹהָל. Ein Ipf. auf ō (gegen §65ea): רְיָהֵה (knurren, tosen). — || Ausnahmen: מ) Niph al, בּוֹהָ bereuen, מָוֹת descendit; β) Ipf. Qal הַוֹת neben הַיְּתָּת neben הַיִּתְּה neben בּוֹת מּוֹת neben בּוֹת חוֹת neben בּוֹת חוֹת neben בּוֹת חוֹת neben בּוֹת neben neben בּוֹת neben neben neben neben neben בּוֹת neben nebe

Ipf. Qal auf a haben noch: יַּנָשׁ sich nähern, יַשָּׁק

küssen, רדל rinnen; ō und a hat ידל.

. Inf. Qal. נְּמָח u. יָפָּח (blasen) werfen das ב ab und erhalten zum Ersatz die Femininendung ה (vgl. §68f. יַנְעָה (2), berühren, neben בעה (3), נּגְּשָׁה (6) u. לְּמָעָה, pflanzen, neben יָנֶעָה (4). — נָגֹעָ s. §i,

\$76e.

ק. Im Hoph'al stets — (§61g), z. B. מְנָשׁר, הְנָשׁר,

א. הלְקָת nehmen, folgt mit Ausnahme des Niph'al (נְלְקָה) der Analogie נָלְקָה : Ipf. יְקָה אוֹן, אוֹן (ohne Dag., s. §6/3); Iptv הְּבָּן (זְּהָה אַרָּה , mit בּוּה) §65sa),

Suff. קחְתִּר; Hoph. (? s. §49g) Ipf. יָקַחָּתָּר;

i. קבן geben, assimiliert seinen letzten Radikal folgendem ה (§10g), z. B. בְּחָהָם; 2. sg. m. gew. plene הַּחָטָ, f. הְנִי הִנִּי , הְנִי , וְנָהֵן ; נְתָּבּר , וְנָהָן ; Iptv , הַנָּר , הְנָּר , הְנִי , וְנָהָן ; Iptv , הַבָּר , וְנָהָן ; וְנָהָן ; Inf. הַבּ (für tint), Suff. הָבּר ; Niph. יָהַר; Ho.(?) nur Ipf. יָהָוּן .

Über die doppelt schwachen Verba wie אָנָיָא; k. נְישׁא ; נְישׁא ; נִישׁא ; נִישׁא ; גיסה , נְכָה , נִבְּה , נְבָּה , נִבְּה , וּבְּה , וּבְּיה , וּבְּיה , וּבְּה , וּבְּה , וּבְּיה , וּבְּיּה , וּבְּיה , וּבְּה , וּבְּיבּה , וּבְּה , וּבְּה , וּבְּה , וּבְּה ,

68. Verba פר"ר בר"ל I. Klasse, ursprüngl. לפ"ך).

Verba פר"כ sind solche Verba, deren erster Radikal 68. ursprünglich און איד אין, arab. wălădă; vgl. דָלֶד Kind a. 11, 30). Dieses און (vgl. §10e) ist in I, III, IV, teilw. VII, in übergegangen, hat sich aber, durch das Präformativ geschützt, in II, V, VI, teilw. auch VII, noch erhalten, und zwar

1. Zuweilen unterbleibt im Hiph. die Synkope des ה, z. B. c. בְּישׁרָה §61e Anm. || 2. Unkontrahierte Formen: בְּישׁרָה Prov 4, 25, mache eben ψ 5, 9 Qrê (הְשָׁרָה Kthîb). Vgl. auch G 8, 17 עְּבֶּיֶה Qrê (אַבֶּיה Kthîb). || 3. הְבָּיֶה Inf. Hoph. (§60k) von בְּבָּר, Dages statt û.

Im Qal finden sich zwei Bildungsweisen:

1. Ipf. mit den Vokalen â â;
מֹל schlafen, Ipf. רְבִּישֹׁן, אַרְשֵׁן, Inf. (mit לֹבִישׁן, פּישׁרָן, פּישׁרְן, פּישׁרָן, פּישׁרָן, פּישֹרַן, פּישֹרַן, פּישֹרַן, פּיבּישׁרָן, וֹבִירַשׁ פַּישׁרָן, וֹבִישֹרַן, וֹבִירַשׁ (ē) in Besitz nehmen, besitzen, Ipf. רְבִיבִישׁרָן, וֹבִירַשׁ רַבְּיִבְיּעָרָן, Inf. בְּשֵׁרָן, רְשֹׁרָן, רְשֹׁרָן, רְשֹׁרָן, וֹבִירָשׁרָן.

- יָרֵא sich fürchten (§76), Ipf. יְרָא, Iptv יְרָא, וּיִרָא (\bar{e}), יִּעָד, יִּעָד, יִּעָד, (Iptv, Inf. fehlen). יָּכִּד gründen, Inf. (mit לִיסֹד (Iptv, Inf. fehlen).
- e. יקר kostbar sein, Ipf. ייקר ע. דיקר, הוקר, הוקר, הוקר brennen, Ipf. ייקר עד הוקר, וויקר brennen, Ipf. ייקר עד היקר ע. הוקר ע. הוקר
- \hat{e} 2. Ipf. mit den Vokalen \hat{e} \hat{e} ,* bzw. \hat{e} \hat{a} , (7 Verba): רָשֵׁב, sitzen, wohnen: Ipf. בְשֵׁב, רָהַשֶּׁב, נְהַשֶּׁב, אָבֶה, אָבָה, אָבָה, וְחַבָּע, Suff. שֶׁבָה, אַבָּה, שֶׁב, אָבָה, גַּיִב, אָבָה, גִּיִב, אָבָה, אַבָּה, אָבָה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָה, אָבָה, אָבָה, אָבָה, אָבָה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָה, אָבָּה, אָבָה, אָבָּה, אָבָה, אָבָּה, אָבָה, אָבָה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָּה, אָבָה, אָבָה, אָבָּה, אָב
 - רָכֵּד , peperit, genuit, Ipf. יְהֵלֶד, (nicht in Pausa), הַלַּדְיָה, Inf. לֶּדֶת.

 - יָרֵע, wissen, Ipf. יָרֵע, וַהַּרֵע, וַהַּרֵע; Iptv דָּהָ: Inf. דָּעָת. פֿעַת. sich verrenken, Ipf. יַּהַבֶּקע 32, 26. יהד sich vereinigen, Impf. יחד 49, 6.
- h. Niph., 1. Sg. Ipf. hat stets ז: תָאָרָדֶע, אָּרָרֵשׁ. Vgl. §59d.
- וּיַרֵד gehn, im Qal und im Hiph'îl wie הָלֵּדְ, וְלֵבְּ, וְלֵבְּ, הָלֵבְּ, וְלֵבְּ, וֹנְלֵבְּ, וֹנְלֵבְּ, וֹנְלַבְּ, וֹנְלַבְּתִּי (doch mit Suff. (לֶכְתִּי (לֶבְתָּי Aber לָבֶת (doch mit Suff. Ausnahmen z. B. הְּבְבַּבְּ, etc., הְבָּבָּה.
- k. בְּבֶּה age, wohlan, auch in Anrede an ein Femin. 19, 32 und an Mehrere 31, 44.

^{*} t in der zweiten Silbe aus ursprüngl. i; vgl. arab. wălădă, Ipf. jălidu. Vgl. auch יֹאבֵל ,רֹאבֵל \$660; יָהֵדָן \$67i.

69. Verba פר"ר פור'ן פור II. Klasse, ursprünglich פור'ן.

Qal. Iptv fehlt, Inf. nur יבש Jes 27, 11. 69. gut sein, רְטָב עב עב פּנייטָב רָטָב. פּנייטָב saugen, רְנָיָב saugen, רָנָיִל aber 9, 24 רָלָץ פּרִילְץ \$77 erwachen, רָהִילֵץ, רָהִילֵץ.

יקץ \$77 erwachen, וְיִּרְקֵץ , בַּיּרְקַץ , מַבְּרָקָץ , בַּיּרְקַץ .aber 9, 24 יְבִיּל .carab. jăbĭsă) trocken werden, Ipf. יָבִשׁ ; וַיִּרְבָשׁ , וַיִּרְבָשׁ , וַבְּרָבָשׁ ; Hiph. יָבִשׁ nach פר"ר. פר"ר.

Hiph'îl. aj (über a im Präformativ des Perf. s. b. §61c) wird zu ê kontrahiert: ביטיב, ביטיב etc.

Zuw. Unterlassung der Synkope, z. B. הְהֵלְּ־לֹּג Jes 52, 5. c. Zuweilen Doppelbildungen: מַנְיָבִיב etc. d.

70. Verba ב"ר) פר"ב III. Klasse).

Einige Verba פר", bes. solche deren zweiter Radikal 70.

z, assimilieren gleich den "z ihren ersten Stammbuchstaben, wenn er Swa quiescens unter sich hat, dem
zweiten. In der Bildung mannigfache Verschiedenheiten:

קבק, gießen, Ipf. יבֹק u. (z. B. 28, 18. 35, 14) יְבֹק (intr. sich ergießen); Iptv בְּלִק u. יְבֹק Inf. יְבֶּק; Hiph. הַצִּיק hinsetzen, hinstellen; Hoph. הַצִּיק gegossen werden, יְבִּקּק.

יצר אוֹל הוּל bilden, Ipf. יְּלְצֵר , וְלִּיצֶר , וַלְּצֵר , Ni. יִּרְצֵר ; Ho. יִּצֶר . Ni. יצר angezündet werden; Hi. הצית.

(יצג), Hi. הְצִּיג hinstellen, מַצִּיג, אָבֶּיגה, Ho. Ipf. רָצֵּג. Ho. Ipf. יַצֵּג, וּצִין), Hi. als Lager hinbreiten. רציכ.

(בצב), Hithp. בְּבְרֵבְּ (sich hinstellen, hintreten) gehört wohl nicht hierher; denn Ni. בְּבָב;, Hi. בּבְבַר, Ho. בַּבָּי sind wohl eher von בּצ: (בּ״ב) abzuleiten.

71. Verba א"צ".

תונים והליס Infolge seiner semivokalischen Natur (vgl. §10e)

a. wird אור , wenn zweiter Radikal, ausgestoßen oder verliert doch seinen Konsonantenwert: in allen Verbis, welche keine andere Schwäche haben (z. B. קום aufstehn, הום hoch sein, בער zurückkehren), und in den meisten verb. gutt. (z. B. יום ruhen). — Bei diesen Verbis dient der Inf. als Stichwort der Lexika (§48e).

י bleibt fester Kons. in allen Verbis ליים und in einigen Verbis mit einem Kehllaut (z. B. נָנֵע verscheiden).

- c. Pôlēl und Pôlal unterscheiden sich (abgesehen vom Plur. Part., vgl. §60i מְקְטָלִים, מְקַטְלִים) von einander nur in den folgenden Formen:

Act. קוֹמֵמָה , יְקוֹמֵמָה , הְקוֹמֵמְה , הְקוֹמֵם, הְקוֹמֵם etc. Pass. קוֹמֵם, יְקוֹמֵם, יְקוֹמֵם, פּtc.

d. II. Das Hoph'al. Der Präfixvokal ist unter Einwirkung des zweiten Radikals 7 (vielleicht nach

^{*} Die Verba "", "" und "" haben nach Olshausen, A. Müller, Stade, Nöldeke u. A. ursprünglich biliterale, erst später gedehnte, bezw. geschärfte Wurzeln. Wir glauben hier bei der bisher üblichen Auffassung bleiben zu sollen.

Analogie der פר"ל פר"ל (geworden. Flexion im übrigen regelmäßig. רוקם: הוקם, הוקמה, הוקם, הוקם הוקם או יהקטל.

- III. Qal, Niph'al, Hiph'îl. Tonregel. Die c. Endungen 7, 7, 7— sind meist nicht betont, weil der verkürzte Verbalstamm mehr Gewicht haben sollte.
- α) Über die Betonung des Perf. nach Wāw cons. s. §64d½. ∥β) der Iptv auf ¬— hat vor unmittelbar folgendem א, daher auch vor ישובה (אדני בין). den Ton meist auf der Endung: מוֹבֶּה אָבֹּי.
- 1. Transit. Qal. (§f.g.h.). Im Perf. hat der cha-f. rakteristische a-Laut des zweiten Radikals das ז samt dem ihm vorhergehenden Vokal vollständig verdrängt: קַּבְּיָּב, Die Vokallänge in 3. m. sg. בְּבָּיָּם hat denselben Grund wie die Betonung der Stammsilbe in 3. f. sg. בְּבִיּב u. 3. pl. בְּבֵיב.
- Part. α) Das Part. Act. פּרָ ist aus dem Perfect- g. stamm abgeleitet (vgl. פְּרָה), fem. אָבֶה. β) Im Part. Qāṭûl פּרָם hatte der dunkle Passivvokal û das Übergewicht.

In den übrigen Modis ward qwum zu qûm: Ipf. יְקִים; h. Iptv קיבי, f. קיבי, Inf. קיב, (Aber Inf. abs. קיבי: קיבי).

- 3. Niphfal. Der Vokal des einsilbig gewordenen k. Stammes lautet in allen Modis ô: Ipf. יְקִוֹב ; Iptv u. Inf. הְקִוֹב : הַקְּיֵב . Perf., Part. יְקִוֹב : בַּוְּיָב.

- d. Hiph'îl. Durch den folgenden heterogenen Vokal ist קמום ganz verdrängt worden: Ipf. יָקִים (arab. juqîmu)*.
- m. ŏ. Vokal der Präformativsilbe. Dadurch, daß ז als Kons. wegfällt, wird die Präformativsilbe meist eine offene. Sie erhält daher, wenn sie die Silbe vor dem Tone, einen langen Vokal: מ) ἄ wird zu ā. יַקְטֵיל; יָקִים: יַקְטֵיל; und zwar im Qal u. Niph. auch jetzt zu ĭ verdünntes: Ipf. Qal יַקְטֵיל (§57d): יַקְטֵיל Perf. Niph. יַקְטֵיל (§59b): יַקְטֵיל Bei weiterrückendem Tone: Ipf. Qal יְקִימֵּרֹן; Ipf. Hiph. יָקִימֵּרֹן mein mein mein Erheben.
- ח. β) Im Hiph'îl wird ĭ zu ē. הַקְּטִיל; ē auch, mit abnormer Dehnung, im Part. מַקְטִיל) מֵקִים; vgl. §73k). | Bei weiterrückendem Tone: מְקִימִים.
- Das Präformativ ה im Hiph, mehrfach mit statt : מ) stets in der 3. Person mit Suffix: מוֹבְּיבֶּם er hat sie zerstreut, הַּהְּהָהָה sie haben ihn getötet; Ausnahme: קבּיבְּהַם 40, 13 (Wāw consec.). β) selten in der 1. u. 2. Person und zwar nur wenn ohne Suff. u. ohne Wāw consec., z. B. הַבְּיבוֹתָר (ō s. §q) 44, 8; הַבְּיבוֹתָר (§77) ψ 3, 6. 139, 18; aber mit Suff. הַבְּיבוֹתָר u. s. w.
- p. Bei prim. gutt. bekommt ה des Hiph. statt Pathach mit virtuellem Dages: בְּלְרִלְהָר Dt 4, 26; הַּלְרְלֹהָר Jes 41, 25.
- q. 6. Trennungsvokal. Zur Stützung des langen (lang gemachten) Vokals des einsilbig gewordenen Stammes wird die Stammsilbe vor in und i durch einen sog. Trennungsvokal offen gehalten, und zwar durch i (—) im Perf., durch i (—) im Ipf. Dieser Vokal, welcher

^{*} Dieser î-Laut (vgl. noch Part. muqîmun) hat wohl das î in בְּבְּיִבֶּר, in הַקְּבִיל u. הַקְבִיל veranlaßt. Vgl. §61c.e.

in den Fällen den Ton erhält, in welchen ihn sonst die Stammsilbe haben würde, wird stets gebraucht im Perf. Niph., nie Perf. Qal (§/), meist in den anderen Fällen (vom Ipf. Niph. kommt zufällig kein hierher gehöriges Beispiel vor). Beispiele: מְּקִימֶינָה, יָקִים; יָקְמוֹתֶם, יָקִוֹם.

Der Trennungsvokal ist wohl eigentl. nicht eingeschobener r. Vokal. sondern erhaltener vokalischer Stammlaut, insofern also dem "Bindevokal" analog ($\S22d$. 79e).

Im Perf. Niph. wird, wenn der Ton durch den Tr.- s. vokal Eine Silbe weiterrückt, ō der Stammsilbe zu û: er ist zurückgewichen, בסלכתי. In der 2. m. pl., in welcher der Ton zwei Silben weiter gerückt ist, bleibt ō: מֹצוֹרָם sie sind zerstreut, בּמִצוֹרָם.

Zuweilen wird der Tr.-vokal weggelassen. Ipf. Qal קּבְּשֶּׁהְ, t. יְּבְּשֶׁהְ; Perf. Hiph. הַּבְּשֶׁהְ ich habe geschwungen, הָּבָּשֶׁהְ du hast g.; Ipf. Hiph. f. pl. הְּבִּשֶּׁהְ sie werden bringen, בּשִּׁהְהָ sie werden zurückbringen.

Regelmäßig bleibt der Tr.-vokal fort im Hiph. v. אים, z. B. u. בּיִּבְיהֵ interfecisti, בְּיִבְּהֵן; bei weiterrückendem Tone בּיִבְּהְרָהְ et interficiam eam, בְּיִבְּהָן; oft in אֹב §76h.

Im Perf. Hiph. hat die Stammsilbe trotz des Trennungsvokals v. zuw. \bar{e} statt $\hat{\imath}$, bes. nach Wāw consec., z. B. קַּקְּבֶּׁלָ, aber קַּבְּּבֶּלְי, und du wirst aufrichten.

Jussiv. — Qal. יָלִם. Hiph. יָלָם, tert. gutt. יָלָם w.

Einzelnes: מ, ניהָן, ruhen, doppeltes Hiph'îl: אַ הֵּיִרָּהְּ, ctc.; הַּיִּרָהְ hinlegen, hinwerfen, רְבִּיהַ, hinlegen, hinwerfen, רְבִּיהַ אָ beschneiden. Niph'al nach aramäischer Art: בִּיִּלִים, Part. pl. בִּיִּלִים.

72. Verba "".

72. Die Verba " haben im Ipf.-stamme des Qal (Ipf., a. Iptv, Inf.) den Vokal î; im Perf.-stamme und in allen anderen Genera verbi lauten sie den Verben " gleich.

Die Unterscheidung der "z von den z" ist mehrfach dadurch erschwert, daß die Analogie der letzteren eingewirkt hat.

- b. Qal. Perf. בְּנְתָּ , בְּלְתִּי , דְּלָתִּי , דְּלָתִּי , דְּלָתִּי , pl. בְּנִים , pl. Part. Pass. שִׁים 1 S 9, 24.
- c. Perf. mit î: דְירגוּם u. בְּילִתִּיל (Dan), דְיבוֹתָּל (Hi), יְרִיגוּם (Jer).
- - α) Iptv לְשֹׁרְחָ ע. הוּלְּה $-\beta$) Inf. לָלְהוֹן (6), לָלְהוֹן $-\gamma$) Inf. בְּלָרוֹן (6), לָלָרוֹן $-\gamma$) Inf. בעורה 24, 63 neben שׁרָּה לְ 119, 148. $-\delta$) Inf. fast stets שׁרָּה $-\epsilon$) Inf. nur לָשׁרּה לָ $-\zeta$) בּשׁרּה לָעׁרָה לָעׁרָה לָעׁרָה לִישׁרָּה לָעִרּה בּין עוֹרָה לָעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בַּיִּר בְּעִרְּה בָּעִרְּה בַּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בְּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְּה בְּעִרְּה בָּעִרְּה בָּעִרְ בְּעִרְּה בָּעִרְ בְּעִרְּה בָּעִרְ בְּעִרְּה בָּעִרְ בָּעִרְ בְּעִרְּה בָּעִרְ בְּעִרְּה בְּעִרְ בְּעִרְּה בְּעִרְּה בְּעִרְ בְּעִרְּה בָּעִרְ בַּעְרְ בְּעִרְּה בְּעִרְ בְּערִיךְ בְּערִיךְ בְּעִרְּעִירְ בְּעִרְ בְּערִיף בְּערִיךְ בְּערִיךְ בְּערִייִיף בּערִיף בְּערִיף בּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּיִיבְייִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִיף בְּערִייִיף בְּיִירְייִיף בְּיִבְּיִיף בְּערִיף בְּיִירְייִיף בְּיִירְייִיף בְּיִירְייִיף בְּיִירְייִיף בְּיִייף בְּיִייִרְיִייִיף בְּיִיף בְּיִייִיף בְּיִייִיף בְּייִייף בְּיִייִיף בְּיִייִיף בְּיִייף בְּיִיייִיף בְּייִייִיף בְּייִייִייף בְּיִייִיף בְּיִייִיף בְּייִייִיף בְּייִייִיף בְּייִייִייף בְּייִייִיף בְּייִייִיף בְּיי
- e. 1. Die Ipff. der Form בְּבֶּרְ sind von den Ipff. Hiph îl entweder gar nicht oder nur durch die Bedeutung zu unterscheiden. || 2. Der Inf. auf î wird auch als Inf. absol. verwendet; doch vgl. שוֹשׁ Jes 22, 7, בֹּי Richt 11, 25, בּיִבּ Neh 8, 8, "שׁנֹישׁ Jes 61, 10.
- f. Niphʻal, Hiphʻîl (Hophʻal) wie יָבוֹן: פּוֹה ein-sichtig sein; Hiph. Ipf. יָבִרן, Inf. הָבִרן, Part. מַבִּרן.
- g. Pilpēl פָּלְבֵּל versorgen, erhalten; נְיְכַלְבֵּל , וְכָלְבֵּל , אַכּלְבֵּל.
- h. Hinsichtlich der Tonstelle gilt dasselbe wie für ל"ב" §71d.e, z. B. שָׁמֵּר אַתִּר בַבּוֹר G 40, 15, ה שָׁ שִׁ שְׁ 9, 21. Auch sonst werden zuw., bes. bei folgendem Kehllaute, die Endungen ה, ד, ה betont: בָבֹר 26, 22.
- i. Selten ist י fester Kons., z. B. אוֹרֶב אָיבָהָה.

73. Verba """.

Verba "" nennt man diejenigen Verba, deren 73. dritter Radikal gleich dem zweiten.

- I. Die Intensivstämme. I. Regelmäßige Bil-b. dung. Pi'ēl: קְּבֶּלֵל חָבֵּל חָבֵּל , קַבָּל , וְרָבָּל , וּבְּבָּל , וְבְּבָּל , וְבְּבָּב , וּבְּבָּב , וּבְּבָּל , וְבְּבָּל , וְבְּבָּל , וְבְּבָּל , וְבְּבָּב , וּבְּבָּב , וּבְּבָּב , וּבְבָּב , וּבְּבָּב , וְבְּבָּב , וּבְבָּב , וּבְבְּבָּב , וּבְבָּב , וּבְבְּבָּב , וּבְבָּב , וּבְבָּב , וּבְבּב , וּבְבּב , וּבְבּב , וּבְבּב , וּבְבְּבָּב , וּבְבּב , וּבּב , וּבּב , וּבּב , וּבּב , וּבּב , וּבּב , וּבְבּב , וּבְב , וּבְב , וּבְב , וּבְב , וּבְב , וּבְבּב , וּבְב , וּבְב , וּבְבּב , וּבְבּב , וּבְב , וּבְב , וּבְבּב , וּבְבּב , וּבְב , וּבְבּב , וּבְבּב
- 2. Einschiebung eines unveränderlichen ô nach dem c. ersten Radikal (s. §49g): Pô ēl, Pô al, Hithpô ēl (äußerlich gleich Pôlēl etc., auch ebenso flektiert, §71b.c.). Beispiele: יְהוֹלֵל er stellt als Thoren hin; מְהוֹלֵל unsinnig, יִהוֹלֵל sie werden unsinnig sein; יִהְהְלֵל sie wird umgeben; יִהְהְלֵלֵל sich stoßen 25, 22; יִהְהְלֵל sich wälzen 43, 18.
- 3. Pilpēl: הְתְמַהְמְהָה , מָהה ; הְתְנֵּלְנְּלֶר , וּּלְנֵּלְתִּר , גלל ; sie d. haben gezaudert.

Einige Verba bilden die Intensivstämme auf mehr als Eine e. Art, z. B.: בְּיִלְצֵעׁל du hast zerschmettert, בַּיִלְעָעׁל; zuw. mit verschiedenen Bedeutungen, wie בְּיִלְעָעׁל er wird preisen, בּיֹלְל (§c).

II. Die übrigen Konjugationen. 1. Haupt-f. regel. Die beiden identischen Konss. werden zu einem Doppelkons. zusammengezogen; der Vokal des zweiten Stammbuchstaben tritt unter den ersten. Wegen dieser Verkürzung des Verbalstammes bleiben die Endungen ה, ה, ה meist unbetont (vgl. §71d): החה erschreckt sein: Perf.: החה, f. החה, pl. החה, Inf. u. Iptv בכ.

Ausnahmen. Im Qal werden nicht kontrahiert: h. Aindalin

- α) stets die Partt. und der Inf. abs. מֶּבֶר, שִּׁבֶּר, שִּׁבֶּר, מָבֶר, טְּבֶּר, β) meist die 3. Perf. der transit. Verba, bes. vor Suff.: סָבֵּר, סָבֵּר, סָבֵּר, doch auch כָּבֹר, γ) meist der Inf. (constr.), z. B. בְּּוֹד, 31, 19, aber auch בְּּלֹר,
- i. 2. Dehnung des Vokals der Stammsilbe. Schließt der Doppelkons. das Wort, so fällt Dageš fort. a wird dann nicht gedehnt (§11e2). Der Stammvokal des Hiph'îl lautet ē (î vor dem Doppelkons. nicht möglich), z. B. הַכָּל: הַקְּטֵּרל; in 3. Perf. a: הַכָּלבּר, הַכָּלבּר er hat zermalmt.

Anm. In 3. Perf. \bar{e} nur: מ) vor Gutturalen und התבלי התבל, β) in המחלה, התבלי היותל, התבלי היותל, המחלה היותל, היותל, המחלה הי

Anm. ה des Hiph. bekommt vor Gutturalen statt — Pathach (vgl. §71p): הַהָּבֶּה ihr Anfangen 11, 6; הַהְּבָּה Dt 3, 24, 2,3/

4. Trennungsvokal. Zur Sicherung der deutlichen Aussprache des Doppelkons. ist vor ה und ב in allen 4 Konjugationen ein Tr.-Vokal eingeschoben: ה (—) im Perf., ה (—) im Ipf. und* Iptv. ō und ē der dagešierten Stammsilbe werden dann in ŭ und i verkürzt. Prf.: Qal בְּבָּבָּה, Niph. בְּבָּבָּה, וְחַבֹּר, וֹחֲלֵּר, בְּבַּבָּר, וְחַבֹּר, וְחַבֹּר, וְחַבֹּר, וְחַבֹּר, בְּחַבֹּר, וֹחַלֹּר.

Anm. Vom Hoph, finden sich zufällig keine Beispiele mit Trennungsvokal. Die Unveränderlichkeit des \hat{u} ist durch Part. $f.\ pl.\ \pi$ gesichert.

m. 5. Ersatzverdoppelung. Da in den afformativlosen Formen der Schlußbuchstabe nicht äußerlich als Doppelkons. erkennbar,

^{*} Wahrscheinlich; Beispiele kommen zufällig nicht vor.

p.

ist zuw., wie zum Ersatz, der erste Radikal verdoppelt: also neben במב auch בין. ווֹקבר, ווֹקבר, Hiph. Ipf. ביַם ע. Selten ist diese Verdoppelung im pl. auf û: יוֹפֶבר (ohne Dag. im 2. Radikal), יוֹפֶבר (Im Aram. ist diese Bildung die herrschende).

6. Vernachlässigung der Verdoppelung. Daraus n. daß der Doppelkons. am Schluß des Wortes als solcher nicht zu erkennen ist, erklärt sich, daß die Verdoppelung auch sonst hie und da vernachlässigt worden ist. Qal Ipf. קַבָּבָּר, אָבָבָּר sie werden ersinnen 11, 6; בַּבָּר, (בַּבָּר, בִּבַּרָ, יִבְּבָּר, (ihr seid verschmachtet, dahingeschwunden), בַּבְּרָהָם (ihr seid verschmachtet, dahingeschwunden), בּבְּרָהָם (11, 11.

Waw consec. רַכָּבל; Hiph. רַכָּבל:

74. Verba ה"5.

Die Verba ה"ל sind eigentlich ל"ל oder ל"ל. Das 74. Jôd zeigt sich α) im Part. Qal, Pass.: שַׁבְּרוֹת הֶרֶב, גְּלָהִי מִּנְּם מִּלְּבָּר gladio captae 31, 26; mehrfach auch im Fem. des Act.: פּוֹרָה eine fruchtbare ψ 128, 3. | β) zuweilen vor den Endungen הַ, א, bes. in und vor der Pausa: רְּשָׁתְרָּדְּן bibent, הַלְּבָּה נַּפְשֵׁר הַפֹּשׁר bibent, הַלְּבָּה נַפְּשׁר הַנִּשִׁר בַּפִּשׁר הַנְּשִׁר נִפְּשׁר הַנְּשִׁר הַנְּשִׁר הַנְּשִׁר הַנְשִׁר בַּפִּשׁר הַנִּשִׁר בַּפִּשׁר הַנִּשִׁר בַּבְּשֹׁר הַנְשִׁר הַנְּשִׁר הַנְּשִׁר בַּבְּשֵׁר הַנְשִׁר בַּבְּשֵׁר הַנִּשְׁר בַּבְּשֵׁר הַנִּשְׁר הַנְבִּשִׁר הַנְּבְּשֵׁר הַנְבְּשֵׁר הַנְבִּשׁר בַּבְּשֵׁר בַּבְּשֵׁר הַנִּשְׁר בַּבְּשֵׁר בְּבָּשֵׁר בְּבָּשֵׁר בַּבְּשֵׁר בַּבְּשֵׁר בְּבָּשֵׁר בַּבְּשֵׁר בַּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשִׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵּׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בְּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵׁר בּבְּשֵּׁר בְּבְּשֵׁר בּבְּבְּשִׁר בּבְּשִׁר בּבְּבְּעִר בְּבָּשִׁר בּבְּשִׁר בּבְּשִׁר בּבְּשֵּׁר בּבְּשִׁר בּבְּשִׁר בּבְּבְּעִר בְּבָּשֵׁר בְּבָּשׁר בּבְּשֵׁר בּבְּבְּשִׁר בּבְּשֵׁר בּבְּבְּשִׁר בּבְּבּישׁר בּבְּבְּיִבּי בּבְּשֵׁר בּבְּבְּעִר בּבְּבְּשׁר בּבּבּישׁר בּבּבּשׁר בּבּבּישׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּיי בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּבּיי בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּשׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבְּיבּיי בּבְּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּישׁר בּבּבּייי בּבּבּישׁר בּבּבּשׁר בּבּבּישׁר בּבּבּייי בּבּבּישׁר בּבּבּשׁר בּבּבּשׁר בּבּייי בּבּבּישׁר בּבּשׁר בּבּבּייי בּבּייי בּבּבּייי בּבּבּייי בּבּייי בּבּבּייי בּבּייי בּבּייי בּבְּייי בּבּייי בּבּבּייי בּבּבּייי בּבְּיייי בּבְּבּייי בּבְּישׁר בּבְי

Nur selten zeigt sich ו als 3. Radikal. Merke bes. לְּבֶּל tran-b. quillus, יְשֵׁלֶּהְי neben יְשַׁלֶּהְי ; außerdem die Pi lelbildungen: נַצְּיָהְ neben נַצִּיָהְ ; außerdem die Pi lelbildungen: נַצִּיָהְ wie Bogen-schützen 21, 16 (v. *מחב) und das häufige הְּשְׁתֵּהְיִהְ (Śwɛ).

- c. In allen andren Fällen hat seinen Konsonantenwert verloren: entweder verschmilzt es mit dem vorhergehenden Vokal oder es fällt ganz fort. In beiden Fällen steht am Wortende zur Andeutung des langen Vokals (§2b). || Vgl. §31b.
- d. I. verschmilzt mit dem vorhergehenden Vokal.
 - 1. ê (aus aj) in der Grundform des Iptv Qal, z. B. אָה, und, unter Beibehaltung des י in der Schrift, vor (und ב) der passiven Perff. (Pu., Hoph., meist Niph.), z. B. הְחֵלֵיתִּר ,נְּלֵיתִר ,נִבְּנִיתִר ich bin entkräftet.
- e. 2. î (fast stets י—) vor n und ז der Perff. α) immer des Qal: רָאִיהָ, רְאִיהָ, רָאִיהָ, β) meist der andren aktiven Genera verbi und des Hithp.: בְּפִירָה, בְּפִירָה, בְּפִירָה, בְּפִירָה, בְּפִירָה, בְּפִירָה, בְּפִירָה, זְהַשְּׁרְיִּר, בְּפִירָה, זְהַשְּׁרְיִר, זְהַשְּׁרִיר, וְהַפְּרֵיִה, (8), קְּיֵרְתִּר neben קִייִתִּר, וְהַפְּרֵיה, וְהַפְּרֵיה, וְהַפְּרֵיה, (8), יְנְלִינּר (1. pl. Niph.: יְנָלִינּר; (nur ausnahmsweise auch im sg. וְנִלְּיִרָה dann bist du rein, frei 24, 8.)
- f. II. ¬ fällt weg, der vorhergehende Vokal wird beibehalten (ev. gedehnt, bezw. umgelautet):

1. In der Grundform aller Perff., נְשָשָׁה; נְשָשָׁה; בְּקְטֵל; הַנְּעָם; ($\S60d\beta$); הָתְּרָבָּה ($\S61c$).

g. 2. Mit halber Dehnung (Umlautung) des a, bezw. i in ė: a) in allen afformativlosen Ipff., z. B. יְבְיֶה, אֲשֵׁהֶה, אֲשֵׁהֶה, אֲשֵׁהֶה, אֲשֵׁהֶה, אֲשֵׁהֶה, אֲשֵׁהֶה, אַשֵּׁהָה, בּפִּרְאֶה, הְבֶּרְאֶה, הְבֶּרְאֶה, הְבֶּרְאֶה, רָאֶה, בּפִרְאָה, בּפִרְאָה, רָאֶה, בּפִרְאָה, רָאֶה, בּפִרְאָה, רָאֶה, בּפִרְאָה, רָאֶה, בּפִרְאָה, רָאֶה, בּפִרְאָה, בּפִרְאָה, ווווי ביּפִוּ בּפִרְאָה, בְּבְּרָאָה, עוֹ בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בִּבְּרָה, בִּבְּרָה, בִּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בְּבְּרָה, בּרְאֶרָה, בּבְרְאָרָה, בּבְרְאָרָה, בּבְרְאָרָה, בּבְרְאָר, בְּבְּרָה, בּבְרָה, בּבְרְה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרְה, בּבְרְה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרְה, בּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרָה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְה, בּבְרָה, בּבְּרָה, בּבְּרְה, בּבְּרְרָה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְה, בּבְּרְרָה, בּבְּרְרָה, בּבְּרְבְּבְּרָה, בּבְּרְה, בּבְרְה, בּבְּרְבְּבְרָה, בּבְרָה, בּבְרְה, בּבְרָה, בּבְּרְהָבְּבְּב

3. In der Grundform der Iptvv. (außer Qal), z. B. h. הַקְּבֶה: הַקְּטֵל; צְיֵהָה: קְּטֵל

ל. Im Inf. absol.; רָאֹה: קְטֹל , auch יָרָאוֹ ; קְטֵל; i.

הרבה: הקטל (Śwò).

6. Im Perf. lautete die 3. f. sg. mit der alten Endung l. ath zunächst galajath, dann mit Ausstoßung des gālāth, z. B. پيت Lev 25, 21; gew. aber mit doppelter

Femininendung אָנָהָ, הַּיָּהָ, הַּיָּהָ, הַּיָּהָ, הַּיָּהָ.

III. Wegfall des ה samt dem vorhergehenden Vokal m. oder S wa mobile vor den Afformativen ה, ד, z. B. הקטילו ; וְתַּרְבֵּי : וְתַּקְטִלוּ ; עֵלוּ , רְבוּ : קְטַלוּ ; וְתַּרְבִּי : וְתַּקְטִלוּ ; עֵלוּ , רבוּ : קטַלוּ ; וְתַּרְבִּי ; עֵלוּ , und vor Suff., z. B. הַרְבַּוּ , und vor Suff., z. B. בָּתִינִי , vidit eos, הַרְבַּוּ er hat mich geleitet 24, 27.

IV. Apokope des י und des vorhergehenden Vokals n. am Wortende (§n—v): A. selten im Iptv, Pi.: בַּהָה (3) u. בַּהָה (10) befiehl; יַס versuche; Hiph. הֶרֶב u. בַּרְבָּה (2) mache viel; הַרֶב (2) u. הַרֶב (3) führe herauf; הַטָּה (7) u. הַרָב (6) v. הַטָּה (7) u. הַבָּה (6) v. הַטָּה §76d.

B. Im Juss. und nach Wāw consec. impf.: — 1. Qal: o. a) מְּבֶּיךְ, וְבִּיְדְּ, וְבִּיבְּן, וְבִּיבְּן, אַבְּיבְּן, וְבִּיבְּן, אַבְּרָ, וְבִּיבְּן, וְבִּיבְּן, וְבִּיבְּן, וְבִּיבְּן, וְבִּיבְן, וְבִּיבְן, וְבִּיבְן, וְבִּיבְן, וְבִּיבְן, וְבִּיבְן, וְבִּיבֶן, meist mit Hilfsvokal ($\S12n$) אַכֹּדְתְּשִׁת, וְבָּבֶּן, וְבִּיבֶּן, פֿלָּכ, וְבָּבֶּן, פֿלָּכ, וְבָּבֶּן, פֿלָּכ, וְבָּבֶּן, פֿלָּכ, וְבָּבֶּן, וְבִּבֶּן פֿלָּכ, וְבָּבֶּן פֿלָּכ, וְבָּבֶּן פֿלָּכ, וְבָּבֶּן (פָּבָּן, וְבִּבֶּן (בִּבְּעָשׁ, וְבַּבֶּן (עִרָּבִּן, וְבַּבֶּעָשׁ, וְבִּבֶּע (עִרָּבָּן, וְבָּבֶּע (עָרֵּבְּל, וְאַבֶּשׁ (עַרֵּבָּן, וְבָּבֶּע (עָרֵבָּן, וְבָּבֶּע (עַרֵּבָּן, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבִּבֶּע (עָרֵב, וְבִּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבֶּע (עָרָב, וְבָּבֶּע וּבְּבָּב, וְבָּבֶּע (עָרָב, וְבָּבָּע וּבְּבָּב, וְבָּבֶּע (עָרֵב, וְבָּבָּע (עָרֵב, וְבָּבָּב, וְבָּבֶּע (עָרָב, וְבָּבָּב, וְבָּבֶּב, וּבְּבָּב, וּבְּבְבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּבָּב, וּבְבָּבָּב, וּבְבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָב, וּבְבָּבָּב, וּבְבָּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְּבָּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְּבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְבָּב, וּבְב

- p. Wenn das Verb zugleich prim. gutt., ist das Ipf. Qal (mit Ausnahme der 1. sg.) dem des Hiph. gleich. בְּבֶּלֵה Qal (vgl. בְּבָּלֵה), er wird hinaufsteigen; Hiph. (vgl. בְּבָלֵה , דַּלְטִרל, בְּבָלָה) er wird hinaufführen. 1. sg. Qal בְּבֶּלָה, Hiph. בּבֶּלֶה; doch s. §oe.
- q. 1. Trotz Kehllauts am Anfange וְּהַהַן, לְּהָהַן, doch pl. יַבְּהָבּוּ. || 2. היה, היה s. §76b.c. || 3. Von ראה lautet die sehr häufige 3. m. sg. Ipf. Qal mit Wāw cons. לַּבְּרָא (vgl. §11g), die andren apokopierten Formen des Ipf. u. des Juss. nach §00.
- r. 2. Niphʿal: הְּנֶּל sie möge aufgedeckṭ werden; prim. gutt. יְבֵּלָא ,רֵיֵלָא ; med. gutt. יָבָא ,רֵיֵלָא ; med. gutt. יַבָּא .רֵיָל אַ
- s. 3. Intensivstämme. Ohne Ersatzdehnung, z. B. אַל־הְעַר , וַהְעָבל , וַיְבַל , נַיְעֵר ; ă auch bei med. gutt.: אַל־הְעַר , וַהְעָר , יַבְיָבַל , עָרָבּל , עָרָבּל , עָרָבּל , עַרְבּל , עָרָבּל , עַרְבּל , עַרְבָּל , עַרְבּל , עַרְבָּל , עַרְבָּל , עַרְבָּל , עַרְבּל , עַרְבּל , עַרְבָּל , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּל , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּבְּב , עַרְבָּב , עַרְבְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַרְבָּב , עַ
- t. 4. Hiph'îl: מ) רַיַּשְׁקְ (!gleich Qal), Juss. יַבְּרָא (!gleich Qal), Juss. יַבְּרָא (!gleich Qal), יַבְּרָא (!קבּר β) mit Hilfsvokal יָבֶּבֶּל, וַיֶּבֶּל, Juss. יָבֶרָב, γ) prim.~gutt. יָבְּעַל יִנְעָל.
- u. Die Apokope des הייש im Ipf. unterbleibt nicht selten α) im Jussiv, z. B. יְתֵּרָאֶה und sie werde gesehen 1, 9; β) nach Wāw cons., bes. in der 1. sg., z. B. רְאֵרָאָה, und in späteren Büchern, doch auch sonst z. B. יְיִשׁתָּה, וְנַּרְאֶה, וֹבְּיִשְׁתָּה etc.
- v. Statt des nur 3 mal (ψ 77, 4. 119, 117. Jes 41, 23) vorkommenden Voluntativs wird der Indic. gebraucht: אַבֶּלֶה־נָּא ich will doch hinaufsteigen; לָכָה נַשִּׁקָה (§68k) 19, 32.
- w. V. Einzelnes: α) das Ipf. hat in den afformativlosen Formen zuw. הבי statt הביי, bes. in Pausa oder vor folgendem א od. בי, also aus euphonischem Grunde, z. B. הַּבְּטֵּה נָסָנוּ 26, 29. || β) Zuw., namentlich in 3. m. sg., lautet der Präformativvokal des Perf. Hiph.

 (s. §61c), z. B. הַּבְּטִּה (5), הַבְּלָּה (12) neben הַבְּטֵּה; vor Suff. הַבְּלָּה (3), דְרַצִּיִר (9). Von andren Personen wohl nur: הַבְּעָּבְּה ich habe dich ermüdet Micha 6, 3, הַרְצִּר רְבָּר (7) Niph al v. מָשֵׁה s. §651. || δ) הַרְבָּה (3), אינוּ ווֹיִי מַשְׁרָּר (3), אינוּ ווֹיִי מַשְׁרָּרְיִּר (3), אינוּ ווֹיִי מַשְׁרָּרְיִּרְיִי (3), אינוּ ווֹיִי (3), אינוּ מַשְׁרָּרְיִּרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָּרָרְיִּרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָּרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרִי (3), אינוּ מַשְׁרָרִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרִי (3), אינוּ מַשְׁרָרִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָּרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָר (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מִי (3), אינוּ מִי (3), אינוּ מִי (3), אינוּ מַשְׁרָרְיִי (3), אינוּ מִי מִי (3), אינוּ מָשְׁרְרָרְיִי (3), אינוּ מִי מְשְׁרָר (3), מַשְׁרָרְיִי (3), מְיִי (3), מָשְׁרְרְרָּרְרָרְרְרָרְרְרְיִי (3), מְיִי (3), מְי

"in Menge"; als Inf. absol. dient die Femininform הַּרְבָּה. (€) בּוֹתְבְּתִּה, Hithpaʿlel v. הַרְבָּה (§b) sich beugen, niederfallen, 2. m. sg. הְּשָׁתְּהִירָ, Ipf. יְשְׁתְּחִרָּ, pl. יְשְׁתְּחִרּ, pl. יְשְׁתְּחִרּ, pl. יִּשְׁתְּחִרּ, pl. יִּשְׁתְּחִרּ, rei Wāw cons. sg. יִרְשְׁתְּחִרּ, nit Wāw cons. sg. יִרְשְׁתְּחִרּ, pl. יִרְשְׁתְּחִרּ, יִרְשְׁתְּחִרּ, pl. יִרְשְׁתְּחִרּ, יִּרְשְׁתְּחִרּ, pl. יִרְשְׁתְּחִרּ, יִרְשְׁתְּחִרּ, יִרְשְׁתְּחִרּ, יִרְשְׁתְּחִרּ, יִּרְשְׁתְּחִרּ, יִרְשְׁתְּחִרִּי.

75. Verba 8"5.

Der schwache Konsonant א kann bei den Verben 75.

א"צ weder kurzen Vokal vor sich noch S wa (quiescens) a unter sich haben. Vielmehr hat א , da die Silbe offen, stets langen Vokal vor sich , למָצָּא הַּיָּבָּי, und es wird sogar, vor ת ע. בעָאָר, יבְּעָאָר, und es wird sogar, vor ת ע. בעָאָר, יבָאָאָר : בְּעָאָר ; הַאָּאָר : בְּעָאָר ; הַאָּאָר in den intrans. Perff. auch vor ת ע. ב. אַנְאָר : הַפַּאָר , יַבְאָר ; יִבְאָר ; יַבְאָר ; יַבְאָר ; יַבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יַבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאַר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְאָר ; יִבְּאָר ; יִבְיּיִבְיּיִבְיּיִבְיּיִבְיִיִּיִבְיִיִּיִבְיִיִּיִיִבְיִיִּיִיִיִיִי

א ist ein Kehllaut. Daher 1. Vorliebe für den b. a-Laut, im Ipf. u. Iptv Qal: מָצָא, יִמְצָא, 2. kein Śwa mobile, sondern Chateph, מַצָּא, Jedoch nicht Pathach furt.: מָצָא, כָּלֵּהְא, כָּלֵּהְא,

Aus der Schwäche des N-Lautes erklärt sich Folgendes: α) א c. wird zuweilen weggelassen, z. B. שַּהְשָׁהָ 20, 6 für רְצָּהָה Hi 1. 21 = בְּבָּהַר, רְצָּאַרָּר Hi 32, 18. | β) Š wa mob. wird zuw. vor א elidiert (vgl. §10c2); רְאוֹר (3) fürchtet, von רְבָּאָרָה ; sogar mit Weglassung des א in der Schrift: אַהַאָּרָה 31, 39 für הְּאָשָׁהָּ, vgl. unten §e.

Einwirkung der Analogie der כ"ל. 1. Vor קים quies- d. ciert א in S·gōl, z. B. הְּבְּבֶּינְה sie werden rufen, sie werden rufen, מְבֶּאָהָ findet (f.) | 2. In sämtlichen Perff. vom Niph al an quiesciert א vor מלאנה מלאנה מבאתר: נובליתר: מלאנה מלאנה מבאתר: נובליתר:

Anm. zu 2.: Vom Pu'al kommt kein Beispiel vor; vom Hoph'al nur בְּבְאָבָה Ez 40, 4.

Verwandtschaft der Verba מ"ל. — Von e.

Verbis ל"ל werden nicht selten Formen ganz oder teilweise nach der Analogie der ה"ל gebildet: α) ganz, z. B. יְבְּלֶה 23, 6 von כֹל versagen; β) mit Vokalen der קבה z. B. יְבְּלֶה זֹי, z. B. יְבְּאָתִר , הֹטָא ; γ) mit Kons. der רְבָּה הַנָּה ל"ל, z. B. יְבָּאָתִר , הֹטָא ; er wird füllen.

f. Umgekehrt folgen mehrfach Verba ל"ל der Analogie der א"ל, z. B. יְקְרָאָבוּ 49, 1, יִקְרָאָבּוּ 42, 4, 4, ל"ל בּקרָאָבּוּ 42, 38, יִקְרָאָבּוּ entgegen, obviam (eig. Inf. mit ל) von בּקרָאָהוּ Hi 5, 18 sie werden heilen (v. רָפָּאָ), aber Jes 13, 7 sie werden schlaff sein (v. רָפָּאָ).

76. Mehrfach schwache Verba.

- 76.

 a. מבה, אבה §66a; אפה אבה §67i.
- הָּיִהָ sein, הְיְתָם הָבְּיִתֶם; Inf. absol. הִיה u. יְהָי, וֹדְהָ אָלְה, אָבְיּה, אָבְיּה, וְיְהָי, וְנְיָהִי, וְנְיְהִי, וֹנְהְיִהְ, וֹנְיְהָי, וֹנְהְיִרְהָם: Nach אָבְיִינְהָם; Inf. constr. הַיִּהִי, Nach בְּהִינְה, בְּיִרְיֹתְם Nach אַבְּהִיוֹת בְּיִרְיִהְם; אַבְּהִיוֹת בְּיִבְּיִהְם, בְּשְׁרִינְהם, בעברות בְּיִבְיִהְם, ausgenommen בְּהִינְהם, בְּשִׁרִינְהם, בעברות בעברות
- c. הְּיָה leben (nach Präfixen wie הָיָה punktiert), הָיָה עָּיְהִי וְיִהִי וְיִהִי וְיִהִי וְיִהִי עִּיְהְיִ וּחָלָּה ; Ipf. זְיְהִי וְיִהִי וְיִהִי וְיִהִי וְּיִהְי וְּיִהְי וְּיִרְיִּהְ וּחַרָּי וְּהִייִּ וּחַרָּ וּחַרָּי וְּהִייִּ וּחַרָּ וּחַרָּ וּחַרָּ וּחַרָּי וְהִייִּ וּחַ וּחִיי וּחַרָּ וּחַרְי וּחִי וּחַרְי וּחִי וּחַרְי וּחִר וּחַרְי וּחִר וּחַר וּחִר וּחַר וּחַר וּחִר וּחִר וּחִר וּחַר וּחַר וּחַר וּחִר וּחִר וּחִר וּחָר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִר וּחִיי וְיִיתְּי וּחְרִי וּחִר וּחִר וּחִר וּחִיי וּחִיי וּחְיִי וּחְיִי וּחְיִי וּחִיי וּחִי וּחִיי וּיִייי וּחִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִייי וּיִיייי וּיִייייי וּייִיייי וּחִיייי וּייייי וּייייי וּייייי וּייייי וּיייייי וּייייי וּיייייי וּיייי וּיייי וּייייי וּייייי וּייייי וּייייי וּיייי וּייייי וּייייי וּייייי וּייייי וּייייי וּייייי וּיייי וּיייי וּיייי וּיייי וּייייי וּיייי וּייייי וּיייי וּייייי וּייייי וּיייי וּייייי וּיייי וּיייי וּיייי וּייייי וּיייי וּיייי וּיייי ו
- d. ל"ה u. ל"ה. וו משכה ausstrecken, beugen, ל, כשר, נְטִיתִּר, וְטָה, אַל־חֵט, אַל־חֵט, וְטָה, וְטָה, וֹטָה, Niph. וְנָטָה, וְנָטָה, אַל־חֵט, וְטָה, וֹטָה, וֹנָטָה, וְנָטָה, וּנְטָה, וּנְטָה, וּנָטָה, וּנְטָּה, וּנְטָה, וּנִיְּטָה, וְנִיְּטְה, וְנִיְּהָה, וּנְטָה, וְנִיְה, וְנִיְּהָה, וּנְטָה, וְנִיְּהָה, וּנְטָה, וְנִיְה, וְנִיְּהָה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְהָה, וְנִיְהָה, וְנִיְּהָה, וּהְנִיה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְה, וְנִיְהָה, וּנְהְיִיה, וְנִיּה, וְנִיּה, וְנִיּהְיִיה, וְנִיּה, וְנִיהְה, וּנְהְיִיה, וְנִיּה, וְנִיּה, וְנִיהְיִיה, וְנִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִה, וְנִיהְיִיה, וְנִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיּה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְנִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיּיִיה, וְיִיהְיִיה, וְיִיהְיּיְיִיהְיִיה, וְיִייְיִיה, וְיִייְיְיִיה, וְיִיה, וְיִיּיה, וְיִייה, וְיִייה, וְיִייה, וְיִייה, וְיִייה, וְיִ
 - נכה Hiph. schlagen, pass. Hoph. (selten Niph. u. Pu.); Niph. הְּכֵּר, רְבֶּרִת, הְבָּיִת, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית, הְבָּית,

TX199+ 7312t.

הַבְּּרִם, מֵבְּּרִם; Ipf. הַבְּּאָ, קְּיַיֵּן; Inf. הוֹשַׁהַ; הַבְּּהָ, הֹהָשִּה,

יַהְכּרְ ,מְכֶּה ,הְבֵּיתִר.

נסה, חער Pi. versuchen, נְפֶּיהִר , מְנֵּפֶּה , מְנֵפֶּה , מְנֵפֶּה , נְפֶּיהִר , nur Pi. versuchen, נְפֶּיהִר , מְנֵפֶּה , מְנֵפֶּה , Niph. unschuldig sein, ungestraft sein; Pi. ungestraft lassen, für unschuldig erklären. Niph. יְבֶּקָה , נְקָּרָה , נְקָּרָה , נְקָרָה , נְקָרָה , נְקָרָה , נְקָרָה , נְשָׁרָה , נְשָׁרָה , וֹשְׁרָה , Pi. יִשָּׁה , lat mich vergessen נִשִּׁר , נִשִּׁר , נְשִׁר , נִשִּׁר , נִשְׁר , נִשִּׁר , נִשְׁר , נִשִּׁר , נִשְׁר , נִשִּׁר , נִשְּׁר , נִשְׁר , נִשְּׁר , נִשְׁר , נִשִּׁר , נִשְׁר , נִּיִּיי , נִשְׁר , נִּיי , נִשְׁר , נִּיי , נִשְׁר , נִשְׁר , נִשְׁר , נִּיִּיי , נִּיִּיי , נִּיִּיי , נִּיי , נִּיי , נְיִּיי , נִּיי , נִּיי , נִּיי , נִּייי , נִּיי , נִּייי , נִּיי , נִּיי , נִּיי , נִּיי , נִּיי , נִּיי , נִייי , נִּיי , נִּיי , נִייי , נִּיי , נִייי , נִּייי , נִייי , נִייי , נִּייי , נִייי , נִּיי , נִייי , נִיייי , נִייִּיי , נִיייי , נִייי , נִייי , נִייי

υ u. κ">. | κοι, Niph. u. Hithp. προφητεύειν, e.

יָתְנָבֵּא ;בִּהְנָבאוֹ ,לִהְנָבֵא ;בָּאתָ.

לְּשָׂא (ohne Dageš §6/3); נְשָׂאר, יְשָׂא (ohne Dageš §6/3); Iptv אָט, יְשָׂא (Ausnahmen: יְטָּא לְשָׁא לְּטָּא (10, 12, יְטָּא לָעָא (4, 7); Inf. יְשָׂאר (שׁאַר 4 mal), mit כָּשָׂאר. (יִשׂאר לִשָּׁא . Niph. הָּשָּׁארָה, רָשָׂא.

לשאר Hiph. täuschen, verführen, Niph. pass.; Ni. ישאר,

Hi. השׁאַת, הְשׁיא.

יְרָהֹ (Qal werfen; Hiph. dass., anweisen, bes. unterweisen, lehren), Inf. אֹוֹרָה, Hiph. הֹוֹרֵיתִר, Ipf. אֹוֹרֶה,

יורו Inf. אורו.

פּר"ל u. פֿר"ל, β . פֿר"ל, β . פֿר"ל, β . פֿר"ל, אָרָיָר, וּיָרָא יָרָרָא, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיָרָאָר, וּיִרְאָר, וּיִרָאָר, וּיִרָּאָר, וּיִרְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירָא, וּיִירְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירְאָר, וּיִירְאָר, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירְאָר, וּיִירָא, וּיִירְיּאָר, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירְיִיּאָר, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירָא, וּיִירְאָי, וּיִירָא, וּיִירְיִיּיְיִירְיִייְיִייְיִייְייִייְיִיי, וּיִירְייִייְיי, וּייִירְיי, וּיִירְיי, וּיִירְיי, וּיִירְיי, וּיִיי, וּייִיי, וּייִיי, וּיִיי, וּייִיי, וּייי, וּיִיי, וּייִיי, וּייי, וּייי, וּייי, וּייי, וּיִיי, וּייי, וּיִיי, וּייי, וּייי, וּיִיי, וּייי, וּייי, וּייי, וּייי, וּייי, וּייי, וְיייי, וּי

^{*} Pa'ēl st. Pi'ēl behufs Gleichklangs mit dem Namen השִׁיִּים.

יוֹצִיא (24, רוֹצִיא) Inf. יוֹצִיא, Juss. 3. f. sg. נְיּוֹצֵא (24, רַיִּנִא) נִיּוֹצֵא (24, רַיִּנְא) ווּנָא (4) Iptv הְּנֵא הַן §68c), mit הָּ cohort. הוֹצֵא הוֹצִא הוֹג אוֹר. ווּרָצָאָה , אַרְּצָאוֹת , מִּרְצָאוֹת , מִרְצָאוֹת , מִרְצָאוֹת , בּרָיָּצָאָה .

ה'"ע ע. ע"ר ע"ל. אוֹם kommen, Hi. bringen. אָבָּ, הָבְּאָה, בָּאָה, בְּאָה, בְּאָה, בְּאָה, בְּאָה, בְּאָה, בְּאָה, בַּאָר, אַבֹּאָה, בֹּאָר, אַבֹּאָה, בֹאַר, בּאַר, בּאַר, בּאַר בּאַר, בּאַר בּאַר, בּאַר בּאַר, בּאַר בּאַר, בּאַר בּאַר, בּאַר, בּאַר, בּאַר, בַּאַר, בַאַר, בַּאַר, בּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַּאַר, בַאַר, בַּאַר, בּאַר, בַּאַר, בּאַר, בּאַר, בּאַר, בּאַר, בּאַר, בַאַר, בּאַר, ב

77. Verba defectiva.

77. בּוֹשׁ: sich schämen, Qal §71*i*. — Hi. בּוֹשׁ: beschämen (בּרִשׁ beschämt, zu Schanden werden).

טוֹב gut sein, Perf. טוֹב, שוֹב. \parallel Ipf. und Hi. v. יטב $\S69$. sich fürchten. Prf., Part. $\S58c$. \parallel Ipf. יְּגַּרְרָּ, Iptv (v. gûr).

יָסָקּ hinzufügen, Qal nur Prf., Part. || Ipf. u. Inf. vom Hiph. nach §68 (welches übrigens auch Prf. u. Part. hat: הַסִּרְם, הֹסִיקּים,).

יקץ Qal nur Ipf. §69a. \parallel Prf. בְּקִיץ, Ipf. יָקִיצּר, Iptv הַּקִיץ, Inf. בָּהַקִּיץ (v. qîcָ).

straucheln. Qal: Perf., Part., Inf. abs. || Niph.: Ipf., Inf., auch Part. || Hiph., Hoph.

sich nähern. Qal: Ipf., Inf., Iptv §67d.e.f. || Niph.: Prf., Part. || Hiph. Hoph.

קהה leiten. Qal: Prf. (7), Iptv הָה. | Hiph.: Ipf., Inf., Perf. (2).

המשל trinken. — Hiph. השלקה.

78. Verbum mit Suffixen. 1. Inf. u. Part.

Inf. und Part. können als Nomina mit dem Suff. 78. des Gen., dem Nominalsuffix (§15.22), verbunden wer- a. den. Da dieser Gen. auch gen. objecti (§21f) sein kann, so bezeichnet das Suff. am Inf. und am Part. oft auch den Acc., z. B. יראה (§55b), יראה timor tuus Hi 4, 6 u. timor tui das dich Fürchten Dt 2, 25. Sofern Inf. und Part. Verbalformen sind, können sie auch mit dem Suff. des Acc., dem Verbalsuffix, verbunden werden. - | Da die Nominalsuffixe sich von den Verbalsuffixen nur bei der 1. sg. unterscheiden, kann in den weitaus meisten Fällen nur aus dem Zusammenhange ersehn werden, ob das Suffix den Gen. oder den Acc. bezeichnet: initi sein Entlassen Ex 11, 1, du weigertest dich ihn zu entlassen 4, 23; דברו sein Reden, לא יכלר sie konnten nicht zu ihm reden G 37, 4; ריהר כהוציאם Jos 10, 24, כהוציאם מת־המלכים.

Die Accusativform wird beim Inf. regelmäßig b. gebraucht, beim Part. nur, wenn es im Sing. steht, und zwar nur dichterisch. Inf. בשלחה bei meinem Schicken, um mich zu schicken. — Part. מפלטר mein Erretter ל 18, 3; כֹל־מִצְאֵר jeder, der mich findet G 4, 14 u. s. w. משנה welcher mich gürtet לשנה 18, 33; עשנה der mich schuf Hi 31, 15. 32, 22, doch auch ששׁר (s. §31c) mein Schöpfer Hi 35, 10; רֹאֵנֵר der mich sehende (a pausal für ē) Jes 47, 10, doch 3 mal יוֹאָר.

Abgesehen von dem Suff. 1. sg. unterscheiden sich c. also Inf.-formen mit Suff. des Objekts gar nicht von solchen mit Suff. des Subjekts.

Beim Part. zeigt mehrfach der Artikel, selten der d. sog. Bindevokal (§79e), daß das Suffix als Acc. gemeint

- ist. Artikel הַמְלְבְּשֶׁכֶם 2 S 1, 24, הַמְלְבְּשֶׁכֶם ψ 103, 4, vgl. Dt 8, 14—16. 13, 6. 11. 20, 1, Jes 9, 12. 63, 11, Hi 40, 19. || "Bindevokal": רֹבֵם (Part. v. רָבָה) ψ 68, 28; בַּמַעֵּבֹם Jes 63, 11.
- e. Inf. Qal. α) Der charakteristische Vokal tritt unter den ersten Stammbuchstaben; loser Silbenschluß (§12q): קבר verfolgen, בְּבָּר sein Verfolgen, בְּבָּר , בְּבָּר , עִמִרִי , בְּבָּפ mein Umkehren 19, 21. ן β) Vor ק und בּ entweder fester Silbenschluß: אָסְבָּכָה , אָסָבְּה , אָסָבְּה , אָסָבְּה , אָכָלְה , אָכָלְה , אָכָלְה , אָכָלְה , אַכָּלְה , אַבָּלְה , אַבָּלְה , אַבָּלְה , אַבָּלְה , אַבְלְה , אַבְּלְה , אַבְּל , אַבְּלְה , אַבְּבְּלָּה , אַבְּלְה , אַבְּלְה , אַבְּלְה , אַבְּלָּה , אַבְּלָּה , אַבְיּבְּה , אַבְּלָּה , אַבְּלָּה , אַבְּלְה , אַבְּלָּה , אַבְּלְה

79. Verbum mit Suffixen. II. Perf., Ipf., Iptv.

- 79. Die Suffixa am Perf., Ipf. u. Iptv bezeichnen (fast a. ausnahmslos, vgl. אַמְהִינִּי §da) den Accus. des Personalpronomens. Dieser Acc. kann auch durch אַר (§43f) ausgedrückt werden: בְּיִשְׁמִר אַרָנִי בְּיִי שִׁמִר בּיִי שְׁמִר מוֹ da behütete er uns. Das geschieht namentlich zur Bezeichnung des Pron. der 2. pl. und der 3. f. pl.: אַ kommt als Suffix am Verbum überhaupt nicht vor; בַּרְבִּינֶּים nur Einmal am Perf. (בַּרְבִּינֶּים 118, 26), siebenmal am Ipf. (Stade §635); ז nur dreimal: Ex 2, 17, Jes 34, 16 48, 7.
- b. Der Acc. des Pron. reflex. wird nicht durch ein Suffixum, sondern durch die Reflexivstämme (Niph., Hithp.) ausgedrückt; אמר kann also nur bedeuten: custodiet cum. Für den Dat. des Pron. refl. steht häufig בְּ (§45) mit Suff. Vgl. §16g.
- c. a) Die Verbalsuffixe sind, was die Konsonanten

betrifft, den Nominalsuffixen gleich; nur das Suff. der 1. sg. lautet am Nomen î, am Verbum nî: קוֹלִי , aber viderunt me, יְבְּאַרְנִי videbunt me. | β) Suff. 3. m. μl. in der Poesie oft יב בולמוֹ με. Β. יבולמוֹ ψ 2, 5 (§22iε.ka).

Die Verbalformen zeigen in Verbindung mit Suff. d. teilweise eine andre, meist ältere Gestalt (vgl. § 51—53):

- מ) Perf. 3. f. sg. ה_: הַמֶּתְנוּ, בָּאַתְנוּ, הַחֲזָלֶתְנוּ,
- 2. f. sg. חִר, gew. defektiv ה: רְמִיתְּיָר, רְמִיתְיָר,
- 2. pl. הר. חור: העליתיר ihr habt uns heraufgeführt Nu 20, 5. 21, 5 u. אַמְתְּיִנְי ihr habt mir gefastet Zach 7, 5.
- β) Ipf., Iptv f. pl. א. Ipf. nur: תּהְשֶׁבְנָר Hi 19, 15, Jer 2, 19 (3. pl.) und הַרְאָנָר Hohl 1, 6 (2. pl.) Für den Iptv kenne ich kein Beispiel (auf Hohl 2. 5 folgen noch andere Masculinformen).

Zwischen dem Suffixkonsonanten und der (jetzt) e. konsonantisch auslautenden Verbalform zeigt sich gew. ein Vokal (vor 5 gew. nur als Š·wa mobile; pausal 5—), der sogenannte Bindevokal. Dieser ist meist als Rest vokalischen Auslauts der Verbalform anzusehn (vgl. §22d Note), in einigen Fällen als Rest vokalischen Anlauts der Suffixform (2, 7). [Wirklicher Bindevokal sehr selten, s. Ruth 4, 15, Jes 47, 10]. Dieser Vokal erscheint im Perf. als a, im Ipf. als ē (aus u abgestumpft), auch im Iptv* als ē:

ְּרָתָנִם יְתְלֶנֵהּ יְתְנֶרֵיּ שְׁמְלֵיְנִהּ יְתְּלֶרִיּ יִהְנֵם יִהְלֵנֵהּ יִהְלֵנֵהּ יִשְׁמְלֵיִנִּי Ipf. יְהָנֵנ הְנֵם לַמְּלֵנִהּ הְלֵּבְהִּ שִׁמְלֵיִנִי וְתָּנֵם לַמְּלֵנִהּ הְלֵּבְהִּ שִׁמְלֵיִנִי

** Kontrahiert aus ahû (vgl. יָבוּל §22d), welche Form zuw. in Pausa vorkommt. z. B. יְבוּה Vgl. auch יְבָּוּה (von יָבָּוּה).

^{*} Die Grundform des Iptvs hat gewiß von vornherein konsonantischen Auslaut gehabt. Daher wird hier Vokalisierung nach Analogie des Ipf. anzunehmen sein.

- f. 1. ē beim Perf. vor dem Suff. 2. f. sg. אָרָבֶּעָדְ, אָרָבְּעָדְ, אָרָבְּעָדְ, שְׁמִבְּעָדְ, שְׁמִבְּעָדְ, שְׁמִבְּעָדְ, שׁמִבְּעָדְ, שׁמִבְּעָדְ, הְעַרְבָּעָדְ, הערכבות sh2. (קּיִי הְעַרְבָּעָדְ, הערכבות sh2. (קּיִי הְעַרְבָּעָדְ, בּיִּבְּעָדְרָ, בּיִּבְּעָדְ, מוּשׁבּרָבְּרָרָ scribe eam; doch auch halbe Dehnung zu é, z. B. הְיִבְּעָדְרָ, הְיִבְּעָדְרָ, הְיִבְּעָדְרָ, בּמָדְּבָּעָרָ, בְּעַרְבָּעָדְ, בּמָדְרָבָּרָ, בְּעַרְבָּעָרָ, בּמָדְבַּעָרָל 118, 10—12.
- h. Tonregeln. 1. Die Suff. י, י, הר, הר, ישטמר. (u. poet. מוֹ sind stets unbetont: הִרְפָּאֵנִר הְרְפָּאֵנִר הְרְפָּאֵנִר הְרָשְּׁטְמֵרה הְרְפָּאֵנִר (Ausnahme Hohl 8, 5).

Die Verbalendung û wird vor Suff. meist defektiv l. geschrieben: הָבִּירָהוּ 1, 28; הְבִּירָהוּ 42, 8.

80. Nûn energicum.

III. Bemerkungen zur Syntax (§ 81-91).

A. Syntax der einzelnen Redeteile (§ 81—84).

81. Pronomen.

82. Adjectivum.

- 82. A. Superlativ und Comparativ. Der Supera. lativ wird durch den Artikel vor dem betr. Adj. oder
 durch einen folgenden Gen. umschrieben, z. B. הַּקְּטֹּךְ בָּיָר der jüngste (kleinste) 42, 13; קַטֹּךְ בָּיָר der jüngste seiner Söhne.
- b. Zur Umschreibung des Comparativs dient מֹבָה מְלֵּבְה מִלְּבְּנִינִם Adjectiven, z. B. שוֹבֶה הְבְּמָה מְפְּנִינִים W. ist besser als Perlen; שוֹנְי מִנְּינִי מְנְּשׁוֹא 1 S 9, 2, vgl. G 3, 1. בְּדוֹל עֵוֹנִי מִנְּשׁוֹא meine S. ist zu groß als daß ich sie tragen könnte* G 4, 13. | β) bei Verben, z. B. אַהַב אָתִדיוֹסָהְ מִבְּלֹ־בָּנָיוּ פִּרְיוֹסְרָּבְּיִר וְּפָלִי בְּנָיוּ מִבְּלֹ־בָּנָיוּ מִבְּלֹ־בָּנְיוּ מִבְּלֹ־בָּנְיוּ וְּשֹׁבְּ מִבְּלִּי בְּנִיוּ מִבְּלִּי בְּנִיוּ מִבְּלִּי בְּנִיוּ מִבְּלִּי בְּנִיוּ מִבְּלִי הַחְּסָרִים בּוֹנִי מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם מִבְּלִי הַחְסָרִים בּיִּבְּי מִבְּלִי הַחְסָרִים בּיִּי מוּנְבְּי מִבְּלִי בְּתַּחְבָּיִם מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם מִבְּלִי מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם בּיִּבְים מוּנִי מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִם מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִבְים מוּנִי מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִבְים מִבְּלִי בְּתְּחָבְיִבְים מִבְּלִי בְּתְּחָבְּים מִבְּלִי בְּתְּבְּבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִי בְּתְבְּים מִבְּלִיבְּתִים מִבְּלִיבְם מִבְּיִבְים מִבְּלִיתִּים מִּבְלִיתִּים מִבְּלִיתִּים מִבְּלִיתִּם מִּבְלִיתְּבִּים מִבְּלִיתְים מִבְּלִיתְבִּים מִבְּלִיתְם מִּבְלְיבִּים מִבְּלִיתְם מִבְּיִבְּים מִבְּיִבְים מִבְּיִבְּים מִבְּיּבְים מִבְּיִּים מִבְּים מִבְּיִים מִבְּיִים מִבְּיִים מִיבְּים מִבְּיּים מִבְּיִים מִיּים מִינְיּים מִים מִּים מִיּים מִּיְיִים מְּיִּים מִּיְיִים מְיִּים מִּיְיִים מִּים מִיּים מִים מִּיְיבְיּים מְיּים מִים מִּיְים מִּים מִּיּים מִּים מִייְים מִיּים מִּיְים מִּיְים מִיּים מִיּים מְיּים מִּיּים מִיּים מִיּים מְיּים מִיּים מִיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מְיּים מִיּים מְיּים מְיּים בְּיּים בְּיּים מְּיְים מְּיִים מְיּים מְּיִים מְיּים מְיּים מְּיְיִים מְּיִים מְּיִים מְיּים מְיּים מְיּים מְיִּים מְיּים מְיּים מְּים מְּיבְּים מְּיּבְים מְיּבְּים מְּיבְּים מְיּים מְּיּים מְיּים

^{*} Vgl. lat. maior sum quam cui possit fortuna nocere.

Wenn die Bezeichnung des verglichenen Gegen-c. standes (der vergl. Person) dem Adj. nicht unmittelbar mit 72 beigefügt ist, wird die im Compar. liegende Hervorhebung nur durch den Artikel ausgedrückt, z. B. das größere Licht, הקטן das kleinere L. 1. 16, בנה הגדל ihr älterer Sohn [weil Rebekka nur zwei S. hatte] 27, 15.

II. Umschreibung von Adjectiven. Die hebr. d. Sprache braucht statt der Adjj., an denen sie verhältnismäßig arm ist, oft den Gen. des entsprechenden Subst.: אַחְזַּת עוֹלָם ein ewiger Besitz 17, 8; שֶׁבָט בַּרְזֶל ψ 2, 9. Als regierende Hilfssubstantiva dienen oft פעל החלמות, einjährig, איש , בעל בן der Träumer.

In solchen Zusammensetzungen tritt das den Besitz e. anzeigende Pronomen suffixum an den Gen.: הַר־קַרְשֵׁי mein heiliger Berg ל 2, 6; אלילי כסבו seine silbernen Götzen Jes 2, 20.

III. Stellung des Adjectivs. Das Adj. steht, f. wenn es Attribut, hinter dem Subst.: פיר גָּרֹכֶה eine große Stadt; עטרה זהב גרולה e. gr. Krone von Gold. Über adjectivisches Prädicat s. §85.

83. Verba mit dem Accusativ.

Accusativus etymologicus: עָ שֶׁם פַּחָדוּ פַּחָדוּ עָ עָ עָ 14, 5;83 פריבעק בעקה וְדֹלָה וּמְרָה er weinte laut u. bitterlich a. G 27, 34; vgl. νίκην μεγάλην νικᾶν etc.

Abweichend vom Deutschen werden mit dem Acc. b. verbunden: 1. regelmäßig die Verba, welche ein Vollsein u. Ähnliches oder das Gegenteil ausdrücken, z. B. ימלא ist voll von Gewaltthat 6, 13, במלא

שהוק פּרני unser Mund wird voll Lachens werden; הְשִׁבְעוּ werdet satt werden von Brot Ex 16, 12; ישֶׁרְעּדּ werdet satt werden von Brot Ex 16, 12; ישֶׂרְעּדּ הוֹלָה הוֹלְיּה מִינִם שִׁרֶץ הוֹלְיּה מִשְּׁרָם שִׁרֶץ הוֹלְיּה מִשְׁבֶּל בַּם־שְׁנִיכְם wozu soll ich euch alle beide verlieren 27, 45.

- c. 2. mehrfach die Verba des Gehens oder Kommens nach einem Ort. אָלֹד mit בּ oder אָלֹד, aber auch mit בּוֹא plocale (§20), z. B. מִצְרַיְמָה nach Äg. 12, 11, oder mit einfachem Acc., z. B. מִצְרִינְה zu seinen Thoren שְׁ 100, 4; daher Part. mit Gen.: בָּאֵר שַׁצְר־צִירוֹ die in das Thor seiner Stadt eingingen G 23, 10. אָלֹד gew. mit מָלָד od. בְּיִלָּה ; doch auch: מְרָנָה nach Charran 28, 10, הַּלֶּדָה aufs Feld 27, 5.
- e. 4. Einzeln merke: זָבֵר sich erinnern an, בָּאבְ Ehebruch treiben mit, עָבֶר dienen, מָנֶה antworten, צָּבָר sich verbürgen für, צָּבָּה befehlen, inbere (seltner mit עֵל).
- f. Zwei Accusative können stehn: 1. nach den kausativen Bildungen von denjenigen Verben, welche im Qal Einen (zwei) Acc. regieren (r. können), z. B. וַיִּלְבָּהׁ שָׁבֶּוֹ fülle dein Horn mit Öl 1 S 16, 1; וַלְבָּהֹ שִׁבְּי וֹשׁ fülle dein Horn mit Öl 1 S 16, 1; וַלְּבָּהֹי שֵׁשׁ ließ ihn Byssusgewänder anziehn G 41, 42, vgl. ψ 8, 6. 18, 33. 40. 103, 4; יוֹפְהַ אָח־יוֹסֵךְ אָח־יוֹסֵךְ אָח־יוֹסֵךְ אָח־יוֹסֵךְ אָחִרּיוֹסֵרְ אָחִריוֹסֵךְ אָחְרַיְּהַ אַשְׁבִּינִ לֵּחֶם zogen dem J. seinen Rock aus G 37, 23; שַּבְּעֵנִר חַסְבֶּךְ לַחֶם ψ 90, 14; אַבְּיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּינְ לֵחֶם 132, 15; lehren ψ 25, 4. Ebenso natürlich nach denjenigen gleich-

bedeutenden Pi'ēl- u. Hiph'ilbildungen, zu welchen ein einfach transit. Qal nicht vorkommt, z. B הְשָׁקָה נְילִרְנָי רֵיךְ, צוֹ מְילִרְנִי רַיִּרְן, נְשְׁקִרנּ בְּרְכֹת שַׁמִּרִם 19, 32; בְרְכֹת שַׁמִּרִם er segne dich mit Segnungen des H. 49. 25.

- 2. zuweilen nach Qalbildungen mit Bedeutungen, g. die den vorerwähnten entsprechen, z. B. בְּּבֶּן וְהִירוֹשׁ mit . habe ich ihn gestützt 27, 37, vgl. ψ 51, 14; מְעַר Richt 19, 5; בְּדֵן beschenken G 30, 20; מְשֵׁרְ שְׁנְאָה מְבְבוֹנִי אָ sie haben mich umgeben mit . ψ 109, 3, vgl. 5, 13. ∥ Gew. nach בָּבֵל jmdm etwas (an)thun, z. B. בְּבֶל Böses haben sie dir gethan G 50, 17, vgl. V. 15. 1 S 24, 18.
- 3. jmdn (etwas) zu etwas machen, z. B. קבים הַּעֶּשֶׁהְ h. zu Zellen sollst du sie (die Arche) machen 6, 14, V. 16. 27. 9; אב־הַמוֹן גּוֹיִם נְתְּתִּיהְ 17, 5 (doch vgl. ל Σ. 5. 20); בוֹן גּבִיר שַׁמְתִּיוֹ כָּדְּ 27, 37. β) Auch der Stoff, aus dem etwas gemacht wird, steht mehrfach im Acc., z. B. 1 K 18, 32, zuw. sogar nach dem Verb: da bildete Gott den Menschen עַּבָּר aus Staub 2, 7.
- 4. Der epexegetische Accusativ, z. B. הַּכִּיהָ אֶת־כָּלִ־אִּיְבַר i. zerschlugst sie am Kinnbacken (d. i. zerschlugst ihnen den K.) ψ 3, 8; לֹהִי נִבֶּיּנ נָבֶּיּנ נִבֶּינ wir wollen ihn nicht totschlagen G 37, 21; הוא וְשִׁיּבְּהָ הֹא זֹ, 15.

Bei Passivis steht zuweilen das logische Objekt k. im Accusativ (deutsch durch "man" annähernd wiederzugeben), z. B. רַיִּלְבֹּר לַחֲנוֹךְ אַת־עִירָר man gebar dem Ch. den ʿI. 4, 18; vgl. 21, 5. 35, 26. 41, 50. 40, 20; לאֹדיקָרַא אַבּרָם man soll deinen Namen nicht mehr A. nennen 17, 5: הַּנְּמֵל 21, 8; שְׁרַבַּרָ עַ 22, 16.

84. Verbindung zweier Verba zu Einem Begriffe.

- 84. Da die hebr. Sprache nur wenige Adverbia hat,

 a. werden nähere Bestimmungen häufig durch ein besonderes Verbum ausgedrückt (vgl. ἔτυχε παρών, ἔλαθον ἀποφυγόντες, franz. j'ai failli mourir, vient de paraître):

 בייני wiederum; הִינִיב abermals; מָהַר eilends; הִינִיב viel, u. s. w.
- c. 2. nicht selten im Inf. (ohne בּהֶלְהְ בֹּהֶלְהְ dich groß zu machen Jos 3, 7; מַהַּרְתֶּן בֹא הַיּוֹם warum seid ihr heute früh gekommen? Ex 2, 18; בְּיּוֹסְפּר עוֹד שְׂנֹא da haßten sie ihn noch stärker G 37, 5; מֹל מֹסֶךְ תֵּת soll nicht mehr geben 4, 12.
- d. ע) ל mit Inf. ist häufiger als der Inf. ohne ל mit ל 29mal, Inf. 9mal [Dt 4, Sam 1, Kg 1, Jes 2, Hi 1]; שַׁבָּב mit ל 19mal, Inf. nur הַבְּל Ex 4, 24. Jer 26, 21; לְבָל mit ל 9, זְרָ 3, Inf. nur Jes 1, 16; אָבָר gew. mit ל 15, Inf. ohne ל nur 3mal; לבל mit ל 120, Inf. 25; אַרָר mit ל 13, Inf. 1: הַלְּכָּל mit ל 63, Inf. 24, Waw u. Verb. finit. (s. §e)

Inf. 8. - β) Bei manchen Verben sind beide Ausdrucksweisen ziemlich gleich üblich, z. B. איט פרטרב לנגן ein Mann der gut verstand die Saiten zu rühren, און (Iptv) קרטרבו spielet schön.

3. als Verbum finitum mit Waw. Oft nach 3, e. z. B. רישב ריחפר grub wieder auf 26, 18; רישב ריחפר sandte wiederum 2 Kg 1, 13. אברהם ניקח אשה או nahm abermals ein Weib G 25, 1; מהרו נעלו אל־אבי zieht eilends hinauf 45, 9, vgl. V. 13. 24, 18. 20; התמהר ז רתרד 1 S 25, 23.

Das Part. von mit folgendem Part. oder Adj. bezeichnet ee. zuw. das Fortdauern oder (und) Zunehmen einer Handlung: סָּל הַנָּם denn das Meer wird immer stürmischer Jon 1, 11, vgl. 1 S 2, 26. 2 S 3, 1. (Vgl. §63e).

4. als Verbum finitum ohne Wāw. אשובה ארעה f. ich will dein Kleinvieh wiederum weiden 30, 31; ישבר שברי 43, 2; מהר המלט rette dich eilends 19, 22, vgl. י 106, 13; הֶרֶב כַּבְּסֵיִר מֵעֵיֹנִי reinige mich vielfach לְ בֹּז, 4; 15 16, 16.
5. Int. als. mtd bed fin.

B. Der Satz im allgemeinen. (§ 85-86).

85. Satzarten. Wortstellung. Copula.

I. Der (semitische) Verbalsatz beginnt mit einem 85. Verbum finitum. Da dasselbe sein Subjekt in sich a. selbst enthält (ישׁמֹר את־נפשׁה er wird . .), so hat die etwa folgende Subjektsbezeichnung eigentlich den Charakter der Apposition, z. B. לא ינום ולא יישון שמר ישראל nicht schlummert u. nicht schläft (er, nämlich) der Hüter Israels.

Gewöhnliche Wortstellung: (Negation), Verbum, b. (Subjekt), Objekt. מָלאָה הָאָרֶץ הָאָה (§83*b*) 6, 13. —

Abweichungen namentlich 1. wenn ein Satzglied hervorgehoben werden soll, z. B. Voranstellung des Subj. B. Voranstellung des Subj. מַלְּאָה הִשְּׁיאָנִי die Schlange hat mich verführt; des Obj.: מַלְאָה הִאָּרֶץ deiner Huld, Jahwe, ist die Erde voll. \$\frac{1}{2}\$. wenn die Erzählung nicht sowohl weitergeführt, als vielmehr etwas Zuständliches angegeben wird: מְלָאַ מְלָאַ הַלְּיִלְיִנִי הֹ Noah aber hatte Gnade gefunden 6, 8.

- c. II. Der Nominalsatz. A. Der einfache N. Das Subj. ist entweder ein Subst. oder Pronomen. Auch das Präd. ist ein (virtuelles) Nomen, meist Subst. (Pron.) oder Adj. (Part.), doch auch Zahlwort, Adverb oder eine präpositionelle Näherbestimmung. Die Copula (bin, bist, ist etc.) bleibt im Hebr. gew. ohne besonderen Ausdruck.
- מ. מ) Das Pron. der 3. Person dient mehrfach zur Hervorhebung des Subjektsbegriffs (bes. wenn beide Satzglieder determiniert sind), z. B. אַרָּה הַּרְּהָּרְ הַּרְּהָּרְ הַּרְּהָּרְ הַּרְּאָרָ הַרְּאָרָ הַּרְּאָרָ בְּרָבְּרִי שׁלְּשֵׁר הָּרָּא לַבְּרָרְ בְּרָבְּרִי שְׁלְשֵׁר הְּרָּא לַבְּרָרְ בְּרָבְּרִי בְּרִבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרִבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרִבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְיִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְּרִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְי בְּרָבְי בְּרָבְיִי בְּרָבְי בְּרָבְיִי בְּרָבְי בְּרָבְיִי בְּרָבְי בְּבְּרִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרְבְּרִי בְּרִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרָבְיִי בְּרִי בְּרִי בְּרָבְיִי בְּרִי בְּרִי בְּרָבְיִי בְּרִי בְּרִי בְּרִיבְי בְּרִי בְּבְיִי בְּרִי בְּיִי בְּרְיִי בְּרִי בְּיִי בְייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּייִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיי בְּיבְייִי בְּיי בְּיִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּיי בְייִי בְּייִי בְּיי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּיי בְּייִי בְּייִי בְייי בְייִי בְייִי בְּייִי בְּיי בְייִי בְּיי בְייי בְייִי בְּייי בְייי בְייי בְּי
- d. Gew. Wortstellung: Subj., Präd.; z. B. ה' מַלְכֵּנוּ J. ist unser König, אֵנִי אֱלֹהֵיכֶם Ich bin euer Gott, ה' שִּׁמְרֵה בּר Das Präd. muß voranstehn 1. wenn es nachdrücklich hervorgehoben werden soll: עָפָר אֲהָה Staub bist du 3, 19; בְּרוֹל ה' מִכָּל־הָאֱלֹהִים (so stets, wenn das Adj.

komparativisch gemeint ist); בְּבָר הַבָּל das Wasser gehört uns 26, 20 (so gew., wenn der präpositionelle Ausdruck das Verbum "haben". "besitzen" umschreibt); בי שנו לא ליי בבל 4, 9. — Das Präd. kann voranstehn: 3. wenn das Subj. ein Pronomen; 4. wenn das Subj. aus mehreren Worten besteht; 5. in Relativsätzen, wenn das Präd. ein adverbieller oder präpositioneller Ausdruck u. eng mit der Nota relationis אַשֶּׁר־בּוֹי פַרִר־עֵץ (aus mehreren Worten besteht; 5. in Relativsätzen, wenn das Präd. ein adverbieller oder präpositioneller Ausdruck u. eng mit der Nota relationis אַשֶּׁר־בּוֹי פַרִר־עֵץ (aus mehreren Worten besteht) alle Bäume, an welchen Baumfrüchte sind 1, 29.

Anm. Das Subj. wird. wenn es אהה sein würde, zuw. ausgelassen: בְּרְ מְרְנִירִּי denn er ist zu meiner Rechten ψ 16, 8. Bes. in Participialsätzen: G 32, 7; ψ 22, 9. 33, 5. 55, 20; dann gew. nach הְּנָה G 24, 30. 37. 15. 41, 1. 1 S 10, 11.

B. Der zusammengesetzte N. ist ein N., dessen Prädikat ein e. Satz ist, u. zwar entweder α) ein Nominalsatz oder β) ein Verbalsatz. Beispiele, zu α): בַּרְשָׁרֵם בַּרְשָׁרֵם der Storch. Cypressen sind seine Wohnung, d. i. des Storches Wohnung sind Cypressen. Zu β): יְשִׁמֹר צֵאֵקְךָּ וּבּוֹאֵךָ.

Das unbestimmte persönliche Subjekt "man" wird fim Hebr. ausgedrückt durch: 1. meist die 3. Plur. masc., z. B. γις man tränkte 29, 2, γις da holte man ihn eilends 41, 14. β 2. Die 3. Sing. masc., z. B. κης man nannte 11, 9. 16, 14 [Zur Entstehung dieses Gebrauches vgl. γις man keltert Jes 16, 10; griech. κηρόττει, σαλπίζει]. β 3. selten die 2. Sing. masc., bes. in der Formel γις Richt 6, 4, γις 1 S 15, 7, γις 1 G 10, 19. 30. 13, 10 "bis man kommt" [vgl. diceres, putares]. β 4. Das Passivum.

Die 3 Person of imper. 15 78:11 auch im Fen 147.7 Jan. 77 7175 78:11 18,30,6 4. 85.50,3 (fes. 15)

86. Übereinstimmung des Prädikats mit dem Subjekt.

- 86. Von der auch für das Hebr. geltenden Grundregel, a. daß das Prädikat sich in Genus u. Numerus nach dem Subj. richtet, sind folgende Ausnahmen zu merken:
- b. 1. Statt im (fehlenden) Dual stehn Adjectiva (Participia), Pronomina u. Verba im Plural, z. B. צֵינֵי הָאָדֶם
- c. 2. Constructio ad sensum. α) oft Plur. bei singularischen Subjj., die einen Collectivbegriff enthalten, z. B. יְרָאוּ מה' כָּלֹרְהָאֶרֶץ fürchten soll sich vor J. alle Welt, vgl. G 41, 57. Ebenso יַרְהָלּ, עֶּדָה , עָקהֹל, עֵדָה עָם 1 S 25, 1. Vgl. auch אַישׁרְבּיּר Pluralform wie יִשְּׁרְבֵּיל אַרְבִיר וֹמַךְ Richt 15, 10. β) Sing. bei Nominibus, die Pluralform haben, aber nur eine Einzahl bedeuten (§19d). Stets bei אַרֹיִל אַרֹיֵל וְרָבִיכֹּחְ אַרָּוֹל אֲרֹיִל וְרָבִיכֹּחְ אַרָּיִל וְרָבִיכֹּחְ אַרָּיִל וְרָבִיכֹּחְ (§197). בּעָלִים עוּ אַרְיִנְיִר וְרָבִיכֹּחְ (§197). בּעָלִיר וּרְבִיכֹּחְ (§197). בּעָלִים עוּ בּבְּעָלִיר וּרְבִיכֹּחְ (§197). בּעָלִיר וּרָבִילַחְ אַרָּרֹל אֲרֹיִנ וְרָבִיכֹּחְ (§197). בּעַלִיר וּרָבִילַח (§197). בּעַלִיר וּרָבִית וְּהָשׁר (§197). בּעָלִיר וּרָבִילַח (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבּילַח (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבִית (§197). בּעַלִיר וּרָבְיל (§197). בּעַלִיר וּרָב (§197). בּעַלִיר וּרָב (§197). בּעַלִיר וּרָב (§197).
- 3. Zu Pluralen "welche Tiere, Glieder oder Lebloses bezeichnen, tritt das Verbalprädikat gern im fem. sing.*, z. Β. לא המעד אָשׁרָיו nicht wanken seine Schritte ψ 37, 31; אַטָּרוני עָנְהָה בָּנוּ haben wider uns gezeugt Jes 59, 12; בַּהְמוֹת שֶּׂרֶה הְעֵרֹג das Vieh des Feldes lechzt Joel 1, 20; vgl. ψ 18, 35.
 - e. אָרֶהֶר הְּהֶבֶּרְהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בְּרוּהְ בִּרוּהְ בִּרוּהְ בִּרוּהְ בִּרוּהְ עַרוּהְ עַרוּהְ Wendungen (namentlich wenn das pluralische Subj. ein Part.) ist der Sing. des Präd. als distributiver zu erklären (jeder von ihnen, ein solcher).

^{*} Femin. im Sinne des Neutrums; vgl. §18a; griech. τὰ κακὰ γίγνεται, τὰ πρόβατα βαίνει.

4. Das Verbal-Prädikat, wenn voranstehend, bleibt f. oft im masc. sing., z. B. יְהֵי מְאֵרֹת es sollen Lichtkörper sein 1, 14, vgl. 12, 16. 13, 6; הַבְּיָבָה אֲשֶׁר הַבִּיא שִׁפַּחָתְהְּ Σ 18. 13, 6; הַבִּיאָה אַשֶּׁר הַבִּיא הַ אַשֶּׁר הַבִּיא הַ אַשָּׁר הַבִּיא הַ אַנְּאָר הַבְּיאָה 1 S 25, 27. Vgl. ψ 57, 2. 124, 5.

Mehrfach steht das verbale Prädikat, wenn Impf.. statt im g. fem. pl. im masc. pl., z. B. קִינֹהֶרָהְ לֹא רָחָבּוּ עָּבְּרֹיִם עָּבּוֹיִם עָּבּוֹיִם עָּבּוֹיִם עָּבּוֹיִם עָּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַבּיּיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַבּּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבּוֹיִם עַּבְּבּוֹיִם עַּבְּבּוֹיִם עַּבְּבּוֹיִם עַּבְּבּוֹיִם עַּבְּבּוּ עַּבְּבּוֹיִם עַבְּיִם עַּבְּבּוּ עַבְּבּוּ עַבְּבּוֹיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִם עַּבְּיִים עַּבְּיבִים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִים עַּבְּיבִים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבְים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבְּים עַּבְּיבִים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבּים עַבְּיבִּים עַּבְּיבּים עַבְּיבִּים עַבְּיבָּים עַּבְּיבָּים עַּבְּיבָּים עַּבְּיבּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבָּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבִּים עַּבְּיבּים בְּיבִּיבְים בְּיבִּים בּיּבִּים עַבְּיבִּים בּיּבְיבָּים בְּיבִּיבּים בּיּבְּיבּים בּיּבִּיבּים בּיּבְיבָּיבִים בְּיבִּיבְיבָּים בְּיבִּיבְּיבָּים בּיּבְיבָּים בּיּבְיבָּים בּיּבְיבָּים בּיּבְיבָּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּים בּיבּיבּיבּיבּיבּיבּיי

102. 28; bes. bei שַּׁנְּיִם u. שָׁנִים.

- 5. Besteht das Subj. aus einem Nom. mit folgendem h. Gen., so richtet sich das Präd mehrfach nach dem Gen., wenn dieser den Hauptbegriff enthält, z. B. בּוֹרֶים הַתִּים die Bogen der Helden sind zerbrochen 1 S 2, 4; מְסָבֶּר יָמֶיהְ וַבִּים die Zahl deiner Tage ist groß Hi 38, 21; so fast stets bei בּּוֹרֵים.
- 6. Gehört das Prädikat zu mehreren durch ז "und" i. verbundenen Subjj., so steht es, wenn auf dieselben folgend, im Plural (z. B. 8, 22); wenn ihnen vorangehend, nicht selten im Sing., weil das erste Subj. das wichtigste zu sein pflegt, z. B. רָבֹא לֹחַ וּבָנִיר וְאָשׁׁהוֹ וּנְשֵׁי בַּם־בֹאָה וְיִלְדֵיהָ 7, 7; בַנִיר אָתוֹ אֶלֹ־הַתְּבָה 33, 7; vgl. 3, 8. 9, 23. 44, 14.

C. Besondere Arten von Sätzen. (§ 87-91).

87. Relativsätze.

A. Grundregel: Die Relativsätze werden meist 87. durch אָשֶׁר (§ 16d) eingeleitet.* Im übrigen ist ihr a. Bau wesentlich der selbständiger Sätze. Beispiele: הַּצְאַרָּה, relat. הְּנֵאָרָה אָבֶּיר בָּאַרְ אַבֶּיר בַּאַרָּים ווֹר ich habe dich aus Ur Kaśdîm herausgeführt,

^{*} Dichterisch auch durch τι (ψ 9, 16, 142, 4) und τις (ψ 74, 2, 78, 54, 104, 8), Vgl. Delitzsch zu Jes 43, 21.

יבי מֹי מֹי הר' מ'י בֹּי וֹר הֹי מֵיֶר הֹי מֵיִר הֹי מֵיָר הֹי מֵיִר הֹי מֵיר הַבְּי מִיר מֹי וֹסַרְ אֲשֶׁר הַר מ' אַתִּר וֹח מִּבְרְהֶּם אֹתִר זְּיִבְּרָ אֲשֶׁר מִי אַתִּר מ' אַתִּר מַבְּהַוְּ וֹנִם וֹח אַנִּירִים וְאַר מִיּבְּרָ וֹיִם בְּהַן כֹּוֹט מַבְּרָ מִיִּבְּרָ מַבְּרָ וֹשִׁר בְּהַן כֹּוֹט מֹי das M, zu welcher ich sagen werde; אֲשֶׁר אַבְּלִרְמְשֶׁבּר בְּבֶּרְ וֹבְלְתִר אֲבֶלְרִמְשֶּבּר וְבִּיּתְ מִבְּר מִבְּבָּר מִבְּבָּר מִבְּר מַבְּבּר מִבְּבָּר מַבְּבּר מִבְּבָּר מַבְּבּר מִבְּבָּר מַבְּבּר מַבְּבּר מַבְּבּר מָבְּבּר מָבְּבּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָר מִבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבָּב מַבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מָבְּבָּר מְבָּבְּר מְבָּבְּר מְבָּבְּר מְבָּבְר מְבִּבְּר מְבָּבְר מְבִּבְּר מְבָּבְר מְבָּבְר מְבִּבְּר מְבְּבָר מִבְּבָּר מְבִּבְּר מְבִּבְּר מְבִּבְּר מְבָּבְר מְבִּבְר מְבִּבְּר מְבִּבְּר מְבִּבְר מְבִּבְר מְבִּבְּר מַבְּבָּר מִבְּבְּר מְבִּבְּר מְבִּבְר מְבִּבְר מְבִּבְר מְבִּבְר מְבָּבְר מְבִּבְר מְבְּבָר מִבְּבְר מְבְּבָר מִבְּבְר מְבִּבְר מְבִּבְר מִבְּבְר מְבִּבְר מְבִּבְר מְבְּבָר מִבְּר מְבִּבְר מִבְּבְר מִבְּבְר מַבְּבְר מִבְּבְר מִבְּבְר מִבְּבְר מִבְּבְּר מְבְּבְר מִבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר מְבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְּר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּיר מְבּב מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבּיר מִבְּבּר בּבְּבּר בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּב בְּבְּבְר בְּבְּבְר בְּבְּבּר בּב בּבּב מּב sen Hand der rote Faden war.

- Über die häufige Verbindung adverbiellen u. präpositionellen
 Prädikats mit אָשֵׁי vgl. §85d5.
- c. Das Wort, auf welches אָשֶׁר sich bezieht, bleibt im Rel.-satze ohne Ausdruck: α) stets, wenn ein im Nom. stehendes Pronomen anzuwenden wäre, z. B.: אָתוֹ הֵם die K., welche mit ihm (sind, waren) אַהָּר בָּאָרָין יִּנְרָע ; זְּלָרָקִיע אָשֶׁר בְּאָרֶין זְּלֶע אָשֶׁר בְּאָרֶין יִּנְרָע ; זְּלָע אָשֶׁר בְּאַרָין הַּגָּן זְּלֶע אָשֶׁר בְּאָרֶין יִּנְרָע ; זְּלֶע אָשֶׁר בְּתוֹךְ הַגָּן 5, 18.
- d. α) Ausnahmen z. B. אוֹר לְּגַּ מְזַרְעֵּךְ מְּשֶׁר לֹּגַּ מְזַרְעָּךְ הוּא jeglicher Fremdling, welcher nicht von deinem Samen 17, 12, vgl. 7, 2;
 קל־תֶּמְשׁ מֲשֵׁר הוּא־חַר 9, 3, (קבל־תָמְשׁ מֲשֵׁר הוּא־חַר 9, 3, ניוֹן Adj.). Vgl. §85ca. | β) In einem Verbalsatz steht das Complement nur 2 Kg 22, 13.

Häufig steht אָשֶׁר "derjenige, welcher", "das- g. jenige, was". Dann wird die Präposition, welche vor dem weggelassenen Pronom. demonstr. hätte stehn sollen, unmittelbar vor אַשֶּׁר gesetzt, z. B.: 'רַּרַע בְּעֵרנֵר ה' und böse war . . das, was er gethan hatte 38, 10; ממר אלי אתן und das, was ihr mir sagen werdet, werde ich geben 34, 11, vgl. 18, 17. 39, 23. 41, 55; אָטֶר־עָשִירָת לּוֹ das, was du ihm gethan hast 27, 45, vgl. 9, 24. 28, 15. 34, 28. 44, 1; und er sagte dem, welcher über sein Haus (gesetzt) war, d. i. seinem Haushofmeister 43, 16, vgl. 44, 4; ילאשר בבתיכם und für die, welche in euren Häusern sind 47, 24; höre auf mich לאשר in bezug auf das, was ich dich heiße 27,8; und von dem, was unsrem Vater gehört, hat er all dies erworben 31, 1; mache sie zu Oberhirten über das, was mir (an Vieh) gehört 47, 6; מָשֶׁר יִמָּצֵא אִתּוֹ יָהְיָה־לִּי עֲבֶּד derjenige, bei welchem er (der Becher) gefunden wird, soll mir Knecht sein 44, 10.

Einige Male Status constructus (§21h) vor dem h. durch אָשֶׁר פֿוֹסָך אָשָׁר יוֹסַך אָסִיּר שָׁם eingeleiteten Satz: מְקוֹם אָשֶׁר יוֹסַך אָסִיּר שָׁם der Ort, wo J. gefangen war 40, 3, vgl. 39, 20.

- k. auch wenn אֲשֶׁר gleich "derjenige, welcher" sein würde, z. B. הְּוֹעֲבָה יִבְּחַר בָּכֶם ein Greuel ist der, welcher euch erwählt Jes 41, 24.

88. Bedingungssätze.

88. אָם bezeichnet die reine Bedingung, entspricht also a. dem latein. si, dem griech. εί. בו als Bedingungspartikel bedeutet "gesetzt daß", vgl. griech. ἐάν. Lehrreich für den Unterschied von מר und בו ist Ex 21, 2 ff. בו מו

steht, wenn die Bedingung als nicht erfüllt oder nicht erfüllbar bezeichnet wird.

מ) Der Hauptsatz wird häufig durch ז consec. ein- b. geleitet, z. B. 18, 26. 24, 8. 41. 33, 10, seltener durch ז copul. (אַרְמָּיָהָ so will ich zur Rechten gehn 13, 9, vgl. Jer 15, 19). אוֹן אָן זע המה אוֹן זער מוּן זער פּר זיין אַר זיין אָר זיין אַר זיין אַר זיין אַר זיין אַר זיין אַר זיין אַר זיין אָר זיין אָר זיין אַר זיין אָר זיין אָר זיין אַר זיין אָר זיין אַר ז

Inbetreff der im eigentlichen Bedingungssatze vor- c. kommenden Tempora ergibt sich das Wichtigste aus den folgenden Beispielen: אם־לא ירד אחיכם הקטן אתכם wenn euer jüngster Br. nicht mit euch herabkommt. so werdet ihr . . . 43, 4; zuw. das Perf. gleich dem lat. Fut. exact.: jeder in Jerus. Übriggebliebene wird heilig genannt werden, אם רַהַץ אַרֹּבִי wenn Gott abgewaschen haben wird Jes 4, 4, vgl. G 43, 9. Perf. zum Ausdruck einer als bereits erfüllt angenommenen Bedingung: אָם־נָא מָצָאתִי הָן בְּעִינֶיהְ אַלֹדנָא תַּעָבֹר wenn ich, wie ich wünsche, Gnade gefunden habe, so ... 18, 3, vgl. 33, 10. 47, 29. אַמריני אַתיני אַתיני אָמריני אָמריני אָמריני אַתיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אָמריני אַמיני אַריאָדיני אָמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אָמיני אַריאָדיני אָמיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַמיני אַריאָדיני אַריאָדיני אָריאָדיני אָמיני אַריאָדיני אָמיני אַריאָדיני אַריאָדיני אָריאָדיני אָריאָדיני אָריאָדיני אָריאָדיני אָריאָדיני אָריאָדיני אַריאָדיני אָריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אָריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אָריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיי אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיני אַריאָדיי אַרייי אָריאָדיי אַריאָדיי אַרייי אַרייי אַריאָדיי אַרייי אַריייי wenn du (jetzt) unsren Br. mit uns sendest, so ... 43, 4, vgl. 20, 7. 24, 49. — לה הַכְמה יַשִּׂכְּילֹר זֹאַת wenn sie weise (geworden) wären, würden sie dieses einseln Dt 32, 29; לוּ עַמִי שֹׁמֵע לִי כִּמְעָט אוֹיְבֵיהֶם אַכְּוִיע wenn mein V. (jetzt) hörte, würde ich ihre Feinde demütigen יְכִי יַשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים . . . וְאֶמֵרְהָּ אֲלֵיהֶם | 15. — 81, 14. וֹכִי יַשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים und wenn die F. hören werden . . ., so sage zu ihnen Jer 38, 25; פרדתפנר בשבט לא ימות Prov 23, 13.

- d. לוֹלֵא לוֹלֵץ , wenn nicht, gew. mit dem Perf. verbunden (denn es bedeutet: "wenn nicht wäre, was doch ist"). י לוֹלֵי אֵלֹהֵי אָבִי . הְיָה לִי כִּי עַהָּה רֵיקָם שִׁבַּחְתָּיִי wenn nicht der G. m. V. für mich gewesen wäre, wahrlich so hättest du mich mit leeren Händen ziehn lassen 31, 42; לוֹלֵא wenn wir nicht gezögert hätten, so . . . 43, 10, vgl. 1 S 25, 34. Jes 1, 9. ψ 27, 13.
- e. Bedingungssätze ohne Bedingungspartikel. Wenn im Deutschen die Bedingungspartikel weggelassen wird, tritt, wie in Fragesätzen, das Verbum vor das Subjekt, so daß man gleich erkennt, daß es sich nicht um ein Faktum handelt. Anders im Hebräischen. Da eignet, ihrer Natur nach, namentlich folgenden Verbindungen leicht die Bedeutung hypothetischer Sätze: a) zwei Perfectis mit τ consec.; β) dem doppelten Jussiv; γ) dem Iptv, welchem ein andrer Iptv oder Jussiv (Voluntat.) folgt. — Beispiele. α) Bei mir sind junge Tiere הלתה (und man wird sie zu sehr treiben u. sie werden sterben, d. i.), und wenn man sie zu sehr treibt, so werden sie sterben 33, 13; ... וקרהר אסון und wenn ihn e. Schaden trifft, so werdet ihr mich in die Grube bringen 42, 38; רדה אחרי האנשים jage den M. nach u., wenn du sie erreicht hast, sage ihnen 44, 4, vgl. 44, 22. — β) אָשָׁה איהר לילה wenn du Dunkelheit machst, so ist es Nacht ל 104, 20 (vgl. §47/). - ץ) זאת עשר החיר dies thut u. lebet d. i. wenn ihr dies thut, so werdet ihr leben 42, 18; נְחְיה 'הרה' בֶּחְיה Am 5, 6; בְּחְיה שָׁמֹר מִצְוֹתֵר נֶחְיה לֹיִה אָ Prov 4, 4; auch ohne Wāw: פַּקַח־עֵינִיהְ שָׂבַע־לָחֶם Prov 20, 13; הַרְבּרּ עָלֵר מָאֹר מֹהֵר רּמִתָּן רְאָתְּנָה wenn ihr auch

viel an Kaufpreis . . . verlangt, so will ich es doch geben G 34, 12.

Viele Stellen können ebensogut als Bedingungssätze nach §e7 f. wie als Finalsätze nach §46c erklärt werden; vgl. noch Prov 3, 9f. 4. 8. 20. 22. Beachte Am 5, 14 קַבֶּל בְּיָלֵי בְּלַבְּעָן הַּוֹּעִי עוֹבָּל עִינִין הַּוֹּעִי עִוּבְּע מִינִי לְּבָעוֹן הַּוְּעָב nimm Zurechtweisung an, damit du weise werdest.

89. Wunschsätze (Bittsätze).

2. durch den Voluntativ, z. B. אָשְבָּעָה ich möchte b. satt werden לְ 17, 15; אַרְעָה ich möchte wissen 39, 5; מֹר שִּבְּעָה בָּא וְאֶקבָּרָה בָּא וְאֶקבָּרָה בָּא וְאֶקבָּרָה בָּא וְאֶקבָּרָה בָּא וְאֶקבָּרָה בָּא וְאֶקבּרָה בָּא וְאֶקבּרָה בּא נֹר möchte (bitte, laßt mich) hinaufziehn und . . . G 50, 5.

Nicht selten werden Wunschsätze durch wünschende d.

Fragen umschrieben, z. B. מֵל רְשָׁמֵלֵי שׁפֵּט wer wird mich zum Richter einsetzen?, d. i. möchte man mich z. R. einsetzen 2 S 15, 4, vgl. 23, 15. ψ 60, 11; מֵל־רְמֶּלְּרְלֵּי אֲבֶר wer wird mir Flügel geben?, d. i. wenn ich doch Flügel hätte ψ 55, 7; מֵל רְמֵלְ רְשׁרְאֵל רְשׁרְאֵל שִׁ מִל רְמֵּלְ בְשׁרְאֵל סִי יִמְּן בְאֵלוֹן יְשׁרְאֵל יִשְׁרָאֵל סִי יִמְּן בְּאֵלוֹן יְשׁרְאֵל יִשְׁרָאֵל o wäre es Abend Dt 28, 67. — מֵל רְתַּלְ בְּחָרִישׁרּן steht zuw. geradezu als Wunschpartikel z. B. מֵל רְתֵּלְ בְּתְּרֵישׁרִן בְּתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן הַתְּרִישׁרִן o möchtet ihr doch gänzlich verstummen Hi 13,5; מֵלְיִבְּיִלִּי תַּעְבְּיָנִי מִּחְרִישׁרִן הַבְּרֵע מִשְׁרִיל תַּעְבְּיָנִי מִי וְמֵּן הַבְּרֵע מִּתְרִישׁרִן הַ מְּרִישׁרִן הַבְּרֵע מִּתְּרִישׁרִן הַבְּרֵע מִי וְמֵּן בְּעָּרִישׁרִן הַבְּרֵע מִּתְּרִישׁרִן הַבְּרֵע מִּתְרִישׁרִן הַבְּרֵע מִּתְרִישׁרִן הַבְּרֵע מִיִּרְישׁרִן הַבְּרֵע מִי וְמֵּרְ הַּבְּרֵע מִּתְּרִישׁרִן הַבְּרֵע מִּתְרִישׁרִן הַנְּיִי בְּתַּרְישׁרִן הַבְּרֵע מִיּרִישְׁרָן הַיְּבְּעְיִבְּיִי מִּבְּיִבְּיִי מִּבְּרָב מִּבְּרָי מִּבְּבְּיִר מִּבְּרָב מִּיִּבְּיִי מִּבְּבְּיִר מִּרְרִישְׁרְן בּבְּבְּיִר וְתַּבְּר בְּעִבְּרִי מִּבְּבְּיִר בְּעִּבְּיִי בְּיִי בְּעִּרְ בְּבְּיִי בְּעְּיִי בְּעְבְּיִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעִבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעְיּבְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּעִי בְּיִי בְּעְיִי בְּיִי בְּיּי בְּיִי בְּי בְּיִי בְּיּבְיי בְּיּי בְּיִי בְּיִּי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיי בְּיּי בְּיּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיּי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיי בְּיּי בְּיּי בְּיי בְיּי בְּיי בְּיּי בְּיוֹי בְּיי בְּיִי בְּיִי בְּיִי בְּיּי בְּיִי

e. Als Wunschsätze ohne Verbum und ohne Wunschpartikel merke die Formeln: שָׁלוֹם לֶכֶם Friede sei mit euch, vgl. 1 S 25, 6; בָּרוּהָ אַבְרָם gesegnet sei Abram G 14, 19; 'בּרוּהָ הַבֶּבֶר ;בַּרוּהָ הַ Jer 17, 5. Ähnlich עַל־עַמְהָּ ψ 3, 9, vgl. G 27,13.

. 90. Schwursätze (Beteuerungen).

- 90. Schwursätze werden gew. durch das Verbum משבּמ ausdrücklich als solche bezeichnet (doch auch einfach partikeln einseleitet: רָּיֹאמֶר 14, 22 etc.). Der dann in direkter Rede folgende Inhalt des Beschworenen wird meist durch Schwurpartikeln eingeleitet: אָם "wahrlich nicht", אַם־לָּאָר בְּאַבֶּי אָם־רְבֹאָר אֶל־מְנֹּחָתר. wahrlich", z. B.: יְמַבְּלְּהָר בָאַבֶּי אָם־רְבֹאַר אָל־מְנֹהְתָּר. wahrlich, sie sollen nicht zu meiner Ruhe eingehn בְּי רְבַּרְרְ אָשִׁר עָשִׂיתְ אֶת־הַדְּבֶר הַהֶּה . . . בִּי־בְרֵךְ אָשִׁר עָשִׂיתְ אֶת־הַדְּבֶר הַהֶּה. . . אַבֶּרֶכְהְּבָּר הַהָּב, wahrlich, weil du dies gethan hast, darum will ich dich segnen G 22, 16.
- b. Diesen Schwurpartikeln geht meist noch eine Beteuerungsformel voraus. Merke bes.: מ) היהי so wahr Jahwe lebt: חַר־ה' אָם־רוּמֵת er soll nicht getötet werden 1 S 19, 16; בְּרַבְּיֵהֶת אַהַם ihr seid Kinder des

Todes 1 S 26, 16, vgl. 2 Sam 12, 5. — אָרַיאָרָר so wahr Ich lebe: הַיְּשָׁר בְּמוֹת הַרְשָׁע בְּמוֹת הַרְשָּׁע so wahr Ich lebe: הַיְאָרָר הֹי אָם־אָּהְפֹּץ בְּמוֹת הַרְשָּׁע Ich habe nicht Gefallen am Sterben des Gottlosen Ez 33, 11. — אָבּיבְּה יְרָתר יְרֵיר אָבּרְה יְרֵיר אָבּיבְּה so wahr J. lebt u. bei deinem Leben, z. B. 2 K 2, 2, wo folgt: הֵילְבָּר אָבּרְעָה אָבּרְעָה אָבּרְעָה אָבּרְעָה אָבּרְעָה אָבּרְעָה אָבּרְעָה הֹי so wahr Ph. lebt, ihr werdet nicht von hier fortgehn G 42, 15. — בּ) הַרְלְּתִר יְרֵר אֶבֹרְת וֹבְּרָע הַבְּעָבָה ich werde nicht nehmen. — בּרָי הְבֵּרֶב הַּבְּעָב הַּ בַּרָר הְבֵּרֶב הַבְּעָב מָב בּרָי הַבְּעָב הַ מַבְּרָב הַ בַּרָב הַבְּרָב הַ בַּרָב הַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ בַּרָב הַבְּרָב הַ בַּרְבָּר הָבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ בְּרָב הַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְרָב הַ מַבְּרָב הַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הְיִבְּיבְר הָבְּיִב הְּבָּר הָּבְּרָב הַ מַבְּרָב הַ מַבְּרָב הְיִבְּיב הְיִבְּיבְּר הַ מְבְּרָב הְיִבְּיבְּר הַיְבְּיב הְיִבְּי הָּבְּיב הְיבָּר הָּבְּיב הְבָּב הְיבְּיב הַ בְּיבְּבְיב הַיּבְּיב הַ מִּבְּבְּבְּי בְּיב הַיּ מַבְּיבְי הַיּבְּי הַ בְּבְּבְי הַיּבְּיב הַיּ בְּיבְּי הַיּ מְבְּיבְּי בְּיבְי הַיּבְּי בְּיבְי הַיּבְּי הַיּ מִבְּי בְּיב הַיּבְּי בְּיּב בְיבְּי בְּיב בְּי בְּבְּי בְּבְיבְּי בְּבְי בְּבְיב הַיּבְּי בְּבְי הַיּבְּי בְּי בְּבְי הַיּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּבְי בְיבְּי בְּבְי בְּבְּבְי בְּבְּי בְּבְי בְּבְי בְּבְיּי בְּיְבְיבְי

לפובר לפוב

^{*} הַ in diesen Formeln ist Nebenform des Adj. הַ (lebendig), entstanden durch Zusammenziehung von aj in \hat{e} .

- w., das Haupt Elisas soll heut nicht auf ihm bleiben, vgl. noch 1 S 3, 17. 25, 22. 1 K 20, 10.
- e. ¬Ξ, welches in allen vorerwähnten Stellen eigentlich "es ist der Fall, daß" bedeutet und von da aus affirmative Bedeutung gewinnt, wird auch wie das anführende őτι zur Einführung der direkten Rede gebraucht u. bleibt dann unübersetzt. Vgl. 26, 9. 27, 20. 29, 33 u. s. w. (An manchen dieser Stellen dürfte noch ein Rest der Grundbedeutung erhalten sein.)
- f. Die als Fragepartikel erwartet stets verneinende Antwort. So hat Die geradezu den Sinn einer Negation angenommen (wie stried den einer Bejahung); u. daraus folgt weiter die Verwendung von Sie die mositiven Sinne. Gew. erklärt man den Gebrauch von Die u. Sie in Schwursätzen aus dem hypothetischen Die durch Annahme einer Ellipse. Aber die Ergänzung der Sch erwähnten Verwünschungsformel wäre überall, wo von einem Schwören Gottes die Rede ist, widersinnig (vgl. auch 2 S 19, 8. 2 K 3, 14); auch findet diese Formel sich an einigen Stellen, wo sie nicht als Hauptsatz zu einem hypothetischen Schwursatze gedeutet werden kann (1 S 14, 44. 1 K 2, 23; 1 S 20, 13. 2 S 3, 35).

91. Übergang participialer, bezw. infinitivischer Konstruktion in die Oratio finita.

Wenn auf ein Part, oder einen Inf. andre Verbagt, folgen, welche, als nebengeordnete, gleichfalls im Part. a. oder im Inf. stehn sollten, fährt der Hebräer gern, den Satzbau verändernd, mit dem Verbum finitum fort. Wir müssen dann im Deutschen nach dem Part. das entsprechende Relativum, nach dem Inf. die Konjunktion hinzufügen (bezw. hinzudenken).

α) Wo das Part. sich mit "wer immer, wann immer" b. (ος ἄν, ἐπειδάν) übersetzen läßt, folgt das Perf. mit ٦ consec. (bezw., wenn dies Waw vom Verbum getrennt ist, das Impf.); β) we von einem bestimmten Faktum die Rede ist, folgt das Impf. mit 7 consec. (bezw., wenn dies Waw vom Verbum getrennt ist, das Perf.). Beispiele: a) Wer in der Stadt bleibt, wird sterben, על־הַכְּשׁבְּים wer aber hinausgeht u. den Chaldäern zufällt, wird leben Jer 21, 9; - wenn Waw vom Verb getrennt ist, frequentativ: Jes 5, 23. Prov 7, 8 (so auch ohne Wāw Impf.: Jes 5, 8. Prov 2, 14). β) מי־אָפּוֹא הוּאַ הַצְּד עַיְד וַלְּבָא לִי τίς οὖν ὁ θηρεύσας μοι לאל הענה אתי ביום ? 27, 33; לאל הענה אתי ביום עמדי עמדי dem Gotte, welcher mich erhörte u. (welcher) mit mir war 35, 3, vgl. ψ 18, 33; — wenn Waw vom Verbum getrennt: ההלכים לההת מצרים ופי שאלה welche nach Ägypten hinabziehen u. mich nicht befragt haben Jes 30, 2, vgl. Prov 2, 17. | Lehrreich für den Unterschied ist Jes 48, 1.

Beispiele für den Inf.: עַר־שׁוּב אַבּ־אַחִיבּ מִמְהּ וְשֶׁכַח c. bis der Zorn deines Br. sich von dir wendet u. er ver-H. Strack, Hebr. Gramm. 3. Aufl.

gißt 27, 45; warte sieben Tage שַּרְבּוֹאֵר אֵלֶיהְ וְהוֹּדַעְתִּר לְהְּ שׁנִי אַלִיהְ וְעְשָׁה עִנְילְ מִצְּדְקְתוֹּ וְעְשָׁה עִנְילִ שִׁה עִנְילִ מִצְּדְקְתוֹּ וְעְשָׁה עִנְילִ שִּׁה עִנְילִ עִנְילִ עָנְיִר עַנְיִר עַנְיִר עְנִיר עַנְיִר עְנִיר עַנְיִר עִנְיִר עִנְיִר עִנְיִר עִנְיִי עְנִירְי עִבְּיִר עִנְיִר עִנְיִר עִנְיִּר עְנִירְי עִבְּיִּרְי עִבְּיִים עַנִּיִּי עְנִייִּר עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִּי עְנִייִ וְעִלְיִבְי עְבִּיְרִי עְבִּיְרִי עִבְּיִים עַבְּיִים עַבְּיִבְיי עִבְּיִים עַבְּיִים עַבְּיִים עַבְּיִים עַבְּיִים עְבִּיִּים עַבְּיִים עְבִּיִּים עְנִייִּים עְנִייִּים עְנִייִּים עְנִייִּים עָּבִייִּם עָּבְּיִים עַבְּיִים עַּבְּיִים עַבְּיִים עַּבְּיִבְים עַּבְּיִים עַּבְּיִבְייִם עִּבְּיִים עַּבְּיִים עַּבְּיִּים עִּבְּיִים עַּבְּיִּים עִּבְּיִים עִּבְּים עִּבְּיִבְּים עִּבְּיִבְּים עַּבְּיבְּיִבְּים עַּבְּיבְּיִים עַּבְּיבְּיִים עַּבְּיבְּיִים עַּבְּיבְּים עִּבְּיבְּים עִּבְּיִבְּים עִּבְּיִים עִּבְּיִּבְים עִּבְּיִים עִּבְּיִבְּים עִּבְּיִים עִּבְּיִּבְיִּים עִּבְּיִּים עִּבְּיִּים עִּבְּיִּים עַּבְּיִּיִּים עִּבְּיִים עַּבְּיִּיִּים עַּבְּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּבְּיִים עְּבִּיּיִים עְּיִּיִּים עַּיִּיִּים עַּיִּיִים עִּיִּיִּים עִּבְּיִים עִּבְּיִּים עְּיִּיִּים עְּיִּיִּים עְּיִּיִים עְּיִּיִּים עְּיִּיִים עְּיִּיְיִּיְּעִייִּים עְּיִּיִּיִּיְיִי עְּיִּיְיִּים עְּיִּיְיִי עְּיִּיּים עְּיִּיּים עְּיִּיּיּים עְּיִּיּים עְּיִּיְיִּיּים עְּיִּיּיִּיְיִי עְּיִּיּיּים עְּיִיּיִיּיִּייִּייִי עְיִּיּים עְּיִּיּיִּיּיִייְּיִייִּיְיִייִייְּיִייִּיְיִייִּיְיִּיּיִייִּיְיִייִּיְיִּיּיִּיְיִּיְיִּיְיִּיִּיְיִייִּיְיְיִיּיִּיְיִּיִּיְיִיּיִּיִּיְּיִיִּיִּיִּיְיִּיְיִּיְיִּיִייִּיְיִייְיְיִּיְיִּיְיִּיִּיְיִּיְיִייִּיְיִּיְיִיּיִי

Anhang.

Litteratur.

I. Einleitendes.

M. Steinschneider, Bibliographisches Handbuch über die theoretische und praktische Literatur für hebräische Sprachkunde. Leipzig 1859. XXXVI, 160 S. [Vgl. J. Gildemeister, Zeitschrift der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft 1860, S. 297 ff.]

Wilh. Gesenius, Geschichte der hebräischen Sprache und Schrift.

Leipzig 1815. VIII, 231 S.

V. E. Loescher, De causis linguae Ebraeae. Francofurti et Lipsiae 1706. 496 S. 40.

S. D. Luzzatto, Prolegomeni ad una Grammatica ragionata della lingua

Ebraica. Padua 1836. 234 S.

Franz Delitzsch, Jesurun sive Prolegomenon in Concordantias Vis Ti a Julio Fuerstio editas libri tres. Grimma 1838. XVI, 260 S. Ant.-J. Baumgartner, Introduction à l'étude de la langue hébraïque. Paris (Genf) 1887. 97 S.

B. Pick, The Study of the Hebrew Language among Jews and Christians, in: Bibliotheca Sacra 1884, S. 450-477. 1885,

S. 470-495.

Über die Arbeiten der Juden des Mittelalters vgl. H. Strack in: Lehrbuch der neuhebräischen Sprache und Litteratur von H. L. Strack u. C. Siegfried, Berlin (H. Reuther) 1884, S. 107—116.

Ant. J. Baumgartner, De l'enseignement de l'hébreu chez les protestants.

Genf 1889. 48 S.

II. Wörterbücher.

*Wilh. Gesenius, Thesaurus philologicus criticus linguae Hebraeae et Chaldaeae V^{is} Tⁱ. Editio altera secundum radices digesta priore germanica longe auctior et emendatior. Lipsiae. Vol. I: 1835; vol. II: 1840; vol. III, 1 (عَوْمُونُ): 1842; vol. III, 2: 1853 (composuit Aemil. Roediger); III, 3: 1858 (indices, additamenta et emendationes digessit et edidit Aem. Roed.). 1522 + 116 S. 40.

Wilh. Gesenius, Hebräisches und aramäisches Handwörterbuch über das Alte Testament. Bearbeitet von F. Mühlau u. W. Volck. 11. Aufl. Leipzig 1890. XII, 931 S.

Jul. Fürst, Hebräisches und chaldäisches Handwörterbuch über das Alte Testament. Dritte Auflage bearbeitet von Victor Ryssel.

Leipzig 1876. XLVIII, 806, 667 S.

Paul. Martin. Alberti, Porta linguae sanctae. Budissae 1704. 1259 S. 40. [B. Davidson], The Analytical Hebrew and Chaldee Lexicon: consisting of an alphabetical arrangement of every word and inflection contained in the O. T. Scriptures, precisely as they occur in the sacred text, with a grammatical analysis of each word and lexicographical illustration of the meanings. London 1848. 90, 784 S. 40.

Friedrich Delitzsch, The Hebrew Language viewed in the Light of

Assyrian Research. London 1883. XII, 73 S.

- -, Prolegomena eines neuen hebräisch-aramäischen Wörterbuchs

zum Alten Testament. Leipzig 1886. IX, 217 S. W. Wright, The Book of Jonah in four Oriental Versions, namely Chaldee, Syriac, Æthiopic and Arabic, with Glossaries. London & Leipzig 1857. X, 148 S.

III. Konkordanzen.

Isaak Nathan, מאיר נחיב. Venet. 1523. fol.

J. Buxtorfi Concordantiae Bibliorum Hebraicae . . . Accesserunt novae concordantiae Chaldaicae . . . cum praefatione . . . per J. Buxtorfium filium. Basileae 1632. fol.

----, Concordantiae Bibliorum Hebraicae et Chaldaicae [auctae et

emendatae ab] editore Bernh. Baer. Stettini 1867. 40.

J. Fuerst, Librorum sacrorum Vis Ti concordantiae Hebraicae atque

Chaldaicae. Lips. 1840. fol.

Christian Nolde, Concordantiae particularum Ebraeo-chaldaicarum in quibus partium indeclinabilium . . . natura et sensuum varietas ostenditur . . . Joh. Gottfr. Tympius . . . recensuit et annotationes ... adiecit. Jenae 1734. 984, 24, 40 S. 40.

Concordantiae nominum propriorum quae in libris sacris continentur, a divo patre Gideone Brecher inchoata [!] . . ., finita demum a

filio Ad. Brecher. Francofurti ad M. 1876. 79 S. 40.

L. M. Schusslowitz, השמות אוצר השמות Wilna 1878. 276 S. 40.

Die neubearbeitete hebräisch-chaldäische Bibel-Concordanz von Dr. S. Mandelkern in Leipzig. Leipzig 1884. 15 S.

IV. Grammatiken.

Joannis Buxtorfi Thesaurus grammaticus linguae sanctae Hebraeae . . . editio sexta. Recognita a J. Buxtorfio, Filio. Basileae 1663. 669, 33 S.

133 Litteratur-

Wilh. Gesenius, Ausführliches grammatisch-kritisches Lehrgebäude der hebräischen Sprache mit Vergleichung der verwandten Dialekte. Leipz. 1817. 908 S.

— —, Hebräische Grammatik [Halle 1813]. Völlig umgearbeitet von
*E. Kautzsch. 25. Aufl. Leipzig 1889. XII, 548 S.

Heinr. Ewald, Ausführliches Lehrbuch der hebräischen Sprache des Alten Bundes. 8. Ausgabe. Göttingen 1870. XV, 959 S. [1827: Kritische Gramm. der hebr. Sprache].

*Justus Olshausen, Lehrbuch der hebräischen Sprache. Buch I. Laut- und Schrift-Lehre. Buch II. Formen-Lehre. Braunschweig

1861. XVII, 676 S. [Olsh. † 28. Dec. 1882].

S. D. Luzzatto, Grammatica della lingua Ebraica. Padua 1853-69. 611 S.

Friedr. Böttcher, Ausführliches Lehrbuch der hebr. Sprache. Herausgeg.

von Ferd. Mühlau. Leipzig 1866. 68. XII, 654, 699 S.

H. Arnheim, Grammatik der hebr. Sprache. Berlin 1872. XVI, 331 S.

Aug. Müller, Hebräische Schulgrammatik. Halle 1878. XII, 302 S.

Bernh. Stade, Lehrbuch der hebräischen Grammatik. Erster Theil. Schriftlehre. Lautlehre. Formenlehre. Leipz. 1879. XVIII, 425 S. *Friedr. Ed. König, Historisch-kritisches Lehrgebäude der hebräischen

Sprache. Erste Hälfte. Leipzig 1881. X, 710 S.

G. Stier, Kurzgefaßte hebr. Grammatik. Leipz. 1881. X, 122 S.

V. Über spezielle Themata.

C. Schlottmann, Schrift und Schriftzeichen (in: Riehm, Handwörterbuch des biblischen Alterthums, S. 1415-1431).

H. L. Strack, Schreibkunst und Schrift bei den Hebräern (in: Real-Encykl. für protest. Theologie u. Kirche, 2. Aufl., XIII [Leipz. 1884], S. 689-696. [Das. ausführliche Litteraturangaben]).

M. Schreiner, Zur Geschichte der Aussprache des Hebräischen, in:

Zeitschr. für die alttest. Wissensch. 1886, S. 213-259.

F. W. M. Philippi, Die Aussprache der semitischen Konsonanten

und , in ZDMG 1886, S. 639-654.

S. Baer und H. L. Strack, Die Dikduke ha-teamim des Ahron ben Moscheh ben Ascher und andere alte grammatisch-massorethische Lehrstücke. Leipzig 1879. XLII, 95 S.

W. Heidenheim, מְשִׁבְּמֵר הַבְּעָּקִר, Rödelheim 1808. 66 Bl. [hebräisch]. W. Wickes, A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament. Oxford 1887. XV, 155 S.

S. Baer, Das Accentuationssystem der Psalmen, des Buches Job und der Sprüche, überlieferungsgemäß seinen Gesetzen nach dargestellt, in: Franz Delitzsch, Commentar über den Psalter II (Leipzig 1860), S. 477-512.

William Wickes, טימר אמר. A Treatise on the Accentuation of the three so-called Poetical Books of the Old Testament Psalms, Pro-

verbs and Job. Oxford 1881. XI, 119 S.

- S. Baer, Die Metheg-Setzung nach ihren überlieferten Gesetzen dargestellt, in: Archiv für wissenschaftl. Erforschung des Alten Testamentes I (1867—69), S. 55—67. 194—207.
- Jos. Wijnkoop, Darche hannesigah sive leges de accentus Hebraicae linguae ascensione. Leiden 1881. 115 S.
- Franz Delitzsch, Die Dagessierung der Tenues, in: Zeitschrift für die gesammte luth. Theol. u. Kirche. 1878, S. 585—590.
- S. Baer, De primarum vocabulorum literarum dagessatione, in: Liber Proverbiorum. Textum . . expressit . . illustravit . . B. Baer, praefatus est . . F. Delitzsch, Lipsiae 1880, S. VII—XV.
- Franz Prätorius, Über den Ursprung des Dagesch forte conjunctivum, in: Zeitschr. für die alttestam. Wissenschaft, 1883, S. 17—31.
- —, Über den Einfluß des Accentes auf die Vocalentfaltung nach Gutturalen, S. 211—219.
- Ed. König, Gedanke, Laut und Accent als die drei Factoren der Sprachbildung comparativ und physiologisch am Hebräischen dargestellt. Weimar 1874, 155 S.
- F. Dietrich, Abhandlungen zur hebräischen Grammatik. Leipzig 1846.
- Jul. Ley, Beiträge zur hebr. Grammatik, in: Neue Jahrbücher für Philologie u. Pädagogik, II. Abteilung, 1879, S. 411—423 [Mir erst nach Erscheinen der 2. Auflage dieser Gr. bekannt geworden]. 1887, S. 609—616.
- J. Barth, Vergleichende Studien. I, Über biliterale Nomina [seien im Semitischen nicht erweisbar], in: ZDMG: 1887, S. 603—641. II, Uralte pluralische Analogiebildungen: 1888, S. 341—358. III, Das i-Imperfect im Nordsemitischen: 1889, S. 177—191.
- P. de Lagarde, Übersicht über die im Aramäischen, Arabischen und Hebräischen üblichen Bildungen der Nomina. Göttingen 1889. 240 S. 40.
- J. Barth, Die Nominalbildung in den semitischen Sprachen. Erste Hälfte. Leipzig 1889. XVI, XXXII, 208 S.
- W. H. Salter Brooks, Vestiges of the broken Plural in Hebrew. Dublin 1883.
- W. Jenrich. Der Pluralis fractus im Hebr. Halle 1883. 34 S.
- F. W. M. Philippi, Wesen und Ursprung des Status constructus im Hebräischen. Weimar 1881. 208 S.
- —, Das Zahlwort Zwei im Semitischen, in: ZDMG 1878, S. 21 ff. (vgl. H. Strack das. 1879, S. 301 f.).
- —, Der Grundstamm des starken Verbums im Semitischen und sein Verhältnis zur Wurzel (in: "Morgenländische Forschungen", Leipzig 1875, S. 69—106).
- N. Porges, Über die Verbalstammbildung in den semitischen Sprachen. Wien 1875. 76 S.
- Th. Nöldeke, Untersuchungen zur semitischen Grammatik. I. Die Verba ""z im Hebräischen, in: ZDMG 1883, S. 525—540. || II. Die Endungen des Perfects, das. 1884, S. 407—422.

- F. Prätorius, Das Imperfectum in: Zeitschr. f. d. alttest. Wiss. 1883, S. 52-55.
- J. Barth, Das passive Qal und seine Participien, in: Festschrift zum Jubiläum Hildesheimers, Berlin 1890, S. 145-153.
- Adolf Koch, Der semitische Infinitiv. Eine sprachwissenschaftliche Untersuchung. Stuttgart 1874. 71 S.
- E. Sellin, Die verbal-nominale Doppelnatur der hebräischen Participien und Infinitive. Leipzig 1889. 85 S.
- J. Kahan, Die verbal-nominale Doppelnatur der hebräischen Participien und Infinitive. Leipzig 1889. 43 S.
- A. Rieder, Die Verbindung des Infinitivus absolutus mit dem Verbum finitum desselben Stammes im Hebräischen. Leipzig 1872. 31 S.
- H. Halfmann, Beiträge zur Syntax der hebr. Sprache. Erstes Stück Bedeutung des Niphal, Zusammenstellung aller vorkommenden N.-Formen]. Wittenberg 1888. X, 33 S. 40. [Programm.]
- H. Petri, Das Verbum mit Suffixen im Hebräischen. Pforta 1890. 27 S. 40. [Zusammenstellung der in den prophetae priores vorkommenden bezüglichen Formen]. [Programm].

 A. G. Sperling, Die nota relationis im Hebräischen. Ein Beitrag
- zur hebr. Lexikographie und Grammatik. Jena 1876. 46 S.
- Fritz Hommel, אַשֶּׁר ursprüngl. Substantiv zu trennen von —־שָׁ (—־שַׂיַ) ursprüngl. Pronominalstamm, in: ZDMG 1878, S. 708-715.
- Geo. Wandel, de particulae Hebraicae 2 indole, vi, usu. Jena 1875, 50 S.
- E. Schwabe, : nach seinem Wesen und Gebrauche im alttestament. Kanon gewürdigt. Halle 1883. 44 S. (Dissertation.) F. Giesebrecht, Die hebr. Präposition Lamed. Halle 1876. 112 S.
- A. Hacklin, Prepositionen 5:s etymologi och användning i hebraiskan. Upsala 1886. 70 S.
- M. Budie, Die hebräische Präposition 'al (כבל). Halle 1882. 80 S.
- P. de Jong, Over de met ab, ach enz. zamengestelde Hebreeuwsche Eigennamen. Amsterdam 1880. 15 S.
- W. R. Harper, Elements of Hebrew Syntax. New York 1888. 177 S.
- C. Albrecht, Die Wortstellung im hebr. Nominalsatze, in: Zeitschr. für d. alttest. Wiss. 1888, S. 218-224. 249-263.
- *S. R. Driver, A Treatise on the Use of the Tenses in Hebrew. 2nd ed. Oxford 1881. XVI, 320 S.
- J. A. Knudtzon, Om det saakaldte Perfektum og Imperfektum i Hebraisk. Kristiania 1889. 152 S.
- E. Trumpp, Über den Zustandsausdruck in den semitischen Sprachen, speciell im Arabischen. München 1876. 52 S.
- Henry Ferguson, An Examination of the Use of the Tenses in Conditional Sentences in Hebrew (in: Journal of the Society of Biblical Literature and Exegesis . . for June and December 1882. Middletown, Conn. 1883. S. 40-94).

- Paul Friedrich, Die hebräischen Conditionalsätze. Inaugural-Disserta-Königsberg 1884. VIII, 109 S.
- H. Mitchell, An Examination of some of the final Constructions of Biblical Hebrew. A Part of a Dissertation. Leipzig 1879. 38 S.
- F. Mühlau, Geschichte der hebräischen Synonymik, in: ZDMG 1863, S. 316-335.
- R. B. Girdlestone, Synonyms of the Old Testament; their bearing on Christian Faith and Practice. London 1871. XIV, 534 S.
- Victor Ryssel, Die Synonyma des Wahren und Guten in den semitischen Sprachen. Leipzig 1872. 54 S.
- Conr. von Orelli, Die hebräischen Synonyma der Zeit und Ewigkeit genetisch und sprachvergleichend dargestellt. Leipz. 1871. 112 S.
- Em. Kautzsch, Über die Derivate des Stammes prz im alttestamentlichen Sprachgebrauch. Tübingen 1881. 59 S. 40.

VI. Übungsbücher, Vokabularien.

- W. Hollenberg, Hebräisches Schulbuch. 7. Aufl. Berlin 1889. 158 S. E. Kautzsch, Übungsbuch zu Gesenius-Kautzsch' Hebräischer Grammatik. 3. Aufl. Leipzig 1887. 166 S.
- G. H. Seffer, Elementarbuch der hebräischen Sprache. 8. Aufl. Leipzig 1886. 378 S. [Vgl. B. Spiess in: Zeitschrift für den evang. Religionsunterricht I (1890), S. 239-244.]
- G. Stier, Hebr. Übungs- und Lesebuch. 2. Aufl. Leipz. 1888. 172 S. Friedr. Uhlemann, Anleitung zum Übersetzen aus dem Deutschen in das Hebräische. Berlin 1839. 1841. XII, 212 u. VIII, 208 S.
- Raph. Bendit, Hebräisches Vocabularium für jüdische Schulen. Frankfurt a. M. 1872. VIII, 144 S.
- L. H. Kapff, Hebräisches Vocabularium in alfabetischer Ordnung, mit Zusammenstellung von Synonymen, gleich und ähnlich lautenden Wörtern und analogen Formen. Bearbeitet u. herausgeg. von L. Ableiter. Leipzig 1881. VII, 178 S.
- G. Stier, Hebräisches Vocabularium. 2. Aufl. Leipzig 1871. 135, 79 S. Herm. L. Strack, Hebräisches Vokabularium für Anfänger (in grammatischer Ordnung). Berlin 1889. 36 S.

PARADIGMATA.

NOMINA.

§ 22 Nomen masc.

§ 32 Nomen femin.

Singularis.

לד testis praeceptum מצוה לד שׁקר testis mendax praeceptum Dei עדר 1. sg. testis meus מצותי 1. sg. praec. meum ערה 2. m. sg. testis tuus מצותה 2. m. sg. praec. tuum ערה 2. f. sg. testis tuus מצותה 2. f. sg. praec. tuum שרה 3. m. sg. test. eius (suus) מצוחו 3. m. sg. pr. eius (suum) ערה 3. f. sg. test. eius (suus) מצרתה 3. f. sg. pr. eius (suum) עדינר 1. pl. testis noster 1. pl. praec. nostrum ערכם 2. m. pl. testis vester מצותכם 2. m. pl. pr. vestrum ערכן 2. f. pl. testis vester מצותכן 2. f. pl. pr. vestrum ערם 3. m. pl. t. eorum (suus) מבותם 3.m.pl. pr.eor.(suum) עדן 3. f. pl. t. earum (suus) מבותן 3.f.pl.pr.ear.(suum)

Pluralis.

praecepta מצות testes עדים testes mendaces עבר שקר praecepta Dei עדר 1. sg. testes mei 1. sg. praecepta mea מצותיה 2. m. sg. praec. tua עדיה 2. m. sg. testes tui עריה 2. f. sg. testes tui קיהיה 2. f. sg. praec. tua עדיר 3. m. sg. t. eius (sui) מצותיר 3.m.sg.pr.eius (sua) עדיה 3. f. sg. t. eius (sui) מצותיה 3. f. sg. pr. eius (sua) עדרנה 1. pl. testes nostri 1. pl. praec. nostra עדיכם 2. m. pl. testes vestri 2. m. pl. pr. vestra מעוֹתיכם עדיכן 2. f. pl. testes vestri מצותיכן 2. f. pl. pr. vestra עדיהם 3. m. pl. t. eorum (sui) מצותם 3. m. pl. pr. eor. (sua) עדיהן 3. f. pl. t. earum (sui) זְהִוֹהָ 3. f. pl. pr. ear. (sua)

NOMINA MASCULINA.

	§ 22	§ 23	§ 24		§ 25	
	(testis)	(princeps)	(iudicium, ius) (incola)	(verbum)	(senex)
Sg. abs.	צר	כָּבִיד	ביְשָׁפָּט	רְנָיִר	דָבָר	1PI
с.		כָּבִיד		רשֵׁב		
	עדר	֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	בְיִשְׁפָּטִי	רְשׁבֵר	بخرد	זַקני
	צוד	קגייה	משפטה	רְשֶׁבְרָּ	7727	וַמְנִּךְּ
suff. gr.	<u>עַּרְכֶּם</u>	לגרדכם	משפטכם	רְשֶׁבֶּכֶם	דברכם	
Pl. abs.	צַרִים	לָגִידִים	מהפלמים	רְשָׁבִּים	וַבְבָרִים	זַקנים
С.	עדר		בשׁבִּטֵר	•	نيأت	זַקנֵי
suff. lev.	עדר			רִשְׁבַר	•	זַקני
suff. gr.	עַדיכֶם	יָּבְּרְדֵרֶכֶ ׁ ם	בִּישׁפְּטֵיכָם		הֹבְרֵיכֶם	וֹלְנֹיכֶם
§ 2	6 (sagitta)	§ 28 (res	x) (liber)	(sanctum)	(puer)	(facinus)
Sg. abs.	γπ	בַּלָּהָ	מַבֶּר	קֹדֵשׁ	לַעַר	פֹעֵל
с.	מע	בָּרֶבֶּׁרָ		קבש		
	721	בַּוּלְבִי	סֿבִּרי	. •	בַּנְבֵרָר	_
	当季江	בַלְכָּךְ		קרייף		פַעלה
suff. gr.	האלם	7	ספרכם	קַרְשׁבֶם		פָּעַלְכֶם
Pl. abs.	הצים	מְלָבִים	סְבָּרִים	יְבָיִתִים *	וְעָרִים	פַעָלִים
c.	نتقر	בַּלְבֵר	ספרי	רָבְּתֵר	בַערר	פִּעַלֵּר
suff. lev.	ناتقر	מְלָבֵי	סְבָּרֵי	רַבְּיתוּ	לָבֶרֵי	פּעָלֵי
suff. gr.	הציכם	מַלְכֵּיכֵם			נַעַריכם	

^{*} רמַח hasta. — קרָשׁים, plur. רמָח v. §28p.

	NOMINA	MASCU	LINA.		NOMINA F	EMININA.
	§ 29 (aries)	§ 30 (morbus)		(campus)	§ 32 (praeceptum	§ 33) (annus)
Sg. abs.	578	הַלָּת	नांत	שַׂרָה	מִבְנָה	לָשָׁנָה לְ
С.	אַרכֿ	הַלִּי	חוֶה	שֹׁרֶה	מצות	שָׁנַת
suff. lev.	מִרלָר	דוליי	الزار	שָׂיִר	בִּצְרָתִי	שׁנָתִי שׁנָתִי
	אַרלִּדְּ	קַלְיָהָ	नांग	שִירָּ	בצותה	שנתה
suff. gr.	אַרלָכֶם	הַלְּיָכֶם	הְוֹכֶם	[śadkhèm]	מצוַתכֶם	שׁנַתּכֶם
Pl. abs.	אַרלִים	חַלִּים	הונים	פָּנִים **	כִּיצִיוֹת	בַּיְתְנוֹת + †
С.	י אַרכִּר	[הַלָּבִר]*	חוֹוֵר	פְּנֵר	מִצְוֹת	בַּיְתְנוֹת
suff. lev.	אַרכַר	<u>הלבר</u>	חֹזֵר	פֿנּ	הֹצְוֹתֵי	בַּתְנוֹתֵי
suff. gr.	אֵילֵיכֶם		הָנֵיכֶם	פנולם	מֹגוֹעׁיכֹם	בֿישׁנִישׁיכֶם
		NOM	IINA F	EMININA		
	§ 34			§ 35		§ 36 (pariens,
	§ 34 (iustitia)			§ 35 (regina)	(ruina)	mater)
Sg. abs.	•	(proc		§ 35 (regina)		mater)
<i>c</i> .	(iustitia)	(proc	ella)	§ 35 (regina)	רוֹבֶת הַלְבָּת קרבָת	mater)
	(iustitia)	(proc	ella) סִינֶרָ	§ 35 (regina)	(ruina)	mater)
<i>c</i> .	(iustitia) אַדְקַתּ	(proc	ella) סְגָרָ	\$ 35 (regina) בֵּלְכָּת בֵלְכָּת בַּלְכָּת בִלְכָּת	רוֹבֶת הַלְבָּת קרבָת	mater) יוֹלֶדֶת יוֹלֶדֶת
c. suff. lev.	בּלַלַעֹבֶׁ בִּלְלַעִּרָּ בִּלְלַעִּרָ בִּלְלַעִּ בְּלַלַעִ בְּלַלַעִ בְּלַלַעִ	וֹלְבָׁם וֹלִי, ת ת ביים היים היים היים היים היים היים היים	ella) סְצָרָ סְצָרָ	\$ 35 (regina) בַּלְפָּת בַּלְפָּת בַּלְפָּת בַּלְפָּת בַּלְפָת	רְרָבָּתִי דְּרְבָּת דְּרְבָּת דְּרְבָּת	יוֹלַדְהְתָּלֶ יוֹלַדְהְתִּר יוֹלַדְתִּר יוֹלַדְתִּר יוֹלַדְתִּר
c. suff. lev.	גָּבְלּוֹת צִּבְלּוֹת צִּבְלַתִּ צִּבְלַתִּ בְּבַלַת בְּבַלַת	וֹת הַלֶּלֵב הִי הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ הִ	ella) סְצְרָ סְצְרָ סְצְרָ סְצְרָ	בּלְכֹּוִת בֹּלְכָּעִר בִּלְכָּעִר בִּלְכָּעִר בִּלְכָּע בַּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת	תַּלְבוֹת הַלְבַּתְּכֶם הַלְבָּתִי הַלְבָּת הַלְבַת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבִר הַלְבִר הִלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הַלְבִּר הִלְבִּר הִלְבִּר הִלְבִּר הַלְּבִר הְלִּבְּר הְלִבְּר הַלְבִּר הְלִבְּר הְלֵּב הִלְלְבִּר הִלְלִים הַלְלְבִּר הְלֵבְּר הָלִים הַלְלְבִּר הְלִבְּר הְלִבּר הִלְלִים הַלְלְבִּר הְלִל הִלְּלִים הַלְלִים הִלְּלִים הְלִּב הְלִים הִלְּבִּים הְלִּב הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְּבִּים הַלְּב הְלִב הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְּבִּים הַלְּבְּים הַלְּלְבִּים הַלְלְבִּים הַלְּבִּים הְלִּבְּים הְלִלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הַלְלִים הְלִבּיל הִלְּלִים הְלִים הִלְּלִים הְלִים הִלְּבִּים הְלִּבְּים הְלִּים הִלְּים הִלְּים הְלִּים הְלִּים הְלִים הִלְּים הְלִים הִלְּים הְלִים הְלִּים הְלִּים הְלִים הִלְּים הְלִים הְלִים הְלִים הְלִים הְלִים הִּלְּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְּלִים הְלִּים הְּלִים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְּלִים הְּלִים הְּיב הְּלִים הְלִּים הְלִים ה	יוֹלְדְרְתְּ יוֹלֵדְרְתִּ יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי
c. suff. lev. suff. gr.	בּבְלוּת בִּבְלוּת בִּבְלַתִּ בִּבְלַתִּ בִּבְלַתִּ בִּבְלַתִּ בִּבְלַתִּ	ות יתֶלֶ יתִּלֶּם יתִּלֶּם יתִלָּ	ella) סְלְיִרְ סְלְיִרְ סְלְיִרְ סְלְיִרְ	\$ 35 (regina) בַּלְבָּתְּ בַּלְבָּתְּ בַּלְבָּתִ בַּלְבָתִוּ	בּלְבֹוֹת הַלְבֹּתְ הַלְבַּתְ הַלְבָּתִ הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת	mater) יולֶדְתְּ יולַדְתִּ יולַדְתִּ יולַדְתִּ יולַדְתִּ
c. suff. lev. suff. gr. Pl. abs.	גָּבְלּוֹת צִּבְלּוֹת צִּבְלַתִּ צִּבְלַתִּ בְּבַלַת בְּבַלַת	ות יתֶלֶ יתִּלֶּם יתִּלֶּם יתִלָּ	ella) סְצְרָ סְצְרָ סְצְרָ סְצְרָ	בּלְכֹּוִת בֹּלְכָּעִר בִּלְכָּעִר בִּלְכָּעִר בִּלְכָּע בַּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִּלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת בִלְכָּת	תַּלְבוֹת הַלְבַּתְּכֶם הַלְבָּתִי הַלְבָּת הַלְבַת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבָּת הַלְבָת הַלְבִר הַלְבִר הִלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הַלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הִלְבִר הַלְבִּר הִלְבִּר הִלְבִּר הִלְבִּר הַלְּבִר הְלִּבְּר הְלִבְּר הַלְבִּר הְלִבְּר הְלֵּב הִלְלְבִּר הִלְלִים הַלְלְבִּר הְלֵבְּר הָלִים הַלְלְבִּר הְלִבְּר הְלִבּר הִלְלִים הַלְלְבִּר הְלִל הִלְּלִים הַלְלִים הִלְּלִים הְלִּב הְלִים הִלְּבִּים הְלִּב הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְּבִּים הַלְּב הְלִב הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְּבִּים הַלְּבְּים הַלְּלְבִּים הַלְלְבִּים הַלְּבִּים הְלִּבְּים הְלִלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הִלְלִים הַלְלִים הְלִבּיל הִלְּלִים הְלִים הִלְּלִים הְלִים הִלְּבִּים הְלִּבְּים הְלִּים הִלְּים הִלְּים הְלִּים הְלִּים הְלִים הִלְּים הְלִים הִלְּים הְלִים הְלִּים הְלִּים הְלִים הִלְּים הְלִים הְלִים הְלִים הְלִים הְלִים הִּלְּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְּלִים הְלִּים הְּלִים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְלִּים הְּלִים הְּלִים הְּיב הְּלִים הְלִּים הְלִים ה	יוֹלְדְרְתְּ יוֹלֵדְרְתִּ יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי יוֹלֵדְרְתִּי

^{*} Conf. § 30b אָרֶת פּוֹרָה. — ** בְּרָתֵי, pl. abs. שָׂרוֹח.

לְּנָהָם לְּחָ, pl. plerumque מַהָּנָה לְּלָ — לָּיָהָם donum.

VERBA.

A. Verbum firmum I (§ 51-64).

1. Perfectum.

т	ולמלְתִּי וּ	ולמלה	: קַמַלְתָּ	פַּקַטַל אַקְיִלָּה.	3.sg.
I	קַשַׁלְנוּ)	להַלְנֵינוּ	לִמַלְמָם	לַמְבַלּה פַּלַבַל אַ לָקְילָה פַלַבַל	pl.
TT		נלהלע	יs ללהלעי	נٰלִמַלְנִּ נִלְמַלַ	sg.\₹
II	נַקְשַׁלְנוּ)	נַלִמַלְנֶתוּ	נ [ָ] לְמַלְמֶּם	נָקְטְלֹּרּ	pl.
III	אַ לִמַלְתִּר (s.	להלע	יs למּלָתָ	קשל קשלה קשלו	sg.) 12
III		ظمَّرُثال	ظمَّלָשׁם	קִים	
TV	קָפַלְנוּ) קַפַּלְנוּ)	ڬڷڡٙڔ۠؈	s. देव्द्रेष	אָפְלּרּ קשַל אָפְלָ ה	sg. \ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\
- 1	קַשַּלְנוּ ן	לַּמַלְנֵיוּר	كأمَرْق	קִמְלּרּ	pl.∫ ≥
v	יצילהליע. s צילהליע.	טלהלע	יז בילהלים s.	הַקְּטִיל הַקְּלִילָה	sg. Hiphin
,	יילִמַלְנּנּ) הַלְמַלְנִּנּ) זּילְמַלְנִּנּ	נילהּלְמׁל	בילה לְנֵים	הַקְּטִּׁילּר	
VI	בילפֿלָנג צבילפֿלָנג)	בילהליני	יאַדְקְמַלְתָּ	בַּלְמַל בַּלְמִלָה	sg. Hoph al
			בילהּלָתׁם	דַּקְמָלוּ דִּקְי	
VII	ו יז ביעלהלערו	<u>ה</u> תַקַפַלּהָ	ישיעלהליע.	בִּעְקַשְׁלֵנְי הַתְּקַשְׁלָה הַתְּקַשְׁלָה	sg. Hithp.
	ו ביעלפֿקּנני	ו בינילוֹהַלְנֵי	<u>ביעל</u> מֿקּנְשׁב	הָתְקַמְילוּ	pl.∫ F

3. Imperativus.

קטלנה אקטלנה Pl.

הקטלר [הקטלנה]

קטְלוּ קטַלנָה

הַקְשׁׁילוּ הַקְשֵׁלְנָה

התקשלו התקשלנה

קטלר אַקטלר Qal קטלר קטלר קטלר קטלר הקטלר הקטלר הקטלר אוף א. באַטל הקטלר פּטָטלר הַקְּטִילר הַקְטִילר הַקְטִילר הַקְטִילר הַקְטִילר הַקְטִילר הַקְטִילר הַקְטַטל הַקְטַטלר הַקְטַטלר הַקְעַטַלר הַקְעַטַטלר הַקְעַטָּטלר הַקְעַטַטלר הַקְעַטַטלר הַקּעַטַטלר הַקּעַטַעלר הַקּעַטַטלר הַקּעַטַטלר הַקּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַעַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַטַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַעַעלר הַעָּעַעלר הַעְּעַעלר הַעָּעַעלר הַעְּעַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַעלר הַעְּעַעַּעלר הַעְּעַעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַעלר הַעָּעַעלר הַעָּעַעלר הַעְּעַעלר הַעָּעלר הַעָּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַּעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעָּעלר הַעְּעַּעַּעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעְּעַּעַיעלר הַעָּעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַּעלר הַעְּעַיעלר הַעָּער הַעְּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעָּעַיעלר הַעְּעַיעלר הַעְּעַיעלר הַעְּעַּעַיעלר הַעְּעַיעלר הַעְּעַּעָּיעלר הַעְּעַיעלר הַעָּעילר הַעְּעַיעלר הַעְּעִיעלר הַעְּעַיעלר הַעְּייִילר הַעְּייִיעלר הַעְּייִיעלר הַעְּייִיעלר הַעִּיעלר הַעְּייִיעלר הַעְּייִיעלר הַעִּייעלר הַעְּייִיעלר הייִּיעלר היייִיעלר הייייעיער היייעיער היייעלר הייייעלר הייייער היייעלר היייעיער ה

2. Inf.

4. Imperfectum.

Cohortat. מֶקְםְלָה וֹמֶקְטֹלֹ. 2. מַקטל יושלם ל יַקְטְלוּ (sg. אַ יַקְטְלוּ (pl.) י/שִקשׁלֵי הַקְלָנָה הקלנה נקטל נילמקני תקטלנה נֹלהֹלָהוֹ נולמקי ان عند (. sa: ظمرد ان عند (. sa: ظمرد מפמק نتظقر نتظمر نظفظوك نتظمّروث נילהלְנָעו نتظفرد زظمر וֹלֹמֹם כָּנֵית $\left\{ \begin{array}{l} sg. \\ sg. \end{array} \right\}$ אַ יַקשָּלוּ טלמק חַקַטִּלִי הַקַפֶּל מַלַמָל אַלוּהַלָּנו הַקַטְלּוּ נקטל עלמקלנע נַקִּטְלָה הַקַפַלנָה ेड़ा sg. הלוסק لتذاقر טלפֿק תקטלי ڔؙڬ۠ڡٙڔ שׁלֹמַלְנָת יקטלר pl. שׁלַמַלְנָה הַקְטְלֹּר הַקְטִׁילִי יקטיל sg. } מַקניילָה אַלוֹבוּר הַקִּטִיל תַקְמִיל ילני (sg. אַ בַּקְטִׁרְלָּרְּ הַקְטִׁילוּ הַקְטֵּלְנָה נַקִטיל בַּקְים לָה<u>ו</u> עלקללע הַקִּי אַלהַע فتظمر فتظقر פֿלילקני (פֿלילקני sg. בּלְלְבָּלְנִי יַקְטַל sg. } טַלִבּלְנָה הַקִּמְלֵּה הַקְנָה הַקְנָה נֹלֹמַל אָתְקַמֵּל אֶתְקַמְּלָה

5. Participium.

לְטַלֶּת et קַּטַלָּה (לְטֵלָה f: לְמָטל ,קְטְלִים; לָמָטוּל ,קְטוּלִים; קֹטֵל ,קֹטְלִים; קטולה ,קטולות (נַקְשֶׁלֶת) נַקְשָׁלָה ,נַקְשָׁלוֹת נִקְטָל ,נִקְטָלִים; Niph. מְקַשֶּׁלֶת (מְקַשֵּלָה), מְקַשְּלוֹת מַקְטֵל ,מִקְטִלִים; $Pi^{\epsilon}\bar{e}!$ בָּקשֶׁבֶּה et בְּקשָׁלָה בְּקשָׁלוֹת מָקְטָל ,מְקְטָלִים; Pu al מַקְטָלֶת (מַקְטַילָה), מַקְטִילוֹת מַקִּטִילִ ,מַקִּטִילִים; Hiph. מָקְטָל ,מְקְטָלִים; מָקְטֶלֶת ,מַקְטְלוֹת Hoph. מִתְקַשֶּׁלֶת (מִתְקַשֵּׁלָה) מָתְקַמֶּל ,מִתְקַמְּלִים; Hithp.

B. Verbum firmum. II.

in i	ם ליו פיני ליו	ת מינו	קר. קרות	3. Infin. Qal.		1 c.	2 f.	2 m.	Pl. 3 c.	1 c.	2 f.	2 m.	3 f.	Sg. 3 m.	
	Pl.	£	Sg. m.	Qal.		ה הקייה הקייה	15 TO	פער היים	10. 10. 10. 10.	הְלֵּחְיֵה מְתְּחָהָ	֝֝֓֜֝֜֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	で い は は	がいた。	คับ กับ	1. Perfectum Qal.
֓֞֜֜֜֝֓֞֜֜֝֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	គ. គ. គ. គ. គ.		ָ הַלְּהָּ			11. 11. 11.		מְבָוֹיְנְים	11 11 11	הְּרְרֵי בְּרִרְיִ בְּיִ	בורה מיוחה			Ğ. T.	ı Qal.
			ゴー	4. Imptv. Qal.		A 유 교	לה"הלף	متاتات	100 100 100 100 100 100 100 100 100 100	לקלה ליים לי	in the second	121.00	֡֜֜֜֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓֓	th th	
[[*[] *[] *[]	ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ. ਹੈ.	ים הרו	הַבְּבְּרָה , בְּבָּרִה	Qal.	1 c.	2 f.	2 m.	3 f.	Pl. 3 m.	1 c.	2 f.	2 m.	3 f.	Sg. 3 m.	
6. Juss				5. Impf. H		בולה שות הטו				N. O. C. L.	המשלה ה	המחשהם	המינים חבותים	 ក្	2. Imperfectum Val.
הָבְּוֹבֵּב Hiph.: בְּבְוֹבֵב	ראחבים	ים ים ים ים י	המונים ב	Hiph. c. Waw consec.	היי היי היי	<u>ביה היה</u> הטו	בייה היי המהיי	נולה היהו	 	S. T. L.	בוההם ביום	יַבְיַבְיּבִי	ביר הלה ה	ָרָהָרָי הַרָּהַרָּ	um Qal.
·U				consec.										Ġ.,	

C. Verba primae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

 VI עֹמֵד; VI אָסוּר, אָסוּרים" II גֶעֶבְדּר VI עֹמֵלָבִיר VI אָסוּר, אָסוּרים" וויין אַבּיר

D. Verba mediae gutturalis (§ 65).

1. Perfectum.

I	וְשֶׁבַקְטְתִּרְ 1.	אַטְקשׁיַל.	הְטְחַשָּׁ2.	מַשְׁהַעִּהְיָּרָ, בּיִהְשָׁלָּוּ	sg.
	أشتافرو ا	الثاباتين	متفضية		pl.
TI	א נִשְׁהַטְתִּי s.	نشتضن	שׁבְיִים אָיִי s.	ישְׁהַשׁ ישְׁהַשָּׁה יִישְׁהַשָּׁה.	sg.\Niph al
11	נשׁתַקינוּ	ומבים בייו	נֹהְבַיִּהְתָּ	נשְׁהַשׁר	pl.) a
TIT	וותבותר.	ינדקת	ונהקים.	מוֹבְרוֹיִם מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹבְירוֹים מוֹ	sg.
111	בְּדֵרבְּיכּר	וְדַמְמָתֶן	וֹבַלְּמֶת	בְּהַמּוּ וֹי	pl.
177	ו בובהרי.	נחמת	י. פּרָתְבִּיתְּ	מות מים	sg. Pu'al
11	נָתַלְמִנר <u>בְּתַלְמִנר </u>	נַדִּמְתַּרֶ	<u>וְּדִּ</u> מְהֵם	נְהַמֵּר	
7-11	התנהמתי	החנבומה	? s. הָתְנַחַמְּתָּ	הַתְנַהַם 20 הַתְנַבְּלָה	sg.
111	ן התנחמנו	ם התנבומה	<u>ה</u> לַנְבַלְּהֶּ	הָתְנְהַמוּ	Hithparel Pirel
111	s. בַּרַלְתִּי		s. בַּרַלְתָּ	בַרָה בַּרָה ייִבְיּרָה ייִבּ	sg.) P
111	בּרַלְתִּי) בּרַלְתִּי s.	בֿרַלָתֶּנ	פֿרַלָּמֶם		1, ,
1 7 77	s. בֹרַלָתִּי	בֹרַכֹת	בּרַכְתָּ	בַּרַבָּה בַּרַכָּה בַּרָכנּ	sg. Pu'al
1 1	בֹרַכְנוּ	בִּרַלְהֵּוּ בִּרַלְהִּוּ	בְּרַכְּתֵּם	בְרַכוּ	$pl.\int_{B}^{\pi}$
3-TY	התברכתר).	התברכת	אָהָתְבָּרֵכְתָּ	نىڭتۇنىن بىنىڭنىن	sg.
111	ון התברכנו	ם התברלה	התברכה	הות <u>ב</u> רכנ	sg.
	,				

3. Imperativus.

2. Infinit.

אַמְלִטְיָה.	אַם שִׁ pl .	raיםחָשׁן.	ិ [°] ឯក្រឃុំ sg.	ו שָׁהִיט I
ಭಾರೆದ್ದ ಪ್ರಥ	"ישְׁחֲמר	השַׁחַטִּר	השָׁחֵט	II ಗ್ರಹ್ಣಿಗರ
[נַהַמְּנְנָה]	נַחַמר	נַחַבִּיר ⁿ	ניים מיי	ווו נְחַם III
הְתְּיָחֵמְיֶה	הֹתְנַחֲמוּ	הָתְנַחֲמִי	הְתְנַחֵם	VII הְתְּיָחֵם
בָּרַכְנָה	בֶּרֶכוּ	בְרַכִּר ^β ז	b1	ווו בָּרֵקּ ^{נז}
הָתְבָּרֵכְנָה	הִתְבֶּרֵכוּ	הִתְבֶּרֲכִי	בילבבני	אַבְבָּהָ VII

D. Verba mediae gutturalis.

4. Imperfectum.

"יטְקַשָּׁהְלָ. מַהָשָׁהָם. מַהַשָּׁהָלָ. "מַטְקָשִׁים" 3. sg. pl.) 2 השוביםו שהחחום משָׁחָם. מחָשַׂחָם תשתטו نتقيتنيزين עניים תנהמנה בתוחם. pl.שׁעַנַבֶּם s. הַתַּנַבֶּם תחנהמה s. مَحْدَدُك הָבֶרְכוּ הַבֶּרְכוּ תבהלנה קברה s. קברה אַתְבָּרֵכוּ מִתְבָּרֵכִי נִתְבָּרֵךְ VII אַתִּבְּרֵךְ מִתְבָּרֵכִי s. אֶתְבָּרֵךְ s الأفرية عن الأورية الأ שַׁעַבּנֵכנָנָה

5. Participium.

VII שׁהֵט $\parallel III$ מְנַחַם b2 , מְבָרֵהָ b2 מְבָרָהָ $\parallel III$ מְלַהָם b2 מּרָבָהָ b2 מִרָּבָּרָהָ.

ווו מְּהָחָמִים מְלְּרָכִים | IV מְנֶחָמִים מְלְּרָכִים III מְלֶחָמִים מְלְּרָכִים | VII מְתְנָחָמִים מְתְבֶּרָכִים.

 $Imperf.\ c.\ suff.$ יְבְּחֶלֵנִי (§ 79g). $Imptv.\ c.\ suff.$ בְּחָלֵנִי (§ 79g).

10

E. Verba tertiae gutturalis § 65.

1. Perfectum.

I	ושָׁלַחְתִּי) שָׁלַחְתִּי	ישְׁלַחַתִּי °°. שלחתו	אָרָבְשָׁלַ. בתחשם	ָת אַשְּׁלְחָה שֵׁלְחוּ	$2\psi_3.sg.$
II	נִשְׁלַחְתִּר) נִשְׁלַחְתִּר) נִשְׁלַחְנִרּ	נְשֶׁלַתַהְתִּ°°	נְשָׁלֵחְתָּם נִשְּׁלַחְתָּ	ָלְשְׁלְּחִהְ לִשְׁלְחִהְּ לִשְׁלְחִהְ	
III	יישׁבּיונוּ. יישְבּיונוּי.	הפְּנוּנוּגּגּ ההַבּנּיוניט	פּתׁכְּרְתָּתְּ	ָּהַלְּחִר ישׁלְּחָר יִּהְלָּחִר	pr.) g
IV	אַשְׁבַּּחְתִּר } שִׁבְּחְתִּר שִׁבַּחְתִּר } שִׁבַּחְתִּר } שִׁבַּחְתִּר	אַלַבַּתָּ אַליניני	שׁׁבְּבְׁעִינֵי השׁבְּיֹבְתָּי	ז שָׁבְּחה שִׁבְּחָה	Tow sg. (₹.
77	שׁלַּחְנּה) הִשִּׁלַחִתִּי }. שׁלַּחְתִּי }	ההקלעה הקלעטר	שִׁלַחְמָם s. שָׁלַחְמֶם	שׁלְּחֹר לִיחַה מִּשִׁלְיחָה	
V)	רשׁלַחְנה) השׁלחמר)	השׁלַחְהֶּן השלחת	השלַהְמֶם השלחמ	לִיהַ ^ה הִשְׁלִּיחָה הִשְׁלִיחוּ הַשְׁלְחָה	pl.
VI	רְשְׁלַהְנוּ הַשְּׁלַהְנוּ ביישהלהמר)	ָּרְיִשְׁלַחְמֶּן הַיִּשְׁלַחְמֶּן	ָּהְשָּׁלֵּהְתָּם הואסלהתם	דָלִשׁ לָּחוּ	pl.
VII	ול ביה של בי וייר הייה היה היידי	ם עומיעלעט הייה אינילעטייי	ָהְשְׁתַּלְּחְתֶּ הַיִּבְּיִיהָּ	תַּבֵּׂח ּ הִשְׁתַּלְּחָר הִשְׁתַּלְחר	pl.) pa'ei

3. Imperativus.

לִשְׁלֵּחְנָה ֹרִ	pl. שלחר pl .	לשלחר.	ea שׁלַח sg.
הָשָּׁלַחְנָה	הַשָּׁלְחרּ	השֶׁלְחִי	e^{eta} بَوْدِ π
שׁלַּחְנָה	שַׁלְּחוּ	שַׁלְּחִר	^{eβ} nþш
השלחנה	הַשְׁלִיחוּ	הַשְׁלִרחִר	בּשְׁלַח 88
הִשְׁמַבַּיְחְנָה	הִשְׁתַּלְּחר	הְשָׁתַּלְּחִר	הְשְׁתַּלֵּח

2. Infinitivus.

^d תַּלִשְׁיְ Qal
^{eβ}תּשְׁשָּׁיִתְ Niph.
תּשְׁשִּׁלִיתָ Pi.
^d הַשְׁלִיתָ Hiph.
תּשְׁמַלֵּת Hithp.

E. Verba tertiae gutturalis.

4. Imperfectum.

משלה לתשלהי. לתשלח. ו אשלח 1. תִשׁלַחְנָה תשלחו תשלחנה תשלחר השלח s. תשלח pl.תשלחו תשלחנה תשלחנה תשלחי השׁשׁכֹח s. תשפח III הְשַׁלְּחוּ הְשַׁלַּחְנָה תשלחנה משלח תשלחי. תשבח תשׁלַחוּ תשׁלַחָנה תשלחנה pl.תשליה אַ מַשׁלִיהַ מַשׁלִיהִי s. מַשְׁלַהְנָה⁸⁸ מַשְׁלִיחוּ מַשְׁלַחְנָה pl. תשלחי השלח s. תשלח הָשְׁלְחִנָּה הַשְּׁלִחָנָה תִשׁלַחִנָה רַשָּׁמְלֵּהְ s. הַשְׁמַשְׁהָ פּיּ הַשְּׁמָבָּ השתקלחי s. אשתקלח sg.יָשָׁמַלָּחוּ מִשָּׁמַלַּחָנָה מִשְּׁמַלַּחוּ מְשִׁמַלַּחָנָה pl.

5. Participium.

- נשְׁלֶחַת pl. p

VIIבְשְׁלָּרָת. VII מִשְׁלִּרָת, f מַשְׁלָּרָת, עוֹ מְשְׁלָּרָת. VII מְשְׁתָּלָת, VII מִשְׁתָּלָת VII מִשְׁתָּלָת. VII מִשְׁתָּלָת.

Impf. c. suff. יִשְׁלְחֵביר (79 g).

 $Imptv. \ c. \ suff.$ שׁלָחֹרָגָר (§ 79g).

10*

F. Verba " (§ 67).

1. Perfectum.

וּנְגַּשָׁתִּר . וּנְגַּשָׁתִר.	אַנְבַּיִשׁתְ.	אָשְׁבַּוֹיִם 2.	מנבשה f. ^מ עבון 3	.sg.\ is
וּלְבַּשְׁתִּר } II . לְבַּשְׁלֵר	نقِشْقَا		בְּשׁרּ יִי	
$\mathbf{v}\left\{ egin{array}{l} \mathbf{v}, & \mathbf{v} \\ \mathbf{v}, & \mathbf{v} \end{array} ight.$ הבְּשִׁינוּ	تنجفن		הִבִּישׁה הִבִּישׁה	
	ווֹבַשְׁיתוּן	הַנְשׁתָם		
עו אָקבּשְׁתּר s. הָבִּשְׁתּר אוע	הַבַּשְׁתָּ	ស្ចាប់ទី $\dot{\omega}$ ន.	הַבְּשׁי הַבְּשָׁה	sg.
רָהַבַּשְׁעֹר) "	كترشي	בשׁמְשַׁק	הְּבְּשׁרּ	pl.)

2. Imperfectum.

- S	אַפֿל.	רִּפִלִּי.	5 <u>5</u> 5.	אַתִּפֹל	a553	sg.
1	נפל	הַלּבְירָ <i>ה</i>	הִפְּלוּ	השלנה	רִפְלּר	pl.
τ ∫	אַבַּשׁ.	תְבְּשִׁי	wins.	הַבַּשׁ	רַבַּשׁ	sg.
1)	רָבַשׁ	שׁבַּשִׁלָה	הִבְּשׁׁר	מַבִּישׁנְה	רְבְּשׁר	pl.
II				. לַלָּמַל	- בַּבַּבַ	Niph.
37	צֹבִּרשׁ s.	הַלִּישִׁי	אַבִּישׁ s.	מִגִּישׁ	רַבִּרשׁ	sg.
v {	בַּבִּרשׁ	שַּׁבִּשְׁנָה	חַבִּישׁוּ	מַבִּישְׁלָה	רַבִּרשׁר	pl.
vi{	אַבַּטֹיַ s.	הָבְּשׁׁר	viāņs.	קבַש	ر <u>ن</u> وس ^و	sg.
V1)	רָבַּשׁ	بمقشف	ָּתְבְּשׁרּ הַ	הַבַּשְׁלָה	רָבְּשׁר	pl.

G. Verba "ספר" I.) § 68.

1. Perfectum.

ונוֹשַּׁבְתִּי עַ.	/נוֹשֵׁבְתְּ	בוֹשַׁבְקּת.	הבְשְׂיף. יּלְשְׁבָּה יִנִישְׁבִּרּ	.sg.\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \
נוֹשֵׁבְנוּ וֹיֹי	נושבתו	יְוֹשֵׁבְתָּם	ָ רִישְׁברּ	pl.
ארושׁבְתִּין s.	הושבת	הְשִׁבְתָּ	הושיבה הושיבה	sg.
			הוּשִּׁיבר	
ארשׁבְתִּר <i>און</i> און s.	חושבת	הושבה.	הושב" קוישבה הושבו	sg.
רהשַבנה ורי	نارشخشا	קושבהם	הוֹשְׁבוּ	pl.) a

2. Imperfectum.

ו אַשֵּׁב. ז מַשָּׁב (מַשָּׁב	ין מַשָּׁבִר	2. בעשב	/מַשֶׁב	ר לשבי	.sg.\@
נשב (י	שׁהַשִּׁבְּנָת	הַנִישָׁבר	נעהַבְנָה	? מרטשב מישבר מישבר	pl.∫ ≈
אירש ן.	הירשי	מירַשׁ s.	תּירַשׁ	ייבש ^a	sg.
ון בירַש	תּירַשִּׁנָה	הְּדִירְשׁׁה	הַירַ שְׁ לָה	יירְשׁרּ(יִרְשׁרּ)	pl.
וו אָּלְשֵׁב s. נּלְשֵׁב אַנּ	תַּנְשִׁבִר	בייָּיָה s.	הַלְישֵׁב	تر ت	sg.
	עלהלבלע	הַנְשָׁבּוּ	فافقخف	רְהָּשׁבה	pl.
ע{אוֹשִׁיב s. נוֹשִׁיב נוֹשִׁיב	• •		תושיב	רושיבף	sg.
	תושיבנה	תושיבו	תושׁבְנָה	יוּשִׁיבר	pl.) r
עו אושב s. נושב נושב	קהשבר	ב מושב s.	מושב	^{ca} בעיַה	sg.
נוּשַׁב (ד'	תושׁבְנָה	תושבו	תושׁבְנָה	יָרִישָׁבר	pl.∫ 🚉

5. Participium.

4. Imperativus.

3. Infinit.

ea בולשב VI

H. Verba פר"ר (ב"ב II) § 69.

1. Perfectum.

2. Imperfectum.

I. Verba ל"ר § 71.

1. Perfectum.

			1. Perfectum.		
T	1. קַמְהִר	אַקַבִּיתָּ	2. מַמִּתְּ	לִמוּ לִמוּ לִמְה	3.sg.
1)	קַמְנוּ	كَاخِرْدُا	ַ קַמְהֶּם קמְהָם בַּמְלְהָם	קָׂמוּ	pl.
TT)	בּקוֹמוֹתִי s.		s. ְּלְלְבֹּוֹתְ	נָקוֹם *, * נְלִוֹמָה	sg. Niphi al
11)	קקרמות s. בְקרמוכר	נקומותן	יָקוֹמוֹתֶם׳	בָּלְוֹמֵר	pl.)
		הַקימות	יהקימוֹתְי <i>s</i> .	הַקִּים" יֹּ הַלִּיבָּה	sg.
V)	הקימותי. הַקימונו	בַּקרמוֹתֶן	הַקימוֹתֶם	הַלִּיבוּר	pl.)
		הוקמת	היקביה.	הוּקַם ⁶ הְוּקְמָּה	sg.
VI	הוּקַבְינוּ s. הוּקַבְינוּ	הופקתתו	בונללינים	ד, הק ב ור	pl.)
TTT	s. קוֹמַמִיתִּי	קוממת	s. קוֹבֵיבְיהָ	קוֹבֵים׳ קוֹבֵיבִיה	sg.) ਤੁ
1111	קוֹמְמְתְּר. קוֹמִמְנוּ	קוביביתן	קוביבותם	קובומו	pl.) A
		קומבית	קובימת s.	קוֹבֵיםְה׳ קוֹבִיבְה׳	sg.
JAL	אקוממתי קומבינו	קוממתן	קוממתם	קוֹבֵיבוּר	$pl.$ \geqslant
			•		

Verba צ"ך.

2. Imperfectum.

T	וּאָקוּם.	/הָ לַרְבָּר	ים בחקתם.	הָקרּבֶּיינָהיּ הַקרּבָּיינָהיּ	בָּקרם ^א ,	3.sg.
1	נָקוּם	יְתַּלְּוּמָי הַקּוּמָינָה	הַלְרבור	הַקרבֶּינְרַהְ ^p	רַקוּבור	pl.
		תקובוי		תקום	יקום"	sg.
11)	נקום נקום נקום	[תַּקוֹבֶינָה]	ן תִּקֹוֹמוּ	[תקומינה	<u>י</u> קומו	sg.\ Niph al
		הָקרבִיר הַלִּרבִיר	פּתָקים s.	הָקים	בָקרם ^ז	sg.
1	נָקִים נָקִים	תְקיבֶּינָה הַקיבֶּינָה	הָלִר נור	הָקרבֶּרנָה ^p	ַלְרמוּ - בְּלִרמוּ	pl.
VI	□P३×8.	הְהַּקְבָּנִר	א תוכןם s.	תוקם	מביה בו	sg.
VI	נוּקַם	תוקבינה הוקבינה	קוּקְבוּוּ	תוקבינה	רְרְקְבוּר	pl.
TTT	נְקוֹמֵם נְקוֹמֵם	הקוביבר°	s הִקוֹמֵם	תקומם	קומם ⁶	sg.) 7
			הְקוֹבְימוּ	הִקוֹמֵבְינָה	יקוממו	pl.
IV	נְקוֹבֵים ְּגַּקוֹבֵים נְקוֹבֵים	הִקוֹבֵימִיי	s. מְקוֹמֵם	הִקוֹמֵם	יקובום ל	sg.) Põlal
11	לְקוֹבֵים	הַקוֹפֵימְנָה	הקובימו	הִקוֹבַיְמִנְה	רְקוֹבֵיבוֹר	pī.} €
				בינולמק	יהקומם	Hithp.

3. Impera	4. Infin.	
קרמר, קֹמְנָה pl.	ו קום ^ה , קומר;	ו קום ^ה
הקומו [הקמנה]	II הָקּוֹם, הַלְּוֹמִי	וו הקום [*]
הְקִּימוּ, [הְקַּמְנָה]	V הָקָם, הָקִׁימִי	V הָקִים V
קוֹמֵמוּ, קוֹמֵמְנָה	III קוֹמֵם, קוֹמֲמִי	III קומם
	5. Participium.	

pl. קבים V — II נְקוֹם II E קוּם pass. ; מַקִּים pass. ; קבים VI E מָקִים יום VI E מַקִּים.

II מְקוֹמֵם. — IV [מְקוֹמָם]. — IIV מְקְקוֹמֵם.

Jussivus: I יָקָם; V יָקָם.

Waw cons. Impf.: וּלָקָם, רָלָּקָם; V רָּלָּקָם.

К. Verba "У § 73.

1. Perfectum.

_∫	בות ובבותי לבותן סבוני	of. b nizo2.	§5d קבבה f.	$h\beta$.sg.
1	זבותן סבונו	סבותם כ	בה	<u> </u>	pl.
	סַבּוֹת s. יְסַבּוֹתִי	אַנְסַבּוֹתְ ^ז נְ	ئۆڭك	ξ D ζ	sg.\ Niph al
II	סַבּוֹתֶן נְסַבּוֹנוּ		<u> 15</u>	ڎؚٙٙٙٙ	
77	זסבות s. הַלבותי	יַםְבֹּוֹתְיּ יַ	הַבְבָּה ^{i,k} בַסָּה	המב, ה	sg.\Hiph'n
V	הסבותן הסבונו	הַסִבוֹתֶם וְ	i(הַבְּרוּ) בּרוּ	בוּכּ	pl.
	זוסבות .s הוסבותי]	ורובבות is.	הוּלַבָּה	kDDAT	sg. Hoph al
VI	וְהַבּבוֹתֶן הְוּסַבּוֹנוּן	[הְוּסַבוֹתֶם וְ	שַׂבר	ا وا	pl.
- 1	i dictar: s	סובבה כ.	הבל סובבה	סובב°,	sg. Pôle
III	וֹבַבְהֶוֹן סוֹבַבִנוּ	קובבהם ק	בבה	יסרו	
TX7	מובבה סובבה	פובבה cs.	הַלֵּל סְוֹבֲבָה בַבוּ	סובב°,	sg.
IV	וֹבַבְנֶתוּ סוֹבַבְנוּ				
		.(co	nf. Pôēl)	הִסְתוֹנֵ	Hith p.

2. Imperativus.

3. Infinit.

p מֹבּר, $[$ סְבֶּׁרנָת $^{\imath}$	ו מב ^י ר, מבר; I	בוֹבסָ $abs.$; f בוֹבסְ בּוֹב
הַסַּבּר, [הַסַבֶּרנָה]	II הָפַב, הָפֵׂבִּי	וו הָפֵב; abs. ; בּפָה II
הָמֹבר, [הַסְבֶּרנָה]	V הָמֵב, הָמֵבִּי	V הָמֶב
סְוֹבֵברּ, סוֹבֵבְנָה הַלֵּלוּ הַלֵּלְנָה	סובב, סובבי הללי הללי (§5d) [הללי	ווו {סובב הַלֵּל

Verba " § 73.

4. Imperfectum.

т	ו אַלב ן	ישׁבֶּבֶּרָ י	בסֹב ² .	ים בים	בָּסֹבַ:	3.sg.\ 2
1 4	נָסֹב	אָקלבִּינָה מָכֶבִּינָה	הָלבר	מִכבִּרנְה׳	רָסֹבּוּ	3.sg.) Q
TT	נפֿר) אַפֿר)	הַפַּבִּר	򉉉s.	שׁפַב	יסב	sg.
11	נפֿב /	[נעֹפֿבּתנע]		[שֹׁפַבְּנְהַח]	יַבַּברּ	pl.∫ a
\mathbf{v}	∫ ⊐Ďķs.	תָּכֻבִּינָה תַּכֻבִּי	الأفتر الم	שַׁבַבָּ	יבב יבב יבבה	sg.
•	נמב /	תַּסָבֵינָה	הַלַבּרּ	מסק בנע,	רָכַבּוּ	pl.
VI	אוּסַב) נוּסַב	תוכבי	ב תולכב s.	תוּכַב	רַּבַב	sg.)
			התרטבר	[עונספרנה	יוּלַבוּ	pl.)
TT a	אַסוֹבֶבּן s.	תקובבי	יש מסובב	תסובב	יְסוֹבַב, יְהַלֵּל	sg.\ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \
11	נסובב) (קסובב א	תסובבנה	הסובבו	קסובבנה	יְסְוֹבַבוּ	pl.
V	וצאַסוֹבַב).	תקובבי	יאסובר פים	קסובב	יסובב, יהלל יסובבו	sg.
	נפובב (המובבנה	תסובבו	מסובבנה	יְסִוֹבֵבוּ	pl.
			•	(conf. Pô	יִּסְתוֹבֵב (el)	Hithpo.

5. Participium.

I לבב; pass. ן עו לבב. עו או לכב. וו או לכב. וו או לכב. וו או לכב לכב אויסבות. ווו מסובב. וו איסובב. וו איסובב. וו איסובב. וו איסובב. וו איסובב. וו איסובב

 $W\bar{a}w$ cons. Impf. Qal intransitivum (§ 730).
קלף $V \parallel .$ בּלְּטָב. $V \parallel .$ בּלְטָב. $V \parallel .$ בּלְטָב. $V \parallel .$ בּלְטָב. $V \parallel .$ בּלְלָב $V \parallel .$ בּלְלָב בּלִּב בּלְלָב בּלִּב בּלְלָב בּלִב בּלְלָב בּל בּלְלָב בּלְלָב בּל בּלְלָב בּלְלָב בּל בּלְלָב בּל בּלְלָב בּל בּלְלָב בּל בּלְלָב בּל בּלְלָב בּל בּלְלָב בְּלָב בּלְלָב בּלְל בּלְלָב בּלְל בּלְל בּלְלָב בּלְל בּלְל בּלְל בּלְל בּלְבָי בּלְל בּלְל בְּלְל בּלְל בּלְב בּלְל בּלְיב בּל בּלְל בּלְל בּלְל בּלְל בּלְל בּלְב בּלְל בּלְל בּלְל בּלְ

L. Verba ¬"> § 74.

1. Perfectum.

T	וְבְּלִיתִי בְּלִינִרּ	לְבָּלִית	פ ^{εα} רָק 2.	^b コロトライ. ^m カトラ	3 בְּלָהוֹ	.sg.
1)	בָּלִרנה	בְּלִיתֶון	בְּלִיתֶם	<i>ה</i> ַלרּ ^m		pl.
ш	s. נְגְלֵיתִי	נגלי ת	מנגלים.	נגלתה	נִנְלָה	sg.
11)	פּנְבְלֵיתִר) נִבְלִינה ^ץ	נֹבְלֵיתֶן	נְגְלֵיתֶם	כָּבְלַר		pl.
ш	קליתי קלינה	בִּלִית	פּבִּלִּרְתָּלִּי.	בְּלֵּהְ בְּלְּהְ בְּלְּתְה בְּלְּתְה בְּלָּתְה בְּלָּהְ	בְּלָה	sg.) 💆
111	בִּלִרכה	בּלִימֶן	בּּלִיתֶם	בּלַר		pl.
TV	פּבָּבַרתִר.	בְּבֵית	מַבְבֵּרתְ s.	בְּלָתָה בֹ	בְּלָה	sg.\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \\ \
11	פּבּלֵיתוּ. בְּלֵינוּ	בליתן	בְּלֵיתֶם	בְּלַרְ		pl.
77	הליתר.	הגלית	פהולית פּ	ָּהְגְלָתָה הִגְלִּרְּ	הַנְלָה ׁ	sg.
Y)	פּהְּבְּלִיתִר. הִבְּלִינוּ	הגליתן	הגליתם	דו גלר		pl.
WT	. בהגליתי	הגלית	. אַדוּגליתָּ	ָ הָגְלָתָה	הגלה	sg. \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \ \
VI	קּגְלֵיתִי. הְגְלֵינִיּ	הגליתו	הגליתם	הָגלר		sg. Hoph al
VITT	ו.s.התבליתי	התבביה	פּהְתַבְּלִיתְהּ.	ה׳ התבלתד	התנל	sg.) #
VII	ון התְבַּלִּינוּ מְן התְבַּלִּינוּ	התבלים	הָתְבַּלִּיתָם	התבלו		sg. Hith
	,	•	•	•		

2. Infinitivus.

$VII \,$ בְּלוֹת. $V \,$ הַגְּלוֹת. $III \,$ הַבְּלוֹת. $III \,$ הַבְּלוֹת. $III \,$ הַבְּלוֹת.

3. Imperativus.

קלר בָה ^{פּק} ל.	$,^m$ גלר $pl.$; m > 5 f.	sg. גלה sg .	I
הְגְּלֶרְנָה	הַּבְּלֹר	וּהְבָּלִר	הְבָּלֵהי	II
בַּלֶּרכָה	בַלר	בַּלָּר	גלה h	III
הַגְלֶינָת	הַגְלרּ	הַגְּלִר	הַּגְּלֵה	V
התְּבַּבֶּירָה	הְתְּגַּלֹּר	הְתְנְּלֵּר	הְתְנֵלֵה	VII

Verba ה"5 § 74.

4. Imperfectum.

т	ו אַבְּלָה ן.	יתובלר"	2. תִּגְלֶה	אַ תִּנְלֶּה	פיה לו הלים ולים פים פים פים פים פים פים פים פים פים פ	3.sg.) 0
1	נְבָּלֶהוּ	תִּגְלֶינָה	ית בלר	אַהְלֶּינָה ^{זְיּ} ּ הִּלְּיֵנָה	יהלר"	pl.
TI	נַבְּלֶה) s.	תּבְּלֵר תִבְּלֵרָת	הַּבְּלָּה הִבְּלָּה	תִּבְּלֶּה	רַבְּלֶּהוֹ	sg.\ ip
	נְבָּלֶה וֹ	תָבָּלֶרְנָה	הַבְּלַר	הַבָּלֶינָה ו	רָבָּלֹף	pl. sal
III	אַבַבֶּהוֹ אַ אַבַבָּהוֹ אַ	תְּבָלֶינָת תְּבָלֶינָת תַּבְלָי תַּבְלָי תַּבְלָי	פּתְנַלֶּה.	הְנַבֶּלֶה הְנַבְּיְנָה	गहेब	sg. \ 7
	לְבַלֶּה וֹ	ָתַבַּלֶּינָ <i>ה</i>	רְּתַבַּלֹּר	מַנַלָּינָה	רְבַלּר	pl.
IV	الا يُعَادِّوْنَا أ	רָ ת ְבָּלִּר	.פתוכה	תְּלֶלָת ו	רָבָּכֶּוֹת	sg.\ \ \frac{17}{25.
- '	לְבָּבֶּה ו	קּבָּלֵינָהו	קגלו	תֹבֶלֶי נְדוּ	רְבָּלַרְּ	$pl.\int_{B}^{\infty}$
V	אַנלהן אָ אַנלהן אָנּ	תַּלְלָּר	אַ תּוֹלֶלָה s.	תַּגְּלֶּח תַּגְלֶינָת	בַּגַלָּהוּ	sg.
•	בַבְּלֶּה ו	תַּגְלֶינְה	רַגּלָרּ	פַגְלֶינָה	רַבְלֹּה	pl.∫ ≈ B
VI.	اء کھنے چاتا ک	ייולב	אַהְגָּלֶה.	֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֖֓	רָבְּלֶּה	sg.
' -	בָּבְּלֶּהוֹ }	הַגְּלֶינָה	ָת בְלֹרּ <u>י</u>	תָּבְלֶ ינָה	רָבְלֹרּ	pl.
VII	ַנְתְבַּלֶּה (מְתַבַּלֶּה (גִּתְבַּלֶּה	שִׁתְבַּכִּר	החבבהו.	תִּתְנַבֶּלֶּדוֹ	יִתְבַּלֶּה	sg. Tith
111	נִתְבַּנֶּהוּ /	שִׁלְפַּפְּׁינָת הִּלְפַּׁלְּי	מִתְבַּלֵּר	שׁלַּבְּבָּׁינִה שִׁלְּבַּבָּׁינִה שַּלְּכָּׁנִ שַּלְּכָּׁנִ שַּלְּכָּׁנִ שַּלְּכָּנִ שַּלְּכָּנִ שַּלְּכָּנִ שַּלְּכָּנִ שַּלְּנִנִ שַּלְּכָּנִי שַּלְּכָּנִי שַּלְּכָנִי שַּלְּכָנִי	יִתְבַּכֹּר	pl. Saci

5. Participium.

pass. גּלָרים; pl. אָלָרים; pass. גּלָרִים אַנְלֶּה. ווו גּלְלֶה אָ pl. אָלָה. וו ע בּגְלֶה. עון אַלָרים עון אָלֶה. וו עון אַגְלֶה. עון אַגָּלָה. וו עון אַגָּלָה. וו עון אַגָּלָה.

Imperfectum apocopatum.

M. Verba κ"> § 75.

1. Perfectum.

I	וֹנְצָאתִי 1.	ילבהאע.		ätae gätae Jätätt	3.sg.\@
	בְּצָאנוּ	הָבָאמֶן	בָּגְאַתֶּם	בְּרַצְאַרּ	pl.) a
T	ַ בְּלֵאתִי s.	בָּלֵאַת	^מ בָלאָתְ <i>s</i> .	מָלֵא מֶלִאָה	sg.
1	בְּלֵאנוּ	בְלַאָתֶן	מְלֵאתֶם	בְּלְאַרָּ	pl.
11	ַנְמְצֵאנוּ גֹמְצָאנוּ:	ומצאת	מנמצאת ^{d2} .	וֹמְצָא וֹמְצְאָה	sg.
11	לכלצאנר	ומִצאתֶן	נֹלגּאַמֶתׁם	ָּבְרְצְאַר בּ	pl.
TIT	דּבּאתי. s.	דְּבָאת	יַּבְּאָתְ ^{s.}	דָּבָּא דְּרְּאָדוֹ	sg.)
III		דּבּאמֶן	דַּבָּאתֶם	ַדָּכָּאַרָּ דָּכָּאַרָּ	pl.
TV	יּדְבָּאתִר] הָבָאתוּ	דָבָאת	לבאף s.	הַכַּא הַכַּאַה	sg.\ 💆
11	רָבּאנר]	דָבַאמֶן	[דָּבַאמֶם	ָדִּבְאָרִא הְבְּצִיאָּה דָּבְאוֹרְ	<i>pl.</i> ∫ ≥
v	י אַ הַמְצַאִּתִר יֹ s.	המצאת	מתמצאת ליי.	הַמְצִיא הַמְצִיאָה	sg.
, (הַלְצאנוּ	המצאתן	בוֹלְגַאַמֶׁם	הִמִצִיאוּ	pl.] É
VI	[־גאתר]s.	המצאת	נְלְמַצֵאהָ s.	הַמְצָא הָמְצְאָה	sg. Hoph'al
11	ַבְּבְּצִאנוּ] [-גַּבְצָאנוּ].	הָבִצאהֶן	[הָמִצאתֶם	קבצאר	pl.) at
VII	אַהַבּבּאַתִר: יייייייייייייייייייייייייייייייייייי	הַּדַּבָּאת.	. אַהַבּבּאַתְ	הַנַּבָּא הַנַּבְּאָה	sg.
111	ָּהְדַּבָּאִנוּ הַדְּבָאנוּ	ָ הַנַּבָּאת הַנַּבָּאתֶן	הַדַּבֵּאמֶם	רוַבַּבְּאר	pl.) ba

	2. Infinitiv	vus.				
^{d1} מִצאנָה.	מִּצְאֵרָ pl.	לִנְצָאָר.	d k k k q	I	מָצֹא	I
המָצֶאנָה	המָּעאוּ	המֶּדְאָר	המָצא	II	המָצא	II
דַּכָּאנָה	דַּכְּאַר	דַּכְּאָל	FEX	III	דַּבַּא	III
הַמְצָאנָה	הַמְצִראַר	הַבְּיִלִּאִר	בטָמָא	V	הַמְצִיא	V
הַּבֶּאנָה	הַּבָּמִרּ	ההַכְּאִי	הַדַּכֵּא	VII	ע הַנַּכֵּא	VII

Verba x"5 § 75.

4. Imperfectum.

5. Participium.

ן מֹצֵא, מְיִצְאִּרם, f מֹצֵאת (מָלֵא, מְלֵאִרם f מִּצָא, מְיִצְאָרם, f מֹצֵאת וֹ בּרָאָרם I מֹצֵאת (מָלֵא, מְלֵאָרם, f מִּבְּאָא. f וּ מְדָּבָא. f נִמְצָאת. f ווו מְדָבָא. f מִרְבָּא. f עִמְצָא. f עִמְצָא. f עוו מְדָּבָא. f עוו מְדָבָא. f עוו מְדָבָא. f עוו מִדְּבָא.

למיקה מאקה מלמיקם פלמיקם

שָׁבְּעִינְּהְ קַשְׁלְּגִינָה שְׁבָּגַינָה Imperativus Qal.

יו קטילנר

1. *sg*.

שָׁמְערִם

N. Verbum cum suffixis

1. Perfectum Qal.

מְבַלְתִּים כּ STANT. Imperfectum Qal. 3. sg. m. קשלְנוּרוּוּ ילמהלי. מַבְינוּדוּה קשלנהד विनेदान ישָבְיבְיבִיהָm.2.sg.ישלֵנִי 3. sg. אם 3. קטְלהנִי m.3.sg.

ÜBUNGSBUCH.

I. Leseübungen.

- וג רָב. אבגדוחר. גוחדרבא. אָב אָז אָח זָב זָג .ã→ 1. זָר חָג רָב. וו נעשׂשת. גנאעתח. נָא נָע נָד עָב שְׂב שַׂשׂ רָשׁ חָשׁ נָח שָׁב עָר שָׂא חָת שָׁת עָשׁ שָׁר.
- יוד ושר אים בר שר "בר שר אר" בר שר אד עד .e ,ē י... ,... 2.

 עת גר אש את עו שת שב. חי אי מי. ולמסק.

 יִד יִשׁ וַז לֵב אַל חָל לָשׁ מְל מֵת גַס נָס סָר רֵק חֵיק.

 יִד יִשׁ וַז לֵב אַל חָל לָשׁ מְל מֵת גַס נָס סָר רֵק חֵיק.
- י \hat{i} . מִי לִּי קִיר אִישׁ רִיב עִיר שִׁיר זְיז חִוּל. \hat{i} $\dot{-}$ 3. מִי לִּי קִר עַל חֹק לֹא טֹב עִז לֹג. עוֹג \dot{a} 4.
- נוד" סוד עור חול אות שור מות עוד אור או לא. קול קל ₪ המצ. החממאצע. הר" הוד הוו לומ" שומ מים מוב צר" צא צל.
- היא כוּה מוּב מוּת חוּט צוּר הוּא כוּ. \hat{u} זּ זּ. סוּס רוּת מוּב מוּת חוּט צוּר הוּא כוּ.
- ם נן צץ כך פף. כמנפץ. ים שם שם כן און הון כץ בוץ לך אוף אף לף שוף אף לף שוף הון כץ בוץ הם".
 בם בן בן סוף סוף מין חוץ שן לך שוף יום שץ אם חם לץ קם קוץ. 1.7 יון נגז רתף פכב רדהחת דךן עא לק סם שממ.

8 נְהֶר זְּכֶר זָהֶב אָדָם שָׁטָן צְפֶר וָכֶּד הְּרֶן" הָגִּר" אָשֶׁם רָעָב שָׁכֶר לְבֶן" חָמֵשׁ עָקֵב הָעֵץ בְּבֵן אָשִׁר" רְבֶּר שָׁכִר לְבִן אָשִׁר" רְבֶּר שָׁכִר לְבִן אָשִׁר בְּרִין אָשִׁר בְּרִיך שָׁפוֹם יְצִר | אָרוּר הְוּיִּ אָבִוֹן בְּרִיר שְׁמִר לְבוֹן עִשִׁר לְבוֹר בְּרִיך שָׁפוֹם יְצֵר | אָרוּר הְוּיִּ אָשִׁר עְשִׁר לְבוֹן | וְיִהִי אִנְשִׁר עְשִׁר לְבוֹן | וְיִהִי אִנְשִׁר שְׁבִּי לְבִּשׁ בִּרִא לֵנִי שִׁנִי בֵּאוֹת אֵלִן | וְיִהִי אִנְשִׁר שְׁבִּר לְבִין בְּבִי בִּבְּר אִבְּר וֹבִין רוּחִוֹן | אָרוּרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידִוֹן | בְּבִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עְשִׁיתְ הְוֹלִידִוֹן | בְּבִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידִוֹן | בְּבִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידִוֹן | בְבִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידוֹן | בְּרִין בִּיִּי בְּרִין בְּבִּין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידוֹן | יְיִרִי בִּיִּי בְּבִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידוֹן | יִיִּיִי בִּין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידוֹן | יִיִּיִי בִין רוּחִוֹן | אָרוֹרְ עָשִׁיתְ הְוֹלִידוֹן | יְיִהִי רְּיִּיִי בְּיִי בִּיִּי רִיחִוֹן | אָרוֹרְדִּי בִּיִי רְיִּיִים בְּיִבְייִר לְּיִבִיי רְּיִּיִי רִיחִוֹן | אָרוֹרְיִי בִּיִּים בְּיִבִּי רְּבִין רוּחִוֹן | אָרִירִי בְּיִייִר בְּיִייִר בְּיִייִים בְּיִיבִיי רִיחִוֹן | בִּיִּיִים רִיִּיִים בְּיִיבִּי רִיחִוּן | בִּיִיבִּי בְּיִייִים בְּיִיבִיים בְּיִבִּי רִיחִוּן | בִּיִּיִים בְּיִבִּיים בְּיִיבִיים בְּיִיבְּי בְּיִיבִּים בְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִבְּי בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְיִים בְּיִים בְּיִבְייִים בְּיִבְייִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִיבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִיבְּים בְּיִים בְיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִייִים בְּיִים בְּיִּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִיבְּיים בְּיִיבְּים בְּיבְּיבְיים בְּיִיבְּים

פִּיד. וְאִירָא, כִּי עֵירֹם אָנְׁכִי וְאֵדְבֵא: " זו. בַקְ רַע קַח אַל .ã-_ 10. בַּל עֵד נָּם נַּן דִוֹ רַקְ רַע קַח אַל .ar מַק בַּת בַּף שְׁבַר אָבַל כָקַח יָלַד יְדַע שְׁרַי אֵכַל כָקַח יָלַד יְדַע שְׁרַי אֵכַל אֹבֵר אַכַל אֹבֵר רַעִי אוֹלֵי יוּכַל.

ווּ דַּרְדַּר מַבְדִּיל וַחְדָּו נַפְּהָלִי^מ שָׁמֵּׁעְהִּי חְרָּגְהָ. עִּנְשֵׁי אַבְרָם^מ, שָׁמַּרְנוּ. כָּתְבְהָ נָפֶּלְהִּ יָכֹלְהִּי שְׁכֹּלְהִי עְּבֹּלְהִי שְׁכֹּלְהִי עְ

¹ §8*a* 1. ² §6*a*. ³ §7*e*. ⁴ §5*a.b*.

ּנִגְשׁׁהַ נִּגְשָׁה תִּקְשׁה בִּּחָשׁ זַרְעָשׁ אִישָׁשׁ קּוֹמְתָשׁ. וַנִּשְׁהָ נִיּצְתֹּה תִּיּנִם תַּיָּם תַּשָּׁם תַּנְּחָשׁ. אַ**הְּ נְּתֵהְּ.** וַנִּשְׁהְ נִיּצְהִיל תַּיּנִם תַּשְּׁם תַּבְּר לַוּנִּ בְּנִּי נְיִבְּךְּ

יְהִי סְדֹם" פָּרִי שְׁמוֹ שְׁנֵי מְאֹד גְּבוּל שְׁלִישִׁי. לְהַשְׂכִּיל בְּצַלְמֵנוּ לְחַשְׁקוֹת. פְּנֵי תְחוֹם נְפְּלוּ" שֶׁרְצוּ מֵלְכוּ עָבְדוּ חֲרְפוּ בֵּינְדְּ גְּחְנְדְּ. יַחְפְּצוּ וַיַּחְדְּלוּ מַחְשָׁבֹת מַמְלְכוֹת דַּבְרוּ הַגְּבוּל הַשְּׁבִיעִי מְרְגְּלִים.

יולר הישפט מודבר אשתה ליולר לקבר ישפט מודבר אשתה ליולר לקבר ישפט יונדל ישפטר ניקברו וינדר נישף נישף הבר ששים אשו מפל יפנד ישור וינדר ניפח ניפטר השחית השטיר השחית שלחו הלא ישלח של מוני ישלח הלישות הלישות

גַּנְבְּהִי. אָמְנָם שִׁלְּחָן. עָּטְרִים שֶּבְרוֹן לּ, בִּיוֹלֶד וַיִּנְּחֵם לָכֶם לָחֶם לָחֶן עָּטְרִים חֶבְרוֹן לּ, וַיִּיֹלֶד וַיִּנְחֵם לָכֶם לָחֶם לָחֶן אַפָּת מְבְרָתֶם שְׁכַּרְתֶּם שִׁכַּרְתֶּם שִׁכַּרְתֶּם שְׁכַּרְתָּם הַחְּרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הָחָרִים הַחָּרִים הָחָרִים הַחָּרִים הַחִּרִים הַחִּרִים הַחִּרִים הַחִּרִּים הַחְּרִים הַבְּרִים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִּים הַחְּרִים הַחִּרִּים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִים הַחְרִים הַּחְרִים הַחְרִים הַרְיִּם הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַרְיִּם הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיִּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַּיְּרִים הַיְּרִים הַּבְּרִים הַיְּרִים הַּיְּרִים הַיְּרִים הַיְּרִים הַּיִּים הַּיִּים הַּיִּים הַּבְּרִים הַיְּרִים הְיִּרְיִּם הַיְּרִים הְּיִּים הְּיִּים הַּבְּיִים הְּבְּיִּים הְּבְּרְיִּים הַּבְּבִּי הְיִּיְבִּים הַּיְּבִּי בְּיִּיִּים הַיְּבְּיִים הַּיְּבִּי הְיִים הַּבְּיִים הַּיְּבְּיִים הַּבְּיִים הַּיִּים הַיְּיִים הַּיְּיִים הַיְּיִּים הַּיְּבְּיִים הַּיְּבִּיּי הַיְּיִים הַיְּיִים הַיְּיִים הַּיִּים הַיְּיִּים הַיְּיִים הַּיִּים הַּיְּיִים הַּיִּים הַּיִּיִים הִּיִּים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הִּיִּים הַיְּיִים הִּיִּים הַּיְּיִים הְּיִּיְיִים הַּיְּבִּיְיִים הְּיִּיְיִים הְּיִים הַּיְּבִּיּים הִייִּים הְּיִים הַּיְּיִים הַּיְּיִים הְּיִּים הְיִיּיִים הְּיִּיִּים הְּיִים הְּיִּים הְּיִים הַּיְיִים הְּיִּבְּיִים הְּיִּבְּיִים הְּיִּים הְּיִּבּים בְּיִים בְּיִים בְּיִּים הְּיִּים הְיִים הְּיִים הְיּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִּים הְיּיִּים הְיּיִּים הְיּים הְיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְייִּים הְיִים הְּיִים הְּיִּים הְּיִּים הְּיִים הְיּים הְיִים הְּ

יים לְּדִבֶּה אָרָכוֹ קְדְשׁךְ אָוְנֶכֶם .٥– 516.

^{1 § 6}d.c. 2 § 5c. 3 § 8a2. 4 § 4b. 5 § 4c.

וֹדֶרְכְּיִמוּ חָבְרַתְ הָמְכַן הָפְּכֵּן בְּתְּנוֹת אָכְכָם חַדְשׁוֹ. נַנְקָם נַיְּרָץ נַיְּשָׁב.

יוּים מַבְּבִיהַ יֹדֵע רָקִיעַ מַנְבִּיהַ יַּגִּיהַ. יוּדִים יַּגִּיהַ יַּגִּיהַ יַּגִּיהַ.

בּזְרִיצַ. רֵיחַ הַּנִּיחֹחַ. 218. יָשׁוּבוּ וַיְּשֶׁבוּ שׁוּב שָׁב הְּמָתוּן יְשׁוּבָן הַכְּרָבִים נַיָּנֶסוּ. צַדִּיקִים צַדִּקִים צִדִּיקִם שִׁימוּ וָאָשֹׁם צֵירָמִם גּוֹיִם לְוִיִם מְשׁוּכָּתוֹ כּוּלָם (כַּלֶם). ישׁב (ישׁב) שֹנֵא שֹׁפִם נשׁא לִלְבשׁ שִׂמְנִי 319.

שד יהבשטר שמרים קשם.

חֹרָה בְּיָה בְּיָה הַיָּה הַיָּה הַיְּה מִיְה בִּיּה מִיְהוֹים ⁴20. לְמָה שָׁמָה | פַּרְעֹה מה פֹה נָלה שׁלֹמה יה הַה רָאַת קָנַת שָּׁדֶת וּלֶה אֹפֶת בֹּנֶת אֶמְחֶת יִבְנֶת יִרְאָה מִקְנֶהְ שְׁמֹנֶה זֶה פֶּה שֶׂה. צֵׁיכֶּה.

יבו פּלֵיך אַלֶּיך חַלֶּיך נְּמַלֶּיך. תִּבְלֶּינָת מְבֹאֶינָת בּוֹיל מַבְלָּינָת מְבֹאָינָת מַבֹּ

הָסָבֶּינָה וַתְּחָלֶּינָה | פָּנָיו אֵלָיו יָבִיוּ.

יאָן דּאַרָן דַשְּאָת נְצָאַתִי. ראָשׁ זָאָת צאָן 22. האבל וַיאמר צאנו. באשית מַלֵּאתִי לֵאלחִים ראשון. וַאדֹנָי. הַצָּאנָה הַקְרֶאנָה הַמְצֶאן נַּיְא שָׁיְא.

^pחנוֹן עַבֹּח הָרָגוֹ עֲשׂוֹת אֲשֶׁר עֲבֹּרָה ^s23.

^{1 § 4}d. 2 § 4e.f. 3 § 4g. 4 § 2b. 5 § 8a 2. 6 § 2c. 7 § 10c. 8 § 5d.

אַרוּרָה חֲמִישִׁי אַכָּלְךּ. זַרְאַדְּ נִבְחֲלוּ הַשְּׂאֲבֹת אְצֵקּים זַיֵּאֲחֲזוּ וְהִתְּבָּרֵכוּ הָאֹכֵלֶנְּה. מֵרְבֵבוֹת. וַיְחֲלֵלוּ רְנֵנוּ הַלְלוּיָה | הֱזוֹת אֱנוֹשׁ אֱכֹל | חֲרִי שִׁבְּלִים.

בּבְּרָה צִּחֲרֵי הַאֲנֵנָה יַעַלְב^{ַּי} הֻעֲבִיר <mark>אָהֵלֹח</mark> 124. הָחַרֵם הָחֲלֵיתִּי מִּמְּחֲרָת.

225. אֱמֶת וָאֱמֶת כֻּאֶמֶת אֵנִי וְאֵנִי וַאֲנִי.

מבֿלְאָם מְלָּמֵעְלָה הְבַקְשׁוּ בַּלְּאָמִים. ³26.

יבּרְבַּכָר בָּלִ־עוֹף הִּמְשָׁלֹ־בּוֹ.

פולים בּרְנַיִם אָזְנַיִם, רַגְּלַיִם צְהֶרַיִם אַפּיִם. נַהֲרַיִם שְׁנַיִם מָאתִּיִם מִיִם שְׁמִיִם׳ יְרוּשָׁלַםִ.

¹ §5e. ² §11g. ³ §6g. ⁴ §8b. ⁵ §11i. 6 §13,1. 7 §38. 8 §9b.

II. Zum Übersetzen Zaus dem Hebräischen.

האברי, האברי, האביון, החודשׁ, הבדְשִׁים, הרוּחַ, הָצֵּד, 17. אֲ האבֶץ, ההָבְּבָּה, הֹחָכָם, הֹחֲכָמִים, הצֵי^α, הֹרְמָה^מ, הוַרְדִּן^α, הלְבנוֹן ^מ, הגבוֹר, ההֶבָב, החֲבֶב | הצֵת הֹחִיא, היוֹם הזה, הֹחָצִיר, ההָר, התָּרִים, הֹצִיר, הֹצָרִים, הֹפָר, הֹעָם, הֹצַמִּים הֹחַיִּים, הֹאֱלֹהִים, הֹחֲלִי, הֹלֵיְלָה ההוּא, הֹאִישׁ הֹנְדוֹל הוָה.

אַבְרָהָם ואֱלִישֶּׁזֶר, דָּוִד וִיהְוֹנְתָן, יִשְׂרָאֵל וְעֲבָּוֹלֵק, מֹשֶׁה 46. אֵ ומִרְיָם, שִׁמְרוֹן וירְוּשֶׁלַם, עָדָה וִצִּלָּה, אִלִּיְהוּ ואֱלִישָׁע, חַבִּי וּזְכַרְיָהוּ וֹמֵלִאָכִי. | ואלֹהִים, וארֹנָי, ואָנִי | יוֹם ולֵּיְלָה.

וֹבְלִישָׁע, בֹּלְישָׁע, בֹירְוּשֶׁלַם, לֹאֱלִישָׁע, 1.¹ לֹצְלַח, לֹאֱלִישָׁע, 15. وֹצְבָּלֵק, בֹמְנְהוֹ, לֹחֲבַקּוּק, כִיהְוֹנְתְן | לֹאלֹהִים, באַדֹנְי, לֹנֶצַח, באַלֹהִים, לַצָּח, בוֹם החוֹא, לֹרָשָׁע, באַלֹהִים, לֹצַר | II. ²בשָׁנָה הזֹאת, ביוֹם החוֹא, לֹרָשָׁע, כֹעָהַר, לֹהֶכָם, לֹאֵרֶץ.

ו אַת מַתִּר מֵתְּך מַתֶּךְ מִתוֹ מִתִּים מֵתֶּיךְ. בְּבּוֹר בְּבּוֹרָם 1. בַּבְּרִים, בְּבּוֹרִ ישֹׁרָאֵל ״, בְּבּוֹרֵי. חֲמוֹר חֲמֹרוֹ חֲמֹרִים חֲמֹרֵינוּ הַבְּבְרִים, בְּבֹּרִים, בּוֹיִ הָאֶרֶץ. הַאֶּלְהִים, מֶלֹהֵי אַבְּרָהָם ״, מְלֹהֵי אֵלְהִיהָם מֵלְהִיוֹ אֱלֹהֵיהָ מֵלְהִיהָם מְלֹהִיהָ אֱלְהִיהָם. וְעוֹּרֵי מְיָבֶרְהְ מְלְהִיהָם מִלְּהִיהָם, חַיִּיִּים, חַיִּיִּי נֹחַ ״, חַנֵּיךְ בְּחַנֵּיהֶם. חִיקִר חִיקֵךְ מִיקֵךְ מְנִיהָם. חִיקִר מִיקֵךְ מִילְרָה צִאֹּיְכֶם צֹאֹנָם. כֹּחַ כְּהַדְּ. חַנִּין "הֹ וְצַדִּיק.

 $^{^1}$ Ergänze die Vokale. 2 Die folgenden Wörter mit fehlendem Artikel! 3 §85c.d.

.II הַפָּח, הִפָּת עוֹלָם, הִפְוֹת הִפְּתֵיךְ סְבָּתוֹ. אִמֹתֶם. בַּלָּמֵדְ כַּלְּוֹתִיכֶם. בְּיָה, רְצַתֹּ הַאָּדָם, רֶצָתִּ רְצַתְּכֶם רְצַתְּדְּ הַרְעוֹת. אֲחָזּתְכֶם וַאֲחָזָּתְדְּ, לַאֲחָזַת עוֹלָם. שִׂיבָתְּדְּ. הְעֹלָח, עלַת הָעָם, וִעלָתָה עָלָהָם עלות עלותינוּ עלְתֵיכֶם. תּוֹרֵת ה׳, וְהָוֹרֹמֶי. נְתִיבָתִי, נִתִיבוֹת עוֹלָם. נְתֵיבוֹתִיהָ נְתִיבְוֹתֵיהֵם מְעָרֵת עָרָנָם", הַמִּעָרוֹת. הַגֹרת בַּהַגְוֹרָתוֹ.

.III קול בַּקֹלָי קֹלָךְ קוֹלֶן קֹלוֹת. הַלוֹם הַלֹמוֹ הַהַלֹמוֹת, הַלֹמוֹת שָׁבֶּר, הַלְמֹתִינוּ. הוֹר, לְדֹרֹת עוֹלֶם, לְדֹרְתִיבֶם לְּדְׂוֹתָם. בֶּרְחוֹב. בְּאֵר, בְּאֵרוֹת הַפַּיִם. הָרוֹהַ רוּהִי רְוּהַדְּ רוּהֶדְ רְוּהֲכֶם רוּהוֹת.

וֹנְתָר, יוֹנֵי הַלְּבָנוֹן ^מ. מְאֵנְתִי מְאֵנִים. סאָה IV. סָאִים. תְּחָלֵּת הָלְנֶיח וְרָאַת ה׳.

אַיִר הָטִים, קְצִירֶךְ קְצִירֶכֶם. הַפְּלִיט, פְּלִיטֵי, פְּלִיטֵי, אַיִּבֶּר אָטִים, קּצִירְכֶּם. אָפְרֵיִם", פְּלִיטִיכֶם. בְּהֹנְךָ. צְעִיפָה. קְדוֹשִׁים. נְבִיאַי נְבִיאַיָּהְ ּנְבִיאֶירָה. הֶהָמוֹן, הַמּוֹן בּוֹיִם. הָאָדוֹן, אֲלֹנֵי' וֹפַּסְ^{יֹּ}, אַרֹנֶיךָ אֲדֹנֵי | אַקוֹם שָׁבֶּם", הַאָּלְמוֹת טְקוֹמְתֵיבֶם. הֶצְּוֹן עוֹנֹתָם. אֲמִנֹךְ הָאֲמֹנוֹת. הַמָּאוֹר בְיֹאֹרֹת. לְשוֹן שֶׁקֶר, לשונה לשנות ו בְּנִקּיוֹן, נִקְיוֹן שׁנֵים. קדושׁ אֵנִי ה׳ אל הוכם.

וֹבַמִשְׁפָּט, מִשְׁפַט הַיָּתוֹם, מִשְׁפָטָן, מִשְׁפָטָן. § 24. מִשְׁפְּטֵר ה׳, מִשְׁפָּטָרו. מִנְדֵל הֲנַנְאֵלֹי, מִנְדָּלֶרה. מִרְבֵּר קָרֵשׁ", מִדְבָּרָה. מִסְפַּר הַנְּבּוֹרִים. מִשׁקַל הַזְּחָב, מִשְׁקָלָם. מַאֲכֵל פַּרְעֹה", וּמַאֲבָלְךָ מַאֲכַלְכֶם. כּוֹכַב אֱלְהֵוֹכֶם, לַכְּוֹכָבִים, בַּלבַרַהָם. פַלאַך ה׳, פַלאָכוֹ לַמַלאָכִים, פַלאַבֶּי דָוָדִיּ.

^{1 \$ 19}d.

וּבְהֵיכָלוֹ, הֵיכְלֵי שֵׁן ו אָוֹשָׁבָם, לְמִשְׁבֹתָם מוֹשְׁבְוֹתֵיהֶם ו בִּוֹרָאָר.

וו. חשופט שְּפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁפְטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ שְׁבְּטֵנוּ בְּעְבֵי נַחַלּ. אִיְבֵּי דְּוִדְּ, שְׁבְּעֵנוּ הְשָׁבְּיוּ שְׁנְאֵדְּי שִׁנְאֵדְּי שִׁנְאֵדְי שִׁנְאֵדְי שִׁנְאֵדְי שִׁנְאֵדְי שִׁנְאֵדְי בִּיּוֹבְי בִּיְבְּחוֹת בִיְבְּחוֹת בִיְבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיְבְשֵּׁר בִּיְצְשֵּׂר, בִּיְצְשֵּׁר, בִּיְצְשֵּׁר בִּיְבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְבְחוֹת בִיִּבְבְּחוֹת בִיִּבְבְּחוֹת בִיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִיּבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיּבְּחוֹת בִיּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיּבְּחוֹת בִיּבְּחוֹת בִיּבְבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִיִּבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיבְּחוֹת בְּיִבְּחוֹת בִּיבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בִּיִבְּחוֹת בְּיִיבְּית בְּיִבְּיִית בְּיִבְּיִית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִיבְּית בְּיִבְּית בְּיִיבְּית בְּיִבְּית בְּיִית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִבְּית בְּיִיתְית בְּיִיבְּית בְּיִיתְית בְּיִיבְּית בְּיִיתְית בְּיִיבְּית בְּיִיתְית בְּיִיבְּית בְּיִיבְּית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיבְּית בְּיִית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּיִיתְית בְּייִיתְית בְּיִית בְּיִיים בְּייִים בְּייִית בְּייִים בְּייִבְּית בְּייִים בְּיים בְּיבְּיים בְּייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּיִים בְּייִים בְּיייִים בְּייִים בְּיִיים בְּייִים בְּייִּים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִייִים בְּייִים בְּייִים בְּיִייִים בְּיִיים בְּיִּים בְּיִיבְייִים בְּייִּים בְּיִייִּים בְּייִים בְּיִבְּיים בְּיִים בְּייִיבְּיים בְּיִיבְּיים בְּיִּבְּיים בְּיִבְּיים בְּיִּיבְיים בְּיִיי

ווו. ידֶּךְ בְּיֶדְכֶם יָדַיִם יָדֶיהָ יְדֵיכֶם. הַּם הָאָדְם, בְּמוֹ, דְּמֵי הֶבֶּל", דְּמֵיכֶם דְּמֶיךְ. דְּגִים, דְּגֵי הַיָּם | שֵׁם הַפְּּהָר, שֶׁם־אַבְרָם", שְׁטִם בִּשְׁמוֹתְם. הְצֵץ הָצֵים, צְצֵי בֹּכֶּר, צֵצִיהְ. | מָוֶת וְהַיִּים בְּיַדִּדֹלְשׁוֹן.

דְּבַר ה', דְּבָרִי דְּבָרְךְ דְּבָרְךְ דְּבָרְוֹ דְּבָרֵוֹ דְּבָרֵי דְּבָרִי דְּבְרִי דְּבָרִי דְּבְּרִי דְּבָרִי דְּבְּרִי דְבְּבְרִי דְּבְּרִי דְּבְיִי בְּבְּרִי דְּבְּרִי בְּבְּרִי בְבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְבְייוּ בְּבְרִי בְּבְבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְבְיוּ בְּרִי בְּבְבְיוּ בְּבְרִי בְּבְבְּרִי בְּבְּרִי בְּבְבְיוּ בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְבְיוּ בְּבְרִי בְּבְרִי בְּבְּרְיוּ בְּבְיוּבְיוּ בְּבְרִי בְּבְיוּבְּבְיי בְּבְּרְיוּ בְּבְרִי בְּבְיוּבְּבְּיוּ בְּבְּרְיי בְּבְבְיוּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיוּ בְּבְבְיוּ בְבְּבְיוּבְבְּבְּבְּבְבְּיוּ בְּבְבְיוּבְבְּבְּבְּבְיבְיוּ בְּבְּבְרְיבְבְיוּ בְּבְּרְי בְבְּבְיבְיבְיי בְּבְבְּבְיי בְּבְבְיי בְּבְבְיי בְבְּבְיי בְבְּבְיי בְּבְב

לְבָבֶם. שִׁעַר ראשׁוֹ, שְּעָרוֹ. וּ זְקֵנֶיךְ הֲצֵרוֹת הַצְרוֹתְיוֹ, בּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ. ירֵכַיִךְ. וּ יְשֵׁנִים עֲרֵלָּח הָעֲרֵלִים מְלֵאָה טבֵּאִים שָׁלַבָּיה שָּׂבִּעִים יְבַשׁוֹת רְצֵבָה מְלֵאוֹת צְבֵאִים.

[ע"ע] הִצוֹ הִצֶּיךְ הִצִּיר, הִצֵּיר בְּבוֹר. מֵן, קַּוְרִאָפוֹר, 26. קְּמָּי קַנָּי קנָים. קצִיר קצִיר. בְּלֶךְ אָלֶם, בְּצֵל קֹרְתִי.

שׁנּוֹ שׁנַיִם שנִיהַם, שׁנִי רְשַׁעִים. לָבּבֶם לְבּוֹת. אִמָּה אָשֹלֶן אַשֹּׁתֶם אָשֹׁתֵינוּ | בְּנְנֵנוּ בְיְנְנִים, בְּנְנֵי נחשֶׁת. | פֹל, פָּלִדִיוֹם, בְּלִדְתִיוֹם, בָּלָּח בָּלָנוּ ', לְכָלָם. הָקִדעוֹלָם, הְקֵּהְ וְהַהָּקִים, הָפֵּי הָפֶּלִהִים. בְּחָמִי. הִמֹי, בהם קאיר. בְּוָבֶם, וְרֹב דָּגָן. תָפִים תַפַּוֹדְ בְּעֹז ח׳, עַוְּכֶם עָוָה. ו צַם הָאָרֶץ, הָצָם צַמְּךְ הָצַמִּים, צַמֵּי הָאָרֶץ. שַׁקּוֹ שַׂקּיהֶם. בּן־צַבֶּן", בַּנִּי בַּנִים. פַת פַּרְעֹרו", כַּפֵּרְ כַּפַּיִם בְּכַבִּיהֶם. בַּפֵּר אַהָרוֹן. שַׂרדאָבָאוֹ הַשַּׂר שַּׂרְבֶּם וְשָׁרַיִּהְ, שָׁרֵי פַּרְעֹה, צַרֵינוּ, צָרֵי וְחוּרָח. הַפָּבָר הָרֵע הְוּהָת, הַשׁוֹב וְהָרָע, רָעִים, רָצִי גֹוֹיִם. הָהָר², הַר ה׳, הָהְיָהְ³ הֶּרָה ּ, הְרִים הָרֵי, בּהַנְרָים ּ, הַרְהֵי צִּיּוֹן. פָּרִים פָּרֶיהָ. יָם; יָם הַאֶּלֵח, ָּנֶם־בִּנֶּנֶרֶת^מ, יַם־סוּק; יָבֶּה יַמָּה יַמִּים. פַּת־לֶּחֶם, פִּ<mark>תִּים.</mark> צַהֵּי הַמִּשְׁכָּן. בְּצִהִיכֶם. וֹ בְּמַלֶּיךָ, קְטַנִּים. עַם קְרוֹשׁ אַמָּדו לה׳ אֱלֹהֶיךְ:

[ע"נ]. אַת ח', בְּאַפֶּר, אַפַּוֹם, אַפֵּי דָוָד, אַפֶּיהָ, בַּג הַאָּגְדָּל, לְגַבֶּךְ בַּגּוֹת. הִבְּךְ חִבֶּךְ. אָשׁוֹ אֶשְׁכֶם. לְצֵת עֶרֶב, בְּעִתוֹ, הֶעִתִּים, עִתוֹת.

בַּלְבֵי צֹאנִי. כָּרֶם כַּרְמִּךְ וּלְרָמֵינוּ וְלַרְמֵיכֶם. לַיְּלֶד הַיְלָדִים יְלָדֵי וְיֵלְבִיתֶן. לֶמֶם לַחְמְכֶם. בַחְבָּה. נֶבֶּשׁ הָאָדָם, נַפְשֶׁךָ, נְבָּשׁוֹת, נַבְּשׁוֹת אֶבְיוֹנִים, לְנַבְּשִׁתִיכֶם. רַבְּלָה בּגְלֵיכֶם. אֶכֶן פַרְנַהְ פַרְיָכֶם פַרְנַיִם. פַרְנֵי רְשָׁיִים, בְּפַרְנִיוֹ בַּקַרנֵיכָם; קַרָנוֹת, קַרנוֹת הַמִּזְבָּהַ. | עַבְדִּי לִעַבִּדְּדָּ עַבָּדִים

¹ § 22iô. ² § 17cγ. ³ § 20c. ⁴ § 11f. ⁵ § 5d. ⁶ § 22kβ.

צַבְּנִיהֶם. הֶסֶר חַסְּנֵּךְּ חֲסָרִים, חַסְנֵי ה׳. הְצַצְבִים. אָלֶת, בִּאַלְפֵּי וְהוּרָה, אַלְפַּיִם. אֶבֶן אַבְנוֹ אַבְנוֹהֶם אֲבָנוֹךְ בַּאַבָנִים, אַבָנִי זָכָּרוֹן. עַצִּמְכֶם עַצִּמִי עַצָּמִים, עַצְמוֹת, צַצְמֹתֶם צַצְמְתֵוֹהֶם. בֶּחֶכֶב חַרְבְּכֶם הֲרָבוֹת, בחַרבוֹת פּבּוֹרִים. אֶבֶץ הָאָבֶץ פְּאַרְצוֹ הָאָרָצֹת בְּאַרְצֹתִם. [הַדְּלֶּת בַּדַלְתוֹ דְּלָתֵים דְּלָתֶים, וְדַלְתֵי תַבַּיִת, דְּלָתוֹת, בַּלְתוֹת בְּשֹׁת. קָשֶׁת וּבְקַשְׁתִי הַקְּשָׁתוֹת וְקַשְּׁתוֹתם']. צֶבֶק בְּצִּדְקִי. קָבֶר קבְרוֹ קְבָרִים קְבָרֵינוּ, קבְרֵי בַּלְבֵי יִשְׂרָאֵל. בְּקַרְבָּה קָרָבַי. שָׁקָרִים בְּשִׁקְרֵיהֶם. הַפְּגָרִים שֶׁקֶל שׁקָלִים, שִׁקְלֵי ַּזָּרָב. נִזְּמָה, נִוְמֵי הַזְּהָב. בּבִּטְנֵךְ בֵּטֶן. שִׁמְשׁׁךְּ. בְּמֶר בּתְרוֹ בְּתָרָיוֹ. בִּרְבַּיִם, בִּרְבֵּי יוֹסֵק. בִּרְבֶּידְ.

יַרְעֵךְ זַרְעֲכֶם. לְפִּאְעִי פְּצָעַי. <u>פְּשַׁ</u>ע. פִּשְׁעֵי II. ישֹרָאֵל. נִגְעֶרְ נִגְעִים. פֶּתַח הַבַּיִת, הַפֶּּתְהָה הַפֶּתַח פָּתְחוֹ פְּתָחִים פִּתְחֵיה, פִּתְחֵי עוֹלָם. וֹ נְעָרָיוֹ, נַעֲבֵי דָוָד. בַּצְלָה. בְּעָלִים בְּעָלֶיהָ לְבַצְלֵיהֶן, בַּצְלֵי הָעִיר. הַשָּׁשְׁרְה שְׁעָרֶיךָ. לֶעַל לְעָלִי לָעַלְדְ, (נְעַלְיִם) בַּפְּעָלִים וְנַעֲלֵיכֶם בַּפָּהַל נְחָלֶירָ, נַחֲלֵי מֵיִם. פַּצְמֵיִם, מֵאָה פִּצְמִים. זַצַם זַעְמוֹ זעמה זעמה.

.ווו בְּשִׁבְעֵדְ הַשְּׁבָּטִים לְשִׁבְעֵיהֶם, שִׁבְעֵי יִשְׂרָאֵל. אַמְּקַהָּ הָצְּבָּמָתִם צְאָקַרָהָ. עֶשְׂבָּם. עָזְרֵנוּ. הַחֵלֶּק הֶלְּקִר הַלָּקִים הֶלָּמֵיהֶם. הֶפְּצוֹ הֲפָּצִים הֲפָּצֵיךְ הֶלְבּוֹ וּמֵהֶלְבֵהֶן 2.

.IV כָּפְּרָך. חָשִׁכִּי. הָאֹרֶךְ לְאָרְכָּה. בַּקָרִים. אָזִּנְדְ אָזְלֶכֶם אָזְנִים אָזְנֵיךָ אָזְנִיהֶם, בְּאָזְנֵי הָעָם. בַּהֹדֶשׁ הַשִּׁיִי, קרשו הַקְבָישִׁים בְיָשִׁיר, הְיְשֵׁי תַשְּׁנָה. רֹאַה רְאָהִים

^{1 § 6}eß. 2 § 22k3.

רְטְהֵיהֶם. נָגְּדָם. רָחְבָּה. צִּרְהֵר, בְּרְנוֹת הַיִּים. אָרְשִׁךְ מְּדְשִׁר בְּצְצְלוֹ פּצָלִים. בְּרְנִי, בְּרְנוֹת דְּגָּן, בְּרְנָה. אָהֶלֹה בְּאָהְלֹךְ אְהָלִים בְּאָהְנִיךְ אָהָלִיכֶם בְּאָהֲלֵיר שִׁם״. אַהֶלֹה בְּאָהְלֹךְ אְהָלִים בְּאִהְלֵיךְ אָהָלִים בְּאָהֲלֵיר שִׁם״. אַהְלֹר בִּים בְּאָהָלֹךְ בִּסְפֵּיהֶם. בְּגִּד בִּגרוֹ, בִּגְּדִי צִשְׂוֹ.

לָבַבַּמֶּלֶּהְ בְּוַדָּבִּוּי): הַאַּוּר מָּאִים פֶּאֶלֶׁוּ כִּי כָּלִבְּדְּרָכִּיוּ אִשְׁפָּׁם: פַּלְנִיבַאַיִם בָּאַרּ מָּאָרָם פֶּלְּצֶּרְ כִּי כָּלְבְּדְרָכִיוּ אִשְׁנִּם: בָּלִבִּי אָשְׁרָּ.

עין הָעַיְנָה, עין הַמַּיִם, עִינִים, עִינֵי ה', בּעִינֶיהְ בְּעִינֶיהְ עִינִיכֶּם. זְיָן וִינֶךְ, וֵין הֶלְבּוֹן ּ הָאַיִל, אֵיל הַעֹּלָה, אֵילִים. הָעַיִט, לְעִיט הָרִים. צַיִּד צִידִי. לַיִּל (לֵילַה ּ), לֵילֹות.

אָבִי שִׁבְי שִׁבְיָה שֶׁבְיְךְ. בֶּכִי בִּכְיִי. לֶחְיָה, לֶחֵיוֹ, (לְחֵיהֶם!) אָרִי אֲרִיוֹת (אַרִיִים) חֲלָיִים חֲלָיֵינוּ. עֵנִי עַמִּי, לֶנִי עָנְיָדְ.

שָּׁדִּר (שָּׁדֶּרְה) שָּׁדוֹת שְּׂדְתֵּיכֶם. קַנֵה הַאִּדָּה, קָנְה הַקָּנִים, קְנֵי מנוֹרָה. נוֵה צַדִּיקִים, נָוָהוּ. פָּנֶיךְ, לְפָּנֵי. פּפּר. מִוְבְּהֶךְ עַמֵּנוּ צָרֶיהָ גְּוֹיֵהֶם הַלְמֹתִיוּ רָגֶל הַרְבֹתְם.

^{1 § 22}i3. 2 § 85e. 3 § 20ca. 4 § 85d. 5 § 10c4.

I. דְּבֵּת הַיָּם, דְּבָּתָם. בֶּן־מאַת שָׁנָה¹. שְׁנַת הַלְּצָב, 33. שׁנַת הַנְּעָב, 33. שׁנָתוֹ, שׁנַת הַיִּים, שׁנָתוֹ, שׁנֵי חַיֵּי שְׂנָה (שְׁנוֹת הַיִּים, שְׁנוֹתִי) צִצְּח, צְצַת הַוּּנְלֵנִים, צִצוֹת. הְוֹצְבַת הַצְּדַרִם״. הְוֹצְבַת הְוֹצְבֹת הַוֹּנִים, הְוֹצְבֹתוֹך הְוֹצְבֹת הַוֹּנִים.

וו מַמְלָלוֹת, מַמְלְלוֹת הָאָרֶץ. לְמֶמְשֶׁלֶּת הַיּוֹם.
 מַקְשָׁבֶּת הָצִוְ^α, מַחֲשָׁבוֹת, מַחשְׁבוֹת לְבּוֹ, מַחְשְׁבֹתִם מַחְשָׁבֹתם.
 מַקְשְׁבְתֵיהֶם. מִשְׁפָּחוֹת, מִשְׁפְּחֹתָם. לְמִשְׁפּּחְתֵּיהֶם.

נְקָמּוֹת, נִקְמַת ה', נִקְמָתנוּ. רְבָבוֹת, רְבָבוֹת אֶפּרֵיִם", 34. \$ בּרְבְבֹתִיוּ. וְצִּיְחַת יְרְוּשְׁלַם, צִיְקְתֵּהְ. בִּרְלָתֶּךְ בְּרָכוֹת, בִּרְכְוֹתֵיכֶם. נִבְלַת אִיזֶבֶל", נִבְלָתָם. | אַנקֹתִי אַנהֹתֵי. זִצְקָתִי זַצְקָתָם, זַצְלַת סְרֹם". צִצְקָתוֹ.

^{1 § 39}i.

- \$ 25 \$ בילפת שְבָא". עַלְמוֹת. שַׂלְמַת הַעֵּך, שַּלְמָתוֹ וּשְּׂלָמוֹת שֵׁלְמַת הַעֵּך, שַּלְמָתוֹ וּשְּׂלָמוֹת שֵּלְמִת הַעָּרְתֹּ, וְנַצְּלֹתְּיִהָ. וְ שִּלְמִת בְּעָרִת שֶׁרָת, עַבְּרוֹת שֶׁבְתֹּר, וְנַצְלֹתָידָ. הִשְּׁבְּחוֹת שִׁבְתֹּתְ שְׁבְּתֹת שִׁנְתֹּךְ שִּׁמְתֹּתְ שִׁנְלֹת שִׁלְתַּרְ שִׁמְלֹתְיִךְ. שִׁמְלַתְּרְ שִׁמְלֹתְרְ שִׁנְלֹת שִׁלְתַּרְ. שִׁמְלַתְּרְ. שִׁמְלַתְּרְ. שִׁמְלַתְּרְ. שִׁמְלָתְרִ בְּקַר, עִנְלֹוֹת שִׁבְּתֹּר, עָנְלֹוֹת בְּקַר, עָנְלֹוֹת בִּיְרָתוֹ שְׁבִּלְת בְּקַר, עָנְלֹוֹת בִּית אָנֶן". חֶרְפַּתְם. | עָרְלַת לְבַבְּכֶם, עָרְלֹת בְּכִלְת בְּכַלְת בְּלֵוֹת בְּלְתֹּת בְּמִירוֹת שְּרְלֹת לְבַבְּכֶם, עָרְלֹת בְּלְתְּהָם.
- אָבֶּלְחָהָ, אָבֶץ אָוֹלַרְחִּה. בְּשַׂבַּיַתְ חַאֶּלֶךְ, שָבַּלְחוֹ. אָבֶּלְחוֹ. אַבֶּלְחוֹ. אַבֶּלְחוֹ. אַבֶּלְחוֹ. אַבָּלְחוֹ. שַבְּעִת חַאֶּלֶךְ, שַבַּעְתוֹ שַבְּעִת חַאֶּלֶךְ, שַבַּעְתוֹ שַבְּעִתִיהֶם שַבְּעֹתָם. בַשְּׂכֵּרְתִּי. לְגָלְגְּלֹתָם.
- יִוֹנְקוֹתֶיתָ | אַמָּר אָמְיִרִים אֹמֶדֶת הָאִּמְרוֹת. יְוֹנַקְתּוֹ יְוֹנְקוֹתְיוֹ | תִּבְּאַרְתֵּנוּ.
- מַלְכוּת שָׁאוּל^י, מַלְכוּתְךָ. בָּלוּת יְהוּרָה, בֵּלוּת: . פִּצְרִי מִצִרִים הַמִּצְרִית הַמִּצְרִית. תַּהְתִּים תַּהְתִּית תַּהתִּיוֹת. הַפְּנִיאִים הַפְּנִימִית הַפְּנֵימִית.
- גן־אָּדִיוּ אֲבוֹתֵינוּ בְּתֵינוּ בִּתֵּנוּ אִשְׁתֵּךְ אֲבוֹתִינוּ בְּתֵינוּ אִשְׁתֵּךְ אֲבוֹתִינוּ אָבִינוּ אִישֵׁךְ בְּנִיבָּם וְאַמְּדֹתִינוּ אָבִינוּ (אֲבֹינוּ) אֲבִיתָךְ בִּנתוֹ אָבִינוּ בְּנִיבֶם וְאַמְדֹתִינוּ אָבִינוּ בְּנִתְיֹנוּ לְאָדִירְ, בֵּית אֲבִי אֲדֹנִי.
- וו. הֶצָרִים פּבִּיו פַלֶּיךְ הַשְּׁצְיְמְה הֶרָאשׁים וְרְאשׁוֹ פִּיהָ מֵימִיךָּ. שַׁצַרִּדִּיִרוֹ, רָאשׁי הֶהָרִים, צָרֵי הַבּּוֹיִם, מִימֵי מִצְרַיִם, תַּחַת שְׁמֵי ה׳.
- וּ אָרֹבֶלֶם שִׁבְּדְהָך לִשְׁבָחוֹ אֲשֹבְּן הָּדְ עוֹבְרֹתָם וּ Rep.

שִּבְילְתֵיכֶם נִבְלֶּתְךְּ עֶרְלָתוֹ שִׁפְּחֹתִיוֹ, צֵעֲקַת הָעָם, בּּרְכוֹת טוֹב, נִשְׁבֵּית הַיִּים, בִּשִּׁפְּחוֹת רָאוֹבֵן.

בּיִהְשְׁבוֹתֵי מַּקְשְׁבְוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכִיכֶם דְּרָכָּגְ נְאָם ה׳: אַנִּי צַבְּדְּךָּ בֶּן־אֲטָתֶרָּ: מְוֹצְבַת ה׳ שִׁפְּתֵּי שְׁאֶר: לִא ווו צֵטֶרֶת זְּבֵוֹנִים בְּנִי בָּוֹגִם וְתִׁפְּאֶרֶת בָּנִים אֲבּוֹתָם:

שׁשֶׁה בְנִים, בְּנוֹת שִׁשׁ, שֵׁשׁ שְׁנִים, שֵׁשֶׁת יָבִּים. 39. צְּעֲיֹרָה צְּעֲיֹרָה צְּעָיֹרָה צְעָיֹרָה צְעָיֹרָה שְׁנִים, שְׁלַשָּׁה צָשֶׂר שְׁנִים, שְׁלַשָּׁה צָשִׂר פְּבְשִׁים, שְׁלַשָּׁה צָשִׂר פְּרִים, שְׁנִים צְשָׂר שִׁבְנִים, שְׁלַשְׁה צָשִׂר שְׁרִים, שְׁנִים צְשָׂר שִׁרִם, שְׁנִים צָשְׂר שִׁלְשׁ צְשְׂרִם, שְׁלִשׁ צֶשְׂרָה שֶׁיְרָה צְשִׂר יוֹם, שְׁנִים צָשָׂר שׁכְלָה, צִּרְבָּצְה צְשִׂר יוֹם, שְׁנִים צָשָׂר שׁכְל, שְׁמֹנָה צָשְׂר יוֹם, שְׁנִים צָשָׂר שׁכְל, שְׁמֹנָה צָשְׂרַה שָׁכְּר, שְׁמֹנָה שֶׁשְׂרֵה שִׁבְּר, שִׁמֹנֵה שָׁנְה.
 נָבֶשׁ, הְעַשׁׁל צִשְׁרֵה שָׁנָה.

הָבֵישׁ שָׁנִים וְשִׁשִׁים שָׁנָה, אַרְבָּצִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה,

שָׁנִים שָׁנָה וְחָבִשׁ שָׁנִים.

בַאָּה אִישׁ, בָאתַיִם שָׁנָה, אָזִּים בָאתַיִם, הְּשַׁע בֵאוֹת שָׁנָה, שְׁלשׁ בֵאוֹת שְׁוּעָלִים. ∥ אֶלֶהְ אִישׁ, אֶלֶהְ פְּעָמִים, שִׁבְעַת אֲלָבִּים פֶּרָשִׁים, עֲשֶׂרֶת אֲלָבִּים אִישׁ, בֵאָה אֶלֶהְ כָּרִים.

שְׁמֹנֵת יָמִים, צְשָׁרָה גְּמֵלִים, שְׁמֵּים צֶשְׂנֵה שָׁנָה, שֵׁשׁ מַאּוֹת כֶּסֶף. טְּוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךְ מֵאַלְבֵּי זָהָב וְכֶּסֶף: בְּאַרְבַּע צֶשְׂרֵה שָׁנָה לַחֹדֶשׁ. בְּאַרְבַּע צֶשְׂרֵה שָׁנָה לֵשֶּׁלֶּךְ הִזְּקִיָּהוֹיִּי. אֶלֶךְ כָּסֶף.

באלהוד בְּאַלְהִיד בְּחֲלוֹמִי בִּמְלְמֵינוּ לַעֲבָדִיוּ לִלְשְׁנֹחֶם 1. \$44. לֵירֵאָיוּ בַּעֲמֹרָה״ פִּירְוּשָׁלַם״ מִּנְעוּרֵינוּ מֵיְרְחֹבָה מֵהֶחְצֵּר בֵּיצַמֵּיהָ וַאִלֹּדִיךָ וּחְאֵנִיכֶּם וּבִּנְדֵיכֶם וּבִּשְׁפָּטִי וְיְלָדִים לאדני להסביו ופגביהם | מתורשה למקטו משובאי בַּירשַינִים וּרַדָבִיה וּבָּתחֵיהֵם וּנעַלֵינוּ מִסְבָּרְה וּבוֹרַאבֶם מונה לל מאפפם לרגכם לגגפור וספרים מאירי מאתליף פִּקּבְרִיהֶם וּבְּרָמֵינוּ מֵּוְבְּכֶם וּבְגָרִים בִּבְשַׂיְכֶם מִפּנֵיהֶם וּנְחֶלִים מִפּּרִיוֹ וּצֵּעָלְכֶּם מִנְּעָרִיוּ בַּעֲבָרִים מִפַּרְבִיכֶם בֵּנְרֶחֶם לַמִּלְמֹתֶם בִּשִׁמוֹתָם מִבַּהָּךְ מִפְּנֵיהָ | וּבִּגְרֵי בַּוּלְבֵיהֶם, מִזְּהַב אוֹפִיר", וְזָהַב ' הָאָרֶץ, מִיַּלְהֵי נחתן המלה, מצד הקצרים, מפמלי אלניו, בּרְקִיעַ חַשָּׁמִיִם, עָצֶם מֵצֲצָמִי, מִקְצֵה ² חַיַּרְהַן ּ, מְקֶבֶב עַמּוֹ, בַּבְעָרוֹת צָרִים. וּ וּבְהָקּוֹתֵיהֶם וּלְשִׁבְּטִים וֹּאִשְׁוֹאֵי וְלִמשָׁלִים ובלשונם ולאלפים ובקשתי וּבַסָּלַעִים וּלָאַכָּלָכָם וּמֵצֵוֹנְוֹתֵיכָם וּבַרַּדְבֹתֵיהַ וּמִבּשַׂרָי וּלָאַלַפֹּוֹבֶּוֹם וּאַפּּוֹנִךְ וּבְּפִּשׁאֲבֶּם וּבַּאַרְבָּר וּבִלְבֵּבְּךְ לַבִּים, וְּלְרִשְׁצֵי הָאָבֶץ, וּלְּמִקוֹה הַפַּיִם. וְ נֵרְ לְרַבְּלִּי דְּבָבֶךְ תַּיבָתֵי: אֵל בְּדוֹל הָ׳ וּבֶּילֶהְ בְּדוֹל עַל־בָּל־בָּלֹדְים: הוא צורי וישועתי: דמו בראשו ואנחנו נקים:

וו וּמֶמשׁלִתְּךְ פִּדְמוּתֵנוּ לַאֲנָשֶׁיךְ בְּצְצְתְּךְ וּשׁנוֹתְם וּשְׁנֵוהֶם וַאֲשָׁתוֹ בִּכֹלֵיהֶם וּאִנְקְתֵּיכֶם וּאֵיאֵיהֶם וּבְיאֵיכֶם וְלַבְנֵךְ וּמִנחָתֵי וּבְמשׁפַּחתוֹ וְלָנְשֵׁיכֶם. | וּבְתְּלְחוֹת הַמָּח, בּיבִי אַמִּרְפָּל^י, מִימִי שׁלמֹה^{יֹּ}.

בְּלַךְ בָלַכְתָ בָלֹכוּ. שָׁבְיָרוּ שָׁבַרְתִּי שְׁבַּרְתָּם שָׁבֶּרוּ שָׁבֶרְתִּי. בָּלְרָה אַבַּרְתָּם. זָלְרָה זָבַרְתְּ זָבַרְנה זַבַּרְתָּ זָבַרְתָּ בַּרַתִּנוּ בָּרַתִּי בַּרָתָ. שָׁבֶב שָׁבֶבת. סָגִרוּ סָגַרוּ רַרַפָּתָם. ו שַׁלָּחָה שׁלַּחָתָם שַׁלַּחָתִי. חַפרוּ חַבֵּרוּ חַבַּרתִי.

^{1 § 5}d. 46a3. 2 § 6f3.

[.] H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

בָלְמְנוּ הָלֶמְהָ שְׁמַץְהֶּן. בָּהֶקְמְהַ יָבַענוּ יְבַץְהֶּן.

פָבֵר פָּבְרָה פָּבְרוּ. מָרַב, מֶרְבָה מָרֶבָה מָרַבְּתְּ קרֶבְתָּ. זָמֵן זָמְנָה זָמַנְתִּי. חָפֵּץ חָפֶּצְה חְפָּצְנוּ. אָחַב פַּמֹנִתִּי. פַמֹנִתִּי.

שְׁבֹּט שְׁבוֹר לִשְׁפִּט לִשְׁבֹּר לִזְפֹּר לִלְבּשׁ מִקְבֹר לִּבְּשׁ מִקְבֹר לִּבְּשׁ מִקְבֹר לִבְּשׁ מִקְבֹר מְבְּרוּ בִּשְׁבֹר וֹלְבָשׁ לִבְשׁי בֹּלִר וֹ עִכְרוּ שִׁכָב שִׁכְבִי לְבַשׁׁ לִבְשִׁי

הַדְלֹּרּ וֹ (נָקְבָה) שָׁפְּטָה שִׁלְבָה שִׁמְעָה.

אָשְׁמֵר תִּשְׁמֹר נִשְׁמֹר נִשְׁמִרוּ תִּשְׁמַרוּ אָשְׁמְרוּ אָשְׁמְרָה. יִשְׁמַרוּ תִּשְׁמָרוּ אָשְׁמְרָה. יִשְׁמִרוּ תִּשְׁמָרוּ אָשְׁמְרָה. יִשְׁמָרוּ תִשְׁמָּר יִשְׁמָרוּ תִשְׁמָּר יִשְׁמָּר תִשְׁמָּר יִשְׁמָּר יִשְׁמָּר יִשְׁמָר יִשְׁמָּר יִישְׁמָּר יִיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִיִּים יִּיִּים יִיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִים יִּיִּים יִּיְיִים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִים יִּיִּים יִּיִים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִים יִּיִּים יִּיִּים יִּיִּים יִּייִים יִּיְיִים יִּיְיִים יִּיִּים יִּיְּיִים יִּיִּים יִּייִּים יִּייִּים יִּיְיִּים יִּיְיִּים יִּייִּים יִּיְיִים יִּיִּים

רבץ רבֶצֶת רְבְצִים הֶרֹבֵשׁ הֶרֹבֶשׁ לְבֵרִ לְבְּרִים 58. § קבור קבורים הֹלָךְ הַהְלְכִים הֹלֶכֶת הְלְכוֹת שָׁבוּר קְשׁוּרָה. שנא אבר שורנו לר שמורנו ברות ברוד די

שֹנֵא אֹחֵב. שְׁבֹּוּרֵי לֵב. שִׁמְרֵי הַבַּיִת. בְּרוּךְּ ה׳.

פַשַּׁלְתָּ בַּצְוֹנֶךְ: הוֹי הָאְבְיִים לַרַע טוֹב וְלַטוֹב הָע: Bep. בַּיִּרְלָּה בַּצְוֹנֶךְ: הוֹי הָאְבְיִים לַרַע טוֹב וְלַטוֹב הָע: זִּלְרוּ
בַּיִּרְבְּעִים בִּיְלְּהָּ בַּעְּעִהְיּוּ בִּיְלְתָּ בְּרִבְּיִעָּה בְּרָפָּה יִלְּצְּׂרוּ: כָּשְׁלוּ וְצִין עוֹר: ה' צֵּלְהֵי בְּדַלְתָּ בְּרִבְיִעָה בְּרָפָה יִלְצְּׂרוּ: כָּשְׁלוּ וְצִין עוֹר: ה' צֵּלְהֵי בְּדַלְתָּ בְּבִלְתָּ בְּבִילְתָּ בִּיִּלְתָּה יִלְבְּיִים לָתְי לְבָנִי־אָבְם:

נְפְקְחוּ נִבְּתְחוּ נִשְׁעֵיְהָם נִשְׁעַרְתֵּם נִשׁפַּלְתִּי נִבְּקְבוּוּ 59. \$ נִסְתֵּרְנוּ | לְהִצָּלֵט | הִּצָּלֵט הִמֶּלְטִי, הִקּבְצוּ הִשָּׁצְרוּ הִשְּׁעֵרוּ ו וָפָּרֵד וִפָּרֵדוּ אָפָתַר נִפָּתַר תִּפָּקַחנָה תִּשְׁצֵר תִשְׁבֵּרוּ יִשְׂרִפוּ תִּשְׂבֶרְ אִבֶּבְרָה אִשֶׁפְטָה נִשְׁפְטָה ו הַנִּשְׁאָר הַנִּשְׁאֶרֶת הַנִּשׁאָרִים הַנִּשׁאָרוֹת, נִסְתַּר נִסְתַּרִים נִסְתְּרוֹת.

\$ 60. בַּקשׁ בַּקשׁתִּי בָּקשׁתִם דָבָרוּ דָבֵּרוּ דָבַרוּ דָבַרת דָבַרוּ יַבּרָתָ דִּבְּרָת שָׁלַמְתֶם | דָבֶּר דָבֶּר כָבֶּס בִּקְשָׁח בַּקְשׁׁר | לְדַבֵּר דַבֵּר דַבְּרִי דַבְּרִי דַבְּרוּ לַצֵּרְיָה וְדַבֵּר הְדַבֵּר בְּרִי בְּבָר תְּבַבְּרוּן תְּבַבַּרְוּן תְּבַבַּרְנָה נְבַקֵשׁׁ תְּבַקְשׁׁוּ מְבַקְשׁׁי ה׳, מְבַשֵּׂוֹר מְבַשֶּׂרֶת מְבַשְּׂרוֹת, מְרַגְּלִים. מְקַדֵּשׁ מְקַדְּשְׁבֶם, מְצַפַּת, מְצַפִּבֶם, מְצַפְּבָיו הָאְדַבֵּר וּ וְבַבַּר נְּנַבְתִּי שִׁלְּחוּ וְדֻבַּר מְדֻבָּר שִׁלְּחָה תְּלָקְטוּ לָצֵּוֹח לָצֶּוְהְתָּ וְלְּדָה וְלֶּדְה וְלֵּדְתִּם.

הבְּטִיר הִבְּדִיל הִבדִילָה הִבְּדִילוּ הִבְּדַּלְתֶּם. \$61. השָׁבִּים הִשְּׁבַּמְתֶּם הִשְּׁחִית הִשְּׁחַתִּי הִשְּׁחַתֶּם | לְחַבְּדִּיל לַחַשִּׁפִּיל חַשְׁלֵהְ חַשְׁלִיכִי חַשְׁלִיכוּ | אַשׁלִיהְ תַשְׁלִיכִי נַשְׁלִיכוּ נשׁלִיכָה אַשְׁהִית אַל־תַשְׁהֵת יַשְׁלֵךְ מַבְדִּילִים בַשִּׁחָתִים, מַקָּרִיבֵּי הַקִּשֹׁרֶת, מַזְבִּיר מַזְבָּרֶת וּ הָשִׁלַכְהָ הָשְׁלְכוּ יִשְׁלֻכוּ מִשְׁכָּב מִשְׁלָךְ מִשְׁלָכִים מִשְׁלֶכֶת.

הִקְּהַבֶּּרָ הִתְּהַבֶּּבְּרַנֹתַ הִקְּהַבְּּבְּרָנִ לּחִתְבֵּבְּ § 62. אַתהַגַּה מִתְהַגָּכֶת מִתְהַלְּכִים אֶתְהַלְּכָה יִתְהַגַּהְ הִתהַנַּכְה יָתְדַנְּלָוֹן. הָתָאַפֶּקוּ לְהָתָאַפֶּק אֶתְאַפֶּק תִּתְאַפַּק, הַהֶּרֶב

המתהפכת.

אַלר שָׁאַל. עָצר עָצַר. הַמָּלֹךְ ² תִּמְלֹדְ אָם־בְּשׁוֹל § 63. המשל בנו:

Rep. קרוב ה' לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב: הְּרְשׁוּ ה' בְּהִמְצְאוֹ: נַפְשׁׁנוּ לאפור ומלטה מפה יוקשים הפה ושבר ואנחנו נמלטנו:

^{1 § 17}b. 2 § 42, 1.

ז בּרַשְּׂתָּ בָּרֵשׁ אֲּצָרֵשׁ יְבְּרֵךְ וַיְבֶרֶךְ וּבֵרַכְתִּי יֵהָרֵג. 1. אַרְתָּ טַרְתְּ וְ מְצַחֵק. בּשַּׁחֵת מְרָתֶבֶּת וַיְנַחֵם לְהָתְנַחֵם יְכַחֵר וַתְּלַחֵשׁ וּמְצַחֵק. בּשַּׁחֵת יְנַחֵשׁ בּוֹ. מִחַרְתָּ וַמְּמַחֵר.

וו שֹמֵע מְשַׁלֵּתַ מַצְּלִּיתַ. לִבְרֹתַ כִּשְׁמֹעַ. וְהָצִלִּיתַ. מַצְּלִיתַ. לִבְרֹתַ כִּשְׁמֹעַ. וְהָצִלִּיתַ. מִצְּלִיתַ. אִשְּׁבֵעַ וּ שְׁמַע בּרַחדלֹך וַתִּברַח וַיִּיְרַע וַיִּפְּתַח בְּאַלִּי. וַיִּשְׁבַע וְ תַּחְמֹל הַעְּבְרוּ וַיִּשְׁבַע וְ תַּתְּברוּ וַיִּשְׁבַע וְ תַּתְּברוּ וַתְּצְבֹרוּ וַתְּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְתָּצְבִרוּ וְנָצֶּסְבוּוּ וְנִיּאֲכְרוּתוּ הַעְּבֵירוּ הַבְּבְרוּ וְתָּצְבִרוּ וְנִבְּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַעְּצֵבְרְתָּם וַיִּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַבְּבְּרוּ וְתְּצְבִרְתִּם וְיַבְּקְסְרוּ וַנִּצְסְרוּתוּ. הַבְּבְרוּ וְתְּבִּרְתִּם וְנִבְּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַבְּעִבְרְתִּם וְנִבְּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַבְּעֵבְרְתָּם וְנִבְּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַבְּעֵבְרְתָּם וְנִבְּחְסְרוּ וַיִּצְסְרוּתוּ. הַבְּעֵבְרְתָּם וְנִבְּחְסְרוּ וַנִּצְסְרוּתוּ. הַבְּעִבְרְתָּם וְנִבְּחְסְרוּ וַנִּצְסְרוּתוּ. הִבְּעָבְרְתִּם וְנִבְּחְסְרוּ וַנִּצְסְרוּתוּ. הִבְּעְבִּרְתָּם וְנִבְּחְסְרוּ וַנִּצְסְרוּתוּ. הִבְּיוֹים וְנִבְּחְחִרְיִּים וְנִבְּקְחִים וְנִבּּחְסְרוּ וַנְבְּעִבְרְתִּם וּיִבְּחְסְרוּ וְנִבְּעְבִּרְתִּם וְנִבְּחְסְרוּ וַנְבְּעָבְרְתִּם וּיִבְּחְסְרוּ וְנִבְּעְבִּרְתִּם וּיִבְּתְּבִּרְתָּם וּיִבְּחְסְרוּ וַיִּבְּבְרְתָּם וּיִבְּחְסְרוּ וַבְּבְּבִירִם וּיִבְּיִבְּיִים וּבִּים בְּיִבְּיִבְּיִים וְנִבְּבְרְתָּם וּיִבְּיִבְּיִבְּיִים וְבִּיִבְּיִבְּיִבְּיִים וּבִּיִּבְיִים וּיִבְּיִבְּיִים וּיִבְּעִבְּיִבְּיִים בְּיִבְּבְּיבְּיִבּים בְּיִבְּבְּבִיים בְּבִּבְּיִים וּיִבְּבְּיִבְּיִם בְּיִּבְּבְּיבְיּים בְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיבְּיבְּיִים בְּבְּבְּבְּים בְּבִּיבְּיִים בְּיִבְּבְּיבְּים בְּיבְּיבְּיבִים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיבְּיִים בְּיִבְּבְּיִים בְּיִבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּבְּבִים בְּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִיבְּיּבְּיִים בְּיבְּבְּיִים בְּיבְּיבְּיבְּיים בְּיִיבְּיתְּבְּיִים בְּיבְּבְּים בְּיבְּיבְּיוּים בְּיבְּיּבְּ

ווו. עַבַרְהֶּם חֲשַׁבְּהֶּם אֲסוּרִים. אְצְקִּים תַּשְּׁאֲבֹת פְּאֲבִים לַעֲבֹר. בְּהֲבוּ. נִיִּשְׁחֲטוּ בִּיְרָחֵצוּ נִרְשְׁאֲלָה (שִׁרְחַצוּ נִבְּחֲנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ תִּבְּחֵנוּ

^{1 § 19}d. 2 § 46a 4. 3 masc. § 86d. 4 § 63f. 5 § 59d. 6 § 64i.

יָהָשַׁצַנוּ נַיָּאָהַזוּ וָהַאָּהַזוּ. אַל־תָאַהַרוּ אֹתִי. וְהָשָּׁהַרוּ ' בְּשִׁקְהָ נַתִּפֶּקְהְנָה נַתִּבְלַעְנָה נַתִּבְלַעְן, וּזְרַעְתִם. נַיַּהְזִיקוּ וְהַהְוֹיקוֹ וַתִּבְלֵת וְהַבְּלִיפוּ הַאֲזִינוּ הַאֲזֵבָּה נָאֶצֶבֹּר אַצְבִיר וּ לַיִּשָּׁאֶר. וַתִּפָּעֶם רוּחוֹ. וַיִּנְּחֶם (7), וַיִּנְּחֵם (2). רְחֲצוּ סְצַרוּ צְצַקְנָה. בְּרָכוּ וַאֲבְרַכָּה. שֹבֵּצַת.

פּרָכִי בָּבֶל אָרִי בַקְּוּץ בּתוֹךְ רְהֹבוֹת אֵרָצֵחַ: בְּרְכִי Rep. נַפָּשִׁי אָת־ה׳: בְּהַהָריּ בִּשְׁלְחוּ בַּיִצְשָׁיוּ: יְבָּהַהְיּ בִּיְאֵי הְ׳ הַקְּטַפִּים עִם־הַבְּדֹלִים: | יוֹרֵעַ צַּהִּיק נֶבֶּשׁ בְּהְבְּוֹהְוֹ: עֹבֵּד אַדְּמָתוֹ וִשִּׂבַּע־לָחֶם : אְוֹר־צַּדִּיקִים וִשֹּׁצֵח וְנֵר רְשָׁעִים יִרְעָךְ: בֵּן הָכָם יְשַׂמַח־אֶב: עַד־בָּתַי רְשָׁעִים תַּעְלְזוּ: שַׁבַּר דַּלֹתוֹת נְחְשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵעֵ: צַּדִּיק אֹבֵל לְשֹבַע נַפְּשִׁוֹ וּבֶטֶן רְשָׁעִים מֶחסֶר: רָחוֹק ח׳ בֵּוְרְשָׁעִים וֹתְפַלֵּת צַּרִיקִים יִשְׁמֵע: בָּרוּךְ הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בה׳: פּרֹב דְּבָרִים לֹא יֶחְדַּלֹ־בֶּשִׁע וְהוֹשֵׂךְ שְׂבָּתִיו בַּשְׂבִּיל: ה׳ שִׁמְעָה תְפִּנָתִי: בְּטַה מֶלִרה׳ בְּלָלִרֹנְבֶּךְ וְמֶלְרַבִּינְתְּךְ אַל־תִּשָּׁעֵן: | לֹא הִשְּׁמִידוּ אֶת־הָעַמִּים אֲשֶׁר אַבֶּר ה׳ לָהֶם. וַיִּרְעֶרֶבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְבְידוּ בִּעְשֵׁיהֶם. וַיַּעַבְדוּ אֶת־ אַצַבּיהֶם וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַם־בְּנֵיהֶם וּבְנְוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר זָבְּחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן: ∥ שׁוֹבֵיר ה׳ את־כָּל־אְהֲבֶיו וְאֵת בָּלֹדְהָוְשָׁעִים יַשְׁמְיד:

אָבֶר וְאָבֵירָהָ וָאָבַיְרָהָם תֹאבֵר תִּאבִירוּ נֹאבֵר וְאָבִירָה \$ 66. הַאמָרוּן וַלֹּאמֶר וַיְּאֹבְירוּ וַהֹאמֶר וַתֹּאמַרְנָה אָמִרִים לֵאמֹר אַמר אַבְרִי וַאָּצֵר וַאָּצֵר | אָבֶלְתָּ אָבֶלְתִּי תֹאכַל הְאַבְלוּ וֹאָבלָה וְאַבֶּלָה תֹאבֵלוּ וַתֹּאבַל וַתֹּאבַל וַתֹּאבַלוּ

¹ Iptv. § 62b. ² §84f. ³ § 83b. ⁴ § 87e.

לֶשֶׁכֹל וַאֲבֵל אֹהֶזֶת וְאַהֻזֶּוּן. ₪ תִּקְוַת וְשָׁצִים תֹאבֵר: לֶּמְּה יִאִּמְרוּ הַבּּוֹי,ֶם אֲיֵּח נָא שֱלְהֵיהֶם:

- נֵיּנְלֵד וַיִּנְלֶדוּ וַנִּינְתְר שֶּן־תִּנְנֵשׁ יִנְּדֵע תִּנְיִר וְהִוֹרָדְשָׁם הֹוֹנְעֵב וְהִוֹּרָדְשָׁם הוֹנִיד וְהוֹרִידְשָׁם הוֹנִיד וְהוֹרִיד וְהוֹרִידְשָׁם הוֹנִיד וְהוֹרִיד וְהוֹרַדְשָׁם בּוֹנִיד, לא הְסִפּוּן, הוּרַדְיָּה תֹסֵּף וִיּנְסְפּוּ הוֹשֵׁב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב וֹיִנְשֶׁב וֹיְצֵבוּ הֹבְיִשְׁן אִישֵׁן אִישֵׁן תִּירָשׁוּ הוֹשִׁיב מוֹשִׁיב מוֹשִׁיב וֹיִנְשֵׁב וֹיְצֵבוּ וְיִנְעָה וְיִנְשִׁוּ הִיִּעְם וְנִשְׁרִּ בְּיִשְׁן אִישֵׁן תִּירָשׁוּ הִיְעָבוּ וְיִנְעִוּ וְ בִּעְבּוּ וְנִיְיְשׁוּ הִנְעָבוּ וְנִרְדָה, בִּבְּר וְ יִצְפוּ וְנִבְּיִה וְנִבְּיִה וְנִבְּיִה וְנִיְיִשׁוּ הִּנְעִוּ וְ בִּבְּר וְ יִצְפוּ וְ בִּבְּר וְ בְּבָּר, בִּנְבְּה, בִּבְּר וְ בִּבְּר וְ בִּבְּר וְ בְּבָּר וְ בִּבְּר וְ בִּבְּר וְנִיִּבְּיִם וְנִינְיִים וְנִינְיִים וְנִבְּרָה וַנְבְּבְּר וְנִבְּיִים וְנִבְּיִם בְּבְּרָה, בִּבְּר וְנִבְּיִים וְנִבְּים בְּרְבָּה וְנִבְּיִים וְנִבְּים וְנִבְּבְים וְנִבְּיִים וְיִבְּב וְיִבְּעִוּ וְיִבְּעִּוּ וְנִבְּים וְנִבְּיִם וְנִיבְּים וְנִבְּים וְנִבְּים וְנִבְּיִּם וְּבְּבִּים וְנִבְּיִים וְנִבְּיִם וְיִבְּעִוּ וְנִבְּיִים וְנִבְּים וְנִבְּבְים וְנִבְּבְים וְנִבְּיִם וְנִבְּים וְנִבְּיִים וְנִבְּים וְנִבְּיִּם וְּנִבְּת וְנְבְּיִם וְבִּבְּים וְנִבְּים וְנִבְּים וְנִבְּים וְנִבְּיִים וְנִבְּבְים וְנִבְּבְים וְנִבְּבְים וְנִבְּבְּים וְנִבְּבְים וְנִבְּבְּים וְנִבְּבְּים בְּבִּבְים וְנִבְּבְיוֹים בְּנִבְּים בְּנִבְּים וְנִבְּיְיִים וְּבִּבְּים וְנִבְּבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּים וְנִבְּיְים וְנִבְּבְּים וְנִינְבְּיִים וְּבִּבְּים בְּנִבְּים בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּנִבְּיוּבְּים בְּיִבְּבָּים וְנִבְּבְּים בְּיִּבְּיוּבְיּים בְּבִּיבְּים בְּיִבְּיבְּים בְּיִבְּיבְּים בְּיבְבְּים בְּיבְּבְּים בְּיּבְּבִים בְּבִּיבְיב בְּבִּיבְּים בְּיִבְיבְּים בְּיבְּבִּים בְּיִבְּים בְּבָּבְים בְּבִים בְּבִּים בְּיבּב בּיוּים בּבְּיבְבּי בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבּבְּים בְּבְּיבְּבְּים בְּיִבְּים בְּבְּיבְּים בְּבְּבִּים בְּבְיבְּים בְּיבּבּים בְּבְּבְּים בְּבְּיבְבְּים בְּיבְּבְּים בְּבְּבְּים בְּבּיוּבְיבְּבְּים בְּבְּיבְּבְם בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְּים

נָרֹד נָדַרָנוּ נָרֵד אֵרְרָה', רְדוּדֹשָׁפָּה וְיְרְדִים וַתִּשֶׁב וְדֵשְׁבוּ לָשֶׁבֶת² שָׁבִּר מַשֵּׁבוּ, יָדַעְנוּ יֹדֵצַ אֵרַע אֵרֶצָה וְנֵרָצָה הְעוּ ַנְהַלֶּכְהַ וְצֵּלֶבָה נִיְּהַע בִּיְּהִיֹּ | וְהַלֵּכְהָם הֵלֵּךְ הַהֹלֵּךְ וְצֵּלְכָה וַהֵּלַכְנָה וְצֵלֶבָה נִיְתְהַלָּךְ לָלֶכֶת, לֶּדְ־לְּךְ, הָלֹךְ הָלֵכְהְּ קְחוּ וָלֵכֵר, חוֹלַכְתִּי פוֹלִיךְ בְּוֹלִיכוֹת | תּוֹכֵל יְוּכְלֹוּן וַתּוּבֵל, לא נוכל דַבֵּר ּ, לא אוּכַל לְהַמְּלֵט. וַרְאַת ה׳ תוֹסִיתְ רפורם:

- קישבדלו, נוְישְבר דִּבְרֵיהֶם, אֵישִיב אָפֶּדְ, הֵישִיב \$ 69. וְאַיִּטִיבָּה בֵּיִטִיבִּים לְהַיִּטִיב וַתִּישֶׁב הַיִּטִיבָה (12), וְינַקְּתֶּם תּרבָקו הוניקה בוינָקת ביינְקתוֹ ביינִיקוֹת בוינִיקוֹתוּה וְאֵימִיָּה. יָבֵשׁ וְבְשָׁה יָבֵשׁוּ וַיְבָשׁוּ חוֹבִישׁ אוֹבִישׁ. טוֹב אַתַה וֹמֵטֶיב:
- אַקוֹמֵם הְקוֹמֵם יְקוֹמֵמוּ רוֹמַבְיּתִּי מְרוֹמֵם יְרוֹבֵים \$ 71. תְּרוֹמַמְנָה וְעֹוֹפֵּת | לָמָה קמוּ בָּר בַּרְתָּה בַּרְתִּי נְסוּ נַסְהָם נַסְלוּ לָגוּר לָנוּס לָביוּת קוּבוּ קוּבִי סוּרוּ שוּבְה לוּשִׁי וְצוּדָה יָסוּר נְפּוּץ וַיְּסֶרוּ וַיְנוּסוּ אָבוּוּת וְנָקוּבָיה אָמוּתָה, מוֹת תְּבָוּתוּן, וַיִּשׁלוּ, בְּהִשׁלוֹ, הִשוֹל יִשוֹל, נְכוֹן נָבוֹטוּ אַבּוֹט יִאֹתוּ נֵאוֹת אָקִים תָּבִית וְהָקֵם וְהָבֵן הְבֵּר הָסָרוּ, הָצֵד הַאָד, לְהָצִית לְהָסִיר מֵקִים מְרִיקִים יוּצָת מוּבֶּית בְּוּבָּיתִים הֲבְּיתוּ, נָע נָנָד, הֲקִמֹתִי וַהֲקְמֹתִי הֵשִּׁיבֹנוּ הַרְמֹתִי הַרִימֹתִי תִּמוּשֵינָה | אַל־תָּחֹס יָמֹת וַיָּבָת וַיָּבְתֹ נַיָּנֶס וַהָּרֶם וַיָּרֶץ וַיִּפֶּל וַהָּגָר וַיְּשֶׁת וַיְּפֶּץ וַיְּרֶק, וַהְּנֵה הַהָּבָה, וַיָּבַח ה׳ אֶת־רֵיה הַנִּיחה. וַיָּפַר (1!) הַנִּיחוּ וַהַנַּח וו הַשִּׁיב וַהָשָׁב הָשׁוּב הָשִׁיב הַשָּׁב וַיָּשֶׁב בַּשְּׁשִיב

¹ Andre אָרְדָה § 5d. ² § 45f. ³ § 84b—d.

שׁוּבִּי שׁוּבִּי, הָשֵׁב, הָשֵׁב אָשִׁיב, שׁוֹב אָשׁוּב, הוּשַׁב בַּסְפִּי, הַכֶּטֶת הַמוּשָׁב, הַשָּׁב. ₪ אַל־תָּסוּרוּ אֵאִיְרֵי פִּי. רַבּוֹת אַהֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אֶישׁ וַעֲצַת ה׳ הִיא הְקוּם:

שַׂמִתִּר וְשֵׂמְתִּל שָׁם, שִׂים־בָּא יְדְדְ, שִׁיבּה, הְּשִׂים 57. עֵּ וְאָשִׁם וְאָשִׁיבָּה וַבְּשִׁיבּה לָשׁהֹם, שָׁת אָשִׁית יָשִׁית וַבְּשָׁת, לָן, וְלִינה, נָלִין וַנְּלָּינה, וַנְּרָיבה וַנְּכֶב, דָּן יְדִין, שָׁשׁ שַׁשֹׁתִּר, שוֹשׁ אָשִׁישׁ, שִׁישׂה.

לְּלֵלֵל מְלַלֶּל מְלַלֵּל וְיִתְפֵּלֵל וַיִּתְפֵּלֵל מִשְּׁשִׁהְ חָלֵלְהְ וַיְבְּשׁׁשׁׁ 73. פּ חֹלֵלוּ הַלְּלוּ וַיְהְלָלוּ מְתִשְׁתֵע | תּם לֵּלוּ רֶבְּה לָרב, לָגוּ צאנוֹ, פהם הַיּוֹם, חָנֵן אֶת־צִבְהֶךְ, וְגַלֵלוּ אֶת־הָאָבֶן, בְּלֵל, אָרוּר אֲרוּרְה אְרָנִיךְ, בְּזִנִי צאנוֹ | אָאֹר וַיְּשׁפּוּ וַיְּבֹזּוּ מְחֹן החֵל הַבְּרֹיִה וַתְּתִּנִירָה הָבֵרְעֹם הַבּוֹתִי לַלְּהִרָע הַאָּקֹד וַיִּפֹב, וַתִּתִּם הַשְּׁנָה | אַל־וֵרַע, וַיִּצֶּר לוֹ.

תּסְפֶּה תִּסְפֶּה וְאֶרְאֶה נְרְאֶה (2!) וֵרָאֶה נַשׁקָה 574.

אַרְבֶּה אֲכַבֶּה אִבְּנֶה תְצֵנֶה וַצְשֶׁה בֹּנֶה עֹשֶׁה, וַתּלְּלֶינָה
וַתִּשְׁקֶוֹן | וַצֵלֵה וַצְּנֶה וַצְשֶׁה הַּצְנֶשׁה מֵצְשֶׁה נַצְשֶׂה בַּעְּשֶׁה בַּעֲשֶׁה נַצְשֶׂה בַּעְּשֶׂה נַצְשֶׂה נַצְשֶׂה בַּעְּשֶׁה נַצְשֶׂה נַצְשֶׂה נַצְשֶׂה נַצְשֶׁה נַעֲשֶׁה נַצְשֶׁה נַעֲשֶׁה נַעֲשֶׁה נַעְּינִי עֲשִׂיתָּם הִשְּׁקִה בְּלִיתָ וְהַצְּלָתֶם בּוֹ עִּלְיתָ הִנְּלְתָה בָּלְה נִשְׁבָּה הִשְּׁקוֹת בַּיְרְאֹת לַצְנִוֹת וֹשְׁקְה הְנְתָה בְּכְּה בִּפְתָה הַרְתָה בִּסְתָה השְׁקְתָה הַעְּלָה בְּנְתָה הְרָתָה בִּסְתָה השְׁקְתָה הִעְּלָה בִּנְתָה הְרָתָה בִּקְתָה בִּיְרָאוּ נִיְאוּ וַנְיְבָּנִוֹת וֹוֹן וֹוֹ וְנִלְנָה בְּנְתָה הְרָתָה בִּסְתָה השְׁקְתָה הִינְתָה הִירְאוּ נִיְאוּ וַנְיְלָה וִיְנְלָה וְנִילְהָה בִּיְתְה בִּיְרָאוּ נִיְאוּ וַנְיְבָּוֹּוֹ וַנְיְבָּנִוֹת וֹוֹוֹ וְנְאִה וְנִילְה וְנִילְהָה בְּיִלְהָה בְּיִבְּה וִיְאוּ נִיְאוּ וִיְבְּאוֹה וְנִינִיה וְנִינִי וְבְּיִוֹי וְבְּיִּה בִּיְתְה בִּיְרָאה וִבְּיִה וְבִּינִה בְּיִבְּה וֹיִבְּאָה וְרָאה וִיִּבְיה וּבְיִּהְה וְבִּילִה וְבְּהָה וְנְהְיִבְּה וְנְבְּבָּה וְנְהָבְּה וְנְתְה וֹיִבְּתָה וְבְּתְה וְבְּתְה וְבְּבְּלָה וְבְּבָּה וְבְשְׁה וְבְּתְה בִּיְתָה וֹבְיְתָה וְבְּלְה וְבְּתְה וְבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתְה וְבְּתְה וְבְּתְה וְבְּתְה וְבְּתְה וְבִּינִה וְבְּתְה וְבְּלְה וְבְּתְה וְבִּילוֹת וְבְשִׁינוֹת וֹבְבְיוֹת וֹן וֹבְיְבָּה וֹיִים וֹיִבְּיְתָה וְבְּבְּתְה וְבִּילוֹת וְבְּבְּתָה וֹבְיוֹת וְבְּבְּתְה וֹיִים וְבְּבְּתְה וְבְּבְּתָה וֹיִים וְבִּילוֹת וְבִּיבְיתְה וֹיִבְיְתְה וֹיִים וֹיִים וְבְּיוֹת בְּבָּה בְּבָּת וְבְּבְּתְה וְבְיוֹת וְבְּבְּתְה וְבְּיִבְּתְה בְּבְּתְה וְבְּיוֹת וְיִיבְּיה וְבְּבְּתְה וְבְּיוֹת וְיִיבְה וֹיִים בְּיִיבְּיה וְיִיבְּבְּיה וְבְעְהְיבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּיה וְבְּבְּיה וְבְּיבְּיה וְבְּבְּיבְיוֹים וְבְּיבְּיוֹים וּיִינְים וּיבְּיִים וְיבְּיִים וְבְּיִבְּיִים וְבְּבְּיוֹים וְיִיבְּים וּבְּיִים וְבְּיבְּיוֹים וּיבְּיִים וְיבְּיִים וְיבְּיִים וּיבְּיוֹים וּבְּיבְּיה וּבְּבְּיוֹבְיה וּבְּיבְיוּיוּיוּים וּבְיוֹיוִים וּיבְּיִים וְיִיבְּיּים בְּיבְּיוֹבְי

^{1 § 65}m. 2 § 64h.

וַנַבַפּר וְהִשִּׁקרּ וַשָּׁקרּ הַעֵּלרּ תִּרְאִי תִּבְבִּי תִּבַפִּי תַּרְבִּי הַעָּשִׁר הַעָּשׁוּ הַיָּשָׁכוּ הַיָּעֲלוּ הַעָּשׁוּ, עֲשִׁר עֲלִר רְאִר הַזְעֵלִר הַתְצַפָּר צָלוּ הַשִּׁקוּ | IV וַתִּבְּךְ נָאִשְׁתְּ וַיָּבֶּז וַיָּקֶן יִצֶּף נָאָרֶא נַבּּרָא (1!), נַתַּתַּע, נַתַּלַה אֶרֶץ בִּיצְרַנִם, נַיַּצַן נַתַּצַן ַנַתָּצַל אַל־תַּצַשׁ נַהְּבָס נָאֲצַהָּה (5), נָאֲצַוּ† נַהִּהְבָּס, נַיַּצַל עלות, נָאַעַל (2!). נָקוּמָה וְנַעֲלֶה הִשְׁתְהַוִיתֶם נָאֶשְׁתְהַנָּה וְיִשִׁתְּבֵוֹנּ נַיִּשְׁתַהוּ וַתִּשְׁתַקוֹין, מִשְׁתַּדִוֹים לְּהִשְׁתַּבוֹת הַרְבָּה צַּרְבֶּה, וּשְׂכֶּרְךָּ הַרְבִּה מְאֹד. | בְּכָל־מָקוֹם צֵינֵי ה׳ צופות רָצִים וְטוֹבֶים: טוֹב לַחֲסוֹת בּה׳ מִבְּטֹחֵי בָּאָרֶם: אֶבֶן בִּאֲסוּ ַ חַבּוֹנֵים הַןְתָּח לְרֹאשׁ פִּנָּח: פְּנִח אֵלֵי: אַנְבָרָא בַּרָא נַיִּבְרָא כָּצְאָה אָנְצָא' לִמְצֹא נַיִּבְרָאר בָּיִבְּאָר \$ 75. הַנְּבְצָאַת נִבְצָא (13) וַיִּבְּצָא יִבְּצְאוּן בְּצָאוֹ הִקְרָא יִקּרָאוּ וָבֶּקרָא וְקָרָאת(תְ) 3, בֵּוּלְאוּ וַיְבֵוּבֵּא בִּוּלְאוּ (1!) וַיִּבְּילְאוּ בַּוּבֵּא לַשַּׁבֶּא שָׁנָא שְׁנָנָאָה לַנִּשְּׁנְאוּ הָטָאתִי טִמְאוּ טִמֵּא לָאָרָבֵא אַל־תַּחָשְאוּ שִׁנָאתֶם נַוְקַנְאוּ וַוְבַּלְאוּ תִּמְצֶאן, בִּנֵאתָ בִּנֵּאתֶם קפַאתי נִיטְבֵּאתֶם נִקְרֵאתִי. | לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים:

יְשָׂאֶתֶם וַהְשָׂא וַיִּשְׁאוּ וְשְׁאִים וְשְׁאֹת הִּפְּשָׂאנָה. הִּשֶּׁה הַּטְּה, זְּרֹעוֹ הַפְּטוּיָה, וַיִּט אֲהֶלֹה, הַטִּידֹנְא. וַיַּפּוּ הַפּוֹת הַהְּ. הַטִּידֹנְא. וַיִּפּוּ הַפּוֹת הַהְּ. הַטִּידֹנְא. וַבְּאַה נְפָּח. יָבָאּה נְבָּאָה אַלִּדְתִּירְא אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי אַלִּדְתִּירְאִי בְּאַה וַבְּאַה וַבְּאַה וַבְּאַה וַבְּאַה וַבְּאַה וַבְּאַה וְבָּאַה וְבָּאַה וְבָּאַה וְבִּאָּה וְבִּאָה וְבָּאָה וְבָּאָה וְבָבְאִי בְּאַה בְּבֹאוֹ בְּבְּאַר בְּבִּאוֹ וַבְּבִּאִי וַבְּבִּאִה וְבָּבְיאִה וַבְּאַה וְבָּבְיאוּ וַבְּבְּאִר הַבִּאָר וַבְּבִּאִר הַבָּאָר וַבְּבִּאִר הַבְּאַר וְבָּבְיאוּ וַבְּבִּאִר הַבָּאַר וְבָּבְיאוּ וַבְּבָּאִר הַבִּאָר וַהְבָּאִר וְבָּבְיאוּ וַבְּבְּאִר הַבְּאַר וְבָבְיאוּ וַבְּבִּאִר הַבְּאַר וְבִּבְּאִר הַבְּאַר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבָּבְאִר וְבָּבְאִר וְבִּבְּאִר וְבָּבְאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבָּבְאוֹי וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאִר וְבִּבְּאוֹי וַבְּבִּאר וְבִּבְּאוֹי וְבָּבְאוֹי וְבְבִּאר וְבִּבְּאר וְבִיּאוּ וְבִּבְּאוֹי וְבִּבְּאר וְבִּבְּאר וְבִבְּאר וְבִּבְּאר וְבִּבְּאר וְבִּבְּאר וְבִּבְּאר וְבִּיּאר וְבִּבְּאר וּבְּבּאר וְבִּבְּאר וּבְּיִבּאר וּבְּבּאר וּבְּבְּאר וּבְּיִבּאר וּבְּבּאר וּבְּבְּאר וּבְּבּאר וּבְּבּאר וּבְּיִבּר וּבְּיּבּיר בְּבְּיִבּרְיּאר וְיִבְּבְּיִר וּבְּבּאר וּבְּיּבּר וּבְּיּבּר הַבְּבּיר הַבְּבּיר הְבִּבּיר הַבְּבּיר הְיִבְּבְּרְיה בְּבְּיר בּּבְּרְיבּר וּבְּיּבּר הְבִּרְיבּרְיבוּר וּבְּרְיבּר בּיּבּר בּבּרְיבּר בּיּבּר בּבּיּבּר בּבּיּבּר בּבְּרְיבּרְיבוּר בּיבּיר בּרְבּיּבּר בּיבּיוּי בּרְבּיּבּר בּיִבּרְיבּיי בּיִבְּיוּי בְּבְיּבּר בְּבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּיִי בְּבְּיּבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְיּיים בְּבְּיּבְּבְּרְיבְּרְיבְּרְיבְּרְבּיּבְיּבְּבְּרְיבִיים בְּבְּבְּרְבּיבְּבְּבְּרְבִייּבְיּבְּבְּבְּיִים בְּבְּבְּבְּבְּבְּבְ

^{1 § 82}b: 2 § 87ia. 3 § 5b2.

Rep. יְקְלוּ לָשֶׁבֶת יַהְבֶּו: קַת וְלֵבְ: לֹא יָקְלוּ לָשֶּבֶת וַהְבָּו: מַת וְלֵבְ: לֹא שׁוּב: אָפָתַר וְהָוֹיתִי כָע נָנֶר: אֵרְנָה־נָּא וְאֶרְאֶה: קוּם הַתְּהַבֹּבֶּךְ בָּאָרֶץ: אִם־יוּכֵל אִישׁ לִבְּינוֹת: לִינוּ וְהִשְׁפַּבְיֶתֶתם וַנְהַלַּכְתָּתם לְדַרְכְּכֶם: אַל־נָא יִהַר לַארֹנָי: וַיֹּסֶׁתְ לְדַבֵּר: גַלְכָּה עַר־בֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנְשׁׁהַּבָּה צַלַיכֶם: אִם־לֹא תֹאבֶה הָאִשָּׁה לַלֶּכֶת אָהַכֶּיךּ וְנִּקּיתָ בּנְשְּׁבַצְתָּי: מַלַבְּ וְלָלַקְחָתָּ אִשֶּׁח: לְכָח נַשְׁעֶה אָת־אָבִינוּ: מַבֵּר הָמָלֵט: הַטִּי־נָא כַבֵּךְ וְאֶשְׁתֶּח: קוּם עֲלֵח² בֵּית־אֵל^מ וְשֶׁב־שָׁם וַצַעֵּהֹדִשָּׁם בִּוְבַּחַ: שְׁבָה וְאָכְלֶה: וַיִּחַר לְיַצֵּקֹב בְּלָבֶן נַיַּצַן: לְכָה נִכְיְתָה בְּרִית: וְנָקוּבָּיה וְנֵלֶבָה ּלְמָּהְנֶה וְלֹא כָבְוּתו: הַנְדוֹשַ נַבַע: בְּוֹהַוּ וַבְצַלֹּוּ: | בְּנֹוּ (13). רדה (2!). נביא (2!). אורי (2!).

וו. הַט שָׁטֶּיף וְחֵרֶד בַּע בֶּהָרִים וְוֶצֶשְׁינוּ: אַל־תְּהִי II. הַכָּם בְּצִינֶּוֶךְ וְרָא אֶת־ה׳ וְסוּר בֵּירָע: אַל־תּאֹצֵּר לְרֵצְךּ קָּנָ וָשׁוָּב וּבְּינִתְר אָתַּן: בְּלֶּלְתְּּוֹבְ לְא וֹצִר³ תַרוּץ לֹא תַּבָּשֵׁל: אַל־תֹאבֵיר אֲשֵׁלְבָּחִדְרֶע קַוָּהַח לֹה׳ רְלַשִׁע׳ לֶךְ: בִּנְפֹּל אָרִיבְךְ אַל־תִשְׂבֶּח וּבִבְּּשְׁלוֹ אַל־יָבֵל לָבֶּךְ. פֶּן־וִרְאֶח ח׳ וְרַע׳ בְּצִינָיו וְהַשִּׁיב בֵּיעָלָיו אַבְּוֹ: בָּנִי לִדְבָרֵי תַקְשֶׁיבָה לַמֲבָרֵי הַט אָזְבֶּך: בַּם כִּי בְּגֵיא צַלְנָנֶת לֹא אִירָא רֶע: ה׳ נַתַן וֹה׳ לָלֶח יְהִי שֵׁם ה׳ בְּבֹרֶהְ: ה׳ לִּי לֹא אִירֶא בַּהדיוּגַשֶׁהֹדִּלִּי אָּדָם: יְראּהּ אָת־ה׳ וַצַבַּדְּהֶם אֹתוֹ בֶאֱבֶית בְּכָל־לְבַּבְכֶּם:

לָהָ אֶל־וְבָּלָה נְאֵל רְאֵה דְרָכֵיהָ (Prov 6, 6-11) לַהַכֶּם: אֲשֶׁר אֵין לָה קִּאִין שׁמֵר וּבוֹשֵׁל: תָּבִין בַּקַּוּץ

¹ $\S 84c$. 2 $\S 83c$. 3 $\S 73o$. 4 $\S 46e\beta$. 5 $\S 64$.

לַחַמָּה אָנִרָה בַּקָּצִיר מַאָּלָה: עַריטָתַי עָצֵל הִשִׁבֶּב נְיַתִּי

שׁמוּם בּוֹשְׁנַעֶּב: בְוֹצִם שֵׁנוֹת בְוֹצֵם חְנוּצְוֹת בְוַעָם בְוֹצִם חָבָּק יַבוֹם לַשְׁפָב: וּבָא כִבְּיַהַפַּה הַאשֶׁך וּבַוּחְסְרָך בְּאִישׁ בִּוֹבֵן: \$ 78. לָהָרְבֵּנִי לְנָרְשֵׁנִי לְהַבְּאִישֵׁנִי לַהַבִּיתֵנִי שׁוּבוֹ לַהֲשִׁיבוֹ וּכְשָׁבְיעוֹ בְּצָבְירוֹ בְּשִׁכְבָה, לְצָבְרָה וּלְשָׁבְירָה, וְלָבְבֹּתָה בְּבַרְחַדְּ לְחָרְגֵּדְ פַּהַרִימִי לְשַׁלְּחָם בְּחָבֶּרְאָם | שִׁיְוֹרֶדְּ עִּוְרָיר עוֹרֶיהָ מְשִׁיצִי בְוֹשִׁיצֵה כְוֹשִׁיצֵה בְוֹשִׁיצֵה בְּוֹשִׁיצָם בְּוְרוֹבֲבִי בַּבַבַנִיה.

ו לְקָחַנִי אֲבָלֵנִי שָׁבֵינִי הִשִּׁיאֵיִי הַנָּיִי שְׁלַחַנִי צַּצְרַנִי נַחַנִּי 1. \$ 79. הַנְחַנִי הַפְּרֵנִי וְהַפֵּנִי וּשְׁמִּלְף וַהֲשִׁיבְף הִשְׁבִּיעֵך הַרָּגוֹי אַהבוֹ בַּרָכוֹ אִנָּחוּ וְקָרָחוּ וְחִכָּחוּ וְרָצָה הַשְּׁבָה נְתָנָה בְּצָאָה שְׁלָהָנוּ הָצִילָנוּ נְתָנֶם צִנָּם רָאָם הְוֹצִיאָם קּבְּצְן. אָכָלֶתְוֹי יְלָדַתְּךְּ אֲהַבַּתְהוּ אֲכָלַתְהוּ הֶהֱוִיקּתְהוּ אֲכָלַתִם. רָבָפּוֹנִי וַדֶּעַרָנוּנִי אָשְׁרוּנִי וְרָהַפּוֹנִי בְּבָילוּהְ שְׁפְּטוּהְ הפּרָהוּ הְוֹרָדָהוּ לַצַבָּרוּם וּדְפָּקוּם סִתְּמוּם.

צַבַרְתִּיִי וּקבַרְתִּיִי לִּמִּרְתִּיִי וְהוֹנֻבַּרְתִּיִי שִׁכַּהְתָּיִי בְּרַלְתִּיִי לְטַשְׁתַּנִי רִמִּיתָנִי וְהְוֹצֵאתֵנִי וּנְשָׂאתֵנִי וְבַעְתוֹ הִבִּיתוֹ מָצאָתָה בַּחַנָּתָנוּ צִוּירָנוּ וָחָשַׂוֹנְתָם וְשַׂמְתָם.

נַתַתִּיהוּ נִשַּׂאתִים.

הַכַרִתִּיך שָׁבַיִּעִתִּיך נִתַתִּיך צַבַּרִתִּיך וּבַרַכִּתִיך צִוּיתִיך וְהַרְבִּיתִהְ הְוֹצֵאתִיהְ וַדֵּלְשְׁבֹתִיהְ צַוֹבְתִּיהְ סְמַכְתִיוֹ וְתַתִּיוֹ וֹבַלְתִיוֹ שַׁבְּאָתִיוֹ וְהַבְּאָתִיוֹ וְהַבְּאָתִיהָ בְּאָתִיהָ בְּאָתִיהָ בְּאָתִיהָ וּרְאִיתִיהָ וּבֵרַכִּתִיהָ צְשִׁיתִם וְדַצְתִּין.

^{1 § 70.}

יְרַעֲנוּוּךְ יְּלְעֲנוּרְ עֲזַבְטָהוּ מִּצְאטָהוּ מְצָאמוּהָ בֵּרַכְנוּכֶם יְרַעֲנוּם.

וו תקבר: יהרגני יישטוי ישטוי ישיטוי הלפודו וישור בישור ביש

יִרְהְּפּוּנִי יִרְאוּנִי יַדֵּיְרְגָנִי וַהְשְׁשְׁלְּחוּנִי יִשְׁפְּטוּהְ וַצְּבְרוּהְ יוֹדוּהְ יַצִּילוּהְ וַעַבְּדָחוּ וַיְבִּילְאוּם וַיְנִישְׁהוּ וַיְּצִאָּחוּ וַיְּצִּאָּחוּ וַלְפְּדוּהָ יְצַנּוּנוּ תִּהְנִים וַיְבִילְאוּם וַיְטַתְּמוּם.

הַרְגִּנִי לַמְּבֵנִי שַׁלְּחֵנִי בְּּרְכֵנִי חַלְּצִיטֵּנִי, וַּהְשִׁיבֵנִי דָבָר. רָרְפֵּחוּ עָבְבֵחוּ תְּנֵחוּ וְדַאֲעֵלֵחוּ לָכְרָה לַמְּדָה הוֹצִיאִהּ, עַוְרֵנוּ הַאִּילֵנוּ שָׁבְרֵם תְּנֵם הְוֹדִיצֵם ₪ שַׁלְּחוּנִי שַׁלְּחָנִי הַשְּׁבִּנִי הַבְּנִיאִינִי אִכְלֶחוּ וְכִבְשָׁהָ הוֹצִיאוּהָ הַשְּׁבִּיעֶנוּ תִּפְשׁוּם הַפּוּם.

ווו. מִשְׁלָחֵנִי יִשָּׂאֵנִי יִירֶשְׁךְּ יִבְאָסְךְ אֶשְׁלָחַדְּ יִבְאָלֵדְ III.

^{1 §65}pβ. 2 §65rβ.

ָּהַשָּׁצִנוּ תִּירָאוּם יִשִׁׁבָּטוּם. בּיָצֵבְּהָבָ תִּיּשָׁצָטוּ. יִשְׁצָלוּנִי וְירָאוּךְּ תִּבְּצִאָחוּ תַּיִּפְּטְחוּ בּיָצֵבְהָבָ תַּיִּשְּׁצָטוּ יִשְׁצָלוּנִי וְירָאוּךְ תִּבְּצָאָחוּ תַּיִּפְּטְחוּ בּיִפְּצִבְ תִּיִּשְׁבָּטוּהוּ יִקְרָאִהוּ תַיִּבְצָאֵחוּ תַּיִּפְּאָחוּ תַּיִּפְּאָחוּ

שְׁלָחִנִּי קְרָאֵנִי דָּצֵחוּ שָׂאֵחוּ אֱהָבֶחְ שְׁבָּוּצֵנוּ כְּלָאֵם שְׁבָּוּעוּנִי שָׂאוּנִי קִרָאָחוּ וּסְחָרוּהָ.

אָר־בְּיִשׁל־בּוֹ. וַצַזְב־אִישׁ. לֶאֱכָל־לֶּהֶם. וַיִּ<mark>פְּתְּר־לָנוּ.</mark> אֶת־הָאֱלֹחִים הִתְּהַלֶּדְּינֹחַ. הַבֶּטּ־נָא. הַבֶּר־לְךְּ. וַיַּבְּ<mark>שׁׁ־לוֹ.</mark>

 ^{\$ 83}f.
 \$ 87mα.
 \$ 74w.
 \$ 46d.e.
 \$ 65e.
 \$ 83b.
 \$ 8b.
 13a 8.

רַפַּבּדרלוֹ. וַיַּצָּברשָׁם מִוְבַּחַ. וְדַבּרינָא. לֶּדְינָא. לֶּדְילְהָּ. אָמֶּוֹרְלֶךְ. מַּדִּדּתִּמֶּוֹרְלִי. מֶּוֹרְלִי. וַיָּטִדשֶׁם אֲחֲלוֹי | אֲמַרר לוֹ. וְשֶׁבִינָא. קְהֶחִינָא. | וִיטַב לֶךְ. וַיְּלֵבֹא נֹחַ. — וַיִּצְא נֹחַ. הָפֶּּרֶד נָא. לְצַׁחֶק בָּנוֹ (14, 98). הֹתֶל בִּי (31, 7). לָתֶת לְךָּ (15, 7). הִשְּׁבֶּיר לְךָּ.

Anhang.

Leichte hebräische Sätze.

Zum Verständnis derjenigen (mit B bezeichneten) Sätze, welche Verbalformen enthalten, ist es notwendig, daß eingeprägt werden: vor § 22 das Perf. Qal; vor § 26 das Qal; vor § 28 Niph'al, Pi'el, Pu'al.

שוֹרַת ה' שֶּלֹהֵי שִׂמְּחָתְי: בֵּרִים שֲבַּחְנוּ בְשֶּׁבֵים וַאַלֹהֵי שִׁמְּעָרֵינוּ: ה' שֵּלַהִי הַשְּׁבִים וַאַלֹהֵי הַשְּׁבֵים וַאַלֹהֵי הַאָּבֶּץ: בִּיְרָבוּ בִּלְּהֵי הַשְּׁבֵיִם וַאַלְהֵי הַאָּבֶץ: בִּיְרָבוּ שָּׁבְּיִם בְּאָרֶץ: בִּלְּהֵי הַשְּׁבִים וַאַלְהֵי בִיְּאָרֵי: בֵּרְ אָלֹכִי בְּשָׁרֵץ: אֲשָׁה טוֹבַת בַּיְרָאָה אֲשְּׁהִי ה' אֶת־הְּצְיִר: נַפְּלָה הוֹמַת וֹלִם: □ B. שְׁבֵּע ה' אֶת־הְּבְּלְּהְרָוּ בְּיִּבְיֹה אַלֹבֵי: בִּיְרָהוֹי שָּׁתִיה בְּיְרָהוֹי שָׁבִע קוֹלִי:

§ 23. קְּבִּל פֹּחַ ה': מִי צֵּל בָּדוֹל כֵּאלהִים: ₪ B. קְּבַּלְּמֶם A. בְּדֹל פֹּחַ ה': מָל בִּבוֹד ה' צֵּת־הַבָּּקוֹם הַדֵּה: —

\$ 24. נְתַן ה' אֶת־אִּיְבֵיכֶם A. נָתַן ה' אֶת־אִּיְבֵיכֶם A. בְּנְדָכֶם: נָתַן אֶלֹחֵינוּ בְּיָדֵנוּ אֶת־אִּיְבֵינוּ: שָׁלַח חִירֶם מַלְאָבִים

אֶל־דֶּוֹר: → → A. אַתָּה צַּדִּיק וַאֲנִי רָשֵׁע: אֵין שָׁלוֹם 25. אֶ לֶרְשָׁצִים: ₪ B. זָכַר ה' פִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: אִיּוֹב הָיָה אִישׁ תַּנִים וְיַשַׁר וִירֵא אֱלֹהָים: אַל בָּדוֹל ה׳ וּבֶּילֶהְ בָּדוֹל עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: בִּיִרְאַת ה׳ A. § 26. בִּבְטַח לִוּ: אַשְׁרֵי הָאִישׁ אֲשֶׁר ה' בִּבְעַהְוֹ: צַּדִּיקִים אֲיַחְנוּ וְאַתֶּם רָעִים: כָּל־אֱלֹהֵוֹ הֶעַמִּים אֱלִילִים: בְּהַר צִיוֹן עִיר פָּוָד. װ אָפָר בְעַם וְשְׂרָאֵל: שְׁמֹר לְשִׁיְךְ מֵירֶע: וְזְפֹּר חֹ׳ אֶת־בְּרִיתוֹ וְוִבְּקֹד אֶת־עַמִּוֹ: ה׳ אַתָּה משׁל בְּכָל־הַגּּוֹוְם: תִּבְבַּד וַד ה' צַל־הָצָם: בִּי וָשִׁפֹּן בִּחַר הְ': וַלְבִּשׁוּ שַׂקִּים בוברולם ועדרקטנם:

A. לְאָּדֶוּלֶּידְ וְשִׂרָאֵל: אַיֵּהוֹ מִבְרְוֹ: עַבְּדְּדְּ אָלָכִי: בְּדוֹל הוֹ׳ A. \$ 28. בַּוּלְבֵּנוּ בִּוּפֹל בַיּלְבֵי הָאֶבֶץ: ה' הֶלְקְבֶם: ה' אֵל הַכּוּן וְרַהוּם אָרֶךְ אַפַּיִם וְרַב הֶסֶר: טוֹב ה' לְעוֹלֶם הַסְּדּוֹ: B. וּ לְזַרְעֵךְ נָתַן ה' אָת־הָאָהֶץ הַשׁוֹבָה הַוֹּאַתּ: לֹא וַקְרַב נָבַע בְּאָהֶבֶּף: אַשְׁבֵי הַהְלְּכִים בְּדַרְבֵּי וְשֶׁר: הָלָה אָסָא״ שֶׁתּדַבְּגְלֵיו: וְשַׁבְּתֶּם בַּאֶהֶלִיכֶם: לָפָּה שָׁפְּכוּ אֶת־נִסְבֵּיהֶם לָאֱלִילִים: שַׁלְּבִי אֶת־ יְרָרָיִךְ: שָׁלַחְתָּ אֶת־צֶבָדֶיךְ לְרַבֵּלֹ אֶת־חָצְיר: חַדָּם יְכַפִּר עַל־נַבְּשִׁתִיכֶם: אֱבֶית לֹא יְדַבֵּרוּ כִּי לִמְדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּרוּשְׁקֵר: הַבְּלֹוּ צַבְּדֵי ה׳ הַבְּלֵלוּ אֶת־שֵׁם ה׳: אֲהַלֵּלָה ה׳ בְהַיֵּי פִּי לְעוֹלָם חַסְהֶּך: רַבְּלֹר מֶת־הַמֶּרֶץ:

B. § 30. בַּם בְּהָלִיוֹ לֹא דָרַשׁ אֶת־הְ': לֹא נָתַן הָצֵץ הַזֶּה אֶת־ B.

אַקשׁר B. 🎚 פַּרְיוֹ בִּעִתְוֹי: — — אַ אַתָּח ה׳ בְּיְחֶטֶה לֵעֲנִיֶּיְדְ: 🗓 . B. בַּקְשׁרּ פָנָיו תָּמִיר: הָיָה יוֹכֵּה וְפָה תֹאַר וִיבָּה בַּיְרָאֵה: -- --

אַשָּׁה רָשָׁצִים רְאָינִים רְאַינִים רְאַינִים רְאַינִים A. § 32.

אָריק B. || --- אַדּיק B. בּיִּלְאָת יְפַת טֵרְאֶה: || B לֹא הָטָא בִשְׂפָּתְיוֹ: --- אַ צַּדִּיק \$ ח, בֹּנַלוֹת אָבֵב: אָכַל הַאַרְבָּה אֶת־פְּרִי אַדְּבְּתַנוּ: אֶת־

B. | --- בְּלְרָתִי לָּקָח וְהַבָּה עַהָּה לָקַח בִּרְכָתְי: --- B. בָּנָה אָלָח בִּרְכָתְי: --- 35. יָהֶבְיָהֶ מֶּת־הָרְבוֹת וְרְוּשֶׁלָם:

צַתוּ יָדַעָּתִי פִּי נָבִיא אַתָּח וּדְבַרוּה׳ בְּפִיךּ אֱבֶּתוּ יַצַן \$ 38.

אַשר לא שַׁבְּרוּ אַת־בִּצוֹתֵי אָבִפֹר אַת־בִּנֵי וִשִּׂרָאַל בִּנַדּ־ אָיבִיהֶם וְיִלְפְּדוּ אֶת־עֲרֵיהֶם וְיִשְׂרְפוּ אֶת־בָּתֵּיהֶם בָּאֵשׁ:

אַ לֹא לָנוּ ה' לֹא לָנוּ פִּר אִם־לְּהְ הַבְּבְּוֹד: לִר הַאָּדֶץ 🗚. רּבְּלוֹאָה: בִּי כָבּוֹךְ בָאֵלִים: רוּהַ אֱלֹהִים בְּוֹ: B. בִּי רָאָה יַבֹּרִים כָהַפָּח: לִי הַכָּפֶׁת וְלִי הַזָּהָב אָבֵּיר הְ': אֶבְּרוּ בְנֵי יִשִּׂרָאֵל מְשָׁלִ־בָּנוּ בַּם־אַתָּה בַּם־בִּנְךְּ בַּם בֶּן־בְּנֶךְ וְגִּדְעוֹן אָבַיר לא אָבְישׁל אֵנִי בָכֶם וְלֹא יִבְשׁל בְּנִי בְכֶם ה׳ יִבְשׁל בְּכֶם:

אָלינוּ אַלִּינוּ B. וּכְבָּד עָלֵינוּ A. בּינֵינוּ וּבֵינֶךְ: B. וֹכְבָּד עָלֵינוּ הַרָעָב: לֹא וִקְרָבוּ הָאִיְבִים אֵלֶּיִהְ: בְּכַרְתִּי אֶחְכֶם בְּיֵד פַּלִשְׁתִּים: יִמְלֹדְ צַלֵיכֶם בֶּעֶלָדְ אַבֵּר תַּחְתֵּין: אַפָּח תִמְלֹדְ אָחַרֵיוּ: מֶבְרוּ אֹתוֹ בַּמֶּבֶר אֲשֶׁר אִישׁ הְאֶלְהִים מְבוּר בְּוֹ: אֵין פֹּח נָבִיא לִהֹ: ₪ . B אַל־תִּזְפֹר אֶת־עֲוֹנֹתֵי: תִּפְשׁוֹּ 41. §

אתרנביאי הבעל איש אלדימלט מהם:

§ 42. בָּה הָאֲבָנִים הָאָכֶּה לָכֶם: הַלְנוּ אַתָּה אָם לִצְרֵינוּ: .A. בַּבֶּה כֹחוֹ בָּדְוֹל: B. לָמָה זֶה תִּשְׁאֵל לִשְׁבִי: הֲלֹא יָדַעְתָּ כִּי בְּישׁלִים בָּנוּ פְּלִשְׁתִים: אָבֵיר לוֹ אָבִיו הַאֵין בִּבְנוֹת אַהֶיךְ וּבְכָל־עַמִּי אָשָׁה יְבַּת־הְאַר: בַיה טוֹב לָכֶם הַבְּשׁל בַּכֶם שבעים איש אם משל בכם איש אחר:

לְבָאוּ לִכְתֹב אֶת־הָאָרֶץ: מְלֹךְ עָלֵינוּ: מִבְרוּ אֶת־הֵמֶתׁיכֶם: \$55. לְבְשִׁי נָא בִּנְדֵי אֲבֶל: קְרָב אֲמָה וּשְׁמֵע: — הְיִשְׁמֵר ה' 58. אָת־נַפְּשִׁי: בַּצָּה בִּפֶּם רָבָבָה וִרְלְפוּ: אֶרְדְּפָּה אַהֲרֵי דָּוְר: לֹא תִוְפָרוּ עוֹד אָת־וְבֵי הַרָעֵב: אַל־תִּקְרַב אֶל־פֶּתַח בִּיתָה: יַקְרָבוּ וְבֵּי אֵבֶל אָבִי: אֵבֶּה אֶזְּלְרָה: אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵּי בִּיתֶּךְ: אָבֵיר אִישׁ יִשִּׂרָאֵל אָל־הַחָּוִי אוּלֵי בְּקְרְבִּי אַתָּח יוֹשֶׁב וְאֵיךְ אֶּכְרֹת לְךָּ בְּרָית: אֲחֵרֵי בִּי אַתָּה רֹבֵה: אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמִר אֶת־בְּרִית הְ׳: — | לֹא תִכְּרֵת הִקְנְתֵּך: — בְּדּוֹל שִׁמְךּ ⁵⁹. יבין הַרִשָּׁצִים: הַשִּׁבִּיוֹם הַמְשִׁבֶּם בְּקְרֵי לֹא - — הַקְשִׁיבָה ה׳ לְּקוֹל הְּבּּלָּתִי: לֹא תַּבְּיִלִים בְּקִּרִיל ה׳ בִין הַצִּּדִּיקִים הַמְשִׁבָּם יַבְּדִּיל ה׳ בִין הַצִּּדִּיקִים הַמְשִׁבָּם יַבְּדִּיל ה׳ בִין הַצִּּדִּיקִים הַמְשִׁבָּם:

נְכְסַבְּתָה לְבֵית אָבִיך: אֶפְּלֵד צְרִיְהָ: לֹא תִּלְּכֵד יְרְוּשֶׁלֵם כִּי טַוּבְּט אֲבִיר לְדָשִׁי בִּירָ בְּלֶדְיי; הָלֹךְ הְלַכְּתְ כִּי נִכְסֹף אֲבִיר לְבִית אָבִיך: אָפְלִד צְרִיְה: הָלֹךְ הְלַכְּתְ כִּי נִכְסֹף נְכְּסִבְּתְה לְבִית אָבִיך: אָפְלִד צְרִיְהָ: הָלֹא

\$ 64. אַשְׁבִּיד אֶתְבֶּם: || זָכֹר אֶזְכֹּר אֶתרבְּרִיתִי וּצְּבַקְּדְתִּי אֶתרּצַמְר: נִלְפְּדָח דָאִיר וַתִּשָּׂרֵתְ בָּמְּעָרָח: נִלְפְּדָח דָאִיר וַתִּשָּׂרֵתְ בָּמְעִרָּח: נִלְפְּדָח דָאִיר וַתִּשָּׂרֵתְ בָּמְעִים שְׁבֶּעִים אֲשֶׁרָתְ בִּמְעָרָתְ בִּיִּעְרָתְיּ בִּמְעִרְתְּ בִּיִּעְרָתְ בִּיִּעְרָתְ בָּיִים שְׁבָּת בְּעִיר בְּיִר אָבִיו וַיִּיְּעְלְהְ שָׁכְתוֹ וַיִּיְּעָלְהְ שָׁכְתוֹ בִיִּשְׁרָתְ בִּיִי בְּיִרְתְּיִּי בְּיִר אָבִיו וַיִּיְּעְלֹהְ

אָר נְתַן ה׳ אֶת־אָיִבְדּ בְיְדֶדְ: (מְלְהָתְ הָּעִּר אָטַרְתִּי אֶל־הָאָשָׁה תִּשְּׁמֵּר: זֶה מָשֶּׁבִּר בְּעָבֶּ הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן ה׳ אֶת־אָיִבְדּ בְיְדֶדְ: הַיּוֹם אֲשֶׁר נָתַן ה׳ אֶת־אָיִבְדּ בְיְדֶדְ:

מַלַּדְתְּרָחֵק בְּטָבֶּי בִּי צָּרָח קְרוֹבָּח כִּי צֵּרְי עֹזֵר: עַדִּיבְּעָם רְשָׁצִים ה' יַצְלְזוּ: צְזַבְּשֶׁם שֶּׁתְ־ה' יַתַּעֲבְּדוּ שֶּׁתְ־חַהְ בְּיִנִּים;
מַלְחָה נָא לִי אַחַת הָאֲמִלְוֹת: יַצַן אֲשֶׁר לֹא שָׁבִּרְתָּ בְּרִיתִּי

נִיּבְרַה מִפְּנֵי שֶּׁהְיוֹ: אָמֵר לָהֶם שְׁלֶחוּ וַיִּשְׁלְחוּ חֲהָשָׁה אֲהָרֶת אֲתָּה
נִיּבְרַה מִפְּנֵי שֶׁהְיוֹ: אֲנַבְּשֶּׁם מֶּעְרָהוֹ יַצַן אֲשֶׁר לֹא שָׁבַּרְתָּ בְּרִיתִּי

מִיֹּבְ שִׁלְחָה נָא לִי אַחָּת הָאֲמִלְוֹח: יַצַן אֲשֶׁר לֹא שָׁבַּרְתָּ בְּרִיתִי

מְלַבְּה בִּשְׁלָבָה בִּשְּׁבָּעִים:

אָבר וּלְאִמֵּר לֹא 🦠 הַגְּירָה־נָּא לִי בַּשֶּׂהו חֲאָפֵר: רַיּאֹטֶר לֶח לְאָבִי וּלְאִמִּי לֹא

אַבֶּרְתִּי שֶׁת־תַּחִירָה וְלָבְּ אֵבְּידׁ (\$42\$): — אַ אַבֵּר הַפֶּבְּרָא \$ 68. בְּרָתִּי שֶׁת־תַּחִירָה וְלֶבְּ אֵבְּידׁ (אַבֶּרָ לָלֶכֶּת בִּבְּרָא לֹא אוּכַל לָלֶכֶּת בִּבְּרָא לֹא אוּכַל לָלֶכֶּת

סורו בְּלֵבְּדְי: — → | סורו בְּקָּרָ \$ אַנָן בּלְּאַ אַכַל לֶהֶם: אִנְּתֵר אֲנִי לְבַדִּי: — → | סורו בִּישֶּׁנְּר

III. Erläuterungen zu zusammenhängenden Lesestücken.

A. Gen. 1-3.

16. יְנִתְּלִים 39b. | הַגְּרֹלִים 17h. | הַגְּרֹל אָרָם 18 אָנָה klein. | 17. וְנָהְבּרִיל אָרָם 18. אַנְהַבּריל (ed. Baer) אַנְהַבּריל (ed. Baer) אָנָהבּריל (ed. Baer) אָנְהַבּריל (ed. Baer) אָנְהַבּריל (ed. Baer) אָנְהַבְּריל (ed. Baer) אָנְהַבְּר (ed. 83b. | בְּרַבְּרָ 21. מְלַבְּרָ בַּרְּרָל (ed. Baer) אַנְרְבָּרְ פַּרָּרְ (ed. 83b.) וְרָבְּרָל (ed. Baer) אַנְרְבָּרְ (ed. 85b. | בְּרָבְּרְ (ed. Baer) אַנְרְבָּרְ (ed. 85b. | בּרָבָּרְ (ed. Baer) בּרִבְּרָ (ed. 85b. | בְּרָבָּרְ (ed. Baer) בּרִבְּרָ בְּרָבְּרָ (ed. 86b. | בּרָבָר (ed. 86b. | בּרָבַר (ed. 86b. | בּרָבָּר (ed. 86b. | בּרָבַר (ed. 86b. | פּרָב (פָּע הַרְיַבְר (ed. 86b. | בּרָבַר (ed. 86b. | בּרָבָר (ed. 86b. | בּרָבּר (ed. 86b. | בּרָבַר (ed. 86b. | בּרָבּר (ed. 86b. | בּרָב בּרָב (פַּע בּרָב (בּרַב בְּרַב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרַב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרָב בּרְב בּרַב בּ

נֵיצֶר 7. [65n. | 6. לְעֵלֵה 74ga.p. Ipf. \$47cζ. | הַשְּׁקָה 74f. | 7. לַעֲבֹּר 70. | הַשְּׁקָה 65n. | 6. לְעֵלֵה 74ga.p. Ipf. \$47cζ. | הַשְּׁקָה 74f. | 7. לַכָּר מּכָּר | 65n. | עַּרָן 67. | 62 נִיפַּער 83h. | הַיָּקָר 67. | 62 נִיפַּער 162 מִלֶּך מּר 162 מוֹב נְרָע 162 מוֹב נְרָע 162 מוֹב נְרָע 162 מוֹב נְרָע 17g. | 9. בַּעַת 164 מִבְּר מַר 55b Anm. | עִין הַתִּיִים מוֹב נָרָע 17g. | הַבְּעַר 164 מְהַבְּרָים 164 וְהָנִים 17g. | 17g. | בַּעַר 17g. | הַתִּיִים 17g. | 17g. | הַבְּעַר 17g. | הַבְּעַר 17g. | 17g. | הַבְּעַר 17g. | 17g. | הַבְּעַר 17g. | 17g.

B. Gen. 40-45.

XL. 1. יְהָי, 76b. בית הַס 19d. בית הַס 39b. בית הַס פּקּמות מקוֹם אַשֶּׁר מקוֹם פּקּת הַס פּקּמות מקוֹם פּקּת מקוֹם בּית הַס פּקּמות פּקּת מקוֹם בּית הַס פּקּמות פּקּת מקוֹם פּקּת מקוֹם פּקּת פּקּת Gefängnis. בית הַס הַל הובי Auftrag geben, jmdn beiordnen: ordnete den Joseph ihnen bei (בְּהָאָ), als ihren Diener. בין הַל 64l. בין 64l. בין 64l. בין 65l. בין 65l. בין 65l. בין 65l. בין 65l. בין 65l. בין 176l. בין 196l. בין 196l. בין 196l. בין 176l. בי

11. אַפָּק 67h, וְ 64e. || שַׁחַט 65e, απαξ λεγ.: ausdrücken, auspressen. || 12. אָרָן 12. אָרָן 16. || אַרַב 16. || אַרַב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 16. || אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 16. || אַרָּב 17. אַרְב מַעַל 17. אַרְב 17. אַרָּב 17. אַרְב 17. אַרָּב 17. אַרָב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָב 17. אַרָּב 17. אַרַב 17. אַרָּב 17. אַרָב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרָּב 17. אַרְב 17. אַרְב 17. אַרְב אַר 17. אַרְב 17. אַרְב 17. אַרְב 17. אַרְב 17. אַרְב 17. אַרְב אַרְ

XLI. 1. יָמִים 33a. מָנִהִי 38; Apposition zu

שׁ: zwei Jahre Zeit. || פַרְעָה חֹלֵם (צפרעה מֹלָמָר (צְּמָה מִלְמָר (צְּמָה חֹלֵם) (צמני מוּבְצמני מוּל (צמני מוּבְצמני מוּל אַר (צמני מוּל מַר מַרְאָרָה (צְלָה)) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה) (צְלָה (צֹּתְלֶּבְה (צֹּתְלֶּבְרָה (צֹּתְלֶּבְרָה (צֹּתְלֶּבְרָה (צֹּתְלֶּבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹּתְלֶבְרָה (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּרָבָרָה (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבָּרָת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרָת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צִבְּבָּרְת (צֹתְבָּבְּת (צֹתְבָּבְתְבְּבָּרְת (צֹתְבְּבָּרְת (צֹת בְּבָּרְת (צֹת בְּבָּרְת (צֹת בְּבָּרְת בּבְבָּרְת (צֹת בְּבָבְת בְּבָבְיִבְיה (צֹתְבְּבָּרְת בְּבְבָּרְת בְּבְבָּת בְּבָּת בְבְּבָּת בְּבָּת בּבְבָּת בְּבָבְית בּבְבָּרְת בּבְבָּת בְּבְבָּבְת בְּבְבָּת בּבְבָּת בְבְבָּת בּבְבָּת בּבְבָּת בְבְבָבְת בְבְבָּת בְבְבָּת בְבְּבָּת בּבְבְּת בּבְבְית בּבְיבְיב בּבְבְת בּבְבְּת בּבְבְּת בּבְבְּת בּבְיבְיב בּבְיב בּבְּת בּבְיבְיב בּבְיב בּבְיב בּבְיב בבּבְת בּבְיב בבּבְיב בבּבְיב בבּבְת בּבְבְיב בבּבְיב בבּבְיב בבּבְיב בבּבְיב בבּבְיב בבּ

קנים א. פֿנִים אוֹר אַ פֿנִים אַ אַרּ הַשְּנוֹת (so ist das geschehen,) weil. אין די אַר אַר דּשְּׁנוֹת אַנְשְׁר לִי אַנְּעָשְׁר לִי אַנְּעָשְׁר לִי אַנְּעָשְׁר לִי אַנְּעָבְּר לִי אַנְעָבְּר לִי אַנְעָבְּר לִי אַנְּעָבְּר לִי אַנְּעָבְּר לִי אַנְּרִים אַ אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְרִים אַנְּרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְּרִים אַנְּרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְּרָים אַנְיִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרִים אַנְרְיִים אַנְרְיִים אַנְּרְים אַנְיִים בּר אַנְרִים אַנְיִים בּר אַנְרִים אַנְיִים בּר אַנְיִים בּר אַנִּים אַנְרִים אַנְיִים בּר אַנְיִים בּר אַנְיִים בּר אַנִּים אַנְיִים בּר אַנְיִים בּר אַנִּים אַנְיִים בּר אַנִּים אַנְיִים בּר אַנִּים אַנְיִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִּים אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִּים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִּים בּרָב בּר בְּיִים בּר אַנִים בּר אַנִּים בּר אַנִים בּר בּרִים בּר אַנִים בּר בּרִים בּר אַנִים בּר בּרִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִייִּים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִיים בּר אַנִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִים בּר אַנִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִיים בּר אַנִּים בּר אַנִים בּר אַנִייִים בּר אַנִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִייִים בּר אַנִיים בּר אַנִייִים בּר אַנִיים בּר אַנִּיים בּר אַנִיים בּר אַנִיים בּר אַנִיים בּר אַנְייים בּיים בּר אַנְ

i wohl Dissimilierung. אַבְרֵךְ אָרָעוֹן אָרָעוֹן (שְּעָבֶּר W. zweiten Ranges. | אַבְרֵךְ אָרָעוֹן אָרָעוֹן (שׁנְבָּל Hλιού- 10. אַבְּרָרָן אַרִּעוֹן (שׁנְבָּל Hλιού- 11. | 45. אַבְּרָרָן אַרִּעוֹן (שׁנִבְּל Hλιού- 11. אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλι אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλιού- 12. אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλιού- 13. אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλιού- 13. אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλιού- 13. אַבְּרָרָן (שְּנִבְּל Hλιού- 13. אַבְּרָרָן (שְּנָבְי אַבְּרָרָן Hλιού- 13. אַבְּרָרָן (שְּנָבְי אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן וּבְּרָרָל וּבְּרָבָּרָר (שְּנָבְי אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן אַבְּרָרָן (שְּבָּרָר אַבְּרָרָל Hλιού- 13. אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן (שְּבָּרָר אַבְּרָרָל Hλιού- 13. אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן אַבְּרָרְן אַבְּרָר אַבְּרָרָן (שְּבָּרָר אַבְּרָרָר אַבְּרָרָר אַבְּרָר אַבְּרָר אַבְּרָר אַבְּרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרְרָבְּר אָבְרָר אָבְר אָבְרָר אָבְרָר אָבְר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָּי אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָר אָבְרָּי אָבְרָר אָבְר אָבְרָר אָבָר אָבְיר אָבְייִי אָבְרָר אָבְיר אָבְרָר אָבְירָר אָבְיר אָבְיר אָבְרָר אָבְיר אָבְרְירָר אָבְירְירְיף אָבְיר אָבְירָר אָבְירְירָר אָבְירָר אָבְירְירָר אָבְירְירָר אָבְירְירָר אָבְירְירְיר אָבְירְירְרָר אָבְיר אָבְירָר אָבְירְירָר אָבְירְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְיר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְיר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְיר אָבְירָר אָבְירָר אָבְירָר אָבְייר אָבְייר אָבְיר אָבְירָר אָבְיּיר אָבְייר אָבְי

148, 14. | קביאוּ | 65b 1. | קביאוּ | 76h. | קביאוּ | 38. | קביאוּ | 76h. | קביאוּ | 20. קביאוּ | 76h. | קביאוּ | 76h. | 76h. | קביאוּ | 740c.m. | 740c.m. | 740c.m. | 740c.m. | קביאוּ | 740c.m. | קביאוּ | 740c.m. | קביאוּ | 73b. | קביאוּ | 740c.m. | קביאוּ | 73b. | קביאוּ | 73b. | קביאוּ | 73b. | קביאוּ | 73b. | קביאוּ | 43a. | קביאוּ | 65h. | 23. | 65h. | 23. | 65h. | 23. | 65h. | 24. בינקם | 73m. | 73m. | 73m. | 740c. | 740c. | 74c. |

 bin ich schuldig. 88c. || 10. בְּי עַהָּה 88d.b. || אול 88d.b. || הַתְמַהְמַהְנוּ 88d.b. || הַתְמַהְמַהְנוּ 88d.b. || הַתְמַהְנוּ 88d.b. || הַתְּמַהְנוּ || הַתְּמַהְנַהְנוּ || הַתְּמַהְנָהְנוּ || הוּבּיים המוּנוּ || הוּבּיים המוּנִים המוּנוּ || הוּבּיים המוּנִים המוּנים המוּנִים המוּנִים המוּנִים המוּנִים המוּנִים המוּנִים המוּנִי

- 11. ימָרָה hier: Früchte, Erzeugnisse (assyr. zumri). || בָּלִיכֶם 38. בְּלִיכָם 68b 2; Iptv. || אַרִי Harz des Mastixbaums. | נכאת Traganth, Astragalus. | טל Ladanum, ein wohlriechendes Harz auf den Blättern der Cistenrose. ן 46a 4. || בָּטָנִים Pistaziennüsse. || שָׁקָר Mandel. || 12. בֶּטֶנִים Geld in doppeltem Betrage. || משנה 24c. || המושב 71d. Zu erwarten wäre המושב, doch vgl. 21g. | 38. פי 38. | 71l. | ענה Versehen, Irrtum. | אוו קומו Mil el 71h.e. | 14. קומו 67i. | אַלִים s. פָּנִים Wāw consec.; Subj. הַאָּישׁ (Joseph). מְנִים אַ אַתִיכֶם פתר euren andren B., s. zu 42, 19. מְבֶלְתִּי 14f. || 15. וֹקְחוֹר 67h. || יקומו (פון ביקמו אין אוו'eaf. || מצרים || 68f. || מצרים acc. loci. || מצרים 65f. || 16. אַנירָא 74q. אין אין 74q. אין אין אין 76h. בּיַתָה 20ca. מַבַּה 65e Anm. || הָכֵן 71m. || אכלו 17. הָכֵן Milra' אוויבא אוויבא 17. הָבֶן 76h. || ייראו 76g. || התנלל || 71ga. || 71ga. || 73c.; Subj.: man (Joseph u. die Ägypter). || אַלִינוּ 43a. || הַחָת 67h. || 19. יְנְשׁוּ 77. | תחם acc. loci: an der Thür 20. | 20. ירד 63d. | 55d.
- 21. שַׁם 64i. אַם 64i. אַם 71x. 22. אַם 68b2. שַׂם 68b2. אַם 72. || 23. שלום לכם 89e. || איראו Mil el, Pausalform bei Rebi a. || ואלהי ב 10c4. || אלהי Schatz. || אוורג' אוורב' 76g. || 24. אוורב' 10c4. || יְרְחֲצֹּוּ 65n. \parallel 25. יְרְחֲצֹּוּ 71l. \parallel 26. יְרָחֲצֹוּ 76h. Mappiq in א 6c. \parallel מַשְׁלוּם 74wɛ. \parallel יִּרְעָּה אוֹוֹר פּוֹ פּעָר יִשְׁלוֹם 42a. \parallel מַשֶּׁר יִשְׁלוֹם 42a. \parallel מַשֶּׁר יִשְׁלוֹם מַ אַמַרְתָּם 87f. || אַמַרְתָּם 40f. 42a. || 28. יקדו 73m. || אַמַרְתָּם so, Plur., nach dem Q rê. | 29. איי ז'יפור אמר | 66a Milra', Pausalform bei Zaqeph qaton. איתנה Ipf. Qal von מנן (ז'ת און) mit Suff., für j·chonn·yā. | 30. נכמרוּ בַחַמִיו seine Eingeweide, האממין seine Eingeweide, האמין אין entbrannten. (מר) Grundbedeutung ungewiß). או לבפות 74k, Dageš in בּלָכָה ∥ מְדְרָה 20ca. ∥ וַיִּבְךָ 740. ∥ מְדְרָה daselbst (gew.: dorthin). | 31. איימו 76g. | דיצא 72. Traget das Mahl auf. | 32. יוכל יוכלון v. יוכל אין האכל אין האכל אין יוכלון v. יוכלון 68g; אין האבל אין האכל אין האכל אין האכל אין האכל 84d. || אָעָרָה שָּה 9b. || 33. יַשָּׁבוּ 68f. || לְפָּנְיוֹ s. בְּנִים אַ Kleinheit, hier: gering(er)es Alter. || אָנָשִׁים 38. || 34. אַנָייַ 76e; 3. sg. "man" 85f. | αψέρ f. (v. κψέ) das Erheben; hier: γέρας, das Ehrengeschenk welches der Gastgeber dem Gaste gibt, s. 1 S 9,

קמָשׁ יְדוֹת || אַמָּט אָל. || מְמְשְׁאֹת || 140. || מְמָשׁ אָם, מְמָשׁ אָב. || אַנּבּל װְקְמָשׁ הָּמָשׁ אָבּל וּ אַנּבּל װְקְמָשׁ הַּמְשׁ אָבּל וּ אַנּבּל וּ אַנְישׁבּל וּ אַנְישְׁבּל וּ אַנְישְׁבְּל וּ אַנְישְׁבְּל וּ אַנְישְׁבּל וּ אַנְישְׁבְּל וּ אַנְיּישְׁבְּל וּ אַנְיּיִים וּ אַנְישְׁבְּל וּ אַנְיּיִים וּ אַנְיּיִים וּאַנְייִים וּאַנְייִים וּ אַנְיּיִים וּ אַנְיּיִים וּאָל וּ אַנְיִים וּ אַנְיִים וּאָל וּיִים וּיִיבּים וּ אַבּיּיִים וּ אַנְיּיִים וּ אַנְיִים וּאָל וּיִים וּ אַנְייִים וּ אַנְיִים וּיִים וּאָייִים וּ אַנְייִים וּיִים וּיּיִים וּיִים וּיִים וּיִיבּים וּ אַנְייִים וּיִיבּים וּ אַנְייִים וּ אַנְייִים וּ אַנְייִים וּ אַנְייִים וּ אַנְייִים וּ אַיּיים וּ אַנְייִים וּ אַנְייִים וּ אַיִיים וּ אַיִיים וּ אַיּיים וּ אַיּיים וּ אַיבּיים וּ אַיִיים וּ אַיוּ אָבּיים וּ אַיִיים וּייים וּייִים וּ אַנְייִים וּ אַיִּים וּיִים וּ אָבּיים וּ אַיבּיים וּיִים וּ אַיּיִים וּייִים וּייים וּייִים וּייוּיים וּיייים וּ

11. אַרְצָה (65b; "eilends" 84e. || יוֹרָדוֹ (68b2. || אַרְצָה (12. אַרְצָה (12. אַרְצָה (12. אַרְצָה (13. אַרְצָה (13. אַרַבּוֹ (13. אַרַבָּקָמֹן (13. אַרַבּיִּרָ (13. אַרַבּיִּרָ (13. אַרַבּיִּרָ (13. אַרָּבָּיִר (13. אַרָּבָּיִר (13. אַרָּבָּיִר (13. אַרָּבָּיִר (14. אַרַבּיִּר (14. אַרַבּיִּר (15. אַרָּבָּיִר (16. אַרָבָּיִר (16. אַרָּבָּיִר (16. אַרָּבָּיִר (17. אַרְבָּיִר (17. אַרָּבָּיר (17. אַרְבָּרָיִר (18. אַרָּבָּיר (17. אַרְבָּרִירָ (18. אַרָּבָּיר (17. אַרָּבָּר (17. אַרָּבָּר (17. אַרָּבָּר (17. אַרַר (18. אַרַר (19. אַרַר (18. אַרַר (19. אַ

26. לֶרֶדֶת (מּצְּלָּהָ אַ 45f. מְיִרְדְנוּ Wāw cons. 64dβ. מְלָּהָת 41c. 27. מְלָבָּה 38. מְלָבָּה 166a. מְלָבָּה 166a. מְלָבְּה 166a. מְלְבָּה 166a. מְלְבָּה 166a. מְלְבָּה 164d. מְלְבָּה 164d. מְלָבְּה 164d. מְלָבְּה 164d. מְלָבְּה 164d. מְלָבְּה 164d. מְלָבְּה 164d. מְלֶבְּה 164d. מִבְּר מִינִין מוּ 164d. מִבְר מִינִין מוּ 164d. מוֹבְר מוֹבְּר מוֹבְר מוֹבְּר מִינִין מוֹבְּר מוֹבְר מִינִין מוֹבְּר מוֹבְּר מִבְּר מִינִין מוֹבְּר מוֹבְּר מִינִין מוֹבְּר מִבְּר מִבְּר מִינִין מוֹבְּר מִינִין מוּ 164d. מוֹבְר מִינְיתְיוֹ מוֹבְּר מִבְּר מִינְיתְיוֹ מוֹבְר מִינְיתְיוֹ מוֹבְּר מִינִין מוֹיִין מוּ 164d. מוֹבְר מִינְיתְיוֹ מוּ 164d. מוֹבְר מִבְּרְב מִינְיתְיוֹ מוֹיִין מוּ 164d. מוֹבְּר מִינְיתְיוֹ מוּ 164d.

XLV. 1. ל mit Rücksicht auf. ל לְכֹל וּ mit Rücksicht auf. יַלְנוֹ עָלִיו | 67. ∥ אַלָּיו , weil Joseph sitzt. ∥ יַקְרָא !! 75. || עמד Mil'el 13, 8. || אָתוֹ 44c. || אַמוֹ Mil'el 13, 8. || 43e. || אַמיו (התודַע 68*b*1. אָמִיו (2. בַּבְכִי (67*i*. בַּבְכִי (45*e*3. אַמִיו (38. 3. בְּעַנוֹת אַ 66a. || בְעַנוֹת 42b. || זְעַנוֹת 74k; בְּ 45e2; Accus. 83e. || אתו (הקלו | . 65m בשו (4 בשו (4 בקלו | . 65m בבקלו | 43f אתו (43f בקלו | 43f בקלו | 43f בקלו | יבשר 67d. 77. אתי (בישר 87a. אמי (20ca. (5. אַלי יבָשׁר 41, 3. || בּנְעַנְבוּ 65b1. || 74q. || מָחָיָה Lebenserhaltung. || שׁרָחַנִי 79e. || פנים s. פנים s. פנים s. קפנים jetzt, nun. || לפניכם או 19a. || 17c. || הָאָרֶץ 17d. || אַיַר אָפר אַשר אַפר אַ 39c. הָאָרֶץ אַ 41c. || 7. ישַׂלָּחַגִי אַ 17d. || ישַׂלָּחַגִי 1 46a3. | לכם, sonst החיה mit Accus. | 8. ישימני 72d; Suffix 79e; Waw cons. 64e. במשל hier: väterlicher Berater. או אויי 46a3. 9. אַבִי מָהָרוּ 65b2. n; אַבִי אַ 84e. || אַבי m. אַבִי 38. אַבי הַ 65b; Waw cons. 64c. | מַנֵר 38. בָּנָדָ 72; Suffix 79e. | הַנָּדָה 68f. | קעמד 65f. | 10. וְשָׁבַתְּ Waw cons. 64c. | הָיִיתָ 74ea; Tonstelle 64dε. | 72 45c.

קָּהָם $38. \parallel$ אַל 75a; Wāw consec. \parallel $20. אַל 41, <math>3. \parallel$ קּהָם $71w. \parallel$ 38. \parallel 38. \parallel 38. \parallel 85 α . \parallel 21. יעשו $10. \parallel$ 38. \parallel 74m. 65f. \parallel 9 s. zu 41, 40. \parallel הַּלִּיכָם $10. \parallel$ 22. בְּּהָם $10. \parallel$ אַלָּיכָם Wechsel, Vertauschung. Wechselkleider d. i. vollständige Kleider zum Wechseln. מורן א 39k. | 23. בַּכָּרְ 46a4. | אורן Nahrung, Speise. | 24. בַּכָּרָ 68i. || 25. יעלו 74m. 65f. || אָרֶץ || Accus. 20f2. || 26. ינדר 67a. || 67a. 71x; wurde kalt, starr (vor Staunen). || דַבר 65k. || 27. דְבַר 60e. אין 74q. אין 76e. בְּתָּחִי אין 76e. אין 76c. אין viel!, d. i. genug! || אלכה || 68i. || ארבה 74m. 80. || 71i.

C. 1 Sam 9, 1-10, 1.

- 1. איש ימיני ein Benjaminit, vgl. V. אָרֶץ יְמִינִי das benjaminitische Land. | קיל hier: Vermögen. | 2. מוב ממנו 82b. 3. צוּרָ 21g. | 4. שׁעַלִים שָׁעָלִים sind Eigennamen. ס... וְשָׁאוּל אָמֵר המָה בָאוּ .. וְשָׁאוּל אָמַר deutsch subordinierend: nachdem c. עליה א 87a. || 7. גביא 76h. || אול weggehn; ausgehn, deficere. || קשורה Geschenk, Gabe. | אין אין אור 8. אין און 84a.b. | 9. פֿבּים vor Zeiten. בְּלֶכְתוֹ 168i. בְּלֶכְתוֹ Ipf. frequentativ: man pflegte zu nennen. | 11. מְצְאוֹ . וְהֵמְה עְלִים deutsch subordinierend: als c. ipf.; vgl. V. 14. 27. מְצֵלֶה Anhöhe. | בְּוֶה 45e5. | הַיּוֹם 45e5. 17a. || 13. הָעִיר Acc. 83e. || הַבְּמָתָה 20e. || בַּהַיּוֹם 17e. || 14. לקראת 75f. | 15. 'בּ וֹנְאָלָה das Ohr jmds öffnen, d. i. jmdm etwas offenbaren, eröffnen.
- 16. מְשָׁתְתוֹ אוֹ morgen um diese Zeit. מְשָׁתְתוֹ Suffix 79iβ. vgl. Ex 2, 25. 3, 7. || 17. עָנָהוּ Suffix 74m. || צָּטֶרְתִּי || vgl. Ex 2, 25. 3, 7. || 17. אַמֶּרְתִּי || Suffix 74m. || יַּמֶּרְתִּי || von welchem ich gesagt habe 87f. || 18. בַּיֵּלְי || hier mit Acc., häufiger mit אָל . וְ הָאָבֶלְהֶם 19. מוֹל 19. בּלְרָ, וּ 19. בּלְרָ, 64c. מוֹל 19. בּלְרָ, 19. בּלֹר 19. בּלְהָם בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְלְתְים בּלְרָת בּלְית בּלְיב בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְיב בּלְרָת בּלְיב בּלְיב בּלְיב בּלְרָת בּלְיב אל־תשת Ex 23, 1. || 21. הַצְּעָרָה 82a. || שָׁבָטֵי (das zweite), bezeichnet Unterabteilungen des Stammes (wie Num 4. 18. Richt 20. 12), wenn nicht שֶׁבֶשׁ zu lesen ist. || 22. ביאם Suffix 79e. || Zelle (in der die Opfermahlzeit stattfand). איש Sing. 39f. 23. תְנָה 67*i*. || 24. וְהַעֶלֵיה 17a Anm. || שים 72b. || אינה wohl:

D. 1 Sam 25.

- 21. שָלֶק für nichts, pro nihilo, frustra. || 22. אַ 90a.c. || אַ פּרַוּר עַרְּיִרְר וּשְׁרָּרְיִר עַרְּיִר עַרְּיִרְר עַרְּיִר עַרְּיִּר עַרְּיִר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּר עַר עַרְּיִּר עַרְיִּיִּר עַרְּיִּר עַרְּיִּיִּר עַרְּיִּיִּר עַרְּיִּיִּר עַרְיִיִּר עַרְיִּיִּר עַרְּיִּיִּר עַרְיִיִּיִּיִּי עַרְיִּיִּר עַרְּיִּיִּר עַרְיִיִּי עַרְיִּיִּי עַרְיִייִי עַרְיִי עַרְיִּיִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְיִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְייִי עַרְיִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְייִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְיִי עַרְייִי עַרְייִי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְיִיי עַרְייִי עַרְייִי עַרְייִי עַרְיִיי עַרְיִייִי עַרְיִיי עַרְיִייִי עַרְייִי עַרְייִיי עַרְייִייי עַרְייִייִייי עַרְייִיי עַרְייִייי עַרְייִייי עַרְייִיי עַרְייִייי עַרְייִיי עַרְייִיי עַרְייִיי עַרְייִיי עַרְייִי עַרְייִי עַרְייִיי עַּיִיי עַּעְייִי עַּיִייִייִיי עַּיִייִיי עַּיִייִייי עַּעִייי עַּעְייִייי עַּעִייי עַּיִיייִייי עַּעִייי עַּעִייי עַּיִייי עַּעְייי עַּיייי עַּעְייי עַּייי עְּייִיי עְּייִיי עְּייִיי עְּעִייי עְּעְייִי עְּיִיי עְּיי עִּיי עְּעִייי עְּיִיי עְּייִי עְּיִיי עְּיִיי עְייִי עְּיִיי עְייִי עְּיִיי עְּייִי עְּייִי עְּיִיי עְייִי עְּיִיי עְיִיי עְייִיי עְייִי עְייִי עְיִיי עְייִי עְייִי עְייי עְייִיי עְייי עְייי עְייי עְייי

- 29. בְּיָקְם bildet mit בְּיְלְהְ sachlich einen Bedingungssatz ohne Bedingungspartikel: "und erhebt sich jmd . . , so wird", vgl. 88e. | קַלַע I, III schleudern; קַלַע I, III schleudern; אָרַלְּרָ Schleuder, בְּרְ הַקּי Pfanne od. Höhlung der Schleuder. | קְלָנִיך und dich bestellt zum Fürsten. Wäw cons., Fortsetzung zu בִּי יַעְשָׂה.

E. 1 Kön. 3.

- 1. מְוַבְּחִים 1. 76h. Suffix 79f2. || מְוַבְּחִים 1. 84b. || 2. מְוַבְּחִים 1. 9lur. 86c. || 3. לְלֶכֶת 1. בְּלֵּה || 4. לְלֶכֶת 1. Eigenname, הַ בְּסֵרָם. || 1. מְלֶּה || 1. בּוֹשְרָת לְבָב || 1. בּוֹשְרָת לְבָב || 1. בּוֹשְרָת לְבָב || 1. בּוֹשְרָת לְבָב || 1. בּוֹשְרָת לִבְב || 1. בּוֹשְרָת לִבְב || 1. בּוֹשְרָת לִבְב || 1. בּוֹשׁר מוֹשׁרָת מוֹשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשׁר מוֹשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשׁר מוֹשׁר מוֹשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרְישְׁר מוֹשְרָשׁר מוֹשְרָשְׁר מוֹשְרְישְׁר מוֹשְרְישׁר מוֹשְרְשְרְשְׁר מוֹשְרְשְׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשְׁר מוֹשְרְשְׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשְׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשִׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשְּיִים מוֹשְייִים מוֹשְרְשׁר מוֹשְרְשְּיִים מוֹשְּיִים מוֹשְּיִים מוֹשְר מִישְר מִייִים מוֹשְר מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְר מוֹשְי מִייִים מוֹשְר מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְר מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוּיים מוֹשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוּשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מוּיים מוּשְי מִייִים מוּיִים מוּשְי מִייִים מוֹשְי מִייִים מו

F. Psalm 1-3. 115. 121. 127. 130.

- ו. 1. Über die Perfecta V. 1, das lpf. V. 2, s. 47d. | בַּעַצַת | 45e2, v. אָנָה מּשָׁב | ohne Artik. 17g2. | מּשָׁב | כּסייּפּגּינים | עַנְיִּה פּסיּיִּה ohne Artik. 17g2. | מּשָׁב | כּסייּפּגּינים | עַנְּהָּה | 74g0. | בּוֹלְילָה | 28d1. | אַב מּשְּׁב | 3. מְלֵּלָה | 46d4. | 3. מְלָה | 4d7. | 4d

CXV. 1. יֹם nach Negation: sondern. || קוֹני 24f. || הַלָּה 67i. ||

CXXI. 1. מְּעֶלָה das Hinaufsteigen, Pilgerzug (nach Jerusalem). אַ אָּשָׁאָ 76e. אַ יָבוֹא 76h. אַ 2. מַעָם die Hülfe ist bei J. u. kommt von Ihm. אַ כּוֹא נְבוֹא c. ipf., namentlich in der Poesie oft als starke subjektive Verneinung, etwa: mit nichten. אַ 16h. אַ 67i. אַ 10. אַ 16e, Suffix 22ia. אַ 16h. אַ 16d. אַ

CXXX. 1. קרָאּתִיךָה 75a. || 2. שְּמְעָה 56c. || $74g\gamma.$ || $74g\gamma.$ || בּשְׁב eigtl. aufgerichtet, steif, vom Ohr: aufmerksam. || 3. בְּעָמֹר 56f. || 4. אַרָּאָרָה 76g. || 5. קּוִיתִּי $74e\beta.$ || 74l. || 7

IV. Zum Ubersetzen aus dem Deutschen ins Hebräische.

- § 17. 1. Artikel. Der Gerechte; der Gottlose; der Vater; diese Zeit; ⁵jener Mann; der Staub; diese große Volksmenge; das Schwert; der Gott; ¹⁰der Jebusiter; der Blinde; der Farre; das Trockene (2!); der Amoriter; ¹⁵das Volk (2!).
- \$ 46. 2. Wāw copulativum. Das Haupt und der Fuß; der große und furchtbare Gott (አል); David und Salomo; Joseph und Benjamin; 5 Ruben und Juda; Jakob und Esau; Sodom und Gomorrha; 8 Hungersnot und Krankheit.
- § 45. 3. 4, 5, 4. Dem David und dem Salomo; in Jerusalem und in Samarien; in Edom; einer Krankheit; 5 dem Chananja; dem Allherrn; in Sicherheit; 8 wie Gott. B. Der Weisheit; wie das Volk (2!); dem Amoriter; der Sünde (2!); 5 im Hause; wie der König. Ein Vater (bin) ich dem Armen. 8 Dieses (f. sg.) hat gethan Josua Jericho und Ai.
- § 44. 4. 3. Er ist herausgegangen aus der Stadt. Er ist heraufgezogen aus Ägypten. Er hat genommen von dem Blute. Aus Jerusalem. 5 Vom Allherrn. Von Assur bis Ägypten. Größer (ist) er als Ruben. 8 Besser (bist) du als Saul.

- 5. Nomen mit unveränderlichen Vokalen. A. § 22. Das Kleinvieh Abrahams; der Becher Josephs; die Stimme Jahwes; der Geist Gottes; 5 deine (m.) Helden; ihre (m.) Helden; deine (f.) Götter; eure (f.) Esel; sein Kleinvieh; 10 unsre Kraft: dein (f.) Toter; dein (m. p.) Esel: meine Stadt: 14 seine Wanderschaft. | B. Nahe ist der Tag Jahwes. Wo (sind) die Götzen Samariens? Heilig (ist) Jahwe unser Gott. Nicht wie unser Fels (ist) ihr Fels. 5 Dieser Philister (ist) ein Kriegsmann seit seiner Jugend. Diese Zeugen (sind) lügnerische Zeugen. 7Gnädig (ist) mein Gott. | C. Das Gebet des Rechtschaffenen; seine Schwiegertochter; unsre Hütten; euer (m.) Brandopfer; 5 deine (f. p.) Brandopfer; ihre (m.) Bosheit: meine Pfade; eure Gesetze; meine Schwiegertochter; 10 ihre (m.) Hütten. Mein Lobgesang (bist) du. Siehe, die Furcht vor (genet.) Jahwe, das (f.) (ist) Weisheit. 13 Gut (ist) das Gesetz Jahwes. D. Perf. Qal (§ 54). Gefallen sind die Helden. Sie haben ihre (m.) Toten begraben. Gehört hat Jahwe die Stimme der Hagar. Erobert hat Juda Gasa und sein (hebr. f.) Gebiet. 5 Gehört habe ich auf (2) eure Stimme. Genommen haben sie ihre Pferde und ihre Esel und sind herausgegangen aus dem Lande Ägypten. Nicht habt ihr das Gesetz Jahwes beobachtet. Nicht hast du (f.) deine Toten begraben. Ich habe Wohlgefallen gehabt an deinem Gesetze. 10 Getötet habt ihr unsere Zeugen. 11 Bewahrt hast du, (o) Jahwe, mein Leben.
- 6. Masculina mit veränderl. Vokal in vor-§ 23. letzter Silbe. A. Meine Entronnenen; der Bauch der Schlange; unsre Propheten; mein Herr; ⁵unser Herr; unsre Herren; ⁵hr (f. sg.) Ort; eure Orte; seine Ernte; ¹⁰die Esel Abrahams und seine Eselinnen; seine Heiligen; unsre

Ernte; von unsrer Sünde; von seiner Rechten und von seiner Linken; 15 die Sünde des Amoriters. | B. Eure Propheten (sind) Lügenpropheten. Wo (sind) deine (f.) Propheten? Deine (f.) Zunge (ist) eine Lügenzunge. Nahe (ist) Jahwe seinen Frommen. 5 Ermordet hat Manasse die Propheten Jahwes. 6Er ist aus seinem Orte herausgegangen.

\$ 24. 7. Masculina mit veränderl. Vokal in letzter Silbe. A. Deine Gerichte; meine Speise; ihre (m.) Paläste; unser Bote; ⁵ eure (m.) Zahl; meine Sterne; sein Gewicht; eure (m.) Gerichte; seine Paläste. | B. Siehe, Hagar (ist) in deiner (f.) Hand. Groß (ist) die Zahl der Sterne des Himmels. Denn eine große Stadt ist Gibeon, größer als (§ S2b) Ai. Tot (ist) dein (f.) Gedächtnis. 5 Mein Fels und mein Erlöser (ist) Jahwe. Siehe (da ist) das Feuer und das Holz zum (gen.) Brandopfer; aber (1) wo (ist) der Farre? Die Stimme (ist) die Stimme Jakobs; aber (1) die Hände (sind) die Hände Esaus. 8Dies (§16a, sind) die Namen der Helden Davids. | C. Geschaffen hat Gott (§86e) die Sonne und den Mond und die Sterne. Der König hat seine Boten entsandt, aber (1) nicht haben sie den Propheten gefunden. David hat seine Hand nicht ausgestreckt wider (2) Saul, den Gesalbten Jahwes. Geflohen sind unsre Feinde. 5 Wir haben Gefallen gehabt an deinen Festen, Jahwe. Ihr habt eure Feinde verfolgt. Eure Hände sind voll von (acc. §\$3b) Blut. Sie haben ihr Blut wie (das) Wasser vergossen. Jahwe hat Israel in die Hand seiner Feinde gegeben. 10 Er hat einen Altar von (gen.) Erz gemacht. Jehn hat die Heiligtümer des Baal mit (2, Artik. §17f1) Fener verbrannt. 12 Die Boten der Feinde haben sich genähert.

S. Masculina mit zwei veränderlichen Vokalen. § 25. A. Der Vorhof der Stiftshütte; ihr (f. sg.) Wort; mein Bart; sein Eidam; 5 deine Beute (p.); euer (f.) Lohn; in deinen Vorhöfen; seine Schlafenden: unser Lohn; 10 euer Fleisch; 11 die Lende Jakobs. | B. Dies (ist) die Beute Davids. Fern (ist) Jahwe von den Gottlosen. Eine Schmach (sind) wir unsren Nachbarn. Lieblich (sind) die Worte des Propheten. Dein (f.) Erlöser, Jahwe der Heerscharen (ist) sein Name (§S5ea). Besser (ist) ein Langmütiger als ein Held. 7 Trocken (dürr, sind) alle Bäume dieses Waldes. | C. Die Weisheit seiner Weisen ist zu Grunde gegangen. Mose hat gemäß (2) dem Worte Jahwes gethan. Die Wolke Jahwes ist auf die Stiftshütte herabgestiegen. Nicht ist sein Herz vollständig mit (Dy) Jahwe seinem Gotte gewesen, wie das Herz Davids. 5 So hat Mose gesprochen: schwer an (gen.) Mund und schwer an Zunge (bin) ich. Unser Gott hat nicht Wohlgefallen an den Gottlosen. Nicht ist ein Wort von den Worten Jahwes auf die Erde (§20ca) gefallen. 8Du hast dich nicht an ihre Lügen erinnert.

9. Einsilbige Masculina mit doppeltem Schluß- \$26. buchstaben. A. Ihre (m.) Dränger: in seinem Schatten: eure Mütter; euer Ende; sunser Herz; eure Zähne; die Zeiten; der Schatten der Wolke. Seine Zähne (sind) Zähne eines Löwen. 10 Jahwe (ist) meine Stärke und mein Schild. Sünder (seid) ihr alle. Ein Wort zu (3) seiner Zeit, wie gut (ist das)! 13 Jene Berge (sind) kleiner als der Libanon. | B. Qal. Jahwe hat das Volk Israel aus allen Völkern erwählt (seq. 3). Die Dränger Jerusalems sind geflohen. Stärke und Herrlichkeit hast du angezogen. Ihr habt eure Mutter begraben. 5 Jahwe hat seine scharfen Pfeile ent-

sandt (hebr.: seine Pf. die sch.). Verkaufet eure Kamele. Jahwe hat die Glut seines Zorns über Ägypten ausgegossen. Das ganze Volk hat die Worte des Königs gehört. Sie werden jedes Haus verbrennen. 10 Die Zahl ihrer Dränger wird groß sein.

- 10. Männliche Segolatformen von starken § 28. Stämmen. I. A. Mein Weg; eure Wege; deine Könige; ihre (m.) Hunde; 5 mein Hund; unsre Seele; eure (f.) Seelen; die Kinder der Hebräer; sein Horn; 10 unsre Thür; die Hörner des Farren; eure Schwerter; deine (f.) Steine; dein (f.) Grab; 15 seine Kniee. | B. Eure Knechte (sind) wir. Hörner eines Wildochsen (sind) seine Hörner. Jahwe (ist) unsre Gerechtigkeit. Gerecht (ist) Jahwe in allen seinen Wegen. ⁵Besser (ist) seine Huld als Leben. Der Himmel (ist) der Thron Jahwes und die Erde der Schemel seiner Füße. 7 Eine Leuchte (ist) für meinen Fuß dein Wort. | C. (Ni., Pi., Pu.) Der Bogen ist zerbrochen. Suchet den Weg zur (gen. §21f) Stadt. Verschließe deine Thür. Dein Horn ist voll von (acc., §83b) Öl. 5 An (acc.) deine Huld werde ich gedenken. Nicht hat er von seinem Brote den Armen gegeben. Wir haben unsern Hund gesucht. Zerbrochen ist mein Herz in meinem Innern. Er ist gegangen auf (3) dem Wege der Könige Israels. 10 Jahwe wird die Cedern des Libanon zerbrechen (Pi.). Meine Gelübde werde ich Jahwe bezahlen. 12 Die Füße der Frommen wird Jahwe behüten.
 - II. Sein Same; ihre (m.) Wunden; euer Frevel; deine (f. p.) Knaben; eure Knaben; sein Herr; mein Zorn.
 - III. Sein Stab; meine Stäbe; die Namen der Stämme Israels; dein Teil. | Am Gesetze Jahwes (ist) mein Wohl-

gefallen. Meine Hülfe (ist) im Namen Jahwes. Jahwe (ist) unser Teil.

- IV. A. Unser Lösegeld; unser Ohr; unsre Öhren; deine Lanze; 5ihr (f. sg.) Werk; ihre (m.) Werke; deine (f.) Tenne; seine Heiligkeit; 9 euer Zelt. || B. Ihr habt unsre Lanzen zerbrochen. Wir haben eure Lanzen zerbrochen. Sie haben in ihren Zelten geschlafen. 4Ich will diese Worte in ihre Ohren reden.
- 11. Männliche Segolatformen von "y u. "y. § 29. Dein (f.) Auge; ihre (f. sg.) Augen; mein Wein; euer Wein; die Widder von Basan: unser Wildpret. Er hat in ihrer Mitte gestanden.
- 12. Männliche Segolatformen von ל"ה. Unsre § 30. Gefangenen; sein Elend. Besser (ist) meine Frucht als (§\$2b) Silber und als Gold.
- 13. Zweivokalige Masculina von 7. A. Unsre § 31. Leidvollen; die Unschuldigen meines Volkes; eine falsche (**) gen.) Vision; unsre Thaten; *sein Werk (That); die Seher Davids; sein Angesicht; *seure Angesichter. || B. Größer (sind) meine Werke als (§\$2b) eure Werke. Jahwe (ist) mein Hirt. Wo (sind) meine Hirten und deine Hirten? *4Jahwe, das Werk deiner Hände (sind) wir alle. || C. David hat das Angesicht Jahwes gesucht. Josua ist auf sein Angesicht gefallen vor der Lade Jahwes. Sein Feld wird verkauft werden. Jahwe wird an die Leidvollen seines Volkes gedenken. *5Vergießet nicht (**) § \$41,3) unschuldiges Blut.
- 14. Feminina mit Einem veränderlichen Vo-§ 33. kale. A. Mein Jahr; die Jahre der Hungersnot; dein (f.) Rat; euer Rat; ⁵eure Greuel; eure Königreiche; ⁷seine

Gedanken. | B. Der Rat der Greise Israels ist zu Grunde gegangen.

- \$34. 15. Feminina mit zwei veränderlichen Vokalen. A. Meine Rache; eure Rache; unsre Myriaden; euer (f.) Geschrei; 5 dein (f.) Segen; der Segen des Vaters; die Segnungen Jahwes; die Seufzer deiner Leidvollen; eure Seufzer; 10 unser Geschrei; euer Geschrei. || B. Jahwe hat die Seufzer der Leidvollen seines Volkes gehört. Die Ägypter haben ihr ganzes (Acker-)Land dem Pharao verkauft.
- \$35. 16. Feminina der Segolatformen von starken Stämmen. A. Eure Königin; das Gewand des Armen; unsre Gewänder; dein Mädchen; 5 die Mädchen der Stadt; meine Magd; meine Mägde; deine Freude; Freuden; 10 ihr (m.) Speiseopfer; die Speiseopfer; eure (f.) Furcht; ihre (f. sg.) Schmach; 14 seine Vorhaut. | B. Gott hat nicht Wohlgefallen an euren Brandopfern und an euren Speiseopfern. Sie werden klagen auf ihren Trümmern.
- § 36. 17. Weibliche Segolatformen. Mein Mantel; das Land unsrer Geburt; ihr (m. pl.) Lohn; die Siegelringe der Königinnen; 5 eine Gebärende; deine (f.) Sünde; 7 ihr (f. sg.) Schmuck.
- § 37. 18. Feminina auf ûth und îth. A. Eure Wegführung; die hebräischen Jungfrauen (adj. nach subst.).

 3 Dein Königtum (ist) ein ewiges Königtum. || B. Jahwe hat die Gedanken (Gebilde) deines Herzens gekannt. 2 Beobachtet die Gebote Jahwes und seine Verordnungen.
- § 38. 19. Nomina eigentümlicher Bildung. I. Euer Vater; seine Väter; dein (f.) Bruder; ihr (m. pl.) Bruder; 5 deine (f.) Brüder; die Schwester Moses; deine (f.) Schwester; mein Mann; eure Männer; 10 meine Männer (p.);

ihre (f. sg.) Magd; eure Magd; deine (f.) Mägde; euer Haus; ¹⁵seine Häuser; dein (f.) Sohn; euer Sohn; seine Tochter; meine Töchter; ²⁰seine Söhne; ²¹unsre Tochter.

H. A. Mein Tag; euer Tag; meine Tage; in den Tagen Josuas; seine Geräte; eure Geräte; seine Gewässer; seine Himmel; seit (מָּן) den Tagen Moses; in ihre (m. pl.) Stadt; ihre Städte (2!); unser Haupt; eure Häupter; dein Mund; is unser Mund; sein Bogen; die Bogen der Helden; is das Thor (מַלָּקָ pl.) des Tempels.
В. Siehe, Jahwe deinem Gotte (gehören) die Himmel und die Himmel der Himmel. Besser (ist) Ein Tag im Hause Jahwes als (§\$2b) viele Tage in den Palästen der Gottlosen. Nicht (bin) besser ich als meine Väter.

20. Zahlwörter. A. 2 Monate; deine 2 Söhne; die § 39.

2 Boten; deine 2 Töchter; 55 Könige; 5 Ellen; ihre (f. sg.) 5 Mädchen; die 5 (c.) Könige; die 5 (abs.) Gerechten; 1010 Knaben; 7 Farren; 7 Kühe; 7 (c.) Tage; die 7 (c.) Tage; 15 seine 7 (c.) Söhne; 5 Bäume; 9 Ellen; 9 Monate; 8 Jahre; 208 Söhne; 8 (c.) Tage; 2210 mal. ||

B. 17 Jahre; 12 Fürsten; 19 Mann; 13 Farren; 5 seine 11 Kinder; 15 Jahre; 18 Jahre; 814 Sekel. || C. 25 Jahre; 87 Jahre; 25 (20+5) Ellen; 475 (70 J.+5 J.) Jahre. ||

D. 500; 700; 207 (7 J.+200 J.) Jahre. || E. Im Jahre 17 des (5) Josaphat; am 27. (20+7 od. 7+20) des (5) Monats; am 17. Tage des (5) Monats; im Jahre 5 des (5) Joram; 5 im 5. Jahre des (5) Königs Rehabeam; 6 im 10. Monat.

Heerscharen (ist) mit uns. Ein Fremdling (bin) ich bei (mit) euch. Zeugen (seid) ihr gegen (3) euch. Der Geist Jahwes (ist) auf ihm. 5 Wer (ist) weise wie du? | C. Nicht gemäß (3) unseren Sünden hat Jahwe uns gethan. Jahwe hat dieses Land euch und euren Söhnen nach euch gegeben. In Ewigkeit werde ich ihm meine Huld bewahren. Gemäß euren Wegen werde ich euch richten. 5 Werfet von euch (מעל) alle eure Frevel. Jahwe wird richten zwischen mir und (hebr. add. zwischen) euch. Ich werde meinen Zorn (Glut) über euch ausgießen. Salomo wird statt meiner König sein. Er jagte ihnen nach. 10 (Als) er noch mit ihnen redete (part.), siehe da (hebr.: und siehe c. part.) kam der Bote zu ihm herab. Sie hat zu mir gesagt: wo (ist) er, Jahwe dein (f.) Gott? Siehe sie kommen (part.) zu euch hinaus. Sie haben den ganzen Tag vor mir gestanden. Jahwe euer Gott, der vor euch her zieht (geht) (part.), der wird für (7) euch Krieg führen. 15 Sie sind vor dir geflohen. Wir sind vor euch geflohen. Er hat sie von (מֵעֵל) der Oberfläche der Erde vertilgt. Er hat sich von mir getrenat. Eure Dränger werde ich von euch entfernen. 20 Abraham hat die Höhle von (מאָת) Ephron gekauft. Joseph hat den Simeon von (מאת) ihnen genommen. 22 Jahwe hat den Amos von dem Kleinvieh weg (מאַתרי) genommen.

§ 41. 22. Negationen. Du sollst nicht (§ c. ipf.) stehlen. Stiehl nicht. Vertilge nicht. Gedenket nicht an die Tage eures Elends. ⁵ Versammelt eure Helden, damit eure Stadt nicht erobert werde. Betet zu Jahwe, damit die Sünde nicht über euch herrsche. Es ist kein Gott außer dir. Kein Friede (ist), hat Jahwe gesprochen, den Gottlosen. Wir suchen (part.) Wasser, aber (1) es ist keins da.

10 Wenn eine Antwort vorhanden, rede; wenn nicht, höre du mir (zu). Sie kennen (part.) nicht das Recht des Gottes des Landes. So hat Pharao gesagt: nicht gebe (part.) ich euch Stroh. Wenn du nicht diese Nacht (§17a) deine Seele rettest (part.), morgen (bist) du ein Kind (hebr.: Sohn) (des) Todes. 14 Ihr beobachtet (part.) meine Gebote nicht.

- 23. Fragewörter. Was (ist) dir, Hagar? Ist (v) § 42. Jahwe in unsrer Mitte oder nicht? (Sind) wie eines Sterblichen Tage deine Tage oder deine Jahre wie eines Mannes (גבר) Tage? (Bist) du besser als Balak? 5 Kundschaftet das Volk aus, ob stark es (ist), ob schwach, ob wenig es (ist) oder zahlreich. 6 Kundschaftet das Land aus, ob gut es (ist) oder schlecht, ob Bäume (sg.) in ihm vorhanden sind oder nicht.
- 24. Perfectum Qal. Sie hat regiert; ihr habt re- \$ 54. giert; du (f.) hast bewacht; sie haben bewacht; 5 wir haben verkauft; ich habe mich erinnert; ihr (f.) habt euch erinnert; ihr habt euch gelegt; sie hat verschlossen (p.); 10 wir haben verfolgt. - Sie ist schwer (p.); ihr habt euch genähert; sie haben sich genähert; du bist alt geworden; 15 du (f.) hast gekonnt; du (m.) bist klein gewesen; sie hat gekonnt (p.); sie sind groß geworden (p.); wir sind groß geworden. 20 Ihr habt die Thür verschlossen.
- 25. Inf., Imptv Qal. A. Sich erinnern; um zu be- § 55. graben: beim Richten; vom Begraben; 5um zu zählen. — Zerbrich; zerbrechet (f.); richtet; begrabe (f.); 10 erinnere dich doch. | B. Erinnert euch an die Gnadenerweisungen Jahwes. Ziehet (f.) eure Gewänder an. Sammelt Steine. Sie sind gegangen, um auf dem Felde zu sammeln. 5 Die Bäume haben zum Ölbaum gesprochen: Sei doch König über uns.

- § 57. 26. Impf.. Part. Qui. A. 16. worden verkaufen; du (f.) wirst beworden verkaufen; 26. Impf., Part. Qal. A. Ich werde richten; wir wachen: 5 sie wird verkaufen; sie (f.) werden verkaufen; du wirst regieren; sie werden ausgießen; ich will verschließen; 10 ihr werdet euch erinnern; ihr werdet bewachen (p.); du wirst dich erinnern (p.). — Wir werden uns legen; du wirst dich nähern; 15 sie werden sich nähern (p.); sie (f.) werden anziehen; wir wollen uns legen (p.). - Bewachend; bewachende; 20 eine Begrabende; begrabende (f.); verschlossen; verschlossene; eine Begrabene; 25 bewachte (f.) | B. Jerusalem (f.) wird nicht mehr an die Tage seines Elends gedenken. Gedenke nicht (58 §41,3). an die Sünden meiner Jugend. An Jahwe eurem Gott sollt (ipf.) ihr hangen (p.). Du (f.) wirst an deinem Manne hangen. 5 Wir wollen einen Bund schließen. Ich werde einen Bund mit (את־) dir schließen. Ich will ganz Israel zu (58) meinem Herrn versammeln. 8 Jahwe wird ewiglich regieren.

- 28. Pi'el, Pu'al [Qittel, Quttal]. A. Du hast § 60. geheiligt; sie haben geheiligt; ihr (f.) habt geredet; sie hat geredet (p.). — 5 Um zu suchen; lehret; lehre (f., p.): redet (f_{\cdot}) . — Ihr werdet lehren; ¹⁰ du (f_{\cdot}) wirst lehren; ihr (f.) werdet lehren; wir wollen lehren; lehrende; die Suchenden. — 15 Sie ist gestohlen worden (p.); sie sind begraben worden; du (f.) bist geboren worden; sie werden gesammelt werden; ihr (f.) werdet begraben werden; 20 du (f.) wirst lügen. | B. Die Himmel erzählen (part.) die Ehre Gottes. Ihr habt den Tag des Sabbaths geheiligt. Sie haben das Angesicht Jahwes gesucht. Ehre deinen Vater und deine Mutter (p.). 5 Meine Verehrer (part.) werde ich ehren. Ich will die Eselinnen meines Vaters suchen. Sie wird auf dem Felde sammeln. Ihr sollt eurem Könige nicht lügen. Mose hat das Volk geheiligt. 10 Jahwe wird die Demütigen seinen Weg lehren. Erzählet mir doch die ersten Gnadenerweisungen Jahwes (hebr.: die G. J. die e.). Ich will die Frevler deine Wege lehren. Ich will deinen Namen preisen. 13 Sie (f.) werden den Namen Jahwes preisen.
- 29. Hiph'îl. Hoph'al [Hiqtîl, Hoqtal]. A. Ich § 61. habe geschieden; wir haben geschieden; sie haben vernichtet; du hast vernichtet; 5 sie hat geworfen; du (f.) hast geworfen; ihr habt geworfen. Um zu werfen; scheide; 10 scheidet (f.); werfet. Ich will werfen; wir wollen verderben; er möge scheiden; 15 sie (f.) werden scheiden; du (f.) wirst verderben; ihr werdet werfen. Werfend; werfende (f.) 20 Ihr seid geworfen worden; 21 du (f.) wirst geworfen werden. | B. Du hast dein Angesicht vor

- (אָישׁ) den Gottlosen verborgen. Bis wann wirst du dein Angesicht verbergen? Verbirg dein Angesicht nicht vor deinem Volke. Du hast auf (לְי) meine Gebote nicht acht gegeben. ⁵ Gebt acht auf die Aussprüche meines Mundes. Du hast meine Worte hinter dich geworfen. Sie haben jeder (אָישׁ) seinen Stab hingeworfen. Wirf deinen Kummer auf Jahwe. ⁹ Jahwe wird zwischen den Gerechten und [hebr. add.: zwischen] den Gottlosen scheiden.
- § 62. 30. Hithpa'ēl [Hithqatṭṭēl]. Ich habe gewandelt; ihr habt gewandelt; sie haben gewandelt (p.); wir haben uns verborgen; 5 du hast dich gehütet. Um sich zu verbergen; die sich Verbergende; wandelnde. Sie werden wandeln; 10 ihr werdet euch hüten; wir wollen uns verbergen. || 12 Ihr habt zu mir gebetet, aber (1) ich habe nicht auf euer Geschrei gehört.
- 31. Wāw consecutivum. Da verfolgten sie ihre § 64. Feinde und eroberten die Stadt und verbrannten sie durch (2; Artikel §17f1) Feuer. Da betete Abraham zu Gott. Du wirst die Stadt erobern und (dann) sie durch Feuer verbrennen. Da begruben sie ihn in der Stadt Davids und sein Sohn wurde König an seiner Statt. 5 Ich will an mein Wort gedenken und dann meinen Engel vor dir her (לפני) senden. Wir wollen uns früh am Morgen aufmachen und (dann) den Joseph verkaufen. Halten, ja halten (§63) sollt (ipf.) ihr die Gebote Jahwes und (dann) sie eure Söhne lehren. Schreibe diese Worte auf die zwei Tafeln und (dann) lehre sie die Kinder Israel. Mache dich früh am Morgen auf und stelle dich (imptv.) vor Pharao hin und (dann) sage zu ihm: warum bedrückst du 775 (part.) das Volk Jahwes? 10 Da verbarg Mose sein Angesicht; denn er fürchtete sich. Da verstockte Pharao

sein Herz. ¹²Siehe, ich (§40d) werde euch regnen lassen (part.) Brot vom Himmel und († cons.) das Volk soll hinausgehn und sie sollen sammeln den Bedarf (hebr.: das Wort) eines Tages an seinem Tage.

- 32. Relativsätze. David und die Männer, welche § 87. mit ihm (waren), sind vor Saul geflohen. Sie haben alle Weiber, welche in der Stadt (waren), ermordet. Die Kundschafter haben dem Weibe alles erzählt, was Jahwe dem Pharao gethan hatte (prf.). Das Land, welches ich euch gebe (part.), (ist) wie der Garten Eden. Das Wort, welches du geredet hast. (ist) gut. Vernichten (verderben) werde ich alles Fleisch, in welchem Lebenshauch (ist). Der Ort, wo er sein Zelt aufgeschlagen hatte. Heilig (ist) der Ort, auf welchem du stehst (part.). Sie sind nach (%) dem Lande gegangen, von welchem (von wo) sie (her)ausgegangen waren.
- 33. Verba gutturalia. A. I. Ihr habt vertrieben; § 65. vertreibet; sie (f.) werden vertreiben: da vertrieb er; ⁵ du wirst segnen; sie werden ermordet werden; du (f.) wirst verlassen werden; wir werden verlassen werden; um verlassen zu werden. ¹⁰ Ihr habt geeilt; er wird eilen; du bist getröstet worden; ¹³ wir werden getröstet werden.

II. Fliehend; schwören lassend; um zu hören; um schwören zu lassen; 5 du wirst hören lassen. || schicke; fliehet (f.); wir werden hören; sie (f.) werden hören; 10 da öffnete sie; du (f.) wirst säen (p.); er wird gehört werden; da schwuren wir! || Sie werden begehren; 15 du wirst schonen; ich werde vorübergehn (hinübergehn); wir werden v.; wir wollen v.; du (f.) wirst dienen; 20 sie werden d.; sie (f.) werden d.; wir werden lieben; du wirst weise sein; ich habe hinübergeführt; 25 da wirst du dienen lassen.

III. Ihr (f.) habt gedient; um zu dienen; waschende; du (f.) wirst waschen; 5 sie hat gewaschen; du (f.) wirst geprüft werden; da waren sie bestürzt; da stellten sie; da ließet ihr dienen; 10 ich werde stellen; wir wollen vorübergehn lassen. \parallel Wasche (f.); segne (f.); da segneten sie; 15 sie hat gesegnet; eine säende; 17 du (f.) hast genommen.

B. Du wirst dein Haupt scheren. Er hat sich geweigert das Volk zu entlassen. Jahwe hat Jakob erlöst und an (3) Israel wird er sich verherrlichen. Sie haben meinen Weinberg zu Grunde gerichtet. 5 Er ist heraufgezogen, um die Stadt zu Grunde zu richten. Erwählet euch heute, wem (§S3e) ihr dienen wollt (ipf.). Da eilte (pl., §S6cα) das Volk und überschritt den Jordan. Eile (f.), schlachte das Kalb. Du sollst (hebr.: wirst) nicht begehren nach dem Hause deines Nächsten. 10 Ihr habt nicht begehrt nach den Weibern eurer Nächsten. Du (f.) hast die Worte deiner Propheten vergessen. Auch ein Narr, wenn (part.) er schweigt, wird (für) weise geachtet (ipf. §47d). Dein Land hast du zu Grunde gerichtet, dein Volk hast du gemordet. Wir sind gleich (3) dem Viel geachtet worden. יול Ihr habt wider (על) mich Böses ersonnen. Sie werden Böses wider mich ersinnen. Ich werde euch schonen, denn ihr habt mich geschont. Tröstet, tröstet mein Volk. Ihr habt Jahwe verlassen; daher () cons.) verließ er euch. 20 Jahwe (ist) mein Hirt; nicht werde ich Mangel haben.

§ 66. 34. Verba 8"5. A. Du wirst sprechen; da sprach ich; du (f.) wirst essen; sie werden essen (p.); 5 ich werde essen; da aßet ihr; 7 und ihr habt gegessen. | B. Da sprach Jahwe zu (?) dem Propheten also: Weil dies Volk nicht hat auf meine Stimme hören wollen, werde ich das Getier

des Feldes wider (3) es senden (Pi.) und die Löwen werden euer Kleinvich und euer Rindvich zerreißen und fressen.

² Die Eselinnen werden in der Wüste zu Grunde gehen.

35. Verba "D. A. Du (f.) wirst fallen; sie sind § 67. gefallen; da fielen sie (f.); sie haben angezeigt; 5 da zeigte ich an; um fallen zu lassen; eine fallen lassende; ihr habt gerettet; da rettete sie; 10 er wird gerettet werden; er soll hinblicken; ein Hinblickender; wir werden pflanzen; sie werden berühren; 15 du (f.) wirst aufbrechen (§6f3). | Und ihr habt genommen; sie werden nehmen; nimm (f.): da nahmst du (f.); 20 wir wollen nehmen. | Ihr (f.) habt gegeben; du (f.) wirst geben; da gab sie; wir wollen geben (p.); 25 dein Geben. | B. Da schickte er seinen Knecht, um ein Weib für Isaak zu nehmen. Ich will dein Fleisch den Vögeln des Himmels geben. Ich habe das Land in seine Hand gegeben. Das Wort Jahwes wird nicht auf die Erde (§20ca) fallen. 5 Verkünde mir doch (נג) die Worte des Sehers. Gib doch (ก) dein Herz dem Gotte deiner Väter. 7 Zieh [aus] deine Schuhe von deinen Füßen; denn dieser Ort (ist) heilig.

36. Verba "D. A. Sie wird geboren werden; wir § 68. werden zurechtgewiesen werden; laß dich (f.) zurechtweisen. | Sie haben erzeugt; ⁵da erzeugten sie; ich werde herabführen; ihr habt herabgeführt; ihr seid herabgeführt worden; du wirst h. werden. | ¹¹¹ Du wirst schlafen; sie werden schlafen; du (f.) wirst matt werden. | Sie wird herabsteigen; sie werden wohnen (p.); ¹⁵ wisse; du (f.) hast gewußt; ihr werdet wissen (p.); und ihr habt gewußt; du (f.) wirst gehn (p.); ²¹ die Gehenden. | B. Da ratschlagten die Könige. Bei (¬¬); Ratschlagenden (ist) Weisheit. Es möge doch teuer sein meine Seele in deinen

Augen! Nach diesen Begebenheiten nahm er ein Weib und (§64) erzeugte Söhne und Töchter. ⁵Er hörte das Rauschen (Stimme) des Regens von fern; da führte er sein Kleinvieh eilends (§34e) von dem Berge herab. Laß deinen Knecht doch diese Begebenheiten wissen. ⁷Erkennet, daß ich Gott (bin).

- 69. 37. Verba ™5. A. Sie wird gut sein; du hast wohlgethan; wir werden wohlthun; sie werden saugen (p.); ⁵ du (f.) hast gesäugt; sie wird säugen; sie war trocken geworden (p.); sie werden trocken werden; ⁹ sie haben trocken gemacht. || B. Das Gras auf dem Felde ist trocken geworden. Da vertrocknete die Hand des Königs. Und all ihr Kraut werde ich trocken werden lassen. Mose hörte das Wort Aarons und (§64) es war gut in seinen Augen. ⁵ Wenn du auf meine Stimme hören wirst, so (Wāw cons.) wird Jahwe dir Gutes thun und du wirst an deine Magd gedenken.
- § 70

 38. Verba 📆 Ich habe ein Feuer angezündet in den Häusern der Götter Ägyptens. Da zündeten sie die Stadt mit (2; §17f1) Feuer an. Ihre (f. sg.) Thore sind mit Feuer angezündet worden. Da bildete Jahwe aus dem Erdboden alles Getier des Feldes. Alles G. des F. ist aus dem Erdboden gebildet worden. Stellt euch hin, daß (§46d.e) ich mit euch rechte. Jahwe spaltete das Meer und (§64) stellte die Wasser hin wie eine (Artik.) Mauer. Ihr steht (hebr.: seid hingestellt) heute vor Jahwe eurem Gotte. Ich werde meinen Geist auf deinen Samen (ausgießen. 10 Da goß er das Öl auf sein Haupt.
- § 71. 39. Verba """. A. Wir haben erhoben; du wirst fliegen; fliegend; du bist geflohen; sie ist zurückgekehrt; ihr seid z.; kehret zurück; wir wollen zurückkehren; um

zurückzukehren; 10 er möge zurückkehren; da kehrte er zurück; du wirst beschnitten werden; ihr habt beschnitten; wir werden beschneiden; 15 sie ist gestorben; ihr seid gestorben; du (f.) wirst töten; da tötete sie; sie sind getötet worden; 20 sie werden getötet werden (p.); du hast erhoben; sie (f.) werden sterben; da war ich hoch; da erhob ich; 25 ihr habt zerstreut. | B. Auf dich haben unsre Väter vertraut und sind nicht zu Schanden geworden. Da erkannte ich, daß ich nicht zu Schanden werden werde. Mache du (dat. comm.) dich auf. Kehret ihr (dat. comm.) zu euren Zelten zurück. 5 Sei hoch (d. i.: erweise dich als hoch), Jahwe, durch deine Stärke. Und nun wird mein Haupt hoch sein über meine Feinde. Gerechtigkeit erhöht (Pi. ipf.) ein Volk. Ich habe meine Stimme erhoben (Hi.). Da erhob Mose seine Hand. 10 Jahwe mein Gott, möge doch die Seele dieses Knaben in (hebr. על) sein Inneres zurückkehren! Gleich einer (Art.) Trompete erhebe deine Stimme. Meine Augen sind hell geworden. Erhebe dich (f.), werde licht; denn gekommen ist dein Licht. Blitze haben das Meer erleuchtet (hell gemacht). 15 Laß doch leuchten dein Angesicht über deinem Knechte! Da ruhte er am siebenten Tage. 17 Sie weigerten sich zurückzukehren.

40. Verba "y. Ihr werdet legen (setzen); setze (f.); § 72. du wirst übernachten; da übernachteten wir; 5 ihr habt euch gefreut; 6 er wird sich freuen. | Es frohlocke mein Herz. Da frohlockten die Töchter Judas. Freuet euch und frohlocket; denn siehe ich (suff.) schaffe (part. §47iβ) Jerusalem zum (acc. §83h) Frohlocken und sein Volk zur Freude, und (1 cons.) ich werde frohlocken über (2) Jerusalem und mich freuen über mein Volk. Da merkte H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

5

David, daß das Kind tot war. ⁵Gewinnet Einsicht (*ipf.*), und danach (אַתַר) werden wir reden.

41. Verba y"y. A. Wir haben gepriesen; da pries § 73. er; da priesest du (f.) | Sie haben ihre Plünderer geplündert. 5 Er hat den Stein gewälzt. | Du wirst verfluchen; ihr werdet plündern; er wird gnädig sein; da war er gnädig. | 10 lhr seid gnädig gewesen; 11 du hast böse gehandelt. | B. Jahwes wird sich meine Seele rühmen. Nicht rühme sich (der, §17g2) Weise seiner Weisheit und nicht rühme sich der Reiche seines Reichtums. Des Heiligen Israels werden sie sich rühmen. Preisen will ich Jahwe während (2) meines Lebens. 5 Da priesen sie ihre (f. sg.) Schönheit. Da sprach Josua: ziehet um die Stadt herum (umgebet die St.); da zogen sie um die Stadt herum. Schneller (hebr.: leichter) als die Adler sind seine Rosse. Ich bin gering in deinen Augen. Vollendet sind die Worte Hiobs. 10 Sie schweiften in der Wüste umher, bis (c. inf.) das ganze Geschlecht aufgerieben war. Die Menschen fingen an zahlreich zu werden. Zahlreich sind unsre Frevel. Husai ist gegangen, um den Rat des Ahithophel zu vereiteln. Da vereitelte Gott ihren Rat. 15 Ich werde meinen Bund mit euch nicht brechen. Sie haben dein Gesetz gebrochen. Sei nicht (38) erschreckt; denn mit dir (ist) Jahwe dein Gott. Es mögen meine Verfolger zu Schanden werden, aber nicht möge ich zu Schanden werden (58 c. volunt.); jene mögen erschreckt sein, aber nicht möge ich erschreckt sein. Da war dies Wort böse in den Augen Sauls. 20 Da sprach Mose: Allherr, warum (§ 15e6) hast du diesem Volke Böses gethan?; seit (מאנ) ich zu Pharao gegangen bin, um in deinem Namen zu reden, hat er diesem Volke Böses gethan. Sie haben Böses gethan mehr als (§52bβ) ihre Väter. Meine Brüder, handelt nicht böse. Weichet von mir, ihr Übelthäter (part. Hi.). Da war es ihnen sehr enge. ²⁵ Verbirg nicht dein Angesicht vor deinem Knechte; denn es ist mir enge; höre eilends (hebr.: eile, höre, §84f) auf meine Stimme.

42. Verba ה"ל. A. I. Er wird sehn; er wird sehn § 74. lassen; du wirst vollenden; wir werden gesehn werden; sie (f.) werden bauen; ihr (f.) werdet vollenden; tränket (f.); du wirst antworten; ich werde antworten. | 10 Baue; ich bin vollendet worden; du bist gebaut worden; wir sind gebaut worden. | Wir haben gebaut; 15 ihr (f.) habt geantwortet; 16 ihr habt getränkt. | II. Er hat gesehn; er ist gesehn worden. | Um zu bauen; um heraufzusteigen; 5 um zu vollenden; um zu weinen. | Sie hat geweint; sie hat vollendet; 9 sie hat getränkt. | III. Sie haben geweint; weine (f.); weinet; sie haben vollendet; 5 tränke (f.); du (f.) wirst vollenden; ihr werdet vollenden; ihr werdet bauen; sie sind gebaut worden; 10 antwortet; führet herauf; 12 sie werden gesehen werden. | IV. Da trank sie; da weinte er; da verachtetest du; da sah sie; 5 da sah er; antworte nicht (58 §41,3); da vollendete er; da tränkte sie die Kamele; da befahl sie; 10 er möge thun; wir wollen hören und antworten. | Du hast dich niedergeworfen; da warf sie sich nieder; da warfen sie sich nieder; 15 du (f.) wirst dich niederwerfen; 16 ein sich Niederwerfender. | B. Mach dich auf, zieh hinauf nach Ai (acc.); siehe, ich habe in deine Hand gegeben den König von Ai und sein Volk. Siehe (f.), lebendig (ist) dein Sohn. Ihr habt gethan gemäß Allem, was euch Mose befohlen hat. Freuen werden sich Alle, welche (part. st. c. §21g) ihre Zuflucht zu dir nehmen. 5 Was siehst (part.) du? Siehe, eine kleine

Wolke (שְׁלֵב) wie eines Mannes Hand (אָב) steigt (part.) herauf vom Meere. Was thut (part.) ihr? Wir bauen (part.) die Mauer. Die Stadt (ist) groß und das Volk (ist) wenig in ihrer Mitte und nicht sind vorhanden (18 §41,2) gebaute Häuser. ¹⁰Da sprach David: ich bin gekommen, um die Tenne von (מַעָם) dir zu erwerben, um einen Altar für Jahwe zu bauen. Ein Haus wirst du bauen, aber nicht in ihm wohnen. Sie werden bauen, aber ich werde niederreißen. Die Stadt ist gebaut worden. Die Städte Judas werden gebaut werden. 15 Sie ist auf dem Felde gewesen, bis (עד c. inf.) die Ernte vollendet war. Wir sind dahin geschwunden durch deinen Zorn. Die Augen der Gottlosen werden verschmachten (dahinschwinden). Ich habe meine Kraft aufgerieben. Im dritten Monat haben sie angefangen und im siebenten Monat haben sie vollendet. 20 Sie hat die Kamele vollständig getränkt. Da vollendete er sein Geschäft. Gemäß dem Worte Jahwes sollt (ipf.) ihr thun; sehet, ich habe (es) euch geboten. Da gebot Mose dem Volke also: beobachtet das ganze Gebot, welches ich euch heute gebiete. Befiehl (apoc.) den Kindern Israel, daß (1) sie aus dem Lager jeden Aussätzigen wegschicken. Befehlet dem Volke also: machet euch am Morgen frühe auf und († cons.) überschreitet den Fluß. 25 Befiehl den Priestern, daß (1) sie aus dem Jordan heraufsteigen. Da befahl Josua den Priestern also: steiget aus dem Jordan herauf. Wir wollen uns aufmachen und nach (acc.) Beth-El hinaufziehen. 28 Bringet mir nicht (78) Brandopfer dar.

§ 75. 43. Verba 8"5. A. Er hat gesündigt; sie wird sündigen; er ist geschaffen worden; du hast gesündigt; ihr habt verunreinigt; du hast dich

verunreinigt; swir haben gefüllt. || B. Da sprach Jahwe: wegwischen will ich (§74v) den Menschen, welchen ich geschaffen habe, von (מַעל) der Oberfläche des Erdbodens. An dem Orte, wo (§87h) du (f.) geschaffen worden bist, werde ich dich richten. Gesucht hat meine Seele, aber ich habe nicht gefunden. Nicht habt ihr mein Rätsel gefunden. 5 Nicht werde ich unter (ב) euch einen Weisen finden. Ihr werdet suchen, aber ihr werdet nicht finden. Ich habe mich für euch finden lassen (Ni.). An jenem Tage werden die Sünden (הַשָּה) Judas nicht gefunden werden; denn ich werde ihnen vergeben. Den Jakob habe ich geliebt, aber den Esau habe ich gehaßt. 10 Du sollst (๑๐ с. ipf.) deinen Bruder nicht hassen. 11 Deine Hasser (part. Pi.). Jahwe, hasse ich (ipf., §17c.d).

44. Mehrfach schwache Verba. A. Er wird ge- § 76. wißlich (§63d) zu (?) einem großen Volke werden. Da war noch ein Krieg zwischen David und (hebr. add.: zwischen) den Philistern. Da trank er von dem Weine und lebte (auf). Du hast deine Hand ausgestreckt. 5 Sie haben das Recht gebeugt. Beuget das Recht nicht. Da schlugen sie die Philister. Sie hat den Salomo durch Rätsel versucht. Die Könige werden die Gottlosen nicht ungestraft lassen. 10 Die Gottlosen werden nicht ungestraft bleiben. Ich habe geweissagt, aber (1) nicht habt ihr euer Herz zu Jahwe geneigt. Da hoben sie ihre Augen auf. Da erhob sie abermals ihre Stimme. Wir werden den Namen Jahwes preisen. 15 Preiset Jahwe (?); denn (er ist) gütig. Sie haben gestanden (v.: gestehen). Er hat unterwiesen. Sie werden unterweisen. Da brachte ich euch zum (לאלי) Lande Kanaan. 20 Erhebt zum Himmel eure Augen. Geh zu (בּלֹ־) Pharao. Wie ich mit Mose

gewesen bin, werde ich mit dir sein. Führe (f.) heraus die Männer, welche zu (לאלי) dir kamen (part.), welche zu (?) deinem Hause gekommen sind. Dich hat Jahwe dein Gott erwählt, damit (? c. inf.) du ihm zu einem Eigentumsvolke seiest. 25 Ich fürchtete das Volk und da († cons.) hörte ich auf ihre Stimme. Dies (ist) das Weib und dies (ist) ihr Sohn, welchen Elisa lebendig gemacht hat. Strecke deine Hand aus. Ich habe euch aus Ägypten herausgeführt mit starker Hand und mit ausgestrecktem Arm. Da streckte Mose seine Hand aus. 30 Ihr habt euer Ohr nicht geneigt. Neige dein Ohr und höre. Da beugten sie das Recht der Waise. Wozu doch (71 §42g) sind wir aus Ägypten herausgegangen? Da kam Jephthah zu seinem Hause, und siehe seine Tochter ging heraus (part.) ihm entgegen. 35 Mach dich auf, geh hinaus dem Ahas entgegen. Da erhob Mose seinen Stab und schlug den Felsen zweimal (du.); da kam viel Wasser heraus und die Gemeine trank. 37 Nicht sollst (ipf.) du den Namen Jahwes zur Nichtigkeit (d. i. Falschheit, Lüge) aussprechen (נשׂא); denn nicht wird Jahwe ungestraft lassen den, welcher seinen Namen zur Nichtigkeit aussprechen wird.

45. Zur Wiederholung. Verkündet uns was sich ereignen wird (f. pl., §18a), damit (§46d.e) wir erkennen, daß ihr Götter (seid). Bauet Häuser und wohnet (darin), und pflanzet Gärten und esset ihre Frucht; nehmet Weiber und erzeuget Söhne und Töchter und nehmet euren Söhnen Weiber und eure Töchter gebet Männern, damit (§16d) sie Söhne und Töchter gebären, und mehret euch daselbst. Rufet mit (3) lauter Stimme; vielleicht schläft (part.) er und wird aufwachen. 4 Er wird zu denen, welche in der Finsternis (sind) sagen: gehet heraus!

- 46. Komparation. Besser (ist es) für uns Ägypten § 82. zu dienen, als daß wir in der Wüste sterben (inf.). Ich habe Einsicht mehr als alle meine Lehrer. ³Siehe, nicht zu kurz ist die Hand Jahwes, als daß sie nicht helfen könnte, und nicht zu schwer ist sein Ohr, als daß es nicht hören könnte.
- 47. Verba mit dem Accusativ. Ihre Häuser sind § 83. voll von Schwertern und Lanzen. Sie haben das Land mit Gewaltthat erfüllt (Qal). Er hat sie mit Weisheit erfüllt (Pi.). Wer sein Land bebaut (part.), wird reichlich Brot haben. ⁵Ihre (f. sg.) Armen werde ich mit Brot sättigen. Sie hat Jakob die Kleider Esaus angezogen. Ich will Jahwe mit meinem ganzen Herzen dienen. Ich werde ihm antworten. ⁹Antworte (dem) Thoren gemäß seiner Narrheit.
- 48. Subjekt u. Prädikat. Nicht antwortete das § 86. Volk ihm ein Wort. Das Volk stieg aus dem Jordan herauf. Deine (f.) Dränger werden gefangen genommen werden und († cons.) alles Fleisch wird erkennen, daß ich Jahwe dein Erlöser bin. § 4Gestorben sind Saul und sein Sohn Jonathan.
- 49. Bedingungssätze. Da sprach er zu ihr: wenn § 88. du mit mir gehn wirst, so († cons.) gehe ich; aber (†) wenn du nicht mit mir gehn wirst, werde ich nicht gehn. Wenn du dieses Volk wirklich (§63d) in meine Hand geben wirst, so († cons.) werde ich ihre Städte verbannen. Jahwe der Heerscharen, wenn du wirklich sehn wirst auf (‡) das Elend deiner Magd und († cons.) deiner Magd männlichen Samen (hebr.: S. von Männern) geben wirst, so († cons.) werde ich ihn Jahwe geben alle Tage seines Lebens. Wir wollen Boten schicken in alle Städte Israels, und wenn

niemand uns errettet (part.). so († cons.) werden wir zu dir hinausgehn. — 5 Wenn du wirklich in Frieden zurückkehren wirst, (dann) hat Jahwe nicht durch (בְּ) mich geredet. Wenn es in deinen Augen gut (ist), mit mir nach Babel zu kommen, komm. — Falls ihr zu mir sagen werdet: "auf Jahwe unsern Gott vertrauen wir", (ist) nicht er (es), dessen Altäre Hiskia entfernt hat? Und was könnte ich thun (ipf.), falls Gott aufstände? 9 Falls du einen hebräischen Knecht erwirbst, (so) soll er sechs Jahre dienen (ipf.) und im siebenten frei (vir.) wörtlich: zu dem Freien) hinausgehn.

50. Wunschsätze. A. Deine Gnade, Jahwe, sei § 89. über uns! Dein Zorn entbrenne nicht! Es lebe Ruben und sterbe nicht! Es sterbe meine Seele mit (den) Philistern! 5 Möge doch dein Zorn sich wenden (hebr.: zurückkehren)! Hoch sei deine Hand über deinen Drängern! Laß deine Stimme nicht auf der Straße hören. Ich möchte (82) auf das Feld (acc.) gehn. Hören möchte ich, was Jahwe reden wird. 10 Möge Jahwe richten zwischen mir und (hebr. add.: zwischen) dir und (darein) sehn und meine Sache führen! Und nun möchte doch dein Knecht hierbleiben (hebr.: sitzen) (dürfen) statt des Knaben als Knecht für meinen Herrn und der Knabe hinaufziehen mit seinen Brüdern! 12 Da sprach der Prophet: Amen! So möge Jahwe thun (§74ua); möge Jahwe deine Worte eintreffen lassen (erfüllen), welche du geweissagt hast. 13 Möchten wir doch nicht zu Grunde gehn! | 14() daß wir stürben (§d)! | B. Dein Blut (komme) auf dein Haupt! Gesegnet (sollt) ihr (sein) von (, vgl. G 14, 19) Jahwe. Verflucht (sei) der Mann vor Jahwe, welcher sich aufmachen und (1 cons.) diese Stadt (wieder) bauen wird! 4 Verflucht (sei) der Tag, an welchem ich geboren worden bin (Pu.)!

- 51. TSchwursätze. Da schwur Mose an jenem Tage § 90. also: wahrlich, dieses Land wird dir zu(m) Erbteil sein und deinen Söhnen ewiglich. Da ließ ich das Volk bei Gott schwören: ihr werdet eure Töchter gewiß nicht ihren Söhnen geben, und ihr werdet von ihren Töchtern gewiß nicht für eure Söhne und für euch nehmen. Da sprach Elia: so wahr Jahwe der Heerscharen lebt, vor welchem ich stehe (prf.), heute werde ich mich ihm zeigen (נראה) אל-). Da schwur der König: so wahr Jahwe lebt, welcher uns diese Seele gemacht hat, ich werde den Jeremia nicht töten. 5 Da sprach Uria: bei deinem Leben und beim Leben deiner Seele, ich werde dies (hebr. add. קבר) nicht thun.
- 52. Wāw copulat. zur Einführung von Neben-§ 46B sätzen. I. Zustandssätze. Da kamen sie in das Haus (acc.), während er auf seinem Bette lag. Da kam der Engel Jahwes noch(mals) zu dem Weibe, während sie auf dem Felde saß. | Sage nicht deinem Nächsten: "geh und komm wieder und morgen werde ich geben", während doch bei dir vorhanden ist. Deine (f.) Propheten sagen (part.) also: "Friede. Friede!", da doch kein Friede ist. 5Ich habe gerufen, ohne daß Jemand (hebr.: und Niemand) auf meine Stimme hörte. 6 Die Stadt haben sie mit Feuer verbrannt, ohne daß Jemand errettete; denn fern (war) sie von Sidon. - | II. Zwecksätze. Bete für mich. damit meine Hand zu mir zurückkehre! Wir werden das Mädchen (hebr. ?) rufen, damit wir sie (hebr.: ihren Mund) fragen. Stehet. damit ich höre. 4Ich will ihm meine Tochter geben, damit sie ihm zu (5) einem Fallstrick sei. - | III. Begründende Sätze. Den Fremdling sollst du nicht bedrücken (siz c. ipf.); denn ihr, ihr kennt die Empfindung (Seele) des Fremdlings. denn (כֵּי) Fremdlinge seid ihr im Lande Agypten gewesen.

V. Deutsch-hebräisches Wörterverzeichnis*.

Aaron אַהַרוֹן. Abermals עוֹד; יְסַף, הוֹסִיף, הוֹסִיף, Abraham אברהם. [84a.b.Acht geben,aufmerken, achten, aestimare בְּשָׁהַ. [auf לְ. Adler נשר 28; c. suff. 'ג. Agypten מצרים. Agypter מְצְרִים, pl. מְצְרִים. Ahas 178. Ahithophel אחיתפל. Ai עי (Artikel 17f3). all כַלַנוּ!) בּלַנוּ!). Allherr אלני, c. praef. 10c. als (komparat.) מו 82b. also (folgendermaßen) מה; unmittelbar vor direkter Rede 650. alt werden 171.

Altar מובת 24e, pl. חו. Amen ps. Amoriter אמרי. Amos טמום. andrer אַתָּר. anfangen חלל V, 73. Angesicht פָּנִים 31 a. Antwort מענה. antworten ענה 74, acc. pers. anzeigen נגד V, 67. anziehen, etw. לבש, jmdn V, anzünden יצת V, 70. [83f. Arm ות f., pl. חות. arm גביון. Assur אשור. auch Da. auf על־ 43a. aufbrechen נָסֶע 67f.

^{*} Die arabischen Ziffern verweisen auf die Grammatik (teilweise nur andeutend, nach welchen Regeln das betreffende Wort zu flektieren); die römischen Ziffern bei Verben bezeichnen die Genera (Konjugationen).

auf heben (das Auge) נְּשָׂא 76e. aufmachen, sich קוֹם 71. aufmachen, sich früh הְשָׁכִּים. aufreiben (Kraft etc.) מָלָה מוfgerieben werden תַּם (תמם) 73.

aufschlagen (Zelt) קּמָה 76 d. aufstehn קום 71.

aufwachen יקץ 69a. 77.

Auge אַנֵין f. 29.

aus אָם 44.

ausgießen שָׁבַּדָּ.

auskundschaften רָגַל.

ausrotten הָּכְרִית; pass. נְכְרַת. aussätzig מִצֹּרָע.

außer אוֹלַת (st. c. u. m. suff.).

Ausspruch, Wort אֹמֶר 250. ausstrecken (Hand) שַׁלַח u.

(bes. v. Höherstehenden) נמָה 76d.

ausziehen (Schuh) נשׁל 67f.

Baal בַּעֵל (Artikel 17f3).

Babel בָּבֶל.

Balak בָּלָק.

Bart זָקוָ 25.

Basan בָּשָׁן (mit Artikel).

Bauch נְחוֹן 23.

bauen בָּנָה 74.

Baum אָץ 24f (auch coll.).

bebauen (Land) עַבַר.

Becher פוֹם, pl. חו.

bedrücken לַתַץ 65e.

befehlen נוה 71, acc. pers.

Begebenheiten דְּבָרִים.

begehren קמר acc.

begraben קבר.

behüten שֵׁמֶר.

bei בא 43d, אמ 43e.

Benjamin בְּנִימִין.

beobachten שַׁמֵר.

Berg הַר 26.

berühren גָנֵע 67e.f.

beschneiden מוּל 71.

bestürzt sein גָבָהַל.

beten הָּתְפַּלֵל, für אֶל־, zu הָּתְפַּלֵל, für בְּעֵד.

Beth-El בית־אֵל.

Bett המָטָה.

bengen (Recht) נטה V, 76.

Beute שָׁלָל 25.

bewachen, bewahren שָׁמֵר.

bezahlen שַלַם.

bilden יַצֵּר 70.

bis אַר־אָּנָה 43a; bis wann עַר־אָּנָה.

blind אַנֵּר 24*d*, Art. 'הָע'.

Blitz בָּרָק 25.

Blut D7 24c, Blutschuld pl.

Bogen קשׁת f. 38, pl. ות.

böse צבע 26.

Böses, Bosheit רָעָה 22.

böse sein yı (rvy) 73; b. handeln, Böses thun V.

Bote מֵלְאָדְ 24b.
Brandopfer עֹלְה.
brechen (Bund, Gesetz) אפרר (Bund, Gesetz) אוש V. ספרר ליינו אוש V. bringen אוש V, 76h.
Brot לְּהֶם 2Si.
Bruder אָּה 3S.

Bund בְּרֵת בּ', schließen בָּרֵת בּ.

Ceder אָרֶז m. 28. Chananja חַנניָה.

Eden עֶּדֶן.
Edom עֵּדְוֹם.
Ehre בְּבוֹדְ 23.
ehren פָּבוֹד.
Eidam פָּבָּר זָּקָרָ 25.
Eigentum קּגָּרָה.
eilen קּגָּרָה מהר III, 65b. 84.
ein (Zahlwort) אָקָרָ 39a.

doch (bittend) 83.

Dränger צר 26c.

Einsicht haben, gewinnen 72, הָשָׂכִּיל Üb. 46. eintreffen (v. Weissagungen) Elia אליהוּ. [812 76h. Elend עני 30. elend עני 31a. Elisa אלישע. Elle אמה. Ende כֵץ 26. enge sein, impers. צר) 30. Engel מלאָדָ 24b. entbrennen חָרָה 74. entfernen הָּרְחִיק; (wegthun) entgegen לקראת. סור J entlassen שלח. Entronnener פַּלִים 23. entsenden שלח 65. Ephron עפרון. Erbe, Erbteil נַתַּלָה 35. Erdboden אַרְמָה 34b. Erde אָרֶץ f. 28, Art. 17d. ereignen, sich קרה 74. erfüllen מֶלֵא 75 I, gew. III; mit etw. acc. 83b. erheben רום V, 71; (Stimme) קום 76e; sich erheben קום 71. Üb. 39. erhöhen רוֹם 71 Polēl. erinnern, sich וַכֶּר, an etw. acc. erkennen יַדַע 68f. erlösen \$3 65e.

Erlöser 783 24e. ermorden הַרָּג. Ernte קציר 23. erobern לֵכֶר. erretten נצל; מַלַט V, 67. erschrecktsein חַתת)73f.o. ersinnen קשב. erster ראשון. erwählen בְּתֵר 65e, etwas בְּ. erwerben קנה 74. Erz נחשת f. 36b. erzählen אַם פּר. erzeugen יַלֵּד 6S, gew. V. Esau עשו. Esel חמור. Eselin אָתוֹן 23, pl. ות. essen 528 66a.

Fallen בָּלְ לָבֶּל 67.
falls יבִּי 16.
Fallstrick מוֹלָשׁ 24.
falsch (umschreibe mit שִׁיְלָּי).
Farre בַּל 26cs.
Feind בִּל 24d.
Feld בּל 31b.
Feld אוֹל 31b.
fern pin 23.
fern sein בְּלַיִּל 24e.
Fest מוֹעַר 24e.

Ewigkeit עוֹלֶם 24; in E.,

ewiglich לְעוֹלֶם.

Feuer US 26. finden מצא 75. Finsternis חשר 28. Fleisch בַּשַׂר 25. fliegen עוּף Polēl 71. fliehen בָּרָת 65e, נוּס 71. Fluß נָהָר 25b. fragen שַׁאֵל (ē) 65e. Fremdling אַר. fressen אָבֶל 66a. Freude שַׁמְחָה 35; מַשׂוּשׁ 23 (Üb. 40). freuen, sich שָּׁלֵשׁ (\bar{e}), an, über ב; שיש 72. Frevel פַשַׁע 28, suff. פָשַׁע. Frevler פֿשַע 24e. Friede שלום 23. frohlocken גיל 72. Frohlocken, das גִּילָה. fromm קסיד 23. Frucht פָּרִי m. 30c. führen, die Sache jmds, s. Sache. füllen, s. erfüllen. für לִּ; pro בָּעַר. Furcht יֵרְאָה 35. furchtbar גוֹרָא. fürchten, sich f. אַנָר 76g. Fürst גָשָׁיא 23a. Fuß רֶגֵל f. 28. Ganz 55 26d.

Garten 1 26.

Gasa ענה f. gebären לֵלֵד 68; pass. II u. IV. Gebärende, eine יולֶדֶת 36. geben נְתַן 67i. Gebet תַּפְלָה. Gebiet, Grenze גבול. gebieten לְּנָה 74, acc. pers. Gebot מְצְוָה 22. Geburt, Herkunft מולֶדֶת 36. Gedächtnis וַבָּרוֹן 23d. מַחֲשָׁבָה Gedanke = Vorhaben מַחֲשָׁבָה 33; = Gebilde מָשִׂבִּית 37b. gedenken נבר, an acc. Gefallen haben הבץ, an ב. gefangen nehmen שַבה 74. Gefangene coll. שבי 30. Gefäß כִּלִי 38. gegen (feindlich) אל־ 43a. gehn הַלֵּךְ 68i. 64h. Geist רוּת f., pl. חו. Gelübde נ', נדר 28m. gemäß 🤰 45. Gemeine, die ערה 33a. Gerät בַּלִי 3S. gerecht צַּדִּיק. Gerechtigkeit צֶּדֶק 28, suff. צִ. Gericht מִשְׁבְּט 24. gering sein קלל) קל (קלל) 73. Gesalbte, der מְשִׁיתַ 23b. Geschäft מְלָאכָה 36g. Geschlecht, Generation דור.

Geschrei זעקה, ועקה 34. gesegnet ברוך 23. Gesetz תורה 22. gestehn ידה VII, 76. . היה Getier. Gewaltthat תַּמָם 25. Gewand שַּׁלְמָה, שִּׁמְלָה 35. Gewässer מים 38. Gewicht מִשָּׁקָל 24. Gibeon גבעון. gießen יצק 70. Glut (des Zorns) קרון 23. Gnade הַסֶּר 28. gnädig תַּבּוּן. gnädig sein קנן 73, acc. pers. Gold זהב 25. עמׁרָה Gomorrha. Gott אֵל, c.praef. 10c4, אֵלהִים. gottlos רשׁע 25. Götze אליל. Grab קבר 28, suff. 'ס. Gras קציר 23. Greis 151 25. Greuel הועבה 33. groß נָהֹל 23. groß sein נָרַל (\bar{e}). Grund; zu G. gehn אָבֶד 66a; zu G. richten (Stadt, Gegend) שַׁחֶת 65b. gut, gütig מוב. gut sein יטב 69; wohlthun V.

Hagar הָגָר.

halten (Gebot) שָׁמֵר.

Hand 7: 24c.

hangen דָבַק (ē). an בְּ.

hassen שנא 75.

Hauch הוח f.

Haupt איש 3S.

Haus בות 3S.

Hebräer, hebräisch אָכְרִי, f. עַבְרִית 37; pl. עַבְרִית.

Heer, Heerschar אָבָּא, pl. 25.

heilig קרוש 23.

heilig sein קרש; heiligen III.

Heiligkeit קֹדָשׁ m. 2S.

Heiligtum מקדש 24a.

Held אבור.

helfen ישע V, 68.

hell (licht) werden 718 71i.

herabsteigen, -kommen, יֵרֶר 68f, herabführen V.

heraufsteigen, -ziehen אָלָה 74; heraufführen V.

herausgehn ሩኒ 76g; herausführen V.

Herr אָרון 23, בֿעַל 28.

Herrlichkeit כבוד 23.

herrschen מְשֵׁל, über בְ.

Herz לֶבֶב 25c, לֵבֶב 26.

heute היוֹם 17a.

Himmel שָׁמֵיִם 3S.

hinab-, hinauf-, -hinaus, s. herab- etc.

hinblicken גבט V, 67.

(stehn) גצב.

hinter אַחָרי, אַחַר 43b.

hinübergelm אָבַר; hinüber-

führen V.

hinwerfen הִשְׁלִיךְ.

Hiob TIN.

Hirt לעה 31a.

Hiskia חוֹקיָהוּ.

hoch sein Pin 71.

Höhle מְעָרָה 32.

Holz אָץ 24f, Holzstücke pl.

hören שָׁמֵע (ē), auf etw. אָל־, auf d. Stimme jmds בְּקוֹל; V.

Horn קרן f. 28.

Huld חסד 25.

Hülfe עור 2S.

Hund בַּלֶב 2S.

Hunger(snot) בעב 25.

Husai חושי.

hüten, sich שָׁמֵר II u. VII.

Hütte סְכָה 22.

In ặ.

וחוב בי, suff. יף 2S.

Isaak יִצְּחָק.

Israel ישׂרָאֵל.

Jahr שנה f. 33. Jahwe יהוה 9b. Jakob יעקב. Jebusiter יבוסי. jeder 55 26d (bei folg. subst.); Jehu יהוא. אַישן. jener אַהָה 17c. Jephthah יְבְּתָּח. Jeremia ירמיהוי. Jericho יִרִיחוֹ. Jerusalem ירושלם 9b. Jonathan יהונתן. Joram יוֹרָם. Jordan יְרָדֵן (Artik. 17f3). Josaphat יהושפט. Joseph יוֹמַרְ. Josua יהושע. יהודה Juda. Jugend נערים 22. Jungfrau בְּתוּלָה 22.

Kalb אָנֶל 28l.
Kamel בְּלֵען 26f.
Kanaan בְּנַען 74.
kaufen קנָה 74.
kein לא . . . לא . . לא . . . ללא .

klein sein קמן. Kleinvieh 183. Knabe נער 28i. Knecht עֶבֶר 28, צַבֶּר 28i. Knie בֶּרֶבָּיִם 28, du. בִּרְבַּיִם. kommen 812 76h. König מֶלֶךְ 28. König sein מָלַך; V. Königin מלכה 35a. Königreich מַמְלָכָה 33b. König-tum, -reich מַלְכוּת 37a. können יָכֹל 68g. 84d. Kraft つう. Krankheit מלי 30c. Kraut עשב 28. Krieg מִלְחָמָה 36g. Krieg führen לַלְחָם 65. Kriegsmann אִישׁ מִלְחָמָה. Kuh פָּרָה 22. Kummer נגון 23. Kundschafter מְרָנֵּל 24. kurz sein קצר.

Lade אָרוֹן (Artik. 17d).
Lager מְחָנֶה 31.
Land אָרֶץ f. 28, Artik. 17d;
Ackerland, Boden אָרֶקה אַפֿיִם 34b.
langmütig אָרֶךּ אַפֿיִם 25h.
Lanze בּרָתוֹן 28.

laut, I. Stimme קול ברול.

Leben תֵּיִים, beim Leben Jahwes etc. 90b.

leben חָיָה 76c.

lebendig הַי 26, l. machen הַּתְּהָה 76c.

legen (franz. mettre) שים 72.

legen, sich שָׁכַב, ipf. a.

lehren לְמֵר, Lehrer part.

leicht (schnell, gering) sein פולל) 73.

leidvoll עני 31a.

Lende יֵרֶךְ 25e.

Leuchte כר.

Libanon לְבָנוֹן (Artikel 17f3).

Licht 718.

lieben אָהַב (ē) 66b.

lieblich נעים 23.

liegen שָׁבֶב ipf. a.

Linke (Seite, Hand) שָׁמֹאול.

Lobgesang הְהָלָה 32.

Lohn שָׁכֶר 25, מַשְׂבֹּרֶת 36.

Lösegeld בֹפֶר 28.

Löwe אַרִי, אַרְיֵה 30.

Lüge שֶׁקֶר (25, בָּוָב 28.

lügen בְּוָב.

lügnerisch (umschreibe mit

(שֶׁקֶר).

Machen אָשָׂה 74.

Mädchen נַעָרָה 35.

Magd שָׁפְּחָה 35, אָמֶה 38.

H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

Mal פַעָם f. 28.

Manasse מְנַשָּׁה.

Mangel haben הְסֵר 65h, an etw. acc. 83b.

Mann איש 38.

Mantel אַדֶּרֶת 36.

matt werden יֵעָרְ 68d.

Mauer חוֹמָה.

Meer D 26.

mehr; nicht mehr אור . . אלא . . . לא

mehren, sich רָבָה 74.

Mensch DJS, auch collect.

merken 기구 72.

mit אַת 43d, אַת 43e.

Mitte תְּוֶף 29c; in unsrer M.

Monat הרש 28.

עָרֶת Mond יָרֶת

morden קָרָג 65.

Morgen, der בֿקר 28.

morgen מָּחָר.

Mose משה.

müde sein, sich abmühen יָגַע

Mund ק 38.

[68d.

Mutter DS 26.

Myriade רְבָבָה 34.

nach (post) אַחַרי אָחַר 43b.

Nachbar שֵׁכֵן 25f.

nachjagen רָדָף, jmdm אָחֲרֵי.

Nächster אַן 22.

Nacht לֵילָה m.

6

nahe קרוב קרוב 23.

nähern, sich קרוב.

קרוב 24f: pl. אות.

Narr אויל 36.

Narrheit אַלֶּהְ 36.

nehmen קרָב 67h.

neigen (Herz,Ohr) ממה V,76d.

nicht אָל; verbietendu. abmahnend אַל; verbietendu. abmahnend קרַב 41, 3.

niederwerfen, sich אַל־ VII,

noch אָלָר, צעוּר 174ws.

Oberfläche פָּנִים pl. 31a. öffnen תְּחָשָׁ 65. Ohr אָוֶן f. 2S. Öl אָטֶן. Ölbaum וֵיִת 29a. Ort מָקוֹם 23, pl. או.

nun (nunmehr) אַהַּה.

Palast הֵיכְל 24.
Pfad הֵיכְל 23, הֵיכָל 22.
Pfeil בְּתִיבָּה 26.
Pferd הַסְיּם 26.
Pflanzen פָּתִיע 67e.f.
Pharao בְּתִיע פְּרְעִה פּרְעִה gew.
ohne Artikel.
plündern בְּתַּי 73.
preisen 1. הַלֵּל ; pass. IV.;
2. הַלּל יִרה V, 76 f.

Priester כֹהָן 24.
Prophet גָבִיא 23b.
prüfen בָּחָן.

Rache נַקְמָה 34. Rat עצה 33. ratschlagen יַעץ II, 68d. Rätsel חידה 22. Recht (das ausgeübte u. das gebührende) מִשְׁבָּם 24. Rechte (Hand, Seite) ימין 23. rechten נְשַׁפַּט, mit אַת־. rechtschaffen שין 25. reden דְּבַר. Regen מְטָר 25. regnen lassen הַמְּמִיר. regieren מלף. Rehabeam רְחֶבֶעֶם. reich עשיר 23. reichlich haben שַבַע (ē) 65, c. acc. S3b. Reichtum עשר 28. retten נצל; מַלָּט V, 67. richten שפש. Rindvieh בַּקַר 25. ringsum מַבִּיב 43b. Ros Did. Ruben ראובן. rufen אָרָה 75. ruhen און 71.

rühmen, sich התהלל, seq. ב.

Sache jinds führen, causam agere 'פ ריב קיב 72.

Sabbath שַׁבַּת f.

säen ארע 65.

sagen אמר 66.

Salomo שלמה.

Samaria שמרון f.

Samen ורע 25.

sammeln לַכְשׁ I u. III.

satt sein שַׁבַע (ē) c. acc.; sättigen V.

saugen ינק 69a; säugen V.

Saul שאול.

schaffen X72 75.

Schande בשׁת f., zu Schanden, beschämt werden 212 71i. 77.

scharf (Pfeil etc.) שנון 23.

Schatten צל 26.

scheiden הבדיל.

Schemel (für d. Füße) הַּדֹם.

scheren 73 65.

schicken שלח 65.

Schild מגן 26e (festes).

schlachten שַׁחָשׁ 65.

schlafen ישׁן 6Sd.

schlafend ישן 25f.

schlagen נכה V, 76d.

Schlange נָחָשׁ 25.

schlecht אר 26.

schließen (einen Bund) בָּרָת.

Schmach הַרְפָּה 35c.b.

Schmuck הַפְּאָרֶת f. 36g.

schmücken 789 65.

schonen על־, 65, sq. קמל pers.

Schönheit 'D' 30c.

schreiben בַּתַב.

Schuh געל 2S.

schwach רַפַה 31b.

schweigen החריש 65.

schwer 722 25h.

schwer sein 723, schwer machen (verstocken) V.

Schwert קרב f. 28.

Schwester ning 3S.

Schwiegertochter בַּלָּה.

schwören גשבע, bei ב; V.

Seele נפש f. 2S, pl. הות.

Segen, Segnung בָּרֶכָה 34d.

segnen בַּרָדָ 65*b.r*.

sehen אַר 74.

Seher הֹנֶה, הֹנֶה 31.

sein (Verb) הָיָה 76b.

seit praep. 10, conj. 180.

Sekel שֵׁקֵל 2S.

senden שֵׁלֵח 65. I u. III.

setzen, legen (franz. mettre)

Seufzer אנחה 34. 72.

Sicherheit; in S. לַבַּמָּח.

Sidon צידון.

Siegelring טבעת 36c.

siehe הנה 40d, ה.

Silber כַּסֶרָ 2Sr. Simeon שמעון. Simson שׁמִשׁון. sitzen ישב 6Sf. so כֹה אָמֵר (bes. כֹה). Sodom DTD. Sohn 12 38. Sonne שֵׁמֶשׁ m. น. f. 28. spalten בַּקַע 65. I u. III. Speise מֵאֲכֵל 24. Speiseopfer מְנָחָה 35. sprechen אָמֶר 66. Stab, Stamm (tribus) שֵבֶשׁ 28, [31. ממה] Stadt עיר f. 38. stark חוַק 25. Stärke iv 26c. statt, an . . statt תַּתָּת 43b. Staub עַפַר 25. stehn עמר 65. stehlen גָּנֶב, pass. IV. Stein אבן f. 28. stellen העמיד 65. sterben מות 71i.u. Sterbliche, der צושׁ. Stern בוכב 24. Stiftshütte מִשְׁכַן m. 24. Stimme קול m., laut גָּדוֹל.

Straße בוחות f.

suchen בַּקשׁ 60b.

Sünde אָל m. 23c, הַשְּׁאַת f. 36e.

Stroh תבן.

Sünder pl. חַמַּאִים. sündigen לה', 75, gegen J. לה'. Tafel לות m., pl. ות. Tag 📬 38. Teil חלק 28l. Tenne בֿרָן 2Sp. teuer, kostbar sein יקר 6Se. That, Werk מַעשָׂה 31. Thor (porta) שער 2S. Thor (stultus) כסיל. Thron NOD 34d. thun, machen עשה 74. 38. דֵלֶת Thür Tochter אבת 3S. Tod מוֶת 29c. \parallel tot מָת. töten מות; קטל V, 71i.u. tränken שקה V, 74. 77. trennen, sich גְּפָרָד. trinken שַׁתַה 74. 77. trocken יֶבֶשׁ 25f; tr.sein, werden יבש V, 69a. Trockene, das תָּרֶבָה, תֶּרֶבָּה. Trompete שופר m. 24, pl. ות. trösten נחם III, 65b. Trümmer תַּרֶבוֹת f. 35a. Über - על־ 43a. übernachten לין 72. iiberschreiten אַבֶּר 65. umgeben, circumire, circumdare סַבַב 73. umherschweifen און 71.

ungestraft lassen נקה ווו נקה; ung. bleiben II. 76d. unschuldig נָקי 31a. unter (sub) החת 43b. unterweisen ירה V, 76f. Uria אוריה. Vater 28 3S. verachten בַּוַה 74. verbannen החרים 65p. verbergen הַּסְתִּיר; sich v. סתר verbrennen שַׁרֵךָ. [II u. VII. verderben השחית. vereiteln (Rat) פרר V, 73. verfluchen אַרַר, קלֵל 73. verfolgen יַרַרָּף. vergeben סֵלָת 65. vergessen שַׁבַּה 65. vergießen שַּבַּר. verherrlichen 789 65, sich v. verkaufen מָכָר; pass. II. [VII. verkünden נגד V, 67. verlassen 217 65. vernichten השחית. Verordnung, Gesetz עדות 37a. versammeln יקבץ. verschließen סגר. verstocken הָכְבִּיד. versuchen נסה III, 76d. vertilgen השמיד. vertrauen בַּמָּה 65, auf בַ. vertreiben גרש 65b. 64l.

vertrocknen יֶבֶשׁ 69a. verunreinigen Rap 75, sich v. Vieh בהמה 31d. [II, VII. viel בן 26. vielleicht אולי. Vision מחוה 31. Vögel Jiy collect. Volk Dy 26 λαός; Υλ 19b έθνος. Volksmenge אָלמוֹן 23. voll מֶלֵא 25g, von etw. acc. S 3b. voll sein מלא 75, acc. S3b. vollenden בַּלָּה, pass. IV. vollendet sein בַּלָה 74 u. הַם (תמם) 73 m. vollständig שֵׁלֵם 25f; adv. von 12 44. [84b.d.vor לפני (z.B. stehn vor jmdm), (z. B. sich fürchten). vorhanden, existierend 2 40e. Vorhaut עַרְלָה 35. Vorhof קצר 25d. vorübergehn עבר 65. Waise יתום 23. Wald יער 28. wälzen גלל 73. wandeln התהלך 22. Wanderschaft מגרים. warum? (wozu) לְּמָה 45e6. was? מָה 16e.f. 45e6. waschen רָהַץ 65. Wasser מוֹם 3S.

Weg דַרֶּדְּ 25. Wegführung גלות 37a(festes). wegschicken, entlassen, verjagen שַלַח 65. wegwischen מָּחָה 74. Weib אָשָה 3S. weichen 710 71x. weigern, sich אָבֶּה 65b. weil יַען כּי Wein בֶּרֶם 29. || Weinberg בֶּרֶם weinen בַּכָה 74. [28. weise קָבֶם 25. שוּ weise sein הָּבָמָה 65. ∥ Weisheit הָּבָמַה. weissagen \$23 II 76e. welcher, e, es אַשֶּׁר 87. wenig מעט. wenn si DS, šáv D. wer? 'n 16e. werden הַיָה 76b. werfen השליך. Werk, That מַעֲשֶׂה 31, פֿעַל 28. Widder איל 29. wider על־ 43a. wie (vor subst.) 3; Konjunktion: מָה (wie sehr) מָה; (wie sehr) wiederkommen שוב 71. [16f. Wildochs באָם. Wildpret ציִר 29. wissen יֵדֶע 68f. wo? การ, suff. 12f.

Wohlgefallen תָּבֶץ 25; W. haben אָפֵץ 65h, an ב. wohlthun מב V, 69. wohnen ישב 68f. Wolke עָבָן m. 25, 2 לָבָּ wollen, geneigt sein אָבָה 66a, seq. 5 u. Inf. 84d. Wort דַבר 25. Wunde פֿצעי 27, suff. פֿצעי. Wiiste מְרַבַּר 24. Zahl מָסְפַּר 24. | zählen סָפַר. zahlreich 27 26; z. werden, sein בַן (רבב) 73. Zahn שו 26. Zeit עת f. 26. Zelt אהל 28. zerbrechen שֶׁבֶּר I u. III. zerreißen, zerfleischen אָרַף. zerstreuen YID V, 71. Zeuge עד 22. Zion ציין f. Zorn חָרוֹן, 28 וַעַם, 26 אַף (Glut) zu (ad) -5\$ 43a, 5 45. zu, um zu (beim Inf.) 5. Zuflucht מְחָמָה 31; seine Z. nehmen הָסָה 75, zu בָּ. Zunge לשון f. 23. zurechtweisen איכד V, pass. 11, zurückkehren שוב 71. [68.

VI. Hebräisch-deutsches Wörterverzeichnis.*

28 Vater §38.

עבר gelm §66a.

אָבָה wollen 74. §66a. 84d.

אָבְיוֹן arm.

אָבַל (ē) trauern 65.

אָבֵל trauernd §25f.

אֶבֶל, suff. אֶ, Trauer 2S.

gewiß, in der That.

128 f. Stein 28.

אבק II ringen 65.

אבר Schwungfeder, Flügel.

אגר sammeln 65.

אנרת Brief §36d.

78 Nebel.

175 Herr §19d. 23.

אָדָ Mensch; gew. collect.

אָּדְמָה (Acker-)Land §34b.

אַדֹנְי §10c5.

אַדֶּרֶת Mantel 36.

אָהַב (ē) lieben 66b.

אהֶל Zelt §2Sq.

אָהַל Zelt aufschlagen 65.

is oder, vel.

vielleicht.

מוּלָם, אוּלָם dagegen, jedoch.

پر Unheil §29c.

אור hell werden §71i. V.

מאור | Licht. | אור

הוֹא m. f., Zeichen pl. חו.

אות II übereinkommen, willfahren 71.

18 damals, dann §47c9.

^{*} Die arabischen Ziffern mit "§" verweisen auf die Grammatik; ohne "§" deuten sie an, nach welchen Paragraphen das betreffende Wort zu flektieren ist. Die römischen Ziffern (I—VII) bezeichnen bei Verben die Genera (Konjugationen); V ohne Zusatz ist: kausativ. — Unvokalisierte Verbalformen kommen im Qal entweder gar nicht oder doch nur sehr selten vor.

118 f. Ohr 25.

78 V aufmerken 65.

etw. umgürten 65; VII sich gürten.

אָד Bruder, אַדוֹת Schwester [§3S.

אַקּה eins §39a.

אָדּגּ Sumpfgras, Ried.

פּקר ergreifen 65. §66a.

Besitz 22.

אָתַר §66b; III morari §65e.

אַתַרי כֶן ; hinter אַתַרי ,אַתַר nachher, darauf.

Ende, Ausgang.

איה, אי wo §42f.

איב Feind 24.

איבה Feindschaft.

איף wie? (ablehnender Frage).

Widder §29.

אילת, אילה Hinde §36g.

es ist nicht §41c.

(אין) אין wo?, nur:) מָאָין von wo?

איש Mann §38.

ገኝ 1. fürwahr, gewiß; 2. nur.

528 essen 65. §66a.

אכל Speise 28; אכל (nur sg.); מאַכל 24.

בע §43a.

λκ μή, ne §41,3.

בּלה Eid 32.

ן ,ל, בְּ , בְּ Gott; mit אֲלֹהִים §10c4; mit Präd. §S6c.

מלוה Gott §17g3.

אַלילִים Nichtse (Götzen).

stumm §24d.

לאלף tausend 28.

שְּאֵ wenn §88; Wunschpartikel $\S89c$; Fragewort $\S42c.d$; beim Schwure §90.

Mutter 26.

אמה Magd §38.

אמה Elle §39f.

אמה Nation 22.

ממן 65. V glauben; II dauerhaft, beständig sein, bewährt sein. | אֱמֶת.

אָמֶץ stark sein 65.

אַמָר sagen 65. §66a; אָמַר §650.

אמר Wort §280.

אמרה Ausspruch 35. po.

אָמָת f., suff. אָמְתִּי, Treue, Zuverlässigkeit (אמן).

אַמְתַּחָת f. Sack 36.

ער־א': wohin?; אָנָה bis wann?; wie lange?

Seufzer 34.

Schiff.

אָנָל zürnen §65h. | אָנָר אַנּ

ros Schaden, Verletzung 23.

אָסָאַ zusammen-, weg-raffen 65. §66b.

אַסַר binden 65. ∥ מְוֹסֵרוֹת.

אָר Zorn (אָנַף): du. Nase, Ge-אָר sogar, auch. [sicht 26. אַפָּה backen 74. §66a.

NIDS nun, denn; zur Belebung der Frage §42g u. der Aufforderung.

אָבֶּס das Aufhören, Ende 2S. VII an sich halten.

אפר Asche.

אָבֶל, suff. \$, 1. Seite; 2.(Präp.) zur seite, neben.

מרב nachstellen 65.

אַרְבָּה Heuschrecke (רְבָה).

ארון Kasten, Lade; Artik.

ארַת Pfad 2S; pl. ארַת. [§17d.

ות Löwe 30; pl. אָרִי

אָרֵהְ lang sein 65. V.

ן lang §25h.

ארה Länge 2S.

אָרֶץ f. Erde, Land 28. §17d.

אַרַר I, III verfluchen 73.

שׁאֵ f., Feuer 26.

Weib §3S.

אָשְׁכּל Traubenkamm, racemus; pl. אָשָׁכּלוֹת.

אַשֶּׁם schuldig 25.

אָשֶׁבָּה Köcher.

אָשֶׁר 1. Relativpartikel §16d. §87; 2. daß; 3. weil. בְּאֲשֶׁר

1. wie, quemadmodum;

2. weil.

אשר III glücklich preisen.

(nur st. c.) Glückseligkeiten des.. = Heil dem..

אַשָּׁרִים Schritte.

אָת, האָ mit §43e.

אָת־, אָת (acc.) §43f.

ווֹאָ Eselin 23.

in, mit (instr.) §45.

קאָר f. Brunnen 22, pl. הות.

stinken; V.

בגר Kleid §28r.

ע scheiden.

Leere §30d.

נהל II bestürzt sein 65; III

Vieh §34d. [kausat.

kommen 76h; V bringen.

Did zertreten 71.

בור Grube, Cisterne, pl. חו.

sich schämen §71i. §77.

geringschätzen 74.

112 plündern 73.

בְחוּרִים Jüngling, pl. בָּחוּרִב.

אָבְּתַן prüfen 65.

auswählen 65.

עמד vertrauen 65 (בְּ auf);

ν. ∥ הטְבְטָּה.

לֶּטֶלָ f., suff. בְּ, Leib, Bauch.

bitte (gew. בִּי אֲדֹנִי).

zwischen §43c; לְ . . לְ u. בּין . . בִּין . . בִין zwischen . . und.

merken, einsehn 72; VII achten, acht geben; אָל auf.

בינה Einsicht.

Haus §3S.

weinen 74.

Weinen 30.

בּלר Erstgeborener.

Erstgeburt (abstr.).

nicht, po. בַּל

Nichtsnutzigkeit.

verwirren §73n.

עבלע verschlingen 65.

בּלְעַדִי Präp. 1. non ad, nihil ad; בּלְעָדִי ich durchaus nicht G 41, 16; 2. ohne G 41, 44.

בְּמְה Höhe 32 (bes. als Gottesdienststätte).

בֶּמֶה, בַּמֶּה §45e.g.

ובן Sohn §38.

שנה bauen 72.

בֹּסֶר Herlinge §280.

שבור wegen, um . . willen.

בּעֵר, st. c. בָּעָר, suff. בָּעָר m, ringsum; $6\pi \epsilon \rho$, für.

אַלים Herr 25. בַּעַלים §86c.

קער 1. tr. verbrennen; 2. intr. brennen, entbrennen. III (65b) 1. anzünden; 2. ver-

בעת III §65b. [tilgen.

בקע I, III spalten.

Thal 35.

בקר Morgen 2S.

קר Rindvieh 25.

suchen 60b.

בְּר, בַּר, (ausgedroschenes) Ge-

schaffen 75. [treide.

ברא Schöpfer §24e.

Cypresse.

בּרְיֶל Eisen.

fliehen 65. בְּרַת

אַרִיא wohlgenährt, fett 23.

Riegel.

קרית f. Bund.

קרָד Knie 28.

ברך III segnen §65b.r.

קּרָכָה Segen 34d.

קּשָׂר Fleisch 25.

בשר III frohe Botschaft bringen.

בְּשֵׁל, intr. kochen. III 1. tr. kochen; 2. reifen. V reif machen.

Tochter §38.

ת. Maß für Flüssigkeiten = Epha §39f.

קּתֶר, suff. בְּ, abgeschnittenes Stück (v. Opfern) 28.

erlösen 65.

בּאֵל Erlöser §21e.

hoch 23. מבלק

אבור Held 22.

וְבִיר Herr.

נְבֵר (ē) stark sein. st. werden.

נבר Mann (meist po.).

אָבֶּרָת Herrin §36b.

Dach 26.

Böckchen §30b.

עַרֵל (ē) groß sein. || 23 ע. קרול (§25f groß. || גֹרֶל (Größe §25n. || מָגָרָל.

גדע III ab-, zer-hauen 65.

אָדֶר Mauer §25e.

112 Volk; pl. §19b.

ענע verscheiden 65.

גאר (als Fremdling) irgendwo leben \$71x; acc. \$83d. אור גרן,

na scheren 73.

[מְגָרִים]

נְחוֹן Bauch 23.

ביא Thal §29a.

frohlocken 72.

אַלְגֹּלֶת Schädel §36b.

נְלָה 1. offenbaren; III entblößen; II. IV. pass.; VII sich entbl. | 2. auswandern, V ins Exil führen. 74.

נְּלֹּוֹת (, fest) die Wegführung; die Exulanten §37a.

גלח III scheren (den Kopf) 65. wälzen 73.

auch; בּם . . פַל et . . et.

אמא V trinken lassen 75.

וּמָל 1. entwöhnen; 2. thun, erzeigen §83g.

נְּמֶל Kamel §26f.

מבר aufhören.

إلى Garten (إلى 26.

stehlen. בְּנַב

נגן (schützend) bedecken 73.

קבן ,בַּן brüllen 65. [ja, מָבֶן.

נפר Cypresse. (?)

גר Fremdling (גור).

גרה 1/20 Sekel §39f.

נרון Kehle 23.

גֹרֶן Tenne $\S2Sp$.

vertreiben, gew. III §65b.

גּשֶׁם, suff. גְּ, Platzregen 28.

besorgt, bekümmert sein 65.

ים, pl. יבלָה, Feigenkuchen.

דָבַק (ē) ankleben, anhangen.

קָר Wort 25.

זבֶּק reden §60e.

דבש, suff. אַ, Honig.

Fisch 24.

בנה coll. Fische 33.

Getreide 25.

717 Geschlecht, γενεά 22.

richten 72.

gering, gew. niedrig, arm

קּלֶת f. Thür §38. [26.

םק Blut §24c.

קמות Ahnlichkeit; Ebenbild. קמות Thräne, auch coll. 35. קמין Thräne, auch coll. 35. קמין verlöschen 65. פּסָן zu heftig treiben (das Vieh). פּסָן (zermalmt) dünn 26. פּסָן Dornen. פּסָן Dornen. פּסָן Treten lassen, betreten שָּטָן m. (f.) Weg 28. [lassen. פּסִן שִּישְׁן suchen, forschen, ein-אַטָּן junges Grün. [fordern. בּיִשְׁן grünen, sprossen. V.

₹§42. חבנה nachsinnen 74. אַדְּלָ stoßen, umstoßen §65i. הַרֵּר Herrlichkeit 25. הוד Pracht. wehe. וה Güter, Schätze. היה sein, werden §76b. Palast 24. קלף gehn §68i. §64h; Inf. abs. §63e. VII wandeln. III Part. מָהַלָּךְ rüstig zuschreitend. הלל $P\hat{o}$ $\tilde{e}l$ §73c; Pi. preisen 73. ∥ הַּהָלָּה. המון Geräusch, Volksmenge

23.

siehe §40d; mit Part. §47i. hierher. 'ער־ה' bis hierher; bis jetzt. קבּה vertere 65. VII sich hinundherwenden. הָר $\operatorname{Berg}\ 26$. הָרָה $\S11f;$ הָהָר אַרְבָּה §74wð. [§17d. ermorden 65. הרה schwanger sein 74. הַרְם niederreißen 65.] . .] sowohl . . als auch. אָנ Wolf. ובת schlachten, opfern; III opfern. נֶבֶח suff. זָ, Schlachtung, (Schlacht-) Opfer. הו §16a.b. §42g. מובחן. חן, זו relat. §\$7a Note. ַלָּהֶב Gold 25. ווּלָתי ,ווּלַת außer. ייד aufwallen 72. וית Olbaum §29a. זַכֵּר sich erinnern; c. acc. §83e. V in Erinnerung bringen. זכר Andenken 28. וַכָּרוֹן Andenken §23d. חבר mas, masculus.

ersinnen §73n.

וְמֵר (e. Saiteninstrument)

spielen, (zu e. S.) singen. מומור.

יָנֶב Schwanz §25a.

וּנְה huren 74; Part. זוּנָה Hure.

נעה Schweiß 22.

ועם Zorn §2Si.

זעק schreien 65.

וַעְקָה Geschrei 34.

121 Greis 25.

ובן alt sein.

וּקוֹ Bart (bärtiges Kinn) 25.

יקנים pl. t. Greisenalter.

יָר fremd (זוּר) 22.

ורוע f. Arm.

ורע Same 2S.

זְרֵעְ säen 65. V Samen hervorbringen.

חבא II, VII sich verbergen. קבָק das Falten der Hände (Zeichen des Nichtsthuns).

הְבְּרָה Strieme. umbinden, verbinden 65.

חָג, הָתָג פּאַ זְהָ אָ אָד Fest 26; הָתָג §17d. תְּגוּ Kluft §30d.

קּגָר gürten, (etw.) umgürten.

הֵגְרָה Gürtel, Schurz 22. (ē) aufhören, ablassen

מְּדֵל aufhörend §25h. [§65h. הֶּדֶר, suff. תַּ (inneres) Gemach.

הֹדֶשׁ Monat 2Sh.

חוח Haken, Dornstrauch §29d. ליח Sand.

חוֹמָה Mauer.

sich erbarmen, sich's leid sein lassen על 71, Ipf. û u.ô.

ארץ 1. Straße, Gasse; 2. adv. draußen.

eilen 71.

מַחַנֶּה Seher 31. ∥ מְחַנֶּה.

fest sein 65. III befestigen; V ergreifen, gew. mit אַ od. acc.

קוָק stark, kräftig 25.

אָטָא sündigen 75. אַמְאָד §28h u. מְּמָאִים §36eSünde. תְּמָאִים pl. t. Sünder.

חַמָּה, pl. ים Weizen.

ות lebendig §90b.

תירה Rätsel.

חָי, חָיָה (perf.) leben §76c.

חֹיָה Tier, oft coll. Getier.

בויים Leben 22.

היל kreißen, beben §72d.

תיל , suff. חילו 1. Kraft, Stärke;

2. Vermögen; 3. Heeresmacht; 4. Tüchtigkeit, virtus §29b.

חיק Busen 22.

קה Gaumen 26.

קבם weise sein 65h.

שְּׁלֶם weise 25.

תכמה Weisheit 35. תַּלֶב Milch 25; st. c. חֵלֶב. הלב Fett 2S. ות Traum 22, pl. ות. קלה krank sein 74. חלי Krankheit §30c. תָּלִילָה (ad profanum!) חָלִילָה fern sei es mir §90c. entweihen. V חלל anfangen §73i. אַתְּלָה. תַלל durchbohrt 25. תַלום | träumen 65. | תַלום. vorübergleiten, ver-III wechseln schwinden. (Kleider). V wechseln, abändern 65. teilen 65. Teil 28. סְת Schwiegervater §38. חֹם Wärme 26. המה begehren 65; II Part. אָלְתְמֶד §47k. המדה Kostbarkeit(en). קמה Glut, Zorn 33. במור Esel 22. קמות Schwiegermutter §38. schonen 65. חמם, perf. בח, heiß sein 73. סמק Gewaltthat, Unrecht 25. המש Fünftel §390. וה Gunst, Gnade 26.

מתנה || lagern 74. || מתנה. תַּבֶּם 1. gratis, 2. frustra. מון gnädig sein; VII (um Erbarmen flehen) 73. | קנון gnädig. ∥ תְּתַנוּנִים, הַקּ. דְּנֶף ruchlos §25f. קסד Gnade, Huld 28. קסה Zuflucht nehmen 74. הסידה Storch. מחסה. קמר mangeln, ermangeln 65h; acc. \$\$3b. | מחסר. קּמֶר ermangelnd §25f. קבץ Gefallen haben, belieben, geneigt sein 65. קבץ G. habend §25f. קבץ Gefallen, pl. Kostbarkeiten 28. קבר graben 65. פשׁ erforschen; III suchen. חץ Pfeil 26. הצה halbieren 74. אני Hälfte §390. חצן Busen, sinus §280. ער Vorhof §25d. קה §26c u. הקה 22 Satzung, Verordnung. תרב Schwert 28; pl. חרב תְרְבָּהZerstörung, pl.Trümmer §35a. תַּרֶדָה zittern §65h. V. ∥ תַּרֶד Beben, Schrecken §34d.

קרָה entbrennen 74; לו es entbrannte ihm = er ward (Glut) Zorn 23. [zornig. das Pflügen.

חרם V devoveo §65p.

Bann 28.

קרְכְּה Schmach, Schmähung \$35c.

חרש V stumm sein, schweigen. מבש taub §24d.

קשה zurückhalten 65.

קשָׁרְ entblößen §65i.

מְשָׁבָה מְּפְּגּנוֹmare 65. ∥ מְחֲשָׁבָּה. קֿשָׁבָּה Finsternis 2S.

תה Furcht (חתת) §26c.

בהת zerbrochen 26.

חתן VII sich verschwägern.

התו Schwiegervater 24.

הָתְּן Eidam; Bräutigam 25.

תת, perf. תּת erschrocken sein §73f.o. מָת

schlachten §65e.

קבֶת, suff. מְבָּה, suff. מְבָּה, suff. מְבָּה

תְּבֶּטְ 1. Koch, 2. Scharfrichter.

שׁר הַטַּבְּחִים Oberste der Trabanten.

שַּבַעָת Siegelring §36c.

rein 23.

rein sein, VII §62b sich reinigen 65.

שוב er ist gut §77.

שוב gut; schön; gütig.

חחם Pi'lel \$7.4b.

שְׁמֵא unrein sein, III verunreinigen, II sich v. 75.

שמא unrein §25g.

שַׁעֶם Geschmack, übtr. Verstand 28.

קט coll. die Kleinen, Kinder (zuw. mit Einschluß der Frauen) 26.

קרם noch nicht; שֶּרֶם ehe, bevor. $§47c\theta$.

אָרַעְ zerfleischen, IV pass.

יאל V unternehmen, wollen 6S.

אר Strom; gew. der Nil.

יבל V geleiten 66.

יבשׁ trocken werden §69a.

נבש trocken §25f.

יַבְשָׁה das Trockene, Festland.

וון Kummer 23.

יגע sich abmühen, müde sein

יגֹר fürchten §54c. §77. [68d.

יָר יְמִינִי f. Hand §24c; יַר יְמִינִי meine rechte H.

ידה V preisen, loben; VII gestehn §76f.

יְדִיד Geliebter, Freund 23.

יָבע wissen 68. אָבָעה, הַּצָעה; בָּעָת, מְבּנְעָ

בהב geben §6Sg.

יהוָה \$9b.

Tag §3S.

am Tage.

יונה Taube 22; pl. יונה.

יונקת Schößling 36.

sich vereinigen §68f. || יחד zusammen. יחד unā.

68 הותיל E5 u. V יחל 68 יחל warten, harren, auf ל, לָּ, אַל. שב gut sein (unpers.) §69.77.

Wein §29.

יכה V entscheiden, zurechtweisen 68; VII §68b. || תוכחת.

נכל können §68g. §84d.

ילד peperit, genuit 68. מֵלֶד וּ Sohn, Kind 28. ן ילֶרֶת אַפֿלָרת, מוּלְרֵת || §36d.

ילל V heulen §69d.

Meer 26.

ימן V sich zur Rechten wenden 69. אווין m. rechte Seite, f. rechte Hand.

ינק saugen §69a, V säugen. || יונקת.

יַםד gründen §68d.

יַסַף I, V hinzufügen 68. §77. §84.

יַּמַר III züchtigen, zurechtweisen, II pass. u. toler. 68. festsetzen, bestimmen §68d. | ערה. מוער. המוער.

יען אשר dafür daß, weil.

יעף matt werden §68d.

יטץ raten; II, VII ratschlagen §68d. ∥ צנה.

יער Wald 28.

יפה schön 31; f. יפה 33.

יבי Schönheit §30c.

וְצָא herausgehn §76g.

יצב VII sich hinstellen, hintreten §70.

יצג V hinstellen §70.

יצע V als Lager hinbreiten

נצק gießen §70. [§70.

יצר fingere §70.

יצר figulus §24d.

נצת brennen §70.

יקד brennen §68e.

יַקע sich verrenken §68f.

יַקץ erwachen §69a. §77.

יַקר tener sein §68e. V.

יקש Vogelsteller 24.

sich fürchten, fürchten \$76g. | אורא.

נרא timens §25g.

יראה Furcht 35. §55b.

ירד herabsteigen 68f.

ירה I werfen. V werfen; an-, unter-weisen, lehren $\S76f$. [הורה]

ירת Mond.

ורה f. Lende §25e.

יָרִשׁ (\bar{e}) in Besitz nehmen, besitzen §68d.

es ist (vorhanden) §40e.

ישֶׁב sitzen, wolmen §6\$f; acc. §83d. מוֹשֶׁב מ

שב Bewohner 24.

ישועה Hülfe, Rettung.

ישׁנָה || schlafen §6Sd. ישׁנָה.

schlafend §25f.

ישע V helfen gew. c. acc. 68.

שע לשע Heil §2Sm.

ישֶׁר gerade, recht sein. V Geradheit 2S. [§68d.c.

עתום Waise 23.

יתר II übrig bleiben, V. 68.

⊋ wie §45.

Schmerz empfinden 65.

קבר schwer sein; II geehrt sein; III ehren.

schwer §25h.

Ehre 23.

שבב waschen §60e.

 \mathfrak{g} עם \mathfrak{g} . \mathfrak{g} \mathfrak{g}

unterwerfen. כַּבִשׁ

בד Eimer 26.

so (auf das Folgende weisend). ∥ ער־כֹּה dorthin.

פֿהָה erlöschen 74.

בהן Priester 24.

H. Strack, Hebr. Übungsbuch.

בוכב Stern 21.

יהוק, III פוּגָן hin-, fest-stellen, richten; V aufstellen, zurecht machen, richten (Herz); II festgestellt sein,

בּוֶב Lüge 25. [fest stehn 71.

תם Kraft 22.

עחד III verhehlen 65.

בחש III leugnen 65.

קי 1. daß; 2. denn; 3. weil; 4. wenn, wann, ἐάν §8S; bei Schwur u. Beteuerung §90, בִּי אָז u. נִּי עָקָה §90.

בי אָם (nach Verneinung) sondern.

לם Gesamtheit, all, ganz §26d. צבי zurückhalten 75.

Hund 2S.

פּלְכֵּל ,בּיל versorgen, erhalten §72g.

vollendet sein. III vollenden §\$4; aufreiben. 74.

Schwiegertochter 22.

קלי Gefäß §38.

עלם V beschämen; Schmach anthun; II beschämt, zu schanden werden.

\$45e.g. כַּמְּה

) so.

נְבָּי, suff. בַּנִּי 1. Stelle, Posten; 2. Gestell, Basis.

בֶּרֶם Weinberg 2S. abschneiden, vertilgen; בְּרַת פָרֵת e. Bund schließen.

V ausrotten, II pass. straucheln §77.

schreiben. בַּתַּב

ברוב Cherub.

לֶּתֹנֶת tunica §36f.

בְּתֵּךְ Schulter, Seite §25e.

לּתֶרֶת Knauf §36c.!

נְתַת I, III (בְּתַת) zerschlagen 73.

לְּצְּלָה. מוֹנְתְּאָ nicht §41a. מְּשְׁרָ müde werden, V. §71wβ. מְּשְׁרָ Nation §26f. מְצִׁמֹר §65o. בְּצִׁמֹר £26 u. בְּבָ §25c Herz.

מלבהי allein, suff. לבה. nicht zu §41g. לְבָשׁ (ē) (etw.) anziehen. V (jmdn). erschöpft sein 74. Flamme 28. לו wenn §SS. §S9c. עולא, לולא wenn nicht §SS. לוש kneten 71. אמי Backe, Kinnbacke §30b. מַלְחָמָה || 11 proeliari 65. || לחם Brot §2Si. 29 u. ליל \$20c Nacht. ין (לוּן) übernachten §72d. ∥ מלון. כמף capĕre. age §68k. lernen, III lehren. של (מָת, לָּמָה warum?, zu welchem Zwecke? §45e6. spotten 65, לְעָג spotten 65, אָ pers. לעם V essen lassen. אין Spötter 22. (weg)nehmen §67h. לקט I, III sammeln. obviam §75f.

קאֹר sehr. מְאָה hundert 33, 39. מְאוֹמָה irgendetwas.

לשון f. Zunge 23; pl. הת.

קאור בונhtkörper (אור) 23: מאור ביאור (אור) 23: מות עמון (אור) ביאור (אור) 24: מאון (אור) 25: אות (אור) 25: אור (אור) 25: אור (אור) 25: אור (אור) ביאור (אור) 25: אור (אור) ביאור (אור) 25: אור) ביאור (אור) ביאור) ביאור (אור) ביאור

Vertrauen(sgegenstand) פֿגָדָל Turm (גָּדַל) 24. [§26f. Schild (גָּדַל) \$26e.

עגרים Wanderschaft (גור) 22. Wüste 24.

das Maß.

עָּדְּיַּאַ warum? (aus welchem Grunde?).

קה was?, מי wer? §16e.f. §45e.g.

מהה, VII הְתְמַהְמֵה zögern, zaudern §73d.

מהר III eilen 65b. §S4.

שום wanken 71.

מוֹם das Wanken.

beschneiden §71y.

מולֶנֶת Abkunft; konkr. Verwandtschaft, Familie (יָלֵד)
36.

קוֹמֵרִים ,מְוֹמֵרִים ,מְוֹמֵרִים ,חְוֹמֵרִים ,חְוֹמֵרִים ,חְוֹמֵרִים . l. Zeitpunkt; 2. Festtag; 3. Zusammenkunft, Versammlung (יָעֵד) §24e. Yersammlung (יָנֵדְא) §24b.

שב Wolmung consessus, (בשב) 24. מת || sterben §71*i.u.* מת. מות Tod §29c. מובח Altar (ובח) §21e. (וְמֵר) בּסֹאַגעם מְוֹמוֹר מחה ab-, auswischen 74. עמוה Vision (חָוָה) 31. מחנה Lager (חנה) 31. מַחְמָה Zuflucht (חָמָה) 31. מְחָסֹר Mangel (חָסֵר). מקר morgen. עמושׁבָה Vorhaben, Absicht (חַשֶׁב) 33. מַמָה Stamm, Stab (נָמָה) 31. ממר V regnen lassen. מטר Regen 25. wer ?; מי יָתַן $\S S9d.$ מים Wasser §3S. מין Gattung §22i\beta.k. מכְסָה Decke (בְּפָה) 31. מכר verkaufen. מלא 1. voll sein, acc. §\$3b; 2. I u. III füllen 75. Fülle. voll §25g. מלאָד מֹץץελος §24b. מלאכה Geschäft, Arbeit §36g. מלון Herberge (לִין) 23. Salz. מֵלַח

אַלְחָמָה Krieg (לחם II) §36g.

מלט III retten. II pass. u. refl. מַמְלֶכָה ווּ regnare. V. מַמְלֶכָה. מלך König 28. Königin §35a. regnum §37a. מלל II beschneiden §73n. sprechen. ממלכה Königtum (מָלַדְ) §33b. המשלה Herrschaft (מְשַׁלֹּן) 33. ງກ §44. §82b. — Oft mit anderen Präpositionen zusammengesetzt: מֵעֶם, מֶאֶת, מְתַּחָת; oberhalb מֵעֵל ל; מעל unterhalb. מְתֵּ' ל מנה בählen 74. ∥ מנה Teil, Anteil, Portion. תנוחה Ruhe (נוֹחָה). נֶר) בעוֹרָה Leuchter (נֶר). מְנְחָה Gabe, Speiseopfer 35. מגע zurückhalten 65. מספר Wehklage §24e. NIDOD Futter. מָסְפָּר Zahl (סָפַר) 24. מעגל Geleise (עגלה). שעד wanken 65. מעוז Festung, Schutzwehr (עווי) §26e. ש מעם wenig; פֿמָעַם beinahe; מן s. מעל. [bald, schnell. nach oben. מעללים Thaten, Handlungen.

מַעֲמָקִים Tiefen (עָמֵק). מַען, nur: לְמַען 1. um.. willen, wegen; 2. ל' מִלִּי מִשְׁר in der Absicht daß, damit. אַרָה Höhle 22. מַעשָה That, Werk (מָעָשָה) 31. מעשר Zehnte (עשר) §24e. מצא finden 75. מצוה Gebot (צוה) 22. מצרי Ägypter 37. מצרים Agypten. אַקרָשׁ Heiligtum (קַרָשׁ) 24. עקוה Versammlung (קוה) 31. Ort (קום) 23. עקנה Viehbesitz (קנה) §31c. מקק II verschmachten, hinschwinden §73n. מר bitter (מרר) 26. מראה Ausselm (רָאָה) §31c. מֶרְכָּבוֹת , pl. מַרְכָּבוֹת Wagen (בֻבַב) 33b. לבמה Trug (במה). מרר, perf. מר bitter sein, ipf. §730; III erbittern. | מר sichernde Anhöhe משנב §26f. משכית (Gebilde des Herzens) Vorstellung §37b. משלבת Lohn (שֶׁבֶר) 36. משת salben 65. משיח Gesalbter §23b.

אָשְׁבָּן Wolmung, Stiftshütte (שָׁבַן) 24.

לְשֵׁל herrschen, אָ װּber. מְשֵׁל Spruch 25. [מְמְשָׁלָה]. Gewahrsam, Gefängnis (שְׁמָר) 24.

משמרת custodia 36.

ק (מְשְׁנֶה 1. Zweites; 2. Doppeltes (שֶׁנָה) 31.

מְשְׁפְּחָה Geschlecht, Familie 33.

קּשְׁפְּט Recht,Gericht(שָׁפַט)24. מִשְׁקָה Getränk, Mundschenk (שׁקה) 31.

מִשְׁקְל Gewicht (שָׁקַל) 24.

שׁשׁשׁ betasten; III durchsuchen 73.

קּשְׁתֶּה Gelage, Trinken (שְׁתָה) מוּת mortuus (מוּת) 22. [§31c. מָּהַי wann?

מָתְנָת Geschenk (נָתַן) §33a.

doch, bitte. پھ

נאה Pi'lēl §74b.

מאָב (nur st. c.) Ausspruch.

לְצֵּלְ I, III ehebrechen 65b. §83e.

גאַץ I, III verhöhnen 65b.

και ΙΙ, VΙΙ προφητεύειν §76e.

נבט V hinblicken 67.

נְבִיא Prophet 23b.

נבל, ipf. לבל verwelken 67.

גבֶל 1. Schlauch, Gefäß; 2. (auch 'בָ') Harfe 28.

נבל Thor, Gottloser 25.

Thorheit 34.

גבלה Leichnam 34.

גֶגֶב Südland §28k:

נגד V anzeigen 67.

נֶגֶּר gegenüber §25k.

נגה Glanz 2S.

נְגִיד Fürst 23.

גנע schlagen §67e.f.

גנע, suff. ב Schlag, Plage 28.

schlagen, stoßen 67.

נגש drängen §67b.

sich nähern §67. §77.

עָרֵד umherirren, fliehen §67d.

מָבַרְ auseinandertreiben 67.

קבר geloben 67.

נ', נדר Gelübde §28m.

treiben (Vieh) 67.

נהל III leiten §65c.

נהם knurren, tosen, ipf. §67c.

נְהָר Fluß $\S 25b$.

THE umherirren 71.

נְהָ Trift, Wohnung 31.

מנוּחָה | 1x.y. וויִת uhen §71x.y. נוּחַ.

נום schlummern 71. || הְנוּמָה.

נוֹם fliehen 71.

schwanken, umherschweifen 71.

עוף V schwingen §71t.

rinnen §67d.

גּוֶם, suff. בְּ Nasen-, Ohrring 28.

וֹנְתָּה, V leiten, führen 74.77.

Bach 2S. נְחַל

erben 65. נְתַּל

נְחַלָּה Erbe, Erbteil 35.

נחם II §67c Reue empfinden, sich trösten; III trösten; VII sich's leid sein lassen.

\$\$\chlange 25.\$\$

נחש III augurari 65.

בּרב §36b.

וּנְחַת I, II descendit §67c.

גְּטָה 1. ausstrecken, גְּטָה aufschlagen; 2. neigen; V neigen (Ohr), beugen (Recht) §76d. מַמָּה בּ

pflanzen §67e.f.

אָמָשׁ hinwerfen, lassen, aufgeben 67.

גבר Nachkommen §28k.

נכה V schlagen §76d.

נבח gegenüber §280.

עכר V betrachten, erkennen; VII sich fremd stellen 67.

נְבֶר die Fremde (Ausland).

ים .Ameise, pl. ים.

נסה III versuchen §76d.

پْرة, suff. ك, Trankopfer §2Sr.

נסך I, V libare 67.

מָע aufbrechen (intr.) §67f.

לעוּרִים Jugend 22.

Schuh 28. בעל

angenehm sein 65.

נער 1. Knabe; 2. Bursche, Knecht 28i.

נְעֵרָה Mädchen 35. §9b.

blasen §67e.f.

fallen; VII sich werfen, herfallen über אַל 67.

נְפַץ I, III zerschlagen, zerschmettern 67.

נֶפֶשׁ f. Seele 28; pl. הות.

עצב V (hin)stellen; II gestellt sein, sich hinstellen 67. §70.

עצה, גצה Dauer §28m.

נצל V retten; II pass. 67.

beobachten, bewachen 67.

נקב 1. genau bestimmen; 2. verwünschen 67.

נְקָבָה Weibchen (opp. וָבָר).

נקה II unschuldig, ungestraft sein; III unschuldig erklären, ungestraft lassen \$76d. אָלָין unschuldig \$31a. אָלִין Unschuld 23.

rächen; אַכְּם pass. 67.

Rache 34.

בר Leuchte. | מְנוֹרָה.

τοllere §76e; נ' פָּנִים πρόσωπον λαμβάνειν, ג' ל jmdm verzeihen.

נשנ V erreichen 67.

גשיא Fürst §23a.

كنع V täuschen, verführen §76e.

נְּשָׁה 1. leihen, 2. vergessen; III, V verg. machen §76d. יוון ipf. ō, beißen 67.

exuere §67f.

ולשֶׁמָה Hauch, Odem 34.

גָשֵׁק I, III küssen §67d.f.

ף גְתִיבָה Pfad.

geben §67*i*; wozu machen §S3*g*. || מָתְּנָה

abreißen;IIIzerreißen67.

קאה Sea, e. Maß.

sich wenden, herumgehn, umgeben 73.

קביב ringsum §43b.

סגר verschließen.

ון סוג I, II zurückweichen §71s.

DID Pferd.

אס Schilf.

סאר weichen, ללי einkehren §71x.

קחָר umherziehen (bes. als Händler), ἐμπορεύεσθαι 65. קבָה Hütte. אסל Korb 26.

קליתה Vergebung.

קלע Fels 2S.

קמָק stützen.

Blindheit.

קער stützen 65.

קעָרָה Sturm §34c.

סְפַּר klagen, plangere. אַסְפַּר הַסְפָּר.

קפָה wegraffen 74.

קפָר zählen; III erzählen. || קפָב Buch 28. || קפָב,

קרים (ā meist fest) Eunuch, Hofbeamter.

סְתַּם I, III verstopfen.

סתר V verbergen; II u. VII reft.

מֶּתֶר 1. das Verborgene: 2. Hülle, Schirm, Schutz.

עבר dienen, c. acc. §S3e; bearbeiten (Erde) 65.

עֶבֶּר Knecht 28.

עבר transire 65.

אַבוּר s. אַבוּר

עְבְרִי Hebräer.

צבת Strick.

עֶגֶל Kalb §2Sl.

עְגְלָה vitula §35b.

עָּגָלָה Wagen §34b.

עד bis §43a.

ער Zeuge §22.

עָרָה Versammlung, Gemeine §33a.

עדות Verordnung, Gesetz \$37a.

עוּד V beteuern; feierlich ermahnen c. אָ pers.; bezeugen אַר אַר אָר.

עוד noch §40f.

עול Unrecht §29c.

עולם Ewigkeit 24.

עון Sünde §23c; pl. חו.

עובף u. עובף fliegen 71.

יוף coll. Vögel.

עזר Fell, Haut, pl. ות

עור blind §24d.

ıy Stärke §28c. און אין אין...

עו Ziege 26.

עוב verlassen 65.

עור helfen 65; c. acc.

עזֶר Hülfe 28.

עַשָּׁרָה Krone §36h.

עִים Raubvögel, coll. 29.

עין Auge, Quelle 29; 'לְעִינֵי פּ' vor den Augen jmds.

עיר f. Stadt §3S.

עיר junger Esel §29b.

עירם nackt §26f. ∥ עירם.

על auf §43a.

על־כַּן deswegen, darum.

עָלָה hinaufsteigen 74.

עלה Brandopfer.

אֶלֶה Blatt, Blätter §31c.

אָלֵו frohlocken 65.

עליון höchster; Artik. §17g.

עַלְמָה Jungfrau 35.

עם Volk 26; הָּעָם §17d.

עם mit §43*d*.

עמר stehn 65.

עמוני Ammoniter §37b.

אָמֵל sich abmühn, arbeiten, בְּ an 65.∥ אָמֵל אֵמֶל Mühsal 25.

עמם aufladen (die Last auf e. Tier) 65.

אָמֵק tief sein 65. \parallel אָמֵק tief \$25f. \parallel אֶמֶק Thal \$28l. \parallel מַעַמָּקִים.

עָנְב Traube §25c.

מנה antworten 74, c. acc. §\$ 3e.

עָנָה gebeugt sein; III bedrücken, demütigen; VII sich d. 74.

עָנִי Elend 30.

עני gebeugt, leidvoll §31a.

עגן Wolke 25. ענן III Wolken sammeln §73b.

עָפָר Staub 25.

עץ Baum §24f.

עֶצֶב Schmerz, saure Arbeit 2S.

עצב II, VII sich betrüben 65.

עַנְבוֹן Beschwerde §23d.

עצבת Schmerz 36.

עצבים Götzenbilder.

עצה Rat (יעץ) 33.

עצל faul.

עצם Knochen, Gebein, pl. או u. D' 28.

עצר zurückhalten, verschließen; herrschen über ₫ 65.

עצרת Festversammlung §36g.

עקב Ferse §25i. ∥ אַקב an die Ferse fassen, betrügen 65.

sich verbürgen für jmdn acc.: VII sich vermischen, verkehren 65.

ערב Abend 2S.

ערב Rabe 24.

ערג lechzen 65.

ערה III entblößen, ausleeren [§74s.

אַרְנָה Blöße.

ערום nackt §26f. ∥ עירם.

ערום klug, listig 23.

ערה zurichten 65.

ערל unbeschnitten §25h.

ערלה Vorhaut 35.

עשב Kraut 28.

עשה ן thun 74. §65*l*. ן מַעשה.

עשר || III verzehnten. || מֵעשֵר ||.

עשׁן ipf. a, rauchen 65.

עשון Rauch 25.

עשר V bereichern 65.

עשר Reichtum 28.

עת f. Zeit 26.

שתה jetzt, nun.

עתק V das Zelt fortrücken, aufbrechen 65.

עתר beten; II erhören 65.

ווו verherrlichen; VII sich v., sich rühmen 65.

פגר, suff. פ, Leichnam 29.

פגש acc. auf jmdn stoßen, jmdm begegnen.

פרה erlösen 74.

Erlösung.

שליפי Mund §38. על־פּי gemäß. הם hier.

YID I, II sich zerstreuen 71. V.

no Schlinge 26.

פחד erbeben, zittern 65.

דתם Furcht, Schrecken 28.

Bach 2S.

בלים Entronnener 23.

בליטה 1. Errettung; 2. konkr. die Geretteten.

urteilen; VII beten 73. מוֹב damit nicht §41f. הַפְּלָה.

Ecke, ראש פי Eckstein.

sich wenden 74.

Angesicht, Oberfläche; יסי לפני im A., vor; לפני vor mir, vor meinem A.; מְפָנֵי 1. von. weg, 2. von wegen. interior 37. פְּנִימִי

Perlen.

Werk 2S.

שַּעָם Mal 28; הַפַּעָם §17a.

II beunruhigt werden 65.

aufsperren (Mund) 74.

פּצע, suff. פּצע, Wunde 2S.

visěre, heimsuchen; V praeficere.

Depositum 23d.

Aufseher, praefectus 23.

öffnen (Augen) 65.

רַבָּר אַ Farre 26: הַפָּר §17d.

עָּרָה Kuh 32.

זו פרד II sich trennen.

קרה fruchtbar sein. V. 74.

קרי Frucht §30c.

sprossen, blühen 65.

ער V zerbrechen, vereiteln §73k.

פָּרָשׁ Reiter, pl. פָּרָשׁ

עם V ausziehn τινά τι.

פָשׁע, suff. פִּשׁע, Frevel 28.

בת, suff. פָּת Bissen 26.

הְּבְּּ offen stehn; V weit machen; III bereden, verlocken 74.

התם öffnen 65.

תח, suff. פתח Thür 2S.

auslegen.

Deutung.

Kleinvieh.

אָבָא Heer 25; pl. ות.

נְבִי Gazelle §30c.

מְבַר aufhäufen.

צָר, suff. צָ Seite §26c.

gerecht.

צְּרַק gerecht sein; V für g. erklären.

צֶּרֶק, suff. צְ Gerechtigkeit 28.

צְּרָקָה Gerechtigkeit 34.

עהרים Licht, צְהֶרִים Mittag.

עְנָאר Hals 24.

צור jagen 71. | צור

שנה befehlen, heißen 74, gew.

c. acc. pers. | מְצְנָה.

צוְהָה Geschrei 34.

צוּר Fels 22.

אָתַק lachen, III scherzen 65.

ציִר Wildpret 29.

Schatten 26.

קְלֵח (ē) gedeihen; V gedeihen machen, glücklich vollenden 65.

צלם Bild, Götzenbild 28.

צֹלְמְׁנֶת tiefes Dunkel.

צֶּלֶע Rippe §25*i*.

אָמֶא durstig §25g.

sprossen, V. 65.

צער schreiten 65.

צער Schritt 2S.

צעיף Schleier, Hülle 23.

אָעיר klein 23.

schreien 65.

צְעָקָה Geschrei 34.

spähen, beobachten 74.

אבור Sperling 22.

וְצְבַן I, V verbergen.

ער Dränger, Feind §26c.

צְּרָה Bedrängnis, Not 32.

צרר, perf. צר eng sein §730.

<mark>גְרֵר tr. zusammen-, ein-binden 73.</mark>

אָרוֹר Bündel, Päckchen, pl. ות.

קבץ I, III versammeln.

קבר begraben.

קבר, suff. אָ Grab 28.

sich verneigen §73m.

סstwind.

heilig 23.

קרש (ē) heilig sein; III heiligen. מָקָרָשׁן.

קֹדֶשׁ Heiligtum; pl. heilige Gaben §28p.

קוה II sich sammeln; III harren, מְקוָה, מְקוָה ל auf 74. הְקוָה,

ות Stimme 22, pl. הות.

aufstehn, zu stande kommen, bestehn 71. ∥ מְקוֹם.

קוץ Dornen §29c.d.

קטן $\S26f$ ע. קטן klein.

גמן klein sein.

קטר III, V räuchern.

Räucherwerk.

Sommer.

(קיץ), יָקץ erwachen §77.

קיר Mauer.

geröstetes Getreide.

קלל, perf. קל I, II leicht (beweglich) sein; gering, verachtet sein; קלל verfluchen 73.

ילקמְנִים volle Hand §2Sn; לְקְמָנִים zu vollen Händen, reichlich.

א Nest; pl. Zellen der Arche וון פנא III eifern 75.

קנה parare, comparare 74. ||

קנֶה Rohr 31. קנֶה.

ביץ Ende 26.

קנה 31 u. קנה §30*d* Ende.

קצין Richter, Anführer 23.

יקצר in Zorn geraten.

פְצֵּר ernten. ∥ קצִיר Ernte 23.

קצר kurz §25f.

rufen 75.

קרב (\bar{e}) sich nähern; V.

אָרֶב herannahend §25f.

קֶּרֶב, suff. קּ Inneres 25.

nahe 23.

קרה Balken.

קרה begegnen c. acc.; V. 74.

לְקְרֵאת §75f.

קריה Stadt (meist po.).

קרָן f. Horn 28. קרָן zer-, weg-reißen 65. קרַע V acht geben, merken, משׁב hart 31. [auf. קשׁב binden. קשׁר f. Bogen §38.

sehn, ב etw. mit Teilnahme (bes. Lust) sehn; V. 74. ∥ מַרָאָה. עראש Verarmung. Kopf §38. ראשון (der) erste. ראשית f. Anfang. יבילת viel; רַב־לֹת groß an Kraft לב Menge 26. [26.רבב, perf. בן viel sein, viel werden 73. רְבְּבָה Myriade 34. ענה viel sein, v. werden 74. רבע, רבע, אביע Viertel §390. נבץ liegen (v. Vierfüßlern). וְבָוֹ ipf. a erregt werden. רגל f. Fuß 2S. רגל III auskundschaften. לגש lärmen, toben. תְּדֶת unterjochen ב od. acc. 74. יור verfolgen. הוח f. Wind, Geist 22. רוֹת V riechen 71. ∥ הית.

רוֹם hoch sein 71; III, Verheben

רוץ laufen 71. רוּק V ausleeren 71. | רוּק. רוש arm sein 71; II (verarmen) u. V nach ירש 68. ן איר. וֹן Fürst 24, po. בתב Breite 28. בחוב Straße, Platz 22; pl. חוב barmherzig. רחם III sich erbarmen 65. הַתְּם Mutterleib §28i. בתמים Erbarmen §28h. רחף III üb. etw. schweben 65. עמץ waschen, sich w. 65. רָתַק fern sein 65; V entfernen, sich entf. בְּחֹק fern 23. ריב את־רִיב הַוָד, streiten 72, רִיב die Rechtssache D.s führen. קיב Streit, Rechtssache. ריח Geruch; ריח wohlgefälliger G. ריק Leeres, Eiteles. רַכָב reiten, fahren; V. מֶּרְכָּבָה. רָכְמֵי §28n. קמה werfen; III täuschen 74. מָרָמָה | Trug. ן רִמְיַה. למת Lanze 2S. sich regen (bes. v. kleineren Tieren). kleine Tiere. יבּן jubeln 73. ∥ רָבָּה Jubel. רֵע Freund, Nächster §22i.

לען böse, subst. Bosheit 26. schlechte Beschaffenheit רעב hungern 65. [26.

רעב hungrig §25f.

רָעָב 25 u. רְעָבוּן §23c Hunger. das Beben 34.

לעה das Böse, Bosheit, Unglück (רעע) 22.

רעה pascere, pasci 74.

רעה Hirt 31.

רעע, perf. רעע böse, schlecht sein; V schlecht handeln, Böses thun 73. ∥רָעָה, רֹעַ, רָעָה. רַעע, ipf. ירֹע zerbrechen, zer-

schlagen 73. heilen 75.

קבה schlaff sein 74.

ענון Wohlgefallen 23.

פצח ermorden 65.

נצץ zerbrechen, bedrücken; III zer-, niederschmettern VII sich stoßen; §73c.e.

nur, bloß.

ובק leer, nichtig 22.

רַקיע Firmament 23.

דשע Frevler 25.

שָׁבֵע (ē) satt sein, acc. §S3b; שבע satt §25f. [V. 65. עבע 25 u. שבע 28 Sättigung, Fiille.

שבר III warten, hoffen, אל auf. שרה (po. שרה) Feld \$31b.c. מחש das Schwimmen §30d. שחק lachen 65: שחק das L. משם anfeinden. שיבה canities 22. שיח Gesträuch. שים meditari §72d. שים setzen, legen 72; מים animum advertere. לי וו. לאלי. sich freuen 72. שׁבִיר Tagelöhner 23. שכל V Einsicht gewinnen, E.

שֵׁכְל, שֶׁבָל Einsicht 28. [haben. שַׂבָר dingen. ∥ שַׂבָר.

שַׁכֵּר Lohn 25. 🏿 מַשְׂבֹּרֶת.

שׁלְמָה Gewand 35.

שמח (ē) sich freuen; III erfreuen 65.

שמח sich freuend §25f.

שמחה Freude 35.

שׁמְלָה Gewand 35.

שנא hassen 75.

שנא Hasser 24.

שער Haar 25.

שערים Gerste, אף שערים

שׁׁכָּה Lippe, Rand §33a.

שק Sack 26.

שׁר Fürst 26.

שרנים Weinranken.

ישרף verbrennen.

באבי schöpfen 65. ליאול f. Unterwelt, Hades. ישָאל (ē) fragen (לְי nach), fordern; לְשֵׁלוֹם nach dem Befinden fragen, grüßen, mit der Person 65. שאר II übrig bleiben; V. 65. שאַרית der Überrest, die Übriggebliebenen. gefangen wegführen 74. שבי captivitas, captivi 30. שבט Stab, Stamm 2S. שבלת Ahre, pl. שבלת. שבע sieben §39. §2Sf. שבע II schwören; V. 65. שבועה) שבעה (שבועה) Schwur, Eid. שַבֶּר I, III zerbrechen. שֶׁבֶר, suff.שֶׁ Getreide 28. שֶׁבֶר Getreide kaufen; VG. verruhen. [kaufen. שבר verheeren §73g. שׁבֵּי der Allmächtige §17g3. שׁוָא Falschheit, Nichtigkeit. zurückkehren. V. 71; wiederum §\$4e. บาบ Geißel §29c. שוע Geschrei §29c. שועל Fuchs. שוּרָ schnappen, trachten nach שוק f. crus, Wadenbein. [71. שור Rind: pl. §29d.

ΠΠΕ VII προσχυνείν §74ws. שחש schlachten 65. שחר suchen, po. 65. שחר Morgenröte. שחת III, V verderben, zu Grunde richten; II verderbt sein 65. שטר (Ordner) Vorsteher 24. שיר singen §72d. שיר Gesang, Lied. שית setzen, stellen §72d. sich legen, entschlafen. שבור לשבור trunken. שׁבָח (ē) vergessen 65. שֶׁבֶת vergessend §25f. קב sich senken 71. kinderlos werden; III k. machen. שָׁכֶם, suff. שָׁכָם, Schulter. שכם V sich früh aufmachen. שָׁבֶּשׁ wohnen c. acc. §\$3d; V. שֶׁבֶן Nachbar §25f. | מָשֶׁבָּן. שׁבֵר ipf. a reichlich trinken. ∥ שלו Ruhe §30d. שבור | שלום Friede, Wohlbefinden (שַלֶם) 23. schicken; III 1. entlassen, προπέμπειν, 2. vertreiben

שלף V werfen. VI §61g.

שַׁלֵל Beute 25.

ישלם integrum esse; gew. 111 שׁלַם erstatten. 🏻 שׁלַם. integer §25f. שלמים Friedmahlopfer. לש drei §39. שם Name §2 If. שָׁם dort. שמה dorthin. שמד V vertilgen: II pass. שמים Himmel §35. שמם wüste sein, ipf. §730. שמן טו 25. acht §39. שַׁמֵע (ē) hören 65. שמר beobachten, bewahren, bewachen. II u. VII sich hüten. ∥ מְשַׁמֶר, מִשְׁמֶר. אָמְרוּן Samarien. שמש m., f. Sonne 2S. שׁנִים f. Zahn, Elfenbein; שׁנֵים Zähne 26. wiederholen; II pass. 74. || משנה. שָׁנָתִים Jahr 33; du. שֶׁנָתִים. שנה Schlaf (יָשֶׁן) §33a. שני בwei §39. שני בweiter, שניה zum zweiten Male. שעה (hin)schauen 74. שען II sich stützen 65. שער das Thor 2S.

שׁפְּחָה Magd 35.

שׁבֶּם וו richten. שׁבֶּם Richter 24. משפט בים. מפך ausgiellen. שַקר wachen, wachsam sein. עקה ע tränken §77. ∥ מַשְׁקָה. מַשָׁקָל שְׁ wägen. שֶׁקַל. שקל Sekel 25. §39f. ישקץ verabscheuen. שקר, suff. ש Liige 2S. ישרץ in Masse sich regen, wimmeln. שֶׁרֶשְׁ Gewimmel, Menge (gew. kleinerer Tiere). שׁרֵשׁ Wurzel, pl. §2Sp. שׁרֵת dienen §65da. שׁשׁ sechs §39. שש Byssus. מָשֶׁתָה trinken 74. §77.∥השֶּׁתָה. שתל pflanzen, po. תאוה Lust: konkr. Begehrenswertes. האנה Feige(nbaum) 22. האה Gestalt 28. Arche 22. תֶּבָה הַבֶּל f. Erdkreis §17g3. אבן Stroh §2Sc. אחה Wüstenei, Öde §30d.

תהום Wasserschwall §17g3.

תְּהַלָּה Preis, Lobgesang (הַלֵּל).

תוך Mitte §29c.

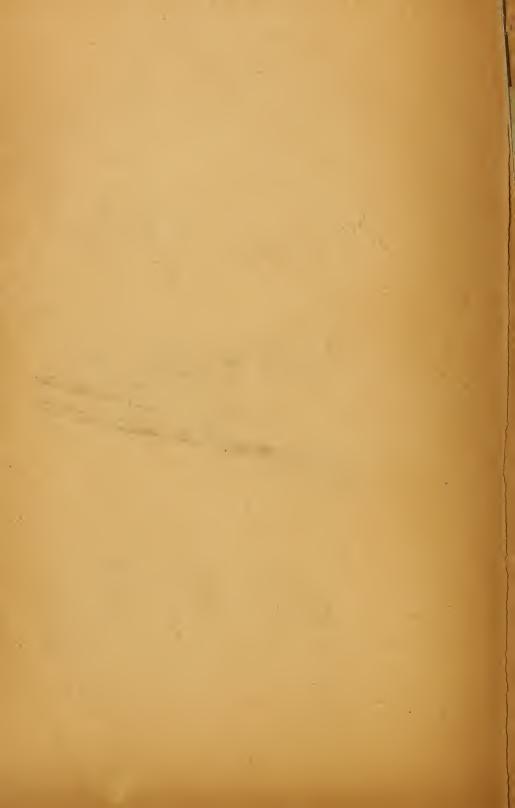
(יכח Zurechtweisung (יכח 36. תולדת (pl. t., nur st. c.) Zeugungen; dhr Familiengeschichte, Geschichte. Greuel 33. (יַרָה Anweisung, Gesetz (יַרָה) תחלה Anfang (חלל) 22. [22. התנונים Bitten, Flehen (חנן). unter, statt §43b. untere, unterste 37. Most. תירוש בוש Ziegenbock §29b. מלה aufhängen 74. ע täuschen, betrügen (בְּ) Din integritas 26. [73.הַמְה staunen 65.

ממיד adv. beständig. integer 23. עמם, perf. תמם vollendet. geendet sein 73m. תנומה Schlummer (נום). großes Seetier, אָזָּע großes Seetier, אַזָּדּינָ. תעב III verabscheuen §65b. תועבה umherirren 74. הועבה. תעע Pilpel spotten 73. ንክ Handpauke 26. תּפְאָרֶת Schmuck §36g (בַּאָר). תפלה Gebet (פלל). zusammennähen. ergreifen. וקנה Hoffnung (קנה). tiefer Schlaf. Trieb, Verlangen.

LaHeb .Gr.

S8946h

Author Strack, Hermann Leberecht

June 8/45 Title Hobräische Grammatik mit Ubungsbuch. 03 3 3 40 NAME OF BORROWER.

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C 39 10 009 5